ספר הישר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

No 124

[illegible]

[illegible]

[redacted]

[illegible]

כשאדם קם ממטתו בבקר צריך לטהר את עצמו במחשבה ובמעשה
במחשבה להסיר מחשבתו משעת תפלה כל המחשבות —
שבעולם שהמחשבה פוסלת את התפלה אלא ישים מחשבתו ודעתו של
מה שהוא מתפלל כדי להדבק ביוצרו · במעשה שינקה את עצמו מנקביו
כדי שיהיה נקי בגופו ובנשמתו ולא יראה בו ערות דבר ואחר כך ירחוץ את
ידיו במים טהורים מפני רוח רעה השורה עליהם בלילה והם שמאלות —
וצריך לטהר אותם ולהמשיך להם הקדושה במים קדושים מימי החסד
וצריך ליטול ידיו כל מה שנקרא יד והם ארבעה עשר פרקים שיש
ביד בחמשה אצבעות וסימן אלמא בורא על זאת כ״ש שנקרא אצל המקובלים
יד להשתמש בה העולם וזהו כי זאת כ״ש נ״ב דק עם כל אחד ואחד עולה
חמשה כנגד החמשה אצבעות שביד הן יו״ד זו״נ חס טן יו״ד כל אחד ואחד
עולה חמשה כנגד הארבעה עשר פרקים שביד י״ד כל חוזר למספר החמשה —
אצבעות וצריך ליטול הכל · שיש כח המים לצד ימין ולהוציא מן הדין של השמאל
לפי שהמים הם מדת ימין וכשיורדין לעולם הם יורדין בגבורה שהיא השמאל
ובעבור זה אמרו גבורת גשמים · וצריך שישמש יד שמאל ליד ימין להיות
כפופה השמאל אל הימין ובעבור זה היו נוטלים הכהנים שהם יד ימין ידיהם
על ידי הלוים שהם יד שמאל וצריך לברך על הנטילה ובשעה שיברך צריך להגביה —
ידיו למעלה וזהו נטילת ידים שנ׳ וינטלם וינשאם וזהו סוד נשיאות כפים
וצריך לכוין להמשיך למעלה השפע מעשר ספירות של עשר אצבעות ידיו שהם
כ״ח פרקים כנגד כח החכמה שהיא כח מ״ה שבדרכה יו״ד ה״א וא״ו ה״א העולה
מ״ה והוא סוד כחכמה כח מ״ה וצריך לזהר שלא ינגב ידיו עד שיברך ברכה
כמו שנ׳ שאו ידיכם קדש וברכו את ה׳ · שאם הוא ינגב ידיו בלא ברכה ובלא
הודאה והם בריקניא שורה עליהם כח הטומאה מעשר ספירות הטומאה הנקראים
עשרה חלודים והם נקראים יד שמאל יד הטומאה שהיא מבחוץ של עולם היא
שורה על הדבר הפנוי והריקן הסר הקדושה שאינה שורה לא על הדבר שלם
והלא כל אשר בה מום לא יקרב וברכתא לא שריא אלא באתר שלים דליך

ברכתא שריא על פתורא ריקנא ׃ וקודם שנבא לבאור הברכה צריך שנדע
מקודם כי מלת ברוך בכל מקום כוללת כל עשר ספירות מראשן ועד סופן כאשר
נבאר בס״ה אבל יש הפרש בברכות בכוונת ברוך כי בפעם ברוך הוא מלשון
כי לו תכרע כל ברך שהוא לשון השפלה וצריך לכוין למדת צדיק שהיא מדת יסוד
שכל הספירות משפיעים בה שנ׳ וברכות לראש צדיק והיא מדת יוסף הצדיק
שנ׳ בה והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ש״כל שכל הספירות
משפיעים בה וזהו סוד כל הכורע כורע בברוך שצריך להמשיך השפע מלמעלה
למדת יסוד הנק׳ ברוך כאשר נבאר במקומו בס״ה והרמז והמלך שלמה ברוך מלך
שהשלום שלו ברוך ׃ וכבר ידעת כי יסוד נק׳ שלום ברית שלום ׃ וכשתבור כי מלת
ברוך הוא מלשון ברכה ומלשון בריכה יש ברכות שצריך לכוין בהם כשיאמר
ברוך ש׳ הבריכה העליונה היא החכמה שממנה התחלה התורה ב״ב כמאן דאתחיל
בברכה ולפעמים צריך לכוין ש׳ הבריכה העליונה היא הבינה שבאר שנותיה נ״ש
משפיעים כל הברכות למטה עד הבריכה התחתונה שהיא מלכות כדא׳ מים
עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות ידלנה ׃ ולפעמים ש׳ הבריכה התחתונה
שהיא כנסת ישראל שליה משפיען כל הברכות וכנה להן שנשום אותן המקומות
אבל בסתם ברוך הוא הסוד שבו נכללים כל הספירות כמו האותיות הב״ה המורות
ובו נמשכים כלם להריק ש׳ השדה היא כנסת ישראל וכשתבור זה בברוך נרמזו
כל הספירות כמו האותיות הב״ה רומזות לשני ספירות שהם בינה ומלכות ה״א
תתאה ה״א ׃ הרי״ש רומזת לחכמה שהיא ראשית חכמה הו׳ לשש ספירות הנכללות
בתפארת שהם גדולה גבורה תפ׳ נצ׳ הוד יסוד הכ״ף היא כתר על כלהו ׃
וצריך לברך על האי נטילה ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם אקב״ו על
נטילת ידים ׃ וכשתבור שזאת הברכה היא ראשונה לכל הברכות ואנחנו צריכים
לכנס ש׳ הקדש פנימה ואין דרך לכנס שם כי אם בבריכה התחתונה היא מלכות
צריך לכוין בברוך אליה ולהעלותה למעלה לקבל השפע לפי שהיא הפתח לכנס
לפנים וכשיאמר אתה יכוין ש׳ היסוד שהוא מחובר עם ה״א והוא כולל כל
הספירות שהוא המקבל השפע והוא המחבר ומיחד אותם עם המלכות והוא

נרמז

נרמז באות שכולל מא' ועד ת' ועם ה' של אתה כולל הכל · ובעבור זה נק' כל שהכל
בו · יי' הוא הת"ת אלהינו בכל מקום הוא הבינה אתר דאחיד ביה משה · מלך העולם
היא החכמה ונק' מלך העולם בעבור כי בה נברא העולם אשר הוא הכתר כאשר רמזנו
אשר אומר ראש הרמוז בכתר · קדשנו הם השלשה ספירות כתר חכמה בינה
הנקראות קדש עולם העליון · במצותיו הם כל הספירות מחסד עד יסוד שבהם
תלויות כל מצות עשה ומצות לא תעשה במלכות הנקראת שמור · וצונו שנדע
שכל הספירות נקראות מצות והרמז מצוה מ"צ באתב"ש הוא יה והוא כולל
שלשה ספירות עליונות : ונ"ה כולל כל שבעה ספירות הו"ו השלשה והה"א
המלכות ·· ומצות למד שאנו צריכין לעלות ממטה למעלה ואח"כ לירד ממעלה
למטה להוריד השפע על השכינה · גם צריך לכוין שכל השפע והיחוד הוא תלוי בעל
על כל העולם הוא שהיית ואנחנו עבדיו שהוא מרומם על כל ברכה ותהלה · ונראה
גם נרמז שצריך אדם לברך בכל יום מאה ברכות כדי שיוריד בהם השפע מאותו
יה' נקוה מעל נקוה וגם הכוונה הזאת משפיע האדם השפע על כל הספירות ומייחד
אותם ומאין שורה הקדושה שלו · וזאת הכוונה שצריך האדם לכוין בשיטול
ידיו לאכול כדי שיתברכו הכל ויחול הברכה בשלחן של מעלה השלחן אשר לפני
יי' ומאורע שלחן יחול הברכה על שלחנו ונרמז בראשי תיבות של נטילת ידים
שנו שבה מתברך מעלה ומטה · והמזלזל בנטילת ידים נעקר מן העולם למי
שבה נדלגים קיום העולם בעשרה מאמרות כנגד עשר אצבעות ונטילתא
דידן אסבריה ואח"כ יברך אשר יצר את האדם בחכמה מכאן ואילך שכבר
חלה עליה הקדושה ויש לו פתח לכוון צריך לכוין ברוך על היסוד אתה את ה"א
שהיא השכינה יי' תק"ק אלהינו בינה מלך העולם חכמה אשר כתר יצר את האדם
בחכמה כי בה נבראו עליונים ותחתונים עליונים בחכמה עלאה תחתונים בחכמה
תתאה ואדם התחתון הוא בצלם ודמות של מעלה וכו' באברין זהו וברא בו
נקבים נקבים שהם כנגד צורות המרכבה ונרמז בחלולים חלולים רמ"ח אברין
של אדם שהם כנגד רמ"ח מצות התלויות בכתר העליון וחותם בא"י רופא כל
בשר ומפליא לעשות ברוך הוא הבינה אתה יי' רופא הוא הת"ת שבו תלוי הרפואה כמו

שנדרש בברכות דאמן כל הוא היסוד שהוא מושך לו כל השפע מלמעלה דרך הת״ת
לה המלכות הנק׳ כשר והאמן ניסתר בשר התחתונה · נמצא לעשות שכל עניני האדם
בעשייתו ובאבריו ובגופו הכל מלא עולם כדוגמת המלא של מעלה העליון שלך המקום
מלא אלף עולם תהלות שעשה מלא ואת הכוונה צריך אדם לכוין ע׳ כל הברכות · ואלהי
נשמה שאמרנו בה״ה צריך לתת שבח והודאה לשם ית׳ על שנתן הנשמה שהיא נחצבת
ממקום הקדוש ומתחיל אלהי נשמה והכוונה על השכינה שנקרא כל הבנין שעל ידה
נאצלו הנשמות למטה נשמות הצדיקים · ולפי שיש נשמות שהם מצד הטומאה והם
נפשות הערלים אומות העולם ומשבחים להקב״ה שנתן בנו נשמה טהורה מצד הקדוש
שהוא בשמו בראה ונפחה באדם שנ׳ ויפח באפיו נשמת חיים ואומר שהיא עתידה לצאת
מן הגוף ועתיד הקב״ה להחזירה בו בתחיית המתים כדי שלא יהיה בריאת הגוף לבטלה ובעבור
זה אנחנו חותמים בואת הברכה המחזיר נשמות לפגרים מתים · ונזכור הברכות שהם
ק׳ ברכות והכוון שכל מי שנזהר בהם ואומרם בכל יום הוא חי ונדבק בצדיק חי עולמים
ובעבור זה מי שרוצה להיות צדיק צריך לקיים בכל יום מה שנדרש באותיות צדיק
וזהו הצ׳ תשעים אמנים · הד׳ ארבעה קדושות היו״ד עשרה קדישים · הק׳ מאה
ברכות · והם ק׳ ברכות כנגד צדיק חי העולמים · ובכל מי מאיר אומרים נקרא
מת אם בחייו והם ברכות ההודאה והשבח ובכלן צריך לכוין הסדר אשר אמר ש
למעלה בברכת אשר יצר ואין צריך לכפול הדברים · ואלה שאנו מברכים הנותן
לשכוי בינה לפי שהוא מתעורר בכח עליון לקרות בחצי הלילה כדי לעורר את בני אדם
אותם המורידים אשר ...ן קורא אותם שיקומו לעסוק בתורה ולשבח הקב״ה כמו שהיה
עושה דוד המלך ע״ה כדכתי׳ חצות לילה אקום להודות לך וכו׳ וכו׳ ברכות שהם שלא
עשאני גוי ועבד ואשה בהם נרמז סוד הגוף והפרש שיש בין נשמות ישראל לנשמות
אומות העולם · ואין אני כופל הדברים לא להתעורר הכוונה באותן המקומות שצריך
כוונה · ויאמר ברכת התורה ועליה עשאו כמ׳ ברכות בך יברך ישראל כנגד כמ׳ אותיות
שהם התורה ואנו אומרים אשר בחר בנו כמו שנ׳ כי חלק יי׳ עמו ולא נתן בנוים כשבחרו בנו
אדם כי חלק יי׳ עמו של שמשים · ואומות חלק חלקם ... ונתלין לשמשים ...

המחזיר נשמות לפגרים מתים
גומל חסדים טובים
לשכוי בינה
שלא עשאני גוי
שלא עשאני עבד
שלא עשאני אשה
שעשה לי כל צרכי
פוקח עורים
זוקף כפופים
מלביש ערומים
מלביש ערומים
רופא חולים
מתיר אסורים
המכין מצעדי גבר
אוזר ישראל בגבורה
עוטר ישראל בתפארה
הנותן ליעף כח
רוקע הארץ על המים

המעביר חבלי שינה
על דברי תורה
המלמד תורה
אשר בחר בנו

ילקוט

ולקח השם לחלקו ישראל וזהו אשר בחר בהם על ידי תורתו המיוחדת אותנו להדבק
ביתרון ונ"ל יקרא פרשת התמיד וראוי לכל אדם לקרא הקרבנות לטהר עצמו מן
העונות כדכתיב ונשלמה פרים שפתינו וקודם שיאמר הקרבנות צריך ליזהר מאד
לקרא מעשה הקטרת כדאשכחן בספר הזוהר מתנוליה דליהו כך אתנון במתניתא
שלאה די בכל אתרא דקא מדכרי עובדא דקטורת תרין זמנין ביומא בכל יום כמ"ש והקטיר
עליו הכהן קטרת סמים בבקר בבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה ובהעלות
אהרן וגו' את הנרות בין הערבים יקטירנה תנינא ומרעין בישין אשתכחו מניהו
ואומין דעלמא שלטין עליהו ואית מאירה בעובדיהון ואתבטיל מניהו ואומין דעלמא לא
שלטין עליהון ואינון מתלהין באובדיהון ולית מדא דקיימא שליט עליהון ובאתרא דלא
מדכירין עובדא דקטרת תרין זמנין ביומא תנפשא ומרעין בישין אשתכח ביניהון
ואומין דעלמא שלטין עליהון ואית מאירה בעובדיהון ונותא דקיימא שליט עליהון
בגין דא צריך לבר נש לאודכרא ביה בכל יומא ותא חזי אי הוו ידעי בני נשא
עובדא דקטרת כמה עילאה ויקירא איהו הוו נטלי כל מלה ומלה כמו עטרה
דדהבא על ראשיהון תא חזי מה כתיב ונעשית מזבח מקטר קטרת והאי ולאו דבחין בזה
לא הוא איהו דמנה עדקין כל שדין נלולין דלית לון רשותא למעבר שום כיש בר"ש
ימון את הקטרת ניכבר של העפר.

ברוך שאמר יש בו עשרה תבות ברוך תקן מן הכרכה כנגד עשרה
ספירות. ברוך אתה יי' אלהינו ברוך ליסוד ארה"ו את הא יין תת
אלהינו בינה הע' הוא החכמה וראוי שתדע שכמו אלהים לתשעים שאומר של
הבינה ולעשמים של גבורה ולעשמים של מלכות הכינוי לעשמים שאומר על
הכתר על עליון ולעשמים של החכמה ולעשמים של חסד ולעשמים של יסוד וכאן
הוא של החכמה המלך הטוב חנדול התסד והקדוש הגבורה שנאמר כלים שהם
מצד הגבורה יקדשנו את הלוים אבל הרחמן הוא התפארת המהולל הוא המלכות
וראוי שתדע שהש"י שאומר לעשמים של בינה ה' ראשונה ולעשמים של מלכותו ה'
אחרונה וסוד הש"י נתור הש"י שאיש נמור מכה עולה מיה פרוסה. ואומר
מה לה לדוד שאול חכמים ז"ל כל האומר תהלה לדוד שלשה פעמים בכל יום

מובטח לו שהוא בן העולם הבא למי שהלאו היא הנק מילתא דחיי וכל האומרו
ולבנין כולאו הוא המדבק בעץ החיים שהיא הלאו ואכל וחי לעולם ולמה
שתקן של הפרנסה הוא למי שבשש פסוקים של ח יק שסימנם מק באלפא
במקום הלאו בראשון יש א׳ מנין ורמוס׳ אל ארך אפים ובשש ובשני יש לאלף
קמב אל לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו נכו וסימנם חק״ל שכל שכל מי
שאומרו ומכוין כת יש לו חק מהש השלין המגיד מקום הפרנסה בכן חיי ולוונ
לאו בזכותא תליא מילתא לא במזלא תליא מילתא והשבור זה צריך לכוין כת ביותר
ומתחילין כת מאשרי העם שככה לו והכונה אשרי העם שככה לו שהוא תשה
שה שבך שנה במספר שככה כמו מלה שעל ידו זכינו לתורה שבכתב ושבעל פה
ורבים להדבק ביוצרות נוהו אשרי העם שאל אלהיו · תהלה לדוד האי פירתא
קדישה שנקרא מלכות בית דוד כן תהלה לדוד וצריך לרומם אותה למעלה
עד אין סוף לקבל השפע ולאחר להמשיך עליה השפע למטה בדרך ישר לאור
יכשלו כת נוהו ארוממך אלהי המלך עד למעלה עד אין סוף ואמשיך הברכה למטה
שהוא יהוה לעולם ועד שהוא המלכות בשש הספירות הנקראות ימים על יד הצדיק
הנק כל נוהו בכל יום אברכך ואמשיך ההלול משכינה נלאה על יד שמך שהיא
התפארת של השכינה הנקראת עולם ועד · גדול הוא החסד אל התגדולה הבינה
הנק הלל גבור מאד הוא החכמה הנקראת באדם מאד בהפך אותיות הוא אדם
לגדולתו אין חקר כלומר לחסד הבא מן האין הנק אין שמשך סוף עד השכינה הנק
חקר שכבה אנו מוקרין מה שלמעלה והיא חכם הנקראת בחקר נוהו אין חקר שנגן סוטן
בתחלתן דור לדור ישבח מעשיך דור הוא התפארת לדור הוא היסוד והיסוד ישבח
מעשיך היא השכינה ולאיזה מקום באשכח הזה להכונה הנקראת גבורות מיומלל
גבורותיך אל יגידו וימשיכו השפע למטה של ~~ההוד~~ ההדר שהוא היסוד הנק פריעת הדר ונק
הדר העץ שהוא הברית שבו ההדר תלוי כת והפרי הוא השכינה הנק כבוד נוהו הדר
כבוד הודך כלומר של ההדר ומן ההדר של הכבוד · הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ואמשיך
מהנפלאות הנקראים כתר חכמה בינה על יד השעון שהוא תורה שבכתב הנק
נורא יאמרו ונפלאות מגברת אמיר מצד החסד של השכינה הגבורות

ויתקן של אלף הפרנסה
ויש בו כל הלתא בקא
וכל פסוק ופסוק באריבע
מתחיל באלף שהוא רמז
לומר שאם בן כל האומרו
בכל יום מובטח לו שהוא
בן העולם הבא

במלת

כלות אספקלריה · אשר מסבבת עם כולה ואספקלריה מקבלת אור שממשיך לה האור
העליון כדי שתהא סגורה וברה וזהו נקראת אספקלריה מאחיזת היסוד הנק' צדיק
ושם וזהו וכו' רם טוב יפיתו הוא נקראת כשאחזה שצריך המאורות מלמעלה
מהצדק וזהו נתרקמו ירכיו ונקר' חנון שהוא מדת חסד · ממשיך מלמעלה
על יד התפ' הנק' רחום · וארך אפים ורב חסד שאשם שהוא מכריע בין החסד
והפחד דוכו הוא חסד כשממשיך מלמעלה של הטוב הנק' יסוד וזהו טוב יי' לכל
כלומר כל החסד והאור שמקבל וממשיך יי' הוא לכל שהוא היסוד להמשיך
רחמיו לכל מעשיו שהיא השכינה הכלה הכלולה מן הכל וזהו ורחמיו על כל
מעשיו · יודוך יי' כל מעשיך הם התחתונים שכל הפנים מאירים כשהשכינה ה
מאירה מיסוד הרחמים ותסידיך יברכוכה ותסידיך התחתונים על יד המשיכם
העליונים וסימן הברכה של המדה הנקראת כה וזהו יברכו כה · ודאני שאורה
כי יש חסד ויש חסדי חסד האמצעית הגדולה מדת של אברהם אבינו · חסדי
היא המדה הנקראת מלכות בית דוד שנקראת חסדי דוד הנאמנים וזהו שנאמר
ברוך שאמר כו ויחלק לכל העם לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת ועל זה אמר ותסידיך יברכוכה · כבוד מלכותך יקרא כבוד השכינה כשהשכינה (שהיא השכינה)
שהם מקוקים לה בשיבות התפלה אמרו עלו למעלה · וגבורתך ידברו · דבר
שמים מתקינות יתלשו ונשכרו בה מדת הדין וזהו להודיע לבני אדם · להוד שמולכים
על בני אדם כמו שידעו לחיים גבורותיו המשכבות של כבוד הדר מלכותו כדי שיהיה
המלכות מלכות כל עולמים שהוא מתמתחים בה שמלכותו בכל משלה · ועם
זה סומך יי' שהוא הנק' לכל הנופלים שהם יסוד ומלכות שאול בהם
הצדיק אחד אבד לתשמישם ותשגור גם נקראים נופלים ונכפפים · ויי' סומך
אותם דכתי' כי יפול לא יוטל כי יי' סומך ידו ועל זה אומר סומך יי' לכל הנופלים
וזוקף לכל הכפופים · עיני כל אליך ישברו והוד שנקראים שניהם של צדיק
יסוד עולם · כל היא הצדיק אליך הוא הכתב שמזונות תלויות בהם וזהו נותן
להם מן העליון שמשכים המזונות לכלכל הנק' אכלה המאורה · ישדל ומשם
של המלכות הנקראת שבת · וזהו ואתה נותן להם את אכלם בעתו

ואיך כאן המזון הזה שאנו פותח את ידיך שאומ' לו הקב"ה ידיך לא וצריך והם ...
ידין הגרמים מסגולה שהם כתר חכמה בינה שהם יי' והם גרמים
כי ברוך יאר' ישא וכשם השלום י"ד ה"א וא"ו ה"י נבזה הפסוק הוא עקר הכונה
להמשיך המזון מלמעלה מן המזל העליון של הלדה הנק' כל · ונקרא לו חי וזהו
ומשביע לכל חי רצון ומשם נמלאת מהרצון העליון כנסת ישראל הנקראת
ארץ על שם הכתון המשך לה ועל זה נקראת גם היא רצון וזהו ומשביע לכל
חי רצון · צדיק יי' בכל דרכיו צדיק יי' הוא ממשיך כל דרכו וחסדיו של המלכות
שהיא מעשיו וזהו וחסיד בכל מעשיו · קרוב יי' לכל קוראיו כשכנסת
ישראל מלאה מן החסד אז מלאה קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת
שהוא השם הנק' אמת ולכך רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם
שועתם שהיא השכינה ישמע ויושיעם · ושומר את כל אוהביו שהם
דבוקים בשכינה ואותם שומרים כי יי' אלקיך אש אוכלה הוא ואתם הדבקים
ביי' אלקיכם חיים וכל אשר הרשעים ונכחות הטומאה הם שורפים כאש
השכינה אש אוכלת אש עהו ואת הרשעים ישמיד · ושוב תהלת יי' ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד · ... צריך לומר השירה בכוונה
פתוחה ולכוין בה שבכל הגונה לאומרה בכל יום יזכה לאומרה בתחיית המתים
עם משה ועם כל ישראל כמו שאמרו רז"ל בספר הזוהר מאן דלא ישיר השתא
לא אומר לא ישיר · ...
וישתבח שמך הוא המלכות לעד נקרא יסוד עד חוות נפשות שלשים שהם
שבעה שלשה ושבעה תשעה · האורות להאי עד שהוא יסוד הג'
ראשונה לחשבון עלין והיא אחרונה לקבל הכוונות · תלמידות ... החכמה
המלך הגדול הגבור הגדול והנורא החסד והקדוש הגבורה בשמים ובארץ המלכות :
שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גבורה גדולה תהלה ותפארת קדושה ומלכות
שיר שכתות כנגד עשר שאמר דוד בתהלים האמורים בשיר השירים שלחיך
פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים נרד וכרכום קנה וקנמון
עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים ונקראים נאמנות יי'
וכי שהם כנגד ... שני ... ונדיק ... לדבר בנקיים ... המדבר כנגדם
נאמר ובכל יראה ... ה'

וכלם

וכלם נמשכים של המלכות והן קדושה ומלכות ונבין שהמלכות אורה של הכל העולם
שהוא המיוחד אשר נותנים ברכות והודאות לשם יהוה שהוא גדול מצד הגדולה
והוא קדוש מצד הגבורה והוא מעולה מצד התפארת ושל שלום מצד המלכות והוא אל
על כל אלהים מצד שהוא על כל העולם שהוא המיוחד ארבע אותיות מן השם ונשבח
כי השם הזה הוא גדול על השמות והוא נמצא בכל הנבראים וכל השמות הם כנויין
לשם הזה ולא יש שם שר אין סוף ושר אין תכלית גדול ממנו שם הקב"ה אותו ונתינו
כמו שכל הנבראים שלמטה ותחתונים יראים ממנו וכל זה נדלו כראות
הברכה · צריך לבין מי שיאמר הקדיש להמשיך השפע מלמעלה למטה בקדושה
השם שלם והכסא שלם עד יתגדל ויתקדש כלומר שיתגדל ויתמלא שם יה
הנעלם כשאני שם יה של המשך של הגבורה עד המלכות שהוא שלמא דבוא כשלמה
ביחוד
כדי שיתחברו כל ארבע אותיות יהוה אחד ונמליך מלכותיה כדי שנדבקים ומלכות
בכל מעלה כלומר שיתמלא שם יה עד המלכות שהן מלכותיה מלכות יה וצריך
כפי
לבין השונה כאמן שהוא מיחד כל הספירות מא' הכתר עד הבינה כנגן משולשה
התפארת והמלכות כמהנן משולשה ישלה שם לכאן ולכאן והיא דונויא דרך תרגומן [illegible]
ולזה כונת רז"ל כבראשי תיבות אמן של מלך נאמן של האל עליון הכרגון בכו צנואל
ונר מלך הוא הבינה והיא הא' המעמידה של שם ואמן הוא תיה שאמרו נאמן ואמן
משוש צאמן במוך נאמן התפארת ומלכות והם ואו הא נמצאת לחד שכל השונה אמן
הוא מיחד את כל ארבע אותיות השם ועולה במספרו כמו שני שמות יהוה אדני
שצריך ליחד אותם משולבות כדה של אחותה וינצא מן אמן שם כמו בשלמא
כותא של אלהים סת ועולה במספרו אהיה יהוה אדני שמספרם יבק וכן היחוד
והברכה והקדושה יבק ראשי תיבות יחוד ברכה קדושה וכל היודע זה ומבין בשעת
תפלתו אמן ליד הוא נשמר שנ' שומר אמונים קוראים ראשי תיבות יבק ועל זה
שזה האומן
אמרו גדול העונה אמן יותר מהמברך וכל היודע זה ומבין אשריו ואשרי יולדתו שלו
כתוב אמונים ... פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים יהא ואמיה
דבאו מברך לעלם ולעלמי עלמיא כאלו השכבה תבות שצריך לענות העונה
קדיש יש בהם אותיות שבעת בפסוק ראשון של תורה בראשית ברא אלקים

וכלו הנשמה שמות הוא
הוא יחוד האלהי שהכל לו
כן נקראים שם של
שהוא שלמד אותו ...
שם הוא עם תפסק השנה
נער ... וכו ...
... מן ...
כשעבר אותו ...

את השלישי ואת האמצעי שיש בה שבעה תיבות וכ"ח אותיות. וצריך לכוין שלא הכ"ח

אותיות שהם בענין י"ד ימין וי"ד שמאל שיש בהם כ"ח פרקים ואלו הט"ו ידים

הם עליונים כי יהו"ה אלהינ"ו יהו"ה שבאלו השלשה שמות יש בהם י"ד אותיות

והם בענין י"ד ימין ומלת השלשה שמות יחודים שלשה שמות כלומר כנגדו של

[illegible] והם כוון המוסף [illegible] שיש בהם [illegible] י"ד אותיות והם נקראים י"ד

שמאל [illegible] שהם חדות הדין [illegible] שהם [illegible] מן השמות יהו"ה אלהי"ם

יהו"ה [illegible] שהם מבריחין [illegible] הטומאה [illegible] שמאל [illegible]

[illegible] כפיה ואין אני [illegible] הכוונה מאלו השלשה שמות שבהם

היחוד שיש בהם כ"ח אותיות בענין הט"ו ידים בענין [illegible] כ"ח אותיות שבפסוק

הקדוש [illegible] אמרו [illegible] אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו קורעין לו

גזר דינו של שבעים שנה והכוונה בזה שבכל הכוונה אמן יהא שמיה רבא

מברך בכל כחו שר"ל בכח [illegible] שהם כ"ח אותיות בשלשה שמות שאמרנו

קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה שהם שבעים שרים של מעלה שכנגדן

שהם [illegible] הע' ידים י"ד ימין וי"ד שמאל [illegible] שהם [illegible]

כולם מסכימים לטובה [illegible] קורעין אותה [illegible] של שבעים

שנה [illegible] שכן עולה במספר בכל כחו [illegible] והוסף [illegible] לרחמים

ומה שהיה אל [illegible] חסר לרחמים וזהו הכסא שעולה במספר כחו בכל כחו

והוא כסא רחמים [illegible] כסא רחמים [illegible] אותן

[illegible] שהם כחות הטומאה שהם [illegible]

[illegible] שהם שלשה שמות [illegible] אחר [illegible]

[illegible] שמאל שנקראת [illegible] הטומאה של [illegible]

[illegible] ואין שטן ואין שטן ואין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואן

ואו אלף ואו הא אלף הם כלם כ"ו והנה כמה כ"ה לה' שם הכל נרמז בשקוד
בחמשה תיבות שהם נרמזים בביתוני חותם שהם כמנין חמשה אצבעות
ושאחם מוד הנקודות הוי אותיות שהם תמצא שהם י"ד כמנין היד שאמרנו
וזה סי' תולדות שרק שוא צרי סגול חירק קמץ פתח כבל אלו יש י"ד נקוד' — הוא שלש נקודות
שגלגלם שהם פתח והקמץ הם כמנין הוו ועלו האותיות של חלם שרק
וכל ... כ"ח אותיות של שם י האות אחת לכן תמצא שהם כ"ח אותיות
ואין אנו צריכין להביא השמות והם לו הנקראים הידים ידי יי' וכל זה
הבאתי להודיע כמה שתקנו חכמים ז"ל כלה שאמרו השונה קדיש בכל כחו
וכל נכלה כח השונה קדיש בכל כחו והנה השונה קדיש הוא ממשיך כח העליון
ומגדל אותה ובשביל זה אנו נוהגין כשאומר השליח צבור קדיש לומר ועתה
יגדל נא כח יי' שהוא כנגד כ"ח אותיות כנגד הידים שאמרנו ויגדל
כח השונה שהוא ממשיך ומגדל כח הקדושה ומתלבש ומשבר כח הטומאה
הידים ידי שמא ומתלבש כח גיהנם שבכל שעה שישראל עונין אמן יהא
שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא מתגבר אש של גיהנם שעה ומה
שעה ולמוכן תקנו חז"ל לומר קדיש של המתים שנפ... האומר הקדיש
הוא ממשיך כח העליון ויש הפרש בין השונה לאומר שהשונה צריך לכוין
לכ"ח אותיות כאשר אמרנו והאומר צריך לכוין לכ"ח תבות שהם יהא שמיה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך ישתבח יתפאר יתרומם יתנשא יתעלה
יתהדר יתהלל שמיה דקדשא בריך הוא לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא
תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ~~ואמרו~~ עד כאן הוא שיעור התקון והם כ"ח
תבות ובהם צריך לכוין כמו שאמרנו ובאלו הכ"ח תבות שהם כנגד הידים
שאמרנו יש כ"ח כח כשאומר קדיש של אביו להכריע כח המזיקין שדי גיהנם
ולהוציא את אביו מגיהנם ... בתורת הצוואה ולהביאו לגן עדן כח הקדושה
כח השמים ידים שהם שעתיד הקב"ה להחיות את המתים כאמרו הגדול יהיה
בתוספ' כוון השעה ... שהוא תל שבהם שעתיד הקב"ה להחיות את המתים ~~...~~

ברכו את ה' המבורך כבר אמרתי בתחלה שברוך יש לו כוונות הרבה כמו
השגון והכוונה שצריך שיכוון החזן בברכו היא וזאת ברכו היא נקודה שאת
הברכה הראשונה שממנה יצאו כל הברכות את הוא הבינה שבה נחקקות כל
האותיות אלף ועד תיו הנקראות כללות את. יהו"ה הוא התפארת המבורך הוא —
היסוד שהוא מבורך מכל הכנון ואלו מאיר כל הברכות כמו שרמז ביוסף הצדיק
ומשם נמשך הברכה על כנסת ישראל הנקרא עולם ועד והרמז ויוסף הוא השליט
על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ וגו': ברוך ה' המבורך לעולם ועד ברוך
הוא תשובה הברכה השלישית שבה נקשרים ומתאחדים כתר תפלה במספר י"ה הרומז
שלשה ספירות עליונות. יהו"ה הוא התפארת. המבורך הוא היסוד שהוא מבורך מכל
מה שלמעלה והוא האוסף את כל הטוב שלא יתפזר ויצבר יוסף בר כחול הים. לעולם ועד
הוא השכינה ונקבור שאנחנו מתפללים שמה להמשיך השפע העליון והברכה מלמעלה
למטה כמו שנבאר קרובים לה' שעומדים תפלותינו והוא סוף הברכות האחרות שאנחנו
עולים מלמטה למעלה ואנחנו מכוונים בהם בברוך ליסוד ובאתה למלכות אין
אנחנו אומרים בברכה אתה ה' אין אנחנו עונין ברוך אתה ה' המבורך לפי שאינו
הוא מדבר לנוכח ואנחנו עונים בשלישי הנסתר מלמעלה למטה ויש בברוך ה' המבורך
חמשה תבות כנגד ה' ראשונה של שם שממנה נאצלו הנשמות ולרמוז בה אומר
במדרש רות של ספר הזוהר על פסוק חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה
נחשב הוא בשמורין נשמה לאדם בבקר אינה נכנסת בכל הגוף לא ונשכבת
ומתחננת כאן עד שיברך ברוך ה' המבורך לעולם ועד שבהם חמשה תבות כנגד
הנשמה שיש לה חמשה שמות נשמה יחידה רוח חיה נפש והיא דומה בחמשה להקב"ה
מה הקב"ה מלא את כל העולם אף נשמה מלאה את כל הגוף מה הקב"ה רואה ואינו
נראה אף נשמה רואה ואינה נראית מה הקב"ה זן את כל העולם כלו אף נשמה זנה
כל הגוף מה הקב"ה יושב בחדרי חדרים אף נשמה יושבת בחדרי חדרים /
מה הקב"ה טהור אף נשמה טהורה. ואמר מבקש אני מה עבת ומתפשטת בכל הגוף
ואמר אינה מברך היא הולכת לה ואינה נכנסת בגוף והוא נשאר כמו מת כו' —
... נשמה ורמז חדלו לכם מן האדם ... שאין ...

שכל זמן

של זמן שאינו מתפלל השמונה עשרה ואם אינו מתפלל כלל ובשבת הוא של מקרי דבלה
שאין ברכה וכמה טוב ונאה שיש לחזור אחר עשרה כדי שיוכל לעשות ברוך יי׳ וכו׳
הכוונה שאמרנו ועם כל זה אם אין לו עשרה והוא מברך מאה ברכות די לו —
וכאשר הוא משלים את נפשו שנמצא מנין אחד לנשמה כמו שאמרנו בנשמת
רוח נשמה ישראל לו כהן משרת מן המשרת ׃ ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם
יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל המאיר לארץ ׃ כבר
אמרנו כי ברוך הוא הצדיק אחד את ה׳ שהיא כנסת ישראל שצריך להעלות
לקבל השפע לעשות לחזור עם האן והוא את יי׳ שהוא האן עם הת׳ —
אלהינו מלך העולם הוא הבינה היא ראשונה יוצר אור הוא יו״ד הוא החכמה
שצריך להמשיך אליה השפע מלמעלה הרצון בקוצו של יו״ד ולהמשיך הכל
עשר ספירות ובזמן שאינו עד אין סוף׳ כאשר עשות היו״ר בכוונה צריכין אנחנו
לחזור בדרך אשר כאן כה ישוב ובהו ובורא חושך שהוא מבינה שמאי חושכת
כל האורות וכל המשתבד כה תמשכו שיעור ׃ עושה שלום הוא הת״ת שהוא
עושה שלום בין המים והאש בין חסד וגבורה ובורא את הכל הוא הצדיק —
והוא היסוד הנק׳ כל יסוד הכל ׃ ומאותו שהוא הברית הוא מאיר לארץ ולדרים
עליה שהיא השכינה ומשם לכל הנבראים וזהו המאיר לארץ ולדרים עליה
שהיא השכינה ומשם לכל הנבראים וזהו המאיר לארץ ולדרים עליה ׃ ולפי
שהנוסחאות משונות אין אני יכול לפרש כל העניין אלא על ענין הקדושה שרבו
בה הדרשות היותר משובח והיותר נקל כדי שלא להרבות השכל הוא זה כבר
ידעת כי כל הספירות משולשות שלש על שלש שלש ׃ כתר חכמה בינה הנק׳ עולם
העליון ׃ חסד גבורה תפארת הנק׳ עולם האמצעי ׃ נצח הוד יסוד הנק׳ עולם
התחתון וכלם דבוקות השפע על צדיק חי עולמים של המלכות ׃ וכל כוונתנו בין
ביחוד בין בברכות בין בקדושה שכלו כל המלותיה כמו שאמרנו למעלה
מעבר יבק יחד ברכה קדושה כוונתינו ליחד הכל ביחד של מקום אחד שהוא
צדיק יסוד עולם ומשם לשכינה ביחוד אליתי ומשם יתקיימו כל העולמות
כדי להמליך את ה׳ על כל הנבראים עליונים ותחתונים ולא ימצא דבר רקון

כמו שאמ' אין קדוש כה' כי אין בלתך ושמה בקדושה צריך לכוין הכונה שקדוש ראשון
שלש ספירות ראשונות נכללות בשם יה שהוא הכונה שבו השם ורמזו שלשה
ספירות ראשונות כאשר ידעת · קדוש שני הוא החסד קדוש אלהי הגבו
וגבורה יהוה הוא הת"ת הנרמז בואו שכולל שניו כולם צבאות נצח והוד ··
מלא כל הארץ כבודו ידעת שהוא צדיק יסוד עולם הארץ הוא המלכות כבודו
הוא נקרא שאמר קוראה תכלה הנק' כבוד חכמים ינחלו כי השפע על המלכות
ואני אומרים שהשכינה מלאה מהכבוד שהוא החכמה והסוד י"י בחכמה יסד
ארץ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ חכמה בראש וחכמה בסוף [illegible] ברוך
כבוד י"י ממקומו כאלו הר' מבלת [illegible] השם היוצא לספוק [illegible] כאלים
יהוה שהוא [illegible] ולמספרו [illegible] והוא [illegible] והנה אחר שירדנו מן הקדושה
מלמעלה למטה כי ליחד המלכות עם תשע ספירות צריכין אנחנו לעלות עמה
מלמטה למעלה לחבר האחד להיות אחד מלמעלה למטה ומלמטה למעלה סוד יהיה
י"י אחד ~~[illegible]~~ ומעלה ושמו אחד למטה · וצריך לכוין כאן יסוד שלום כבוד
היא השכינה כנסת ישראל [illegible] יהוה הוא הת"ת ממקומו הוא הבינה הכוללת
שני אותיות השם שהם י"ה שנקרא שלום [illegible] שהוא [illegible] ונאותה
ופתרונו שואלים איזה מקום כבודו להעריצו [illegible] היכן הוא המקום
שנקרא י"ה ומשיבים ברוך כבוד י"י ממקומו בכל מקום שהוא [illegible] דליכא אתר
דפנוי מיניה · ואמר [illegible] אי"ה [illegible] אלה [illegible] זה [illegible] שאיה הוא
מקום [illegible] שצריך לשאל [illegible] ואלה הוא מקום נגלה דבר [illegible]
הענין [illegible] שאלה [illegible] קדש · ובזה האופן צריך לכוין בכל
הקדושות חוץ מקדושת [illegible] כאשר [illegible] ובעבור זה שאמרת אין
ראוי לומר קדושה [illegible] ספרת [illegible] דבר שבקדושה אין ראוי
לומר לא בעשרה · ולכן [illegible] סדר קדושה שכל מי שאינו
אומרו הוא [illegible] כאלו [illegible] שדרשו בפסוק ארץ עיפתה [illegible]
צלמות ולא סדרים [illegible] והאלהא הוא [illegible] לפי שלא [illegible] סדרים
~~[illegible]~~ והא סדר קדושה [illegible] להמשיך הקדושה [illegible] מקום שהקדושה

[illegible]

שם אין שם נהנים פי אמר חייבים נשוב שבתאת למך שהאומר סדר קדושה · שלנו
חלק כן שכן מקום הקדושה כמו שהוא במלך הקדושה כן הקב״ה מוספה עליו קדושתו
ועל מוספות אומר סדר קדושה הוא שכן כח וכמות התולאה המושלות בנהנים והוא
צריך כמו מדה כנגד מדה · ולפי שאין אדם יכול בכל יום להיות במנין עשרה ואסור
לומר הקדושה ביחיד מן הטעם שאמרנו לפי סברת רש״י ואם כן נמצא שאין אומר
שבטל מדינה של נהנים הם התקינו חז״ל לומר סדר קדושה בתפלה כדי לבטל מדינה
של נהנים שהתפלה נתקן ליחיד ולשון הקדש לרבים והסירו שם המקרא ונוסח
התפלה שם לשון דסנהדרין איהו ר״ל של המקרא שהוא לשון הקדש צריך רבים והם
שעדה שכל דבר שבקדושה אינה פחות מעשרה שאין שכינה למטה מעשרה אבל
למנין אינה צריך כי אם יחיד והוא ואמר תפלה · ובשביל זה התקינו לומר סדר
קדושה בתפלה כדי שיאמר אותו היחיד בלחש ובזה יבטל מדינה של נהנים —
אעפ״י שלא יאמר הקדושה בעשרה בלשון הקדש ובאופן זה צריך לכוין בכל הקדושות
חוץ מקדושת מוסף שאנחנו צריכין קדושה ותוספת קדושה ובשביל זה אמרו
מסה שאין אומר כתר לא כמוהו ולא כה שאנחנו זה הנזכר ממה שביום שיש
בה מוסף יש בה תוספת קדושה מלמעלה וכל המנהגים לאומרים שמתכוונים
אור הכתר וזהו הסדר שבמא בכה״ה שצריך לומר בסדר קדושה של מוסף שבת כתר
יתנו לך יי׳ אלהינו מלאכים המוני מעלה ועמך ישראל קבוצי מטה יחד כלם
קדושה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש
קדוש יי׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו · וצריך לכוין בכתר יתנו לך יי׳ אלהינו —
השלש ראשונות כתר חכמה בינה וזהו התוספת קדושה · שבכל הקדושות אין
אנחנו מזכירין הכתר לא בכוונה אבל לא בדבור · ועתה אנחנו מוסיפין לומרו
בדבור כתר ואח״כ יי׳ שהוא החכמה יו״ד ואח״כ אלהינו שהוא הבינה ה׳ ראשונה
הרי לנו שלש ספירות ראשונות בפירוש · ואח״כ אנחנו שם קדוש קדוש קדוש
שהם כנגד שלש ספירות חסד גבורה ת״ת ולפי שאנחנו צריכין תוספת קדושה
קדושה ביום השבת והשבת הוא היסוד וכבר אמרנו השבת אנחנו אומרין יהוה
וצריך לכוין על השבת הוא היסוד שהוא ו׳ ששה של ו׳ המדרגות כיסוד · וראוי שידע

שכחו ששם י״ה הוא כתוב כן הוא ביסוד שנק׳ ברית תשבין חד וכל מה שאירע
ליעקב אירע ליוסף שמשו לדוד שהשם שנה׳ [illegible] ביסוד כמו שכתוב · צבאות הם
נצח והוד ואחרות תקרין של היסוד במלאכת האכן וזהו תוספת קדושה ביום
השבת שאנחנו מוסיפים כח תוספת קדושה מן [illegible] שמה יתרה נקראה
להמשיך של הכלה הברכות כשמור תוספת קדושה וזהו מלאכה האמן במורו ·
ומכאן תבין סוד שנתן של הח מועדים שבת לערב שבת · ולפי שהמנהגות
אינם שוות ואני רואה שכמה הנה אנשים שמניחים בסדר שאני קונה והם
מניחים באופן אחרת בעבור זה אין אני מפרש כל כמו הסדר שאני קונה

סדר היחוד ורבו כח הרשות ומה שעלה לאמן האמת של מי שאמרים
ועל פי ספרים דבר דבור על אומנו שאין לדון ממנו הוא זה ·

שמע הוא השבת הראשונה הנקרא ארב שבתי תמונת שכה שלשה [illegible] ייחוד
ואין לנו רשות לכוון של הקדש אלא בה שם השם · כי אחר של הקדש והיא
שמע שכן עולה במספר כמו זאת והיא הנקראת קרן שהיתה לראשונה
ודוד אתן בה דברי גאות היתה לו ונמשחתה ונמשבה מלכותו מלכות
בית דוד שם אצמיח קרן לדוד ונרמז בקרנות המזבח וכאלו הקרן היא דהא
האחרונה [illegible]
[illegible]

ישראל סבא בתפארת כנגד היסוד והמלכות הנקראים אנפי זוטרי וזהו מה שאמרו
בסה״ק שמע ישראל ישראל סבא כו׳ שמע שהיה [illegible] הסוד שישראל סבא ר״ל השמים
שהם התפארת והוא הסדר האמיתי לעלות למעלה דרך יושר והוא הנרמז בהקדמת
המלובש דרושים . ועם כל זה טעו הרבה להם אמרו כי דרושים הוא החסד וכן
האמת שדרושים הוא החסד מדתו של אברהם אבינו אם 4 בהקדמת המלובש ספר
הזוהר כותן שעשרה יקרא התפארת דרושים כאשר מבאר בסה״ק ולהם חשבו
כי הדרושים הוא הבינה והביאו להם ראיות אין אנו צריכין לפתור דבריהם לא
להודיע האמת כי שום ספק נשאר כל זה צריך אנו לומר בקיצור כי אין אפשר
לומר במאמר אחד ובענין אחר שהבינה היא הדרוש ובאותו ענין אומר במדרש
שהיא הנמצן ודרוש ובענין הם שני הפכים שאינם יכולין לעמוד בנושא אחד
ועוד כי הבריחה דלין לעלות מן ה״א אחרונה לה״א ראשונה בלי אפשרות
הוא חלילה לא ידענו ולא יבינו במחשבה המלוב . והאמת והסדר אמת
שאנחנו עולים מן ה״א אחרונה הנקראת שמע נקן ל״ו הוא הנק ישראל סבא
דרושים ועם דרוש הוא מפני שהוא [illegible] שהיא [illegible] החכמה [illegible]
בדרוש איה שהוא הוא הנקרא בן מה הבן [illegible] האב ואם שדרושים
הוא החסד
כי האמת מדתו של אברהם אבינו הולך ונסוע הנגבה כי שאנחנו צריכין
להתייחד כל הספירות ביחוד אמיתי ושלא יתקן סטרא בסטרא אחרא לא בדרך יושר
וה״א ו״או אמיתי ולא יתפרדו צריכין אנחנו לעלות מה״א ועלה או מא״ו [illegible]
הימין שהוא החסד כמו שאמרו כל פונות שאתה פונה יהיו לצד ימין ומשם
השעריים נקרא התפארת דרושים [illegible] מפני שהוא רוכב רחמים לצד החסד
הנקרא דרוש ורב חסד וכמו אומר בסה״ק [illegible] [illegible] בסטרא קדישא
ואינון [illegible] סטר [illegible] יו״ד [illegible] ה״א [illegible] ו״או [illegible] ה״א [illegible]
[illegible] [illegible] ובאלו [illegible] הוא המלכות ה״א אחרונה ראשונה [illegible]
[illegible] [illegible] היא הוא הנרמז בישראל [illegible] הוא יו״ד הנרמז
[illegible] היא ה״א ראשונה [illegible] אחד [illegible]
[illegible] שערי בינה . [illegible] [illegible]

הבינה הוא יורד של תפארת המאירת מצד הימין היא הגבורה לפי שהואו מן הימין
על החסד ומן השמאל של הגבורה ונהו צבאות שהוא הואו האורך כימין והוא השם
השני יהוה שבשמע ישראל ומערבית היא הה״א האחרונה הנעלמת בדלת דכתיב של
אחד וצריך לתוור הה״א האחרונה ולתדה שם הואו שהוא המאירת ולפי שעין
היחוד הגדול הזה ויהיה שקול כנגד שתי להבינו ולכוין בה לעיר אותו

שמע	הא אחרונה קרן שמע מלכות	וצריך לקשור קון שאחורי
ישראל	ואו דרגויות ישראל סבא תפארת	הדלת עם א׳ת שהוא הואו
יהוה	יו״ד חכמה שהיא קדמאה מכלה	וזהו משרפית דרומית והכל
אלהינו	הא ראשונה נבון בינה	שרש באחד לקף הכתר א׳
יהוה	ואו צבאות מצד התפארת	שמונה ספירות מתכלה
אחד	הא אחרונה מערבות דלת דכתיב מלכות	עד יסוד דלת היא המלכות שהיא אות רביעית מהשם

שהיא דלא בגלותא אבל כשהיא מיוחדת עם המדות שעליה נרמזים באחד מיד
איהי גדולה וכל העולם יונק ממנה וזהו סוד דלת רבתי שבאחד שזה שהיא
דלה חוזרת עשירה לבה במילואה ולפי שלא הזכרנו השכינה בשמה אלא במחש בה
וכל האותיות האחדות אמרנו אותה בשם שהם יהוה אלהינו יהוה שמורים
על יהו והה״א אחרונה שהיא תשלום השם לא נאמר עליה מלה לפי שהיא
נרמזת בדלת וזהו במחשבה ארז״ל משל לבת מלכים שהדיחה ביקי קדרה
זה תשעה האחר ישלה [illegible] לא תאמר יש לה עשר התחילו עבדיה מביאין לה
בחשאי נשרה עמון מאוחרים ז״ל בת מלכים היא השכינה הדיחה ביקי קדרה
שהם הבשמים הינכרין לקדרה שמבשמין אותה ודיחה נרקי והדיח הוה
שיחוד נרמזה היא במחשבה אבל לא במלה מיוחדת בדבור והוא כמו שצריך
הדבר ואינה אוכל ממנו והוא תאוב אליו ואכלו נושא לו עשר ממני הריח הטוב
איש [illegible] כך היא הדיחה היחוד שיחדוה במחשבה אבל לא בדבור זה תשעה האמר
ישלה [illegible] שנאמר שהיא מקנא על יחוד השלשה אותיות שמיחדו בביאור במי
שאוכל הדבר והיא שמיחדה במלה ידועה התחילו עבדיה מביאין לה בחשאי

והגבירו

והזכירו לה בתלת מלכותו כאשר נבאר בע"ה · כבר אמרנו כי ביחוד שמע
ישראל צריך לקבוע היחוד בתפארת בתלת אחר לקשר הדלת עם אות שהן —
סוס קרנות המרכבה מערבית דרומית ועתה כשאנחנו צריכים לכוין ביחוד
כנסת ישראל צריכין אנחנו לעלות במחשבתינו מן התפארת שהוא הוא"ו
אשר בו תקשנו הייחוד של החכמה שהיא היו"ד כדי ליחד כל ארבעה אותיות השם
בדבור ובמחשבה וצריך לכוין כי ברוך הוא החכמה ברכה שממנה נמשכו כל
הברכות והיא היו"ד שם הוא הבינה הנקראת שם גדול ונורא שם עולם
והוא י"ה והיא הה"א ראשונה של שם · כבוד הוא תפארת ישראל הכולל שש
ספירות גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד הנרמזות באות הוא"ו וכבר
אמרנו כי יש כבוד למעלה מכבוד ועל הכבוד הזה אמר וכבוד מלכים חקור
דבר נקראו כבוד מלכים השש ספירות שאמרנו והוא הוא"ו · מלכותו
הוא מלכות היא הה"א אחרונה של שם · נמצאו בזה היחוד מיוחדות כל
ארבע אותיות של שם המיוחד היו"ד בברוך הה"א בשם הוא"ו בכבוד הה"א
במלכותו · וצריך לכוין לעולם ועד שזה היחוד יתקיים לעולם להיות הה"א
אחרונה עם הוא"ו / אחד שהוא בתלת אותיות הוא אחד ועוד בזה נרמז —
מה שאמרו רז"ל הביאו לה עבריה בחשאי שאנחנו אומרים אותו בסתר כדי
שלא יבינו כחות הטומאה שצריך לשמור מהם כמו רשע לנגדי עד שיבא
משיח צדקנו ויעביר הקב"ה את רוח הטומאה מן הארץ ואז אומר ביום ההוא יהיה י"י
אחד ויש כוונות שמע ישראל כוונות אחרות ופרושים ואין כח כמו לכוין של כל
הכוונות שיערבבו את מחשבתינו והלואי נסיר ממחשבתינו כל המחשבות
ונחשוב ונכוין ביחוד כמו שאמרנו שהוא קב ונקי אין להגיד אחר דברים —
אחרים · ועם כל זה יש דברים שצריך אדם לדעת אותם אעפ"כ שלא
יכוין בהם הכל תלוי בידיעה כמו שכתוב אשגבהו כי ידע שמי פי' הזכיר לא
אומר לא כי ידע שמי הלא בידיעה תליא מלתא כי ידע שמו ולא ידע שמו י"י
בפסוק שמע ישראל יש ששה תיבות ועשרים וחמשה אותיות והששה תיבות —
הם כנגד הוא"ו הכוללת כל המנין והעשרים וחמשה אותיות שני פעמים ביום

הגדולים כי יש כ״ה וכ״ה הם כנגד חמשים שערי בינה שהוא העולם הבא
יש הזוכה לאומרם בכל יום בכוונה · יש לו חלק באותם חמשים שערי בינה ויש
לו חלק לעולם הבא · ואומרם בכל יום בכוונה כאשר אמרנו הוא מגדיל כח
הנשמה המקבלת מחמשים שערי בינה ומחליש כח יצר הרע ובהם הרג מרעה
את המצרי שהוא יצר הרע המיצר לאדם שנ׳ ויפן כ״ה וכ״ה אותיות שבשמע
ישראל הרג את המצרי את יצר הרע · ודוד המלך ע״ה בזה היחוד נ״ב הרג את
הפלשתי שהוא יצר הרע הלוחם עם האדם בכל יום ודוד הרג אותו כמו
שדרשו ולבי חלל בקרבי: וזהו שכתוב ויקח חמשה חלקי אבנים מן הנהר חמשה חלקי
אבנים הם שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד ובר שני להו בקלע אתעבידו כלהו
אחד ובהם הרג את הפלשתי וחמשה חלקי אבנים הוא רמז לשכינה שהיא
הה״א אחרונה · וכד ייחד לה עם הנהר שהוא הו״ו אתעבידו כלהו חד ואיך
יחד אותם בקלע שהוא אחד שם עולה בקלע פ״ו אחד כלומר כי הה״א של איך
כבר וזהו מה שאמר המסוק ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ר״ל בקול ע״ה הוא
הקול הנק׳ ה״ו היוצא מן הקנה שהיא ה״ו וה״ו ויש בו משה טבעות כנגד הו״ו
ובאבן היא כנסת ישראל אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה ואבנא די מחת
לצלמא הוה לטור רב ומלא כל ארעא שנ׳ שאומר מלא כל הארץ כבודו · ביחוד
ברוך שם · יש נ״ב כן שמשה מבות ויש בהם כ״ד אותיות והם כנגד ארבעה
ועשרים ספרים שהם תורה שבכתב שמהם שואבת כנסת ישראל· נקראת
קהל ישוב לך כלם ובר בחבר כ״ה אותיות של שמע עם כ״ד אותיות של
ברוך שם הוא חבור תורה שבכתב עם תורה שבעל פה והם כלם מ״ט כנגד
מ״ט פנים טהור מ״ט שערי בינה שנמסרו למשה מ״ט ימים לספירת העומר
ונגד ולשורות היובל שכם שכם מסובים ואין סמך שאין שאיבה
ואומרם בכל יום בכוונה מעלים ששולה ששמיטה של היובל הוא עולם הבא
ובאותיות שמע ברוך שני מלכות שמים והעין והדלת גדולות לרמוז שבל מי
שמיחד את השם בזה היחוד שהשם יתברך הוא עד עליו להצילו מדינה של גיהנם
עד ה׳ בכם ומשארו האותיות שמע ואחד במשנה העין והדלת שהם את

שרל כאחד שהוא
אחרון פגם · שרל
עם הקב״ה לזהו
שמו בקלע
ובאבן בקלע
ר״ל

12

והוא דמין ליחוד ואני שם הא' את הוא הואו שם הוא ההא ניתיצב שמו שם
שהיא השכינה ויש כלו השני שמות רבים שכל מי שאומר זה היחוד כאשר אמרנו
שמחה מזומנת לו לעולם הבא, שעלו השני תיבות שם את בגימטריא שם בן שני
אותיות שלאת אומר אשמח וזהו אנכי אשמח ביי' וכזה יש כוונה אחרת
במתייחד שם שהוא הה"א עם הוא"ו שהוא את שיהיו נבללים זה בזה כמו
דאמרי' שויאו חבת לראש ומינו תתבקע או יש ישראה לכל השלמות כלם
וראוי הוא שאומר שיש ידו בא השמחה שיטול חלק בראש מאומה שמחה ושד
נרמז במלת שמח שם ש' כלומר האי שם מקבל מ"ב השכמים שמות
היוצאים מן ויסע ויבא ויט הנכללים בסתר שם אדנ"י כאשר נבאר להלן
בעזה ולאחר שנעשה היחוד בדרך פרט צריכים אנחנו לחזור וליחד הכל
בדרך כלל ברמ"ח אברים כדי שיהיה שלמים בכל אברינו ברמ"ח מצות
שאין לנו דרך לקיימם כולם כמעשה אנחנו מקיימים אותם שלמים בכל
יום בדבור ובמחשבה והם היסודים של סדר הספירות ונקראים שמות
אדם העליון מן ואהבת את יי' אלקיך עד ובשעריך שהיא פרשה ראשונה
של שמע יש ארבעים ושמנה תיבות והם רישא דאולין שהרמזים
באהיה אשר אהיה שעולה רמ"ח וכנגדן יש רמ"ח שמות ההויה בתפילין כי
בתפילין של ראש כנגד אהיה ראשון וכי בתפלה של יד כנגד אהיה שני
וכנגדן לו הללה תבות הנקראים ראש והם כנגד השלש ספירות ראשונות
העליונות באהיה אשר אהיה שהם כתר חכמה בינה והם כנגד שני אותיות
של שם יה' מן והיה אם שמוע תשמעו עד ונשמרתם יש קכ"ב תבות ונקראין
שמן דאולא ידין ומשמאלין דגופא כנגד שבע שמות של ויסע ויבא ויט הנרמזים
בחסד שהיא יד ימינא וכנגדן שבע ספרדין שיש מצד הגבורה כנגד דין של
משמאלה יד שמאלא דגופא שמאלא זה נרמז במספר שבע דין שבע הוא חסד
במספר יד דהיינו חסד דין הם האותיות של שבע שמות שהם דין ונכללים
במספר כמו גבורה וזהו כי מהחסד יצא הגבורה אברהם הוליד את יצחק מן
ונשמרתם עד ויאמר יש חמשים תבות והם נקראים גופא דאולא מפני שהוא

והאי שהיא בגן שע״ה ה״ן ומקבל שפע מהחמשים שערי בינה שהיא ה״א
ראשונה והשכינה ה״א אחרונה · מן ויאמר עד סוף הפרשה רמ״ה תבות
תבות והם נקראים ז״ל שבפי אילנא דחיין שליחן דנופא וכולו שבדים
שע״ב תבות הם נגד בן ד׳ והם נרמזים בכונת ישראל באמרם אד״ני
אל״ף דל״ת נו״ן יו״ד כשתחשוב האותיות שבאמירתם הם שלשים ע״ב וזהו
כי שתי בקרבו נ״לו הע״ב תבות של ויאמר הם עם השלשה שצריך שיחזור
השליח צבור וכל האומר קריאת שמע כסדר הזה הוא שלם בכל אבריו אין
בו מום ולכך שלא יקנס אבריו בהעברת מצות לא תעשה שעבירה מכבה
מצוה אבל מי שנשמר שלא לעבור על מצות לא תעשה אותו שהוא בעל תשובה
וקורא ק״ש כסדר שאמרנו מובטח לו שהוא בן העולם הבא ומי שקורא שמע
ביחיד הוא חסר אותן שלש תבות ואלו אחר מעשה לא יוכל לתקן ונ״ל
שאמרו שאין ראוי לומר אל מלך נאמן מפני שהוא הפסקה הגמורה בדבור
שיש להם השלום אותם הן תבות כמה שאומרים אותם השליח צבור
שאומרים בעונה אבל ביחיד שנה שיאמר אל מלך נאמן להשלים כל אבריו
ולא יהיה בו מום וכן אני עושה בכונתי ותפלתי ביחיד אמנם [illegible] קבלה
כזה והיחיד צריך לכוין בשלו [illegible] שלא יענה ונכון [illegible] שהם [illegible] וכזה
נחשב לו כאלו [illegible] אמנים שחייב אדם לענות בכל יום ונסמך
על אמת שהם [illegible] אמן וצריך לכוין יותר [illegible] שלא ידבר בזה
הכל למאה ונחשב לו כאלו ברך מאה ברכות שחייב אדם לברך בכל יום
ולאמר בספר הזוהר כי אחר [illegible] צריך לאמר אמת מפני שרמזו
בגן ארבע גאולות גאולת מצרים והגאולה שאנו מצפים שיהיה
[illegible] וכל אחד יתחברו ארבעה גאולות שהם [illegible] סוד מלכות
שנקראין ארבעה גאולות [illegible] ארבע כוסות בפסח ולפי
שאנחנו מאמינים שהשם [illegible] לו הגאולות נרמזו בין קריאת
שמע לתפלה שאנחנו צריכים לסמוך גאולה לתפלה ולפי זה צריך לומר
אמת אשרי איש [illegible] ונאמנה [illegible] אמת ·

ומאד

ומאד צריך ליזהר לסמוך גאולה לתפלה שלא יפסיק לא בדבור ולא במחשבה בין
גאל ישראל הנק' גאולה ובין אדני שפתי תפתח הנק' תפלה תפלה לדוד
היא כנסת ישראל שעל ידי ל' ח"י היא נסמכת והוא הסומך אותה כמו היסוד לבנין
ונקט שהיסוד הוא למטה הוא סומך ונושא מה שלמעלה ממנו וזהו סוד מה
שאמרו רז"ל בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם בשר ודם הוא למטה
ומשאו למעלה אבל הקב"ה הוא למעלה ומשאו למטה וזהו נרמז בסומך י"י
לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים ומזאת למד שצריך לכוין לסמוך וליחד
ל' ח"י הנק' גאולה לכנסת ישראל הנק' תפלה וזהו גאל ישראל אדני שפתי תפתח
ואחר שייחד אלו שני מדות ל' ח"י עם אדני צריך להמשיך השפע העליון מן
הברכה העליונה היא בינה הנקראת שם שני ספירות כתר חכמה הנרמזי'
בשם י"ה ונקרא תהלה הלל גמור וההנותי שהוא רוחב של השמים הנק'
שמה שכך עולה שמה כמו שמים יצו"ד ימשך השפע מן התהלה שהיא
הבינה וזהו ומי יצו"ד תהלתך י"י ברוך אתה הבורא בורא בברוך וכל הזוקף זוקף בשם
ודאי להשיר אותו ולזה לא אמרו צריך להרוע בברוך ולזקוף בשם כבר אומרת כי כנסת
ישראל הנקראים אדני נסמכת בל' ח"י הנק' גאולה וכיון שכן הוא צריכין ואותיות
להמשיך להם כל השפע מלמעלה וליחד כל הספירות ביחוד שלם באותיות
השם הגדול יהו"ה בארבעה אותיותיו שבהם נכלל הכל ובהם תלוי הכל
וצריך לעשות ולכוין שני הכוונות האחת להוריד השפע מן מקור המקורות
הנרמז מן קוצו של הה"א ראשונה וליחד אותם והשני להוריד השפע מן הה"א
ראשונה דרך הוא"ו של הה"א אחרונה וליחד ואין שם ה"א באלו צלות הברית צריך
ח"י עלמין כדי שיהיה יהו"ה אחד ושמו אחד כו' ונמצא הכוונה היחוד
השלם בשם המיוחד שעולה כו' כמו אחד אחד וצריך להרוש עד שיתפקקו
כל החוליות שבשדרה שהם ח"י חוליות ולכוין ח"י עלמין להוריד השפע וליחד
השלשה אותיות יה"ו שעולה משלשה ... שנ' מאות כמנין הוא"ו ה... כמנין
השדרה ונותן אורות הנזכר' ח"י במדת של ח"י להחזיר הכל עד הה"א ולרמז
והאותיות שנאין ח"י ... כלולב הדומה לשדרה ואחר שהמשיך השפע

וצריך לסמוך
גאולה שהיא ל' ח"י
גאל טוב הוא היסוד
לתפלה שהיא אדני
הא' תפלה היא כנסת

במלת ברוך של הברכה. וכי שלמין צריך לזקוף נ"ב שני פעמים אחד לזקוף ה"א
ה"א אחרונה שם הוא"ו והשני לזקוף ה"א ראשונה שם היו"ד ולזה כוונו רז"ל
רז"ל באמרם כל הכורע כורע בברוך שהם כריעות לקבל שתי ההי"ן שם
הוא"ו ושם היו"ד ובזה האופן צריך לכוין ולהמשיך השפע ממקום אל יו"ד שהוא
הכתר שם ה"א ראשונה שהיא הבינה ומשם דרך הבריח התיכון וא"ו עד היסוד
הנק' ברוך מן העשמים שאמרנו שם ברוך שהוא היסוד צדיק יסוד עולם
משפיע כנסת ישראל בשפיעות [illegible] למעלה וכל זה בכריעה ואח"כ להעלות
הה"א אחרונה בזקיפה שם הוא"ו וזהו אמרו אתה ה' יהוה הוא הוא"ו תפארת
ישראל עד כאן בזקיפה הראשונה ובזקיפה השנית אלהינו שהוא הה"א ראשונה
ואלהי אבותינו שהוא היו"ד שהם אלהי אברהם חכמה ואלהי יצחק בינה ואלהי
יעקב כתר והוא בלא וי"ן כל אחד מקבל השפע דרך מישר [illegible]
הא"ל הגדול חסד הגבור גבורה והנורא תפארת. אל עליון [illegible] גומל חסדים טובים
קונה הכל כתר שהוא של כל [illegible] וזוכר חסדי אבות אברהם יצחק ויעקב. חסד
גבורה תפארת. ומביא גואל לבני בניהם של האבות [illegible] והם [illegible]
הוד יסוד למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן מלכות. ברוך אתה יי'
מגן אברהם בברוך צריך לכוין כמו שאמרנו למעלה בשתי כריעות אתה
יהוה בשתי ~~[illegible]~~ זקיפות. מגן אברהם להמשיך השפע של כנסת ישראל
מהחסד הנק' אברהם עד כאן עיקר הכוונה ועל זה אמרו ז"ל אם לא כיון באבות
צריך לחזור [illegible] וצריך שיהיו עיניו למטה ולבו למעלה עיניו למטה לכנסת
ישראל ולבו למעלה להקב"ה ושלא יהא דבר חוצץ [illegible] לבין הקיר שצריך שיסיר כל המחשבות
שבעולם ולא יהיה דבר שמפסיק בינו ובין השכינה הנק' קיר ויהפך פניו אל הקיר
וצריך שלא יגביה קולו בתפלתו כחנה שנ' וקולה לא ישמע היא מדברת על לבה [illegible]
ושלא ישמע [אחר] תפלתו [illegible] ישמע [illegible] [illegible] [illegible] עולה למעלה [illegible]
[illegible] חלה [illegible] לא יתפלל [illegible] הקב"ה שהוא [illegible]
[illegible] ונכונות. אתה גבור לעולם [illegible] [illegible] הברכה שהם [illegible]
[illegible] פסוקים אתה [illegible] יהודה [illegible] יסוד [illegible] [illegible]

[illegible]

ונמה שנקבע מורך הגלמים כאת הבריאה לפי שיורדין בגבורה

משום כי יהודה גבר באחיו ונשכר כי תחית המתים תלויה בגבורה שלו השלישית בברכות
הם כנגד האבות ראשונה כנגד אברהם שניה כנגד יצחק שלישית כנגד יעקב
ומחיית המתים תלויה בגבורה ונגד גבורה שנ׳ מי ימלל גבורות ה׳ קבעו תחיית המתים
בשאת ברכה של גבורה והטעם שבזמן תחיית המתים כשירד הטל תלמעלה
כל המתים יחיו לאחר אין שם שעור דין כשירד הטל תלמעלה שזהו שיתחברו כ״ב
אותיות יה״ו שהם יו״ד ה״א ו״או שעולים ט״ל הרמוז כשם בנגון להשפיע ה״א ולחד
הכל ואז יהיה ה׳ אחד שכך עולה במספר כמו ט״ל אז כל הגלגלים יהיה מנוחה מספר
נירדו רחלי הב״ר ויתחברו שם רחלי המאורת נמצא הם נקראים רבים רחלים
סומך נופלים יסוד ומלכות ושניהם אומר רופא חולים כי חולת אהבת אני ומתיר
אסורים שהם אסורים בגלותא ואין תבוא מתיר שבהו חבות האסורים וצריך
להקים שכינה הטל הרמוז למעלה כמו היום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת
ומקיים אמונתו לישני עפר הם אברהם יצחק ויעקב שיקיים ויקימו לאם
אמונתן שהיא אומת ישראל ונשקיע לשכני עפר שהם שמה בגלותא שהיא נקראת עפר
ושליה אמר אני ישנה ולבי ער של יד מ׳ שהיא היובל חמשים שערים ונקראת
גבורות שלו גדולה [illegible] מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה
מאי מחיה המתים כרוך יסוד אותה אות ה׳ יהו״ה הו״ו ומחיה המתים היובל שנות
היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו ברכה שלישית בשבור שאינם נחקקת
כמו הן של אין אנו מבינים זה לא כתוב שיכון מכון ליסוד אמת לשכינה
יהו״ה לכל הכתון ימין ושמאל שהם הל הקדוש. אתה חונן דאני שנדע כי אתה אמת
שבספר אתה הוא המאורות בגמ׳ שנ׳ אתה נורא אתה יש מקומות שאומר על
הסמיכה [illegible] השאלות ראשונות חכמה היא התחלת הבריאה ונקרא אתה כי אותו
אבינו ולבינה [illegible] של המלכות כמו שאמרנו למעלה שהם הא נעלם לפי שאומה
מתחילין לשאול ויצריכן אותיות לשונות של תשן חכמה להוציא משם שלותם
אומות מתחילין מאתה חונן שהיא נקודה קדמונה יו״ד ומשם השתלשלות
חמש והוא נמשך הדעת לחכמה הנקרא רוח הקן נמשך מהוה האב ומשם
בנ״ה מן הדעת יורד הבינה לחונן שהיא השפינה אשרי אנוש יעשה זאת ואחר

ואחר שירד השפע מן החכמה אל הדעת ומן הדעת אל המלכות שולטין אנחנו שיחוננו
מאתו דעת ובינה בחסד אמרו שאין אנחנו ראויין והן חנם מאתך שהיא השכינה
כאי חונן הדעת מנין החכמה הדעת הוא התפארת שפר כנסת ישראל:
השיבנו אבינו והדרך כל אדם שיש בו דעה הוא שיבא לקנות שאין בור ירא חטא ולא
דעת [illegible] לא טוב ולפיכך סמכה התשובה אל הדעת. וכבר ידעת כי התשובה היא
הבינה שאנחנו יורדין שפע מן החכמה אל הבינה ומן הבינה אל החסד כדרך שנר־
נכון כולם ובכל ספירה וספירה אנחנו שולטין דבר התלוי באותה הספירה ולפי
שהתשובה היא לשוב ולחזור למקום הראשון ולתקן את אשר עוות ואין דרך לשוב
ולתקן אלא על ידי התורה תורה שכל מה שנתרחקה מן החוטא אותה שולטין שישיבנו
לתורתו שהיא השכינה ודבקות במצותיך שהם הספירות כלם הנשלחות בואו וזהו
מעלה והחזירנו בתשובה שלימה לפניך היא והיובל מקום התשובה בשנת היובל
תשובו איש אל אחוזתו: סלח לנו אבינו כי חטאנו אבינו היא מדת החסד מדתו
של אברהם אבינו ע"ה ואנחנו שולטין מדת החסד שאנחנו שלא נהיה ראויין לסליחה
שיסלח לנו בחסדו כי אל הוא החסד טוב. הוא התפארת שם היסוד [illegible] ובריה
תשביע מה אתה הוא המלכות: ראה נא בענינו הוא הגבורה וירא אלהים את
בני ישראל וצריכין אנו למדת הגבורה להכניע ולהשפיל את שרי האומות ולגאול
אותנו ביד חזקה: רפאנו ה' הוא התפארת שהוא קרישא יקוק
שהרפואה תלויה בו שלא רצה הקב"ה לתת כח לשום שר
שום הרפואה בשביל שלא יסמכו בשחוקים בשום שר אלא בהקב"ה
וזהו שנ' כי אני ה' רופאך: ברך עלינו הוא הנצח הנקרא בריכא
[illegible] וברך [illegible] כי [illegible] ברך ושם [illegible]
דצדיקיא שהם יסוד ומלכות [illegible]
תקע בשופר גדול היא הבינה [illegible] שנאמר בה ותקע
[illegible] יעקב [illegible]
של נאמר [illegible] כל הימים [illegible] להמשיך [illegible]
במצולה [illegible] יוכל [illegible] את כל הבנין

למות אותנו וזה רמז ושא עם שעולה עד שני אותיותיו יבק
המספר שם של אלישע להקן אותה וזה שהיא רנה ישוב הוד
וזה יהיה בקבוץ גלות/השיבה שופטינו כבראשונה שופטינו הם
צדק וצדק דלא מתפרשאן לעלמין ויועצינו הם נצח והוד כלומר
יועצות והמלוך אתה עלינו אדני יקוק הנרמזים במלכות ואהבה
שהן בצדק ובמשפט צדק מלכות ומשפט תפארת ובשמתחברים
ומתיחדים צדק עם משפט שהם אדני יקוק הנרמזים בואו
הא או נקראים שניהם כאחד צדקה שנאמר הצדק והמשפט
שהן שאנחנו חותמין בזאת הברכה אוהב צדקה ומשפט :
למשומדים כשנתייחדו כל הספירות בקשר אחד ויתחברו השני
מדות כאחד שהם צדק ומשפט אז יאבדו כל כחות הטומאה
ולא יהיה להם חלק במרכבה מכנים שהם המפסיקים שהם בינו
לבין אלקינו שמחה כי הורס וברכה ושבר כי יתלון ובאותו זמן
לא תהיה תקומה לכח הטומאה כרכתי ואז רוח הטומאה תעביר
מן הארץ הם השרים כחות הטומאה שנבנו והפסיקו חטאי
וארץ הקדושה
כנסת ישראל וזה שהם מקטרים שבה השטן ומפסיקין בין
ואז להם כשיתחברו כחד צדק ומשפט שהם יקוק אדני
שהם זה לא יעבור זר בינהם עוד לא יהיה להם תקוה
ונסגר הווא כי כשנתקיים כחות הטומאה הם פתן היכל
ומלכות זה וזה לוקחים השפע ובאותו זמן לא יהיה
להם חלק בשומם השתי אותיות שהם זה שהן חק
זה ומיד היונקים מהם למטה כרגע יאבדו וכשיאבדו השרים
שלהם למעלה יתקיים יקוק על צבא המרום במרום

ועל שלבי המדרגה במדרגה נקראו עבין זה שאמ׳ שהמלין
כרוח הסערה עבין הן כבוד יקוק למשכן הבלה לגראין
ובקוה ולא יפסק עוד מרין והיו עיגון רואה אדם מתין--
של הצדיקים שנקראים צדיקים יסוד ומלכות וחסידים הנקבלים-
מהם נרם כל ובב ישראל (גרוב) עב (גרי) בני הצדק כיון ראיה להו
חולקא בהאי (אי) בתרא בתראה שנקראת צדק אית להם חולקא
בכלא בו אמן דלא וכו לעשרתא שלמא וכל ישראל קדישין
ראיה להון נפשא ורוחא ונשמתא רבין דאילין צדיקים-
שזוכין כלהו אית להו חולקא בהאי ∴ ולירושלם בשאלו
הצדיקים שהם צדיק וצדק יתייחדו אז יתחברו כל השלמות
ויבנה בית המקדש על ידי הקבה בונה ירושלם ∴ יקוק נאו
ישדים המות לקראת דכבה בעיבה בציונך את ציון הגבה
חומות ירושלם ∴ את צמח דוד עבדך בשם שעל המעלה
למעלה להנהיג ישראל ... ולמטה בכל מעלה הכי כרי
יתן המעלה לדוד הגונה באותה דרגה הנק׳ מלכות בית דוד
בכר ודוד עבדי נשיא להם לעולם ∴ שמש קולו
ובאותו זמן כשיתחברו שמש שהיא הואת שהיא השכינה
עם הקול קול יעקב יתחבר הכל (מונו) ונקולו עדה אנהו
הקול ויבקיים בה אז הקרא ויקוק ועמה אשרי העם
שככה לו אשרי העם (עב) שיקוק לקיון ∴ דרה יקוק לקינו
כעין ישראל ונהלכם שנה למתר שהמללו ושלמו
כל צרכיו עבין אותו להסדיר עבתו של מקום ∴ הבשלו
אחרונה הגרם המוגיר שלמו רבו ונתנו לו כל צרכו ונהחיל
רנה ויבוין בהונו רצון שלמה הוא הבהר הנקרא רצה
הרצון יקוק החפרה לקינו הבינה שבאלו ∴ השלשה ספירות

שמלבה

נכללות שני אותיות השם שהם יה"ו בענין ישר'
צריך לכוין על ה"ה ישר' והיא הוא"ו הכוללת שש
ספירות ונתמלאת היא מלכות הנק' תפלה וא"כ
תפלה והיא ה"א האחרונה של שם הוי"ה של יד
ומעתה שהכל [illegible] לתפלה אנו [illegible] ייחוד
העבודה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ייחוד השכינה [illegible] [illegible] שיתחברו [illegible] הנק' [illegible]
וצריך הנק' צריך [illegible] שאנו [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] וא"ו צריך [illegible] [illegible] כדי
להמשיך השפע ליסוד [illegible] בשני [illegible] [illegible]
שני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
של עולם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] השפע [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שהם [illegible] [illegible] שהם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ואין [illegible] [illegible] [illegible]
זה צריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] צריך
הכוונה שצריך [illegible] [illegible] הנה הכוונה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שהיא
השכינה עם [illegible] [illegible] [illegible] שהם שני
אותיות השם שהם ו"ה [illegible] הנה [illegible] [illegible]
ראשונה הנק' הנה שהם [illegible] חכמה ובינה

והם שם י״ה והם אלהים [illegible] ביקו״ק לק״ע שהם
תפארת ונצח והוד אבות אברהם יצחק ויעקב שמדותיהם
חסד וגבורה תפארת של חיות הוא היסוד מי שלמין
ועל שמלין המקורות לך היא השכינה היא
נקראת [illegible] בקירה ושל נסוך שכבל יום נמתן ה״ר כל
ימי בראשית בשמתחברים וזו שם היא עסק הבבר
[illegible] הנהר אינו מוסק את מימיו ואת רחמיו לחדש
ואהבה ומשפיעים כל הטוב שהוך הטוב היסוד שמן
המלכות/ ונם שהמלך והמלכה ביחוד [illegible] הכל
עמים והוא עת רצון לשאול כל צרכיו ולפיכך
תקנו ברכת כהנים בזה המקום ואני קבלתי
שכל אדם שיש לו צורך מדבר מה שיסדר
המעלה של ענין אותו הדבר שהוא צריך ושיאמר
אותה בשעה שהש״צ אומר ברכת כהנים ושאז הוא
עת רצון ובודאי אם יכוין בשם יקבל תפלתו //
ועכשיו נפרש ברכת כהנים כבר הקדמנו בברכה
ראשונה של שלש ידים שהברכה שורה של שואבת
פנים מפני שיש בכף עשר אצבעות כנגד עשר
ספירות ושכל הברכות הבאות לכל העולמות צריכין
לבא קודם אל המדה אחרונה מעשר ספירות היא
כנסת ישראל ומשם יורדו לכל העולמות כולם ובשורה
השם לברך את ישראל ולברך אותם נתן לנו את התורה
שהיא [illegible] אותנו [illegible] הדרך ילך בה ואת המעשה
אשר יעשה ונתן לבהמה שהם מצד החסד שיברכו
את ישראל צלה לכך שצריכין קודם להמשיך הברכה מן

17

אין סוף עד אין הבליה ועשר יתברכו בני ישראל מברכה
האור יתברך בנו ואמר הכהנים כה תברכו כנגד ידוע כי
כה בכל מקום הוא הספירה העשירית הנקראת אדני
הבליה שעל ידיה נעשות כל פעולות העולם ה׳ה ונו׳
נעשו כל הנסים והנפלאות במצרים ע״ז כה אמר יהוה
כתיבת הבליה אינו נתונה לכהנים שימשכו הברכה לבריה
כה ומשה אל בני ישראל ואמר כה תברכו כלומר) לכה תברכו
ונעלה הברכו ורמז שצריך להמשיך הברכה מן הכתר
מן האין סוף [illegible] אין סוף כאין הבליה ואמר כה [illegible]
הברכו פרסום ודרשהו תברכו אומר בברכו כלומר) מן הכתר
צריך להמשיך הברכה לבריה כה ומשה אל בני ישראל ונאמר כל
זה להיות שלו השלשה ברכות שהם יברכך יאר וישא הם
כשלות כלומר בכל אחד ואחד יש שני ברכות וצריך לבין המברך
יברכך שמור אל השכינה שתברך לישראל יאר ה׳ פניו אליך לבריה
כה ויחנך לישראל ישא ה׳ פניו אליך לבריה כה וישם לך
שלום לישראל למטה והן שאמר השלשה שמות של
יברכך יהוה יאר יהוה ישא יהוה היה ראוי לבין אלה מיוחד
יהוה אלהים יהוה יהוה יהוה לעולם ועד יהוה
יהוה יהוה ונמצא השלשה פסוקים יש ששה ועשרים
כנגד ששים אותיות נספרות שיש [illegible] כפרשה ראשונה
של שיר השירים אמר שלמה הנה מטתו שלשלמה
ששים גבורים סביב לה שהיא השכינה שהיא מטתו
של מלך שהשלום שלו שהיא מתברכה באלו הששים
אותיות ואלו השלשה פסוקים של יברכך

יקוק ופסוק הנה מטתו ויושב בסתר עליון שיש בו
שד כי אתה יקוק מחסי. ששים גבורות אין שטן ואין
פגע רע יכול ליגע למטתו וכל המזיקין בורחים
משם ונשמתו כולה לעלות למעלה ואין יכולת
למזיקין לעכב אותה ונמלך השלשה פסוקים יוצא שם
ק שורים ושתים שבו היה מבין הכהן =״=״=״=
שם של׳ לאחר שסיים וישם לך של׳ אנחנו מקבלים
ששים הש״ל יהשע כבר״כה וא׳ שהיה כלנו בש״ל
שהוא הבלית השוב בדין שדרשו אין כלי מחזיק שובה
בשלום בדין הש״ל השם ששים חלק בו ונחה עין
לאמר יהיו לקמון אומר כי יהיו לבשן משר אהיה
והבין לבי למען יקוק לשם יקוק ומשם לשם
אדוני וצריך לחזור ולומר השכיבה עם ל׳ תיבות
עד עשולו שהוא עדי וצריך ליחד עם אדוני עם
ל׳ת׳ וזהו סימנו מצוה לתפילה וזהו ועולי
ואחר סיום התפילה צריך לפול על פניו ולומר
לך יקוק נפשי אשא והטעם לפי שבתפלה
מתברך בעץ החיים רבה בי״ה אבא ואמא ונתן
לשלום ועתה שהפריש משם בן פסיעות שמסע
לאחוריו ומתברך באילנא דמותא פרכוי ומוסיף
רבינו ל׳ הרשה נקוע ונשבור שאין אדם
צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא ויש עונות
שאין מתכפרים לו עד יום מותו של׳ אם
יכופר העון הזה לכם עד תמותון ושהן לפול על
על פניו בהכרעת העונות בדין מה ולומר לך יקוק

18

נפשי נושא נבואה נחשב לפי כלל זה נקבל שמשון והכפר

לו נדבר שיהא פיו וכבו שניהם למסור נפשו על קדושת ה׳ ית׳

ויה׳ נבוה ומול דריה של נביא סוד הסיבה ונתבכן קע עין

סוד הוייה ובעבור זה הריטה שאמ׳ שזה [illegible] היא [illegible]

על סוד קליפה כיהא אין כו שלמה אחיה והם כ״ה ואין קץ

[illegible] שסודר שכל מי שאומר זה [illegible] כרין [illegible]

אין כלל שהוא [illegible] ואין אש של נביא שולט בכן אחיות

[illegible] והכי אלו [illegible] כ״ש [illegible] [illegible] והטעם שמי שאומן

אותו כמי שאומרים שכל [illegible] ויש לו חלק כון שרן שהוא

[illegible] והוא סוד ושם נראה לו שכך אותו כלו [illegible]

אותיות רמא והוא סוד התחיה [illegible] שישב האומר רמא

ומאר וצריך עוד לבנין כי האדם [illegible] את שטן ומשים

ידו עליהם ומראה עצמו כרות לומר שהרי הוא כמו

שאין לו ידים ועוד [illegible] לא יוכל [illegible]

ליקנן [illegible] של השלך על יקנן [illegible] והוא [illegible]

ולא [illegible] הולך ויש סוד אחר נסתר והוא [illegible] שעל

שם הכולל [illegible] ובהכלתו כון [illegible]

והפעולה [illegible] אשר אדם עושה למעשה [illegible]

[illegible] [illegible] שעשה הזיון והיחוד [illegible]

צריך האדם להסכים [illegible] [illegible] ולהסור [illegible] כדי

שלא להסכך [illegible] הזיון [illegible] שאי אפשר [illegible]

[illegible] כי לא ירוע האדם ומי שם על זה ידיעה

[illegible] או היא [illegible] ובעבור זה אמרו שאסור

להסכך [illegible] דברי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

דשכינתא שריא בההוא שעתא כדינא ומסור למסכנא
בשכינתא וכו' שאי אפשר לראות כמו שאמרנו צריך
להשלים עינינו / ואחר כך צריך לומר אבינו מלכנו
אבינו אתה אבינו מלכנו רחם עלינו רחם עלינו
כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה למען שמך הגדול
והושיענו ~~מעשינו~~ ואנחנו לא נדע מה נעשה כי
עליך עינינו זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם
המה אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך
כי דלונו מאד והכוונה כי וכו' שהתפללנו כישיבה
עבר עמת ישראל והתפללנו בעמידה כעין צלותא קדישא
~~ונפלנו~~ ונפלנו על פנינו למסור את נפשינו עם כל זה
אנחנו מודים שאין בנו ~~מעשים~~ לא עשיה הקב"ה
למען שמו שהו כי עליך עינינו ואמר יש בנו שעבר
שיעבור אותם ראשון ראשון וכן שאמר אלה אל
תזכור לנו עונות ראשונים וכו' ואחר שאנחנו מודים
שאין לנו מעשים וכל השתדלותינו אינו כדאי שהכל
תלוי בה' אם כן צריך ואנחנו שהוא למען שמו
ואין לנו קרבנותינו ואנחנו אומרים אשרי יושבי ביתך
שאמרו על הפרנסה בסוף פותח את ידיך ומשביע
שכבר כתבנו למעלה

בהעגולה

ספר זה הוא אחד מהשבעה חיבורים בדקדוק ס' אבר' אבן
עזרא בוינציאה שנת ש"ה וכמו שנת הח' ושוב ראיתי שבעלמה שם

הוא חבר' יוסף
ניקש ישמר וזה
נזכר באין מחברו
ולא ראיתי זה בראשו
זה

ספר הניקוד על פי הקבלה לחכם הפילוסוף האלהי אברהם בר שמואל אבן עזרא ספרדי זצ"ל

דע לך אחי כי הניקוד הוא יסוד האותיות בתנועה דומה התנועה שהיא יסוד המעגלה וקיומה כי אין לעגל קיום בלתי התנועה כי קיום העגולה וכל מה שבתוכם הוא התנועה וכמו כן קיום האותיות הוא הניקוד שהוא יסוד התנועה ואין לך רשות להזכיר אפי' אות אחת בלתי בגלגל התנועה ואולם כל מיני התנועות הם חמש ולא יותר וככה באריך זה בסוד ענין המעגלה בהיותם נחלק לחמשה ענינים ולא יותר והנה הכתן בהיות השם נחלק לשש מחלוקות בסוד י"ה י"ה או י"ה ו"ה והנני נבנה בהם דרכי התנועות בעזרת הש"י

חלם שרק חרק צרי קמץ

דע כי חמשה דרכי התנועות הם סוד התנועות

כל העולם כלו ולא יותר וכלו חמשה דרכים חלוקות כל התנועות המעגלה בסוד א' א' א' א' ואין שם דרכים אחרים זולת אלו הדרכים הנזכרים ואמנם תדע לך כי יש דרכים למעגלה שקולים במשקל הנזכר אלו הדברים ואין שם דרך זולת אלו הדרכים הנזכרים ואמנם הדרך כבלו על דרך הכלל כלולים הוא מה שאמר' בספר העגולה עד מתי דרך הפלאות ואחרים [illegible] לך באמת כי מה שאמרו קץ הפלאות רמז למחלוקות ה' דרכי המעגלה בסוד האותיות שסודם אלף ומה שאמר ואמר קץ הפלאות סודו ה' פלאות המגן הוא אלף ה' וכן הוא האחד בהיות הוא אלף ה' חמש דרכים כי הלשון הוא שהיא נכללת בסוד אלף כי נחלקת לחמשה דרכים שהם סוד המעגלה והבן כי כריך כל זה ואין חלוקות בזה וזה חלוקות כי האותיות כאלה הם יסוד המעגלה והניקוד הוא סוד התנועה כי האותיות והניקוד מתנועעים כלולים בתנועה ולא יותר והתבונן בהיות י' ספירות נחלקות חמש נגד חמש ה' למעגלה וה' לתנועה ואמנם כי ה' דרכים שהם למעגלה הנקראים בסוד הפלאות הם את היא כולן [illegible] ה' דרכים הנכללים בסוד הפלאות כי אלף הוא נחלקים לה' דרכי [illegible]

שאמרנו ואחר שידענו סוד הסגולה במערכת הפלאות שהוא רמז
לחמשה דרכי הנקוד הסגולה נקודה לפרש אותם במערכת ה' דרכי
התנועה שהזכרנו וזהו סוד התנועה ודע כי מה שאמ' עד קץ הפלאות
הוא עצמו רמז לחמשה מיני הנקודים שהזכרנו בהיות התנועה נמשכת
בגלגל וזהו סוד. חלם שרק חרק צרי קמץ וזהו כשנוי. הוא סוד
התנועה ממש כי אלו החמשה דרכי התנועה שקולים כנגד א'ה' שהם
סוד הסגולה כנגדה זו כ' פלאות הנ' אלף כי חלם שורק חירק צרי
קמץ ה' הנקודים כנגד אלו כנגדה ד' במשקל בהיות התנועה דבקה
בנקוד והגלגל סובב בו וכן ראוי הרי כי הנקוד דבקה בסוד אלף הנ' כמו
שהתנועה דבקה בסוד אלף יוד כי סוד אלף הנ' הוא יסוד המגולגל
כי האותיות כם כמו וסוד הנקוד הוא יסוד התנועה כי הנקוד הוא
כעצמו עצם התנועה שאמ' כי התנועה דבקה בסוד אלף יוד כן הוא
האמת שהתנועה הגלגל והתנועעו עם
אמנם
תמשה מיני הנקוד הנזכרים הרי לך מבואר מכל
מה שזכרנו כי מה שאמ' קץ הפלאות הוא סוד ה' דרכי הסגולה בסוד
א'ה' והוא סוד ה' דרכי התנועה בסוד חלם שרק חרק צרי קמץ הרי לך
הסגולה והתנועה נעלם באחד ואתה רואה התנועה דבקה בסוד
הסגולה בראשית' והתכליתה שהוא סוד אלף כמו שעתה רואה בגלגל
המתנועע מראש ועד סוף והתנועה הישרה דבקה בראש הגלגל
ובתכליתה וכן תמצא כי הגלגל מתחיל להתנועע כשהוא מגיע לחלק
החלקי' שה יוד ואתה רואה כי התנועה עולה מראש הגלגל עד סופו
שהוא יוד אלף בן סוד המעשים נולד מראשית התנועעים וסופן
שהם א'ה' · ואמנם צריך שתעריך על הענין בידי דע כי חלקי התנועה
' וזה תמצאם אם בר הן זה טי והתמצא ראשית וסופה מעניים זו כנגד
זו ונכון כן תמצא תמיד שכא · שלא התנועה זו היא זמי בקודות זו
עגלגל והיא תנועה תלויה עד מאד בידי ובגלגל ואין לה קיום אם לא
ינועה אלו שלמעלה הימנה · קמץ התנועה ונחלקת לשני דרכי הדרך
האחת הוא קו ישר ונקודה תחתיו והשני קו ישר בלתי נקודה ונקרא
פתח ובאלו הדרכים כל הנקוד נכלל והנני מתחיל בבאור כל אחד
ואחד כמו אלף : נקודת חלם הנזכר לעולם ותהיה תמן לחיים ונחיה :
בעת התכון כחולם היה והוה נהיה ;
רגלך

דע לך כי סוד חולם נקודה אחת והעליונה שבכל הנקודות והיא
ראשית כח המשכה והתפשטות העליון והיא סוד הבנת השכל ועל
כל מעשה החולם הוא יסוד תנועה עולם [illegible] יש לך להבין מהו סוד חולם
כי הוא המעיד עליו ית' שהוא היה והוה ויהיה ומה שיש לך להתבונן כי נ"א חלם עולה
הנקודה הזאת היא ראשית המעלה והיא סוד השבת עצם התכלית כי עם כמו היה והוה ויהיה
נקודת חלם הוא המורה על התכלית שהיא ראשית המשכת התפשטות והיא
בהשגה הראשונה בחכמה ובתבונה ובדעת כי התכלית היא ראשית הזוהר
והמעלה · ואחר כן יש לך להתבונן באמרו מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה
עשית · והתבונן אמרו בריאת מלא עולם והוא סוד כי לעולם חסרון · נ"א עולה עם
ומה שיש לך להתבונן כי הנקודה הזאת לא תשיגה זולתי בתכרך אצלה
אות שבהיותה כמו שהיא לא תדע אם היא שרק או חירק שבנקודה
אחת או חלם או אחת משאר נקודות שבעולם אמנם כשתרצה להשיג
אות אין לה רשות להשיגה זולתי בהיותך משווה אות אות אצלה ואז
מתוך האות תתברר התנועה ומכאן יש לך להתעורר כי כל תנועה רוכבת
באחר במתנועע ואין לך תנועה נולדת כמו שהיא בהיותה משותפת נ"א אם לא
לעצם המתנועע והנה נראה [illegible] בחולם שהוא ראשית כל התנועות
יסוד כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אם לא
תשתף אותה לאות כמה שתהיה התנועה נכרת שהיא מטעה את מלוני
בתנועה זו וזו תורה א' והרי עדות ברורה שאין לך [illegible] להבין
בהשכלה שהוא סוד הנקוד זולתי מתוך [illegible] שהם האותיות
ואחר כן תדע לך באמת כי אין לאותיות קיום בלתי הנקוד כמו שאין
לגוף [illegible] ברורי לעולם יסוד בלתי נקודה אמצעית כי הדע באמת
שאין [illegible] ברורי בעולם שאין לו נקודה אמצעית והיא סבת קיומו
ואין לו תקומה בלתי נקודה זו ויש לך להבין סוד נקודה אחת שהיא
ראשית נקודות ויסוד כל התנועות שהיא נקודת חלם ונקודה זו
מעידה עליו ית' שהוא היה והוה ויהיה הרי כל נקודה שבעולם מעידה
עליו ית' עדות ברורה כשמש זה והרי הנקודה מעיד שהוא ית' מקיים
אותה וכל [illegible] ברורי מקיים אלמא קיומו בנקודה אחת והתבונן
בשמש הגדול הזה בסוד נקודת חלם שהיא העליונה והיא המעידה עליו
ית' עדות ברורה והיא עצם התכלית [illegible] ונקודת חולם הוא יסוד

העולם העליון ונראה שהעולם העליון כמושכל ועצם החכמה כי הוא יסוד
העולם העליון השכל הרוחני · והתבונן עד מאד ענין זה ומשם יתברר
לך סוד נקרא זה למה נקרא כשם זה ולמה נקודה אחת ולמה עליון כי אין
הב׳ ורבים מורי עניינים מורכבים והעניין עליון יה׳ שהוא קיים לעד ועד
ואמנם מה שכבר באורנו לך הוא אחת כי אין בלבד כלל נקודה כמה
שיתבאר ונמה המשב קולך ואחר שכן הוא הרי לך כי הנקודה יסוד העון
לעולם וראשית כל היסודות הוא החולם שהוא עליון שבכולם והוא סיבת
כל הנקוד ומה שיש לך להתבונן כי היא נקודה אחת כמו שבארנו כבר
אינה מושגת מפני עצמה ומושכל היא וצריכה היא להיות מושגת מדרך
ההרקע שהוא האותות אלו העמוד נקודה באמצע רק אחת ונסתר כלו
מפני לא הרגע מהות הנקודה · ואמנם שצריך ענדת ההרקע שהוא יסוד
האות שמונה לה תוכל להבין מהות הנקודה ואם לנקודה אחת שבין שניך
היא לשונך אינך יכול להגיע לתכלית ידיעתה ומושכלה ולא תוכל להבין
מה היא ומה שמה אלא בהיותך משותף לצורת האות שהיא החומר שלה
כי נכס לשכל שאין צורה שתשלהו החמר שאין רעיון שישיגהו ונוא לברך
יותרנו יאמ׳ ויהי׳ · ויש לך להתבונן מה שקראו הנביאים בשמות
התארים ורבו המתוארים כן חלוה ותם להיותם עניינים שלם עלון
והוא צריך בהם שיהיו כלו בתרנות שמלות תלוה ותם אמנם קראו
הנביאים בלא תלבושת ובשרנות התארים כדי להקריב לדעתנו ובדי
שנשיגהו בצורתם הדרכים שהם דרכי התואר אחת שאין בנו כח להשיגו
על דרך המושכלות כשיתנו אם לא עשיה המושכלות מצד המורגשות
כי מאחר שכלנו בחמר אין בנו כח להשיג המושכלות זולתי על החמר
ולפיכך הצריכו נביאינו עה לרמוזת יה׳ על ידי התוארים מאחר שלא
נוכל להשיגו זולתי בתחבולה זו וזהו סוד וכיר הנביאים ארמה כי הרמז
אינו תכלית החפץ זולתי המשל להראות דבר לדבר והנך הרחין נכנס
למושכלות וזהו הערני בכיוה׳ נקודה שהיא עלם האותות עומד
לשונך ואינך יכול להגיע להשיגו זולתי בהיותך משתף לה אות שהוא דבר
הרגשי והנך נקודה אחת אתה רק חן בשונך ואם לדבר שאתה יכול
אותו בשונך אין אתה יכול להשיגו ולהתבונן בו אין התבונן כמו שאין
צורה שתבולהו ושן לא ראתה ואין שכל שישכל סוד היהוה ואמתו חונה
לך

לו ואמנם אם כתבנו עליו ית' ברוב שמות כמאמר שהם תוארים נגזרה
מהפעולה בהם שהם עושים נמצאים עליו אמנם כל התארים מורים לנו
הדרכים שבהם נשיג סבה יתרון ואין לנו כח להשיגו עליו על דרך התארים
אמתי שבפעולה אחר מהיות אותו ועל כל פנים האחד שלנו אמיתי הוא מן
השכל ובין המושכל ואחר שהוא אמיתי אין לנו אמתות להכם
מה שכלות בשכל שלנו עליו כהיות המורכב אמיתי ואחר שכן הוא כל
אותם התארים הנאמרים עליו ית' חלילה וחס היותם נמצאים עליו אמנם
אמתיים אותם כי נפלא לא נבנה למושכל עליו על דרך ההרכב.
אמנם כל אותם השמות שהתבאר שהוא נקרא בהם ית' עליו שם בן ד' אותיות
שהם נגזרים הם לפי פעולותיו ואמנם מהנגזרים יש חלק שהם כי אין כל
השמות שוים. ואמנם לקים אלו שדי צבאות אל אלהי אלו הם שמותיו הקדושים
נאסר למחקם ושאר שהם נגזרים לפי פעולותיו כל אלו תארים נאמרים על
מלכו ועל ממשלתו אמנם שאר השמות שהוא נקרא בהם כגון קדוש חסין צדיק
ישר נורא והדומים להם עושים שיהיו נמצאים בהם לא על דרך השלילה והסתלקות
כי על דרך הנפלאות כי אינו גשם להיותו קדוש אמתי [illegible] אמנם נקרא
בהם אלו ודומיהם הם הנקראים שאר הכנויים [illegible] עליו הקרוב' מדבר
התוארים אמנם התארים המיוחסים הוא [illegible] ונשאר ונקש ורחק
ואלו וכל הדומים להם הם התארים המתמשיים מן המשיג והמושג כי לא יוכל
להשיגו יתרון כהיותנו נכנסים לידיעתו על דרך המלאכים כי ההכרה הבאה
לנו בהיות שכלינו בחומר ולפי שאין בנו כח להשיגו ית' עליו כאמתתו הנזכרים
ביתרון להקרא כלנו השמות לא להיותם מדות נמצאות עליו חלילה וחס.
ומדרך זה יש לך להתבונן סוד [illegible] אמנם שכלנו בחומר ואין בנו כח להשיגו
ית' עליו בדרך זה התבאר לך והרי הנקודה שלפעמים אין אנו משיגין אותה עליו
על דרך הבשת הבנה ולשים נקודה [illegible] שלא השלנו [illegible]
עליו על דרך המעלות ועל דרך ההקרבות להשגות כי לפי זה הטעם הוא נקרא בלו
השמות. והנה בקשה עלינו הוותיק עלין המורה השכלית ר' אברהם נרו
על טעם הסבה הנקודה האחת ואמר האיך אתם מרמזים השגת הנקודה להשגתו
ית' כי אלו היתה הנקודה אחת ואין בעולם נקודה אחרת יחידה עליה היה לך
להיותה דמות לנקודה וכמו שהוא אחד כך יש להביא מדבר שהוא אחד כי לא
שאין אנו משיגין הנקודה במה שהיא עליו על דרך השתוף כמות אינו בא חדרנו

הנקודות בהיותן רבות חלם שרק חרק ואלו לא שינו הנקודה האחת
בהיותה כמו שהיתה אין הסיבה נמנעת ואולם בהיות הנקודות
רבות ונחלקות במושבם ולא נדע איזה מהם היא ולפי כך צריכין
להסיבה יותר האותיות שהם מורות על הנקודות ואמנם יתברר
יכי מה שאין מושבו הוא בהיותו יחיד ואין דבר בעולם דומה לו ולפי כך
אין ראוי להיות הסיבה הנקודה להשיבה יה"ט הנקודה אין הסיבה
נמנעת כי מרכבי הנקודות והנה יה אין הסיבה נמנעת אם בהיותו
יחיד ואין דבר בעולם דומה לו ולא מי שיוסיף להשיבה יחודו והרי
לך ט השבתו נמנעות יותר הרבה והסיבה זו נמנעת יותר ביחוד
ולפי כך קשה על עם קושיתנו זו התשובה ... השם שאתה צריך
התחל ט דברים נכונים למבין וקושיתך כשוש ... חלב המחבר
הרים ומסבב סלעים ואמנם תדע לך באמת ט בקושיא אלו יש
להשיב דברים ונתן הדרך האמת קושיתך חזקה לפרק הרי הכוון
ואלו תדרך השגת הדרך יש לקושיתך ואמנם ט כל דברים על דרך
הבני מינסרים ומה שאתה סובר שהיא קשיא לדברינו שהוא הכרת
הסיבה והעדר לכל מאמרינו ... תדע לך אתה כי אלו הן הנ
נקודות שונות למעלה זו אין שונות זו לפי שהם רחוקות ונכריות
זו מזו כי בנקודות מכובדות ואין הדמיון צריך להיות מיוסד עליהם
מאחר שהם רבות והוא יחיד ואמנם תדע לך באמת ט אלו הג' נקודות
מיוסדות הם על סדר המוכרח שהם חלם שרק חרק והנה החלם
הוא למעלה והשרק באמצע והחרק למטה והרי חרק מוכרח וזה
ערכם א' הרי חלם למעלה שרק באמצע חרק למטה כצורה זו הרי
לך ט הג' נקודות סדר מוכרח להם ואעפ"י שהם חלוקין במקום ...
ואינם חלוקות במקור התכונה כי על כל פנים יש ביניהם
במעלה כי אין מעלה העליונה שוה עם האמצעי ולא מעלת האמצעי
שוה עם התחתונה כמו שאין מעלת הרוכב שוה עם המורכב ולפי
היות הסדר שלהם מוכרח המצא הנקוד האמצעית שהוא השרק
... כשהיא באמת וזהו דרך הכוון הברתי ובשהיא כולה
... לבינה מסודרת הנקודה במעלה היותה עם הנקודה ולמטה
היותה וקוש' הסדר המוכרח בשלשתם ועכ"פ החולם למעלה
תמיד

מכולם הואט הנקודה היסודי׳ שבכל היא הנקו׳ חלם והיא העדן עליון
ית׳ שהוא היה והוה ויהיה והנקוד׳ היא למעלה מכל הנקודות שבעולם
וכיון המתפשט לכל לראש כי ראש חלם הוא׳ וכן המתאט הנקודה
הזאת למעלה מכל הנקודות וכיון גבוהה למעלה מעשרה כבוד יתר
שהוא עיטור קומה הרי הנקודה העליונה מכל וכמו כן על כל הנקוד
שהוא סוד המעלה וההגעה ועכ״ם כמו הוא לכל הנמצאים עלת
ית׳ ולא המקום אשר יפנה הראש אחרון ולכן הרי לך סוד נקוד חלם
מנהיג כל העולם כלו וכיון חק למהנהגים ט היא למעלה מכולם
ואין מסויה׳ בגבולו להיותו׳ אחוזה ויקום כהנה אחרים היא
לעולם רוכב עליהם לא פושהם כאמרם ז״ל עליו ית׳ פתאם תנינה
שרכב על תירם ונשאבוהו עליו לא כן נאמר רוכב שמים בעזרך הרי
השמים עמלם לו כמו שהסוס טפל לרוכב והרוכב מושל עליו ׳ והן
המתאט נקרה חלם מושלת על כל׳ ט על הכל הקבל ולמכן הרגש
ט הנקודה הזאת מורה הפלא המציאות מכל מה שאפשר להשיגו וכו׳
החומר והנקודה הזאת היא נקרא שכל והיא עדן עליון ית׳ שהוא
היה הוה ויהיה ועכ״ם שהיא יסוד עולם אינה נבדלת מכל העולם
ענין עליון ט הוא ית׳ כי עכ״ם שהוא יסוד העולם אינו בכלל עניני דבר
שבעולם כי הוא למעלה מכל העולם ולכך צריכין אנו להקריבו
לדעתנו על צד דמוי המושכלות עכ״ם שאין לו הערכה דמיון לעולם
אמנם עכ״ם כל מה שנוכל להקריבו לדעתנו יותר הפט לא נקריבנו
יותר ההרגש אמנם מה שאין עליו התכולה להמשל מאמתנותה
ההרגש כי עכ״ם אין יכולת בשכלנו מאחר שהוא כתוב להשיגו
ית׳ בסגה שלמה כי הנקרא׳ ... שהיא עליונה שבכל הנקודות
ונכל כאורינה שהם מגלות המציאות מעלה ומעונה מכל מכלשאן
ית׳ לכל נקודה להקריבו לדעתנו כיון שהנקודה הזאת היא מורה
יסוד על כל המציאות עכ״ם כמשו שבכל הנמצאי׳ מורה אם
נוכל להמשיאו לדעתנו ולמשך אנו אומר ט לו הג׳ נקודות מוזכרות
הם להיות עליונה ואמצעית והתחתונה והחולם שהוא עליונה
שכל משונ והיא עליונה על הכל ונקודה שרק שהיא אמצעית שמלה
היא תחתונה וכמו שהיא שמלה תחתנה בהבנתה כך היא הבונן החולם

למעלה מן הכל והבינה שהיא באמצע ועכ״פ צורה נקראת שהיא שמלה
היא למעלה מנקודת חלם ונתן שהיא שמלה הרי לך צורה שאין מעלה
כמעלת העליונה כי עכ״פ נקודה אמצעית היא ובכלל מה שאמרנו
היא כי הנקודה האמצעית שהיא שרק כמו לגלגלים וכל גלגל נקודה
באמצע הרי לך כי הנקודה האמצעית אינה לקום היא ונבחנת
יש לה מעלה מה שאין בעליונה ובתחתונה ובזה לך שהיא מן
הנקודה התחתונה החומר כי הגלגלים בעל חומר הם הרי לך כי
האמצעית בעלת שני דברים חומר וצורה ועכ״פ בעליונה שהיא צורה
בלבד והרי לך העליונה יסוד והאמצעית בנין כי העליונה שהיא חלם
היא צורה בלבד והאמצעית היא חומר וצורה ולכן עכ״פ תורה כי יון
העליונה על האמצעית עודפת והצורה שהיא גבוה על החומר כמו
שהחלם גבוה על השרק כי עכ״פ החולם רוכב על השורק ועכ״פ שאין
נקודה וזו נקודה זו מרכבה וזו מרכבת זו צורה בלבד וזו חומר
וצורה הרי לך נקודת חלם לעולם עליונה ויסודית ומרכבת היא תכף
חמר לעולם אמנם נקודת שרק רוכב עליה והרי הוא חמר וצורה
עכ״פ מה שנ׳ בנקוד חלם שהיא עליונה משונה ועכ״פ שרק הוא קשר
כלומר שני דברים והמציא נקודת חלם למעלה והוא יסוד הכל ואמנם
שרק שבה כיון שמלה היא מקום חלם ומקבל ממנה שהוא מכוון בן
נקודת חרק מורכבת מן דברים הרכבה חמר בחמר והחמר והצורה
כי התחתונים הם בהרכבה חומר וצורה והמציא נקוד חרק בתחתונה
למטה מכלם והיא מדרגה שלישית ומקבל ג׳ דברים הרכבה כמו
ק התחתונה חמר מהמדרגה האמצעית צורה מהמדרגה העליונה
הרי לך החרק מורכב מהרכבה וחומר וצורה ועכ״פ נקודת חרק למטה
היא והשמר הבהרה והיא כהה ומוסבה מכל דברים ולפי זו הדברי׳
יש לך לדעת כי הנקוד הנק׳ חלם אינה שוה עם השרק ולא עם החרק
כי חלם שכל הוא בלבד ושורק בנין חומר וצורה וחרק הוא הרכבה
וחומר וצורה ובענינם הוא ערך ברורה כי חלם למעלה ושרק למטה
וחרק שפל מכלם ועכ״פ יש לך להבין אם השכל אינו בכל [illegible] שוה
עם שכל וחמר [illegible] שכל האדם [illegible] מן מעלת הנקוד [illegible]
ועכ״פ אסור להם [illegible] אמנם אם לא היה להם סדר [illegible] זולתי
[illegible]

שהיא כל אחת ואחת מהנקודות המרכבה והבלתי הרוחק בין סדר הנקודות
כי שכם היה לך להקשות על אומרי בהיות הסגול כלן עליונה
ואמצעית ותחתונה נעשה השרש כשין העליונה והרי התחתונה
שהן לעליונה שהוא יסוד והם כשין ועכ״פ השרש מעידה על
העליונה שהיא עליונה לעולם והיא שכל בלבד כי השאר חומר
וצורה הם ולפיכך יש לך להשכיל ולהתבונן כי עכ״פ אלו הג׳ נקודות
צריכות חירק ופתח ולפיכך אני אומר שאין לך להשיג מהרך
עיקרן ועולו בהשגתם האמיתית שהם החומר אבל אלו הנקודות
כי אין תוכל לברר שרות היתירה שהיא יחידה בלבד והיא עליונה
על הכל ותוכל להבין שאין מעלה כמעלתה בכל הנמצאות כלם
שהיא מנהגת את כלם ונותנת להם היא ומעלה מהם וכמו כן
יתברר לך כי האמצעית כשין הוא משלש דברים שהם חומר וצורה
ושמה מגעת למעלה הראשונה שהיא העליונה וכמו כן יתברר
לך כי התחתונה היא מורכבת מהרכבה וחומר וצורה הרי לך
שרות כי הנקודות מוכרחות הם על סדר נכונה להיות החלם
למעלה רמז לצורה שכלי ולהיות הסגול למטה הימנה רמז לחומר
וצורה כי אלו הג׳ נקודות הם מכוונות הם כנגד ג׳ עולמות
שאמרנו שהם עליון תיכון תחתון והעליון אינו כי אם צורה בלבד
כי זהו עולם השכלים הנפרדים והאמצעי הוא חומר וצורה כי זהו
עולם הגלגלים כי הגלגלים הם בעלי חומר וצורה והשפל הוא
הרכבה חומר וצורה וזהו עולם ההויה וההפסד שההווים ונפסדים
חומר וצורה הם הרי לך הדבר מבואר שאין מעלת אלו הג׳
נקודות שוות כי זו כאחת וזו כשתים וזו כשלש ועכ״פ אינך
יכול לאמת אמתת החלם שהוא יסוד כל המציאות כולן וכל
הענינים שכללנו בו ועולו בהיותך משיג בו האמת שהוא כהרף
בלתי האמת לא תדע אם הוא יסוד או כשין או הרכבה כלומר לא
תדע אם הוא חלם או שרק או חרק ולפיכך אני אומר לך שהנקוד
שבין עיניך שהיא שכלית כלומר שאינה מושגת במושכל ראשון
לא תדע אם היא יסוד כל העולם שהיא חלם או היא כשין שהוא
שרק או אם היא הרכבה שהיא חרק כי עכ״פ הנקודה שהיא יסודית

איננה אחת והיא החלם כמו שאמר כשן הם אצלם כי הסדר שלהם
מורה הם להיותה עליונה והאמצעית והתחתונה אחים לא תוכל
להבחין האמת כ״א מתוך האותיות ומתוך הגרע היסוד יסוד הוא
והכשן כשן והמרכבה המרכבה היא ולפיכך אני אומר כי בדרך
הזה הקושיה מתפרקת כי לא היו הנקודות של סדר מופרש אלא
כל נקודה ונקודה דבוקה מכל צד מתחברת היא הקושיא שהיו הנקודות
דבוקות ואין הכמוני ראוי להיות כהם שאם היה הנא מהכרת אהדרא
ועוד קרא אאיסורא אמנם כהיות הנקודות מחוברות של הסדר
אין בהם נקודה אלא אחת שהיא עליונה והיא היסוד כי השאר
המרכבה הם והרי לך ראיה ברורה כי אין אנו מביאים ראיה אך
הנקודה האחת שהיא עליונה והיא יסוד כל מה שמתחתיה על היחיד
שהוא עליון שכל הנמצאים והוא יסוד כל מה שאלהות והרי לך כי
עכשיו הוא האות המבחין בין היסוד ובין הכשן כי אלהות לא שייך
לא יסוד ולא כשן ובן הוא ית׳ הוצרך להקרא בכל השמות התארים
ית׳ כדי להסבירו ית׳ מה שאלהות ולראות שהוא יסוד ושאר הכל
כשן הוא ועכשיו יש דברים שהרעה נעשה שהוא ושאר הכל כשן
הוא והוא לבדו יסוד כל העולם ולא תוכל להשיג השגה זו כי אם
באמצעות התואר שהם שמות התארים כמו שכל מי שרואה כי אלו
הנקודות אינו יודע להבחין בין היסוד ובין הכשן ובין המרכבה כ״א
מתוך האות שהוא התואר ועכשיו מכל אלו הנקודות העליון לבדו
היא היסוד והשאר הכל הוא כשן ועכשיו שכל אחת ואחת היא יסודי
היא לשון מיוחד עכשיו היסוד נעשה כשן בצד אחר משום שהוא
וכן עד הכלות הרי לך כי האותיות מבחינות בין המשכיל ובין המושכל
כמו שבחינות התארים הם מבחינים ביניהם ובין השגתו ית׳ ולפי זה
הכשן יכול אני לראותו ית׳ כראוי זה ויכול אני לומר כי לנקודה
כשן שלך אינך יכול להבחין אם היא יסודית שהיא חולם או כשן
שהיא שרק או מרכבה שהיא חירק כ״ש וכ״ש כמו שלא ראתה עין ולפיכך
לפי החלום העליונה אני אומר לך שאינך יכול להכנס לידיעה
אלא מתוך הדרך שהיא האות ובתוך יותר ניכר ית׳ אינך יכול להשיג
כל
ולהסבירו משאר הנבראים אלא באמצעות התואר שבו הכנס להשיג
השכל

השכל והרגש כי כל הנמצאים ולמעלה הם כמין ובלא שיעור לו והוא
יסוד כל היסודות כלם כמו שתראה שכל הנקודות ולא החלם כמין
הם כי כלם שבלות התחתון והחלם נקודה יחידה ומשמשת כל הרכבה
ושאר כל מה שאחריו הם כמין הם ותחבון כך תתברר לך אמתת
המעלות ויתברר לך אמתת השכל אצל התכן כי העולם האחד
ותורה כלבר אצל התחת ושם כם הרכבה חמר ותורה והרי לך נכון
הברור כי בהיות המושגות משם והכמות אצל שני הני נקודות יתברר
לך יסוד העליונה וכמין האמצעי והרכבה התחתונה והראה כי כלם
כמין ולבעיר נית׳ ולמוכך אין לך כח לם להקיף על ולהבנם על
על זה כי ותכלית העורות הברורה כי שני הני נקודות מיוחד זה חלו
כתכלית היותר היה כמו לכל משכיל להקיף על אמנם בהיות
שני הנקודות מעלות יסוד להם והיא הנקודה העליונה ולא השורק נקוד
היסודי׳ ולכררה מה שנקודו שם כמין ולבי יורה המות ואין לך רשות
להבדיל בין הקמץ ובין החלם ולבי כאמצעי כמוריות הרי לך מבואר
כי אינך יכול להבחין בין המושכל ובין המורגש כלתי אמצעות החמר
ואין לו יהיה יכול להבנם להם הידיעה ברואה ולבי על דרך השתות
המשונות סוס והמושלים והמסופקים שבאו בדברי הכבואה שהם
החורים לנו דרכי השגת נית׳ ולהן כאמצעות התארים שהם עשוים
ומתים שכלנו ומקרבים אותנו לשכל כי גולה זה אין לנו התכונה
להבנם ולפי הדברים ההם אין לאדם בעולם להבנם על על
שאין הנקודה כי עצם הנקודה שמן שנך אינך יכול להבחין אם
היא שכלית או חמרית או מורכבת כי והן סוד חלם שורק חירק כי
חלם הוא שכל והוא יסוד עולם העליון ושורק הוא כמין והוא יסוד
העולם האמצעי וחירק הוא הרכבה והוא יסוד יסוד העולם השפל
הרי לך שאין לך יכולת להפריש בין המושכל ובין המורגש ולבי
באמצעות החמר ועצם הוא השורק והוא הגלגל האמצעי הוא בין
הנקודה שהוא החולם והוא העולם העליון ובין הרכבה שהוא חירק
והוא העולם התחתון הרי לך קושייתך מבוארת וכל הספק הוסר
נעוץ אמר נעוץ שרי והרי לך כי אין יסוד בכל המציאות והנקוד כלתי
החולם והשאר הם כמין אצלו ורי לכל משכיל׳ ׃ חלם

עליון יסוד שכל משפט · שרק אל מרר כשן אמתו חרק שכל הרכבה
חמר וצורה · ומכל אלו הרמזים אשר התעוררנו עליהם יש לך
להתבונן על היותו יה׳ נקרא בכל השמות התאריים לפי התנוצצותו עם שבו
לפי צרכם כי אינם נקראים כא מצד ... מצד קרבתו להשגת
כי על זה העליון הוא נקרא בכל השמות אמנם הוא יה׳ יתיר ויכל
שתוך לו דבר בעולם ואין לו ערך בכל הנבראים והנביא מעיר
באמרו כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו כלו מעשה
בראשית שהם כאמרו אינם לצרכו ולא בראתו שום דבר בעולם צריך
לו אמנם הכל בראתו לכבודו ולא לצרכו וה׳ מעיר על כל זה
הנביא הנק׳ הוא שם בן ד׳ אותיות שהוא השם המיוחד לו ומורה על נצחותו
והוא סוד היסוד שכל המעולה נשענת עליו וכבר יצאנו מכוונה
שאמרנו כן ונחזור לענין חלם · ודע כי חלם הוא ראשית כל הנקוד
והוא העליון שבכלם והוא הוא סוד המשך עליון יה׳ שהוא הוה היה ויהיה
והוא סוד החכמה האלהית ברמות מעלה שזהו סוד הבינה האלהית
מעלה שהוא סוד תלם · ואמנם צריך אני להמשיך על הענין כי צר
ודע לך כי ראשית כל המציאות שהוא סוד האור הראשון שבשם המיוחד
שסודו יה׳ צורה כצור תורה שם לך לדעת כי אות יו״ד היא אשר המרכבה
והיא צורה חלקי האל הכוללת כל המציאות וכן צורת חולם
המשל אותה הוא יסוד העשירי וכל העשירי קודש ויש לך להבין כרמז
עליון שבנקוד מעט העשירי שהוא ראשית התבונה וחלם שהוא
עליון שבנקוד מעט היוד שהיא עליונה שבשמות כי היוד היא כלל
חלקי האל והמעשה חלם מעט היוד שהיא העשירי · והבן
שאין כמו שכלות מתעסקים ונצריך כבאור זה בסוד השם לאחר בהיותו
מבארים כי צר כל הנקוד תלוי בו וצריך מעט כל העניינים ומציר
כל הצורות ואמנם שרמזנו כאן די לכל משכיל בעל קבלה
והבנו עוד מאמר נקודה אחת סוד מציאות אל אחד וכמו כן התכוון
בהיות נקוד חלם סוד מציאות אל כי זהו ראשית לכל העולם ונקודה
שכלית עליונה מנהגת אל השכל שהוא העליון והבינו העשירי יהיה
קדש כי העשירי מתנהג כמנהג שכל שכל שכל שהוא נקרא חלם ונקוד
שכלית הנגע נקודת אור שכלי ואמר נקודה חלם אמנם היא שכלי
מורגש

מורגש ומשכיל אל הנקודה הנקראת שכל הנקודה והבוחן כי כתר
נקודה חלם שהיא עליונה מעמדת את היו"ד שהוא עליונה וכל המעולן
שסבה הם תרצה להתבונן באחרים' הם תרצה להתבונן בעשירי
יו"ד תרצה להתבונן באמצע יו"ד תרצה להתבונן בפנים יו"ד הם ועשר
באין מרכבה ולא עשר הרי לך א' ב' ג' ד' ייורין הם יסוד כל כלן בסוד יו"ד
ותשע היו"ד הוא החלם שהוא סוד הו"ה הי"ה ויה"ה כי הנקודה בעליונה
שהיא החלם הוא סוד העולם העליון שהוא סוד יו"ד וכן תמצא בסוד
קוץ שהוא סוד' ספירות עשירות שהיא סוד יו"ד ועשה חלם ולא עשר
ולא תמצא בכל הלשון כי תמצא אות שתמצא חולם עולה לו שש האוניו'
שסודם יק שהם סודם העשריות כמו שסודם למעלה והבן עד
תעד העשן הנבכר ויתברר לך האמת בבאור השכל העשירי שסודו
חולם עשרה חולם ולא עשר והראה כל העשריות שהם עליונים
למעלה מתנה הם בסוד חלם שהוא עליון שבכל המעלה והבון
בהיות מלח צריך לכל הקרבנות כי כל השאר רמז הוא והוא עיקר
ובכל שמלה היאכל המלך כל מלח ונעשה ברית מלח עולם והתבונן
בהיות מלח תקון כל טעם ולתו המסר כמו לבמה עשויים ואמנם
הכל עמו מתקיים וכן יש לך להבין כי ולהו השכל העשירי שהוא
משנה החלקים מה יהיה קיום אותם החלקים הרי לך מבואר מכל
מה שפירשנו קצה אחרת חלם ונעשה לחם הוא קיום האדם
ואמנם לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי הכל תלוי במוצא הראשון
מקום לכל המקומות והסוד כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם
והתבונן עד מאד כי אין המקור תלוי בלחם אמנם מוצא ומקור יש לו
שם הוא מתנועע ומתנועה ובסתכל בסוד העשירי כי מה שהוא רומז
א"ט ב"ח ג"ז ד"ו ה"ה על כל פעם א' מוסיף ט' חלקי הגלגל שהוא השכל
העשירי אמנם התנועה האמיתי' א' א' שבכם מוסף העשרה והשכל
העשירי בכלל הרי לך סוד מניע למשוע ויש מתנועע שהוא מניע
ויש מתנועע שאין מניע והתבונן עד מאד כי עד מלח תקון כל
הקרבנות והוא תמיד בכל יום תמיד וכמו כן לחם הפנים לפני תמיד
הרמז לך כי לחם הוא פנים לעולם והתבונן בסוד שר הפנים מה הם
פנים והתבונן כתר לחם ומלח הם תמידים ברית מלח עולם לחם

פנים למטה תמיד והתבונן אלו בריאה אלת כי עפ״ם יציאתן לבין קדושי
נטהורים ואין השרה שכינה ביניהן והתבונן אמרם ז״ל לא הסבות בשר
קרש העולם והנה בהיותם חלוקי׳ בבריאה וכל הרכבים הללו צריך
אתה להעלותם במשקל חלם הפנן והמ״צא ככך ישר כי עכ״ם הלחם
הוא כאנשכלה והוא רמז לראשית תנועת העולם העליון והנפון
כי על נקודה אחת הגלגל סובב ואחר שכן הרי לך חלם שהיא נקודה
עליונה מושש כל גלגל השכל שהוא עליון ויש לך לדעת סוד חלם
מכל אלו הדרכים שרמזנו לך ונתבונה לך כי רז לך כבאר חלם
אמנם כבר הל״ל סוד אמתתו האמת לך ויכון כאורות שם המיוחד
ונתעוררו לשאר הדרכים שהוא מורה מדרך שניין כמו שרמזנו בראש
המאמר כי עכ״ם שחלקי התנועה מחשה הם לקדמם יש חלקים
שהם עליונים מכחם ואמנם כי כח חלם נמשך בסוד הנקוד הנקרא
שבא קמץ כי אמנם שבא קמץ הוא כעשין החשמל ממש אמנם
כי הנקוד הזה הוא כעין החשמל אמנם אינו עין החשמל ממש
וכן הוא נקוד זה הכרתו נושה להכרה חלם שהוא עין החשמל ממש
כי החלם סוד עין הגלגל השכל שהוא גלגל הזוהר ובחשמל נאמ׳
כמראה זוהר כעין החשמלה כי עין החשמלה הוא סוד עיקר מציאות
החשמל כמו שהרואה עין המים שהוא מקור ומוצא לנחלי הנמשך
ממנו והתבונן עד מאד בסוד עין כי עין הוא עין הגלגל ועין הגלגל
הוא התחלת מציאותו כי אין גלגל בלתי עין שהעין הוא סוד הנקודה
האמצעית שממנו נהוה הגלגל וכמו כן עין החשמל הוא סוד
העיקר והיסוד שממנו נהווה החשמל והן סוד חלם שהוא עכ״ם
עין החשמל שהוא עין גלגל השכל ואמנם בסוד חשמל הן חלם
צרי עכ״ם חלם מנהיג צרי לעולם כי זה יסוד וזה בנין וכל חלם
שהוא בסוד כחלה חשמל מנהיג צרי שברונו עכ״ם וכל חלם לעולם
מנהיג השכל העשירי שהוא עכ״ם כלל הנבראים ואמנם שהוא מנונה
מתנועתו הוא על משנו תורה לו וכן המתא שבא קמץ שהוא כעין
החשמל אמנם אינו עין החשמל ממש והו כעין ולא עין ממש ויש לך
להתבונן בסוד שבא קמץ כי עפ״ם התנועה שלהם הוא חלם כי שבא
הוא מספר ובוא סוד העולם התחתון כמו שנבאר בעזה׳ וכן הרע לך כי
הקמץ

הקמץ שהוא תכלית התנועה והוא סוד השעלה הכל נמשך משם החלם
כי תחלת התנועה פתח שהוא סוד פתח פתות ותכלית התנועה קמץ
שהוא סוד השעלה והתבונן בסוד מזרח ומערב כי קמץ הוא דבר
סגור קמוץ הוא והרבה בתוהו ויש לך להתבונן שהם תלויים בסוד
חלם ואמנם בהיות התנועה תשובה בהיותה מגעת לתכלית הגלגל
שהוא מקום הקמיצה ובכן בהיות קמץ חטף עד נאמן של החלם
שהוא מרכז הגלגל המגולה בתנועה ימי' שאינה מופסקת וכן הוא
יסוד כל התנועות ואמנם תדע לך כי בסוד קמץ חטף נגלגלו י'
ספירות וכו הן תוררות תלויה והמרכז הן והגלגלון רבקים בסוד
קמץ חטף שהוא תכונת הגלגל בסוד חולם ראשית בתכן ויסוד כל
התנועות שכולם ואמנם תדע לך כי סוד י' ספירות והתנועות
בסוד חולם שהוא החלם ואמנם כי מכח תכלית יצאו ובה יהיו
חוזרין תלויה לעולם כי יוד חלקי הגלגל רמז י' ספירות וסוד י'
חלם תשעה והתבונן שהוא מהחיר התנועה בסוד קמץ חטף ויתהר
ויחלש תנועה ולמוכך המרכז הגלגל סובב תמיד בכחו ית' שהוא
המניע את כל המניעים ואמנם אין למניע' ולתנועות קיום
זולתו ית' ולמוכך המרכז ראשית אותיות שהו רמז ליסוד לכל הדברי'
לעולם בין בתנועה בין בתנועה ואמנם תדע לך כי י' ספירו' הגלגלון
בסוד אחד שהם שלשה ארבעה שהם יסוד יוד והתבונן עד מאד והמרכז מי' עכבר עולה י'
היאך קמץ חטף מהיינו י' ספירות הנעלמות בסוד אחד שהם שלשה
ארבעה בכח חלם והתנועות שהוא מרכז התנועה והעד הוא קמץ חטף
שהתנועה בהבדלת חלם והתנועות הברית שאין לה הפסק ואמנם
כי רמז י' ספירות בהיותם כוללם אחד שהם שלשה ארבעה האחת כן
הוא כי יוד סוכן א"כ ב"ר והתבונן היאך העשרה נכללים בסוד
הארבעה וכולם מהתנועות מכח קמץ חטף המסבב בכח יוד שהיא
סוד י' וסוד חלם והתבונן עד חלם כי חלם הוא המניע העשרה הנזכרי'
כי י' ספירות סודם י' והמניע הי' חלם הוא והרי לך הכל מגיע התנועה
אינה נמצאה מידי חלם אמנם בגזרו קמץ חטף שבוא עד על החלם
כי הוא המניע אותו והתבונן עד מאד בדרכים האלו שהם דרכי הגלה
האמיתית כי קמץ חטף הוא עד וסובב את הבנין כי מנהיג את הגלגל

הולך לדרום עכ"פ אין התנועה מפסקת לגמרי ועכ"פ סובב סובב הולך
והתבונן כלו הדרכים כי כולם דרכי הקבלה אמתית ושני עדים יש להם
הקבלה והשכל ולפיכך אין מי שיוכל להכחישם כי אלו השני עדים הם
המעידים את כל העולם כולו והתורה לי מי דרך זה בסוד נקודת
חלם והענינים המשפטים מאתו ומהנעשים כבת הברתו והנני
להתחיל במאמר פרטי הנקוד כמו' הש"י :

נקודת שורק רצה שורק רמוז קשר מקוים : ושלו היסוד
הנקן לא ש"ם והוא סוד ו"ו בצורה התבונה :

ואמן משלוחו הם גוון ש"ם : מי שרק הם ד' אמה :

רעלך אחי כי סוד שרק הוא המעיד באמת על הבונה וי"ק ונות
כי בסוד קשר הם תבנות כמו שכבר הבאור לחי שני
בספרי הקבלה ומה שאתה צריך להתבונן הנה כי השרק אמצעי
בין החלם שהוא אמצעי בין החלם שהוא עליון ובין החרק שהוא תחתון
ואמנם כי כמו שהבונה בן התפארת שהוא נכון באמצע האור והיא
נקודה אחת וכן חלם תפארת שהוא למעלה והוא נקודה אחת והחרק
הוא למטה והוא נקודה אחת ועכ"פ יסוד שרק האמצעי שמעמיד
הוא בנקודה אחת וכן ראוי כי הרע לך באמת כי החלם עכ"פ ראוי
להיות נקודה אחת למעלה והחרק ראוי להיות נקודה אחת למטה
ואמנם שרק ראוי הוא להיות מעמיד בג' נקודות ו' ענין ו' ובעמים
בנקודה אחת בצורת ו"ו שנמשכת אליה ואמנם צריך אני לעורר
עליהם בזה דע כי מאמר שהשרק הוא אמצעי הוא בין העליונים
ובין התחתונים עכ"פ מכוון הוא כנגד בעולם אמצעי ומה שהוא ג'
נקודות ו' ענין ו' באמת כך הוא כי עכ"פ השרק נאחז בין העליונים
והתחתונים ומושך מן העליונים וממשיך התחתונים ולפיכך נמצאו
קשר שהוא נקשר בחלם שהוא עליון וקשר בין החרק שהוא תחתון וכן
האמצע באמת סוד הנערה ג' גלגלים אמצעיים אשר הם הלוי בעליונים
ומקבלים מהם כח והתחתונים נהלים בגלגלים מהם כח ועכ"פ יש לך
להתבונן בצורה כשהוא ג' נקודות ו' ענין ו' שהמעלה הג' בהיותה הם
ו' למעלה מא השכלים למעלה הגלגלים באמצע החומשים למטה
כאמרו כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם ועכ"פ הגלגלים
הם

הם אמצעיים בין המושכלים שהם המלאכים ובין המורגשים שהוא מין
הארץ כי רצה הגלגלים מתנועעים מדעת המלאכים ומורכבים מרעשן כמו
ארץ ונמצא הם מושפעים כח מן השכלים הנבדלים שהם למעלה מהם
ומשפיעים כח למורכבים שהם למטה מהם ולפיכך המרכז שהוא אמצעי
מכוון כנגד העולם האמצעי שהם הגלגלים ומשמשים בם ב' נקודות
ומגבילים בנקודה אחת והבן עד מאד אלו הדברים כי המרכז נקשר
הוא למעלה ולמטה ולפיכך הראה התורה מכוונת גם בהיותו
אמצעי בין התלם ובין החרך אמנם כי המרכז שהוא בנקודה אחת
יש לך להבין כי האמת כך הוא כי ביסודות התנועה אין מתפסקים
ואף היותם כי אין יסוד ולא אחר אמנם שהם כמו הלא הם ולפיכך
אני אומר לך כי בהיות המרכז נקודה אחת הוא רמז ליסוד התנועה
העולם האמצעי אמנם עכשו למטה הוא מן התלם ולמעלה מן
החרך ולפיכך לא המצאו לא למעלה מן האות ולא למטה ממנה
ולא באמצע ונקל משם אמצעי הוא והוא סוד תנועת העולם
האמצעי שהם הגלגלים כי עכשו המרכז הוא שולם הגלגלים ונקשרים
הגלגלים בתוך התנועה השלישית ובן המרכז כי הגלגלים הם [illegible]
בקצותם ונמצא תורתו כבך כי כשהוא כן הוא ומכל משם הכוונה
מכוונת להיות באמצע עכשו ואין אנו צריכים בסוד הגלגל ולא
בסוד התנועה ונמצא הכוונה מרכז בין אל ב' נקודות ו' ושנים ו' בין אל
נקודה אחת הכל ערוכה הוא על יסוד העולם האמצעי כי הוא נגלה
בסוד מרכז בקשר מהכח ואמנם יש לך להתבונן כי בהיות מרכז בנקוד'
אחת מיוסד מכל אות [illegible] כך הוא האמת כי ו' נעשה לצורת מרכז ובתוך
בין הדבר לך כי אות ו' הוא קשר ששה קצוות בסוד [illegible] כי כל
הקשר הלוי עליה ונמצא כן בסוד יהו כי נרמז ששה הוא ששה כנגד
ששה ונמצא אין יוצא מידי ו' בין בסוד הכוונה בין בסוד [illegible] בין בסוד
הנקודות [illegible] האמצעית שהם [illegible] אמנם כי [illegible] מעלין
נקשרות הם בסוד המרכז שהוא אמצעי ולפיכך הוא כאחד והוא כן באחד
הכוונה היסודה רמז להיותו מקבל כח מלמעלה ומשפיע למטה וכן
הגלגלים שהם אמצעיים מקבלים כח מלמעלה וכן התנועה ומשפיעי'
כח למטה וכן [illegible] ואמנם כי מרכז הוא מכוון

כאלו רבים קראו שואב מן היו"ד וקראו מן הוי"ו וקראו מה שהוא שואב מן
היו"ד הוא סוד נקודה אחת שהיא מתפשטת כקו ו׳ שרק מכוון כבונה
ומתפשטת בנקודה אחת כסוף נקודה אחת והנקודה הוא יסוד הנקוד׳
ט׳ ונקודה שרק שבנקודה. ואני היא צורת היו"ד ולשון שרק שבנקודה
אחת סמוך על סמך יו"ד כל נקודה חלם היא צורת היו"ד שרק וחירק
עכ"פ מכוונות בהיותם יחידות כמו נקודה היא יו"ד ואחנם שלשם
נכללים בקמץ כמו שנפרש בע"ה אמנם בהיות שרק שואב מן
אות ו"ו ומכוון בצורה כאותה בך הוא בהיותו נקשר בשלשה
ובהתפשטם בהיותו מעיר כצורת ג׳ נקודות וו עם וו כצורה וו:
הלא לך שרק נקשר בצורת יו"ד ונקשר וו ויש לך להבין סוד שני קשרים
הללו מה הם ט׳ הם קשר הפעולה וקשר התנועה כמו שפירשנו י׳ ו׳ר
וה הרי לך עכ"פ שרק הוא סוד הגלגלים שהם פעולה והתנועה ועכ"פ
שרק קשור הוא בסוד י׳ חלקים ו׳ דברים שסודרו ויש לפעמים אות
ו׳ שנמצאת במקום נקודת חלם והבונן ט כן הוא האמת ט הו"ו יסודה
חלם וכן המצא בסוד הטיבה שהתנועה חלם שצורתה יו"ד ועכ"פ חלם
לברו מניע עשרה ושש דברים וד׳ יסודות שהן כלל כל המציאות כי כל
אחת מאלו הג׳ אותיות סוד הבנת העולם הרתה אות י׳ הוא סוד י׳ חלקי
העולם שכוללו כל המציאות נכלל הרתה אות ו׳ הוא סוד ו׳ דברים
שהם כלל הבנת העולם הרתה אות ד׳ הוא סוד ד׳ יסודות שהם יסוד כל
העולם כולו הרי לך מנהיג׳ מנהיג העשירי והיה קדם ואחריו הגלגלים
המסניעים בסוד ו׳ כנתות ואחרין מנהיג כדור ד׳ הוא היסודות הרי
לך עכ"פ י׳ רמז לגלגל עשירי ורמז לגלגלי התנועה המתגלגלים בסוד
ו׳ ד׳ רמז הד׳ יסודות והבונן משון הבבפר הזה ובראש לכן סוד י׳
ונחזור למה שאמרנו רמז ט שרק פעמי׳ הוא במקום חלם ופעמים
במקום שרק והאמתבך הוא ואמנם יש לך להבין מכל מה
שפירשנו ט שרק אמצעי הוא בין המושכל ובין המורגש והוא כלי בין
החלם והחרק והוא מונח בין יו"ד ובין ו"ו שהם הפעולה והתנועה ועכ"פ
המציאה שהוא הקושר ג׳ קצוות והוא סוד החותם ויש לך לדעת כי י׳ אתון
אורך עכ"פ ובתורתה לי׳ כמה שרמזנו בעניין התנועה שרק ורי לבל
המשכל כשל קטלה כמה שהתנועה וו אמנם עוד נפרש אחר כל הנקודות
באוניות

באותיות השם המיוחד כדי שיהיה די לכל משכיל בעל קבלה :

נקודת חרק

רמז חרק כעין קרח וחשמל : רמוז שכל
וצורה הנהגים : והשמה אשר השכל
רמזתו : אני השכל רמוז רכב אלקים :

דע לך אחי כי סוד חרק הוא סוד הנקודה התחתונה כמו שכבר
רמזתי לך בסוד חלם שרק חרק כי חלם סוד הנקודה
העליונה ושורק הוא סוד נקודה אמצעית וחרק הוא סוד הנקודה התחתונה
המנהגת העולם השפל כי הנקודה הנקראת חרק היא סוד העולם השפל
כי הנקודה הנקראת חרק הוא סוד העטרה העולם התחתון והוא סוד
החקירה כי חרק חקר · וכבר כתבנו כי נקודה זו נראית כמין קוצו
של יוד התחתון ואמנם כי בסוד נקודה זו אנו מתנהגים בזה העולם
השפל ואמנם הודע לך כי חרק הוא שם שבכל הנקודות הפרטיות
ואמנם כי הוא אומר עושה גדולות עד אין חקר נפלאות עד הבליון החקירה
שהוא סוד החרק והוא השפל שבכל נקודות והבון עד אין חקר הוא
מורה עליון נכבד כלומר עד חקירה שאין אחריה חקירה ואינו סוד חקירה
כלום ואמנם נפלאות עד אין מספר הוא סוד חקירה מעלה והבון
עד מאד כי החקירה תלויה בחרק וההבון מהו כחוק מרחוק ה' נראה
לי ויש לך להבין כי חרק הוא סוד חס וכשנה אחר כעין הקרח כעין
החשמל מבנין כעין הקרח ואמנם יש להבין כי סוד חרק הוא סוד רכב
אלקים ואמנם הודע לך כי המיוסרים כמו מורכבים בסוד חרק כי עין
החשמל והוא עין הגלגל הסובב בסוד השמים כי עלמא מכוון כמו
אותו השפלים בסוד האות הראשון שבשם המיוחד שסודו יוד קוצו התחתון
מכוון הוא כנגד הנקודה התחתונה והוא סוד החיה שבה סובב
הגלגל התדיר ואמנם רואה לך כי מתנועה שפרשנו בסוד נקודת חלם
ונקודת שרק אדם יכול להכנס לבאור סוד חרק כי כבר הרחבנו בהם
מאמר בענין שכן יהיה די לכל משכיל להכנס בידיעת המחשבות כי אלו
הג' נקודות אעפ"י שיש להם מעלה זו על זו עכ"ז שלשתן הם ואין
אדם יכול להכנס לידיעתם זולתי על ידי התורה שהם האותיות
ואינך יכול להפריש כל אחת מן נקודה יתירה במקום אחר אם היא חלם
או שרק או חרק אמנם המנהיג שהוא סוד האות מורה עליון ואשר שהנקודות

כך ועכ"ם הרע ט התלמידים לסוד רבותינו והדרך המכוון לסוד הברור'
והמרחק ליסוד הרורכבים אמנם כל אחד מהם דרכו נחלק ועניינו
מפורסם לאותם שעסקו בחקירה המושכלת אמנם הרע לך ט יסוד
תכן רתוק הוא היסוד תלוי מצד אחד וקרוב מצד אחר וזה הרע לך
אעפ"כ שלו הן נקודות הם מיוחדות כל אחת ואחת כפי שהמה רבה
המקום כנודע · ט רתולה זה שיש לך לדעת ולהתבונן בדרכי הקבלה
הוא שתהיה חכם רבר מהבין דבר ט למוגמים תראה שעינים ככוס
ט כמושכל מאין אחמס הם ועכ"ם ט כדרכי החקירה והשכל אינם
אחרים ולא שהם רחוקים זה מזה כהבדלת הרחק ועכ"ם הרע לך
שאתה צריך להעריך כל במעלות דרכי הקבלה ולהיותך יודע ומבין
ההפרש שבין דבר לדבר הרמז כן כבר פרשנו כי אלו הן נקודות יתירות
הם וכל נקודה ונקודה פרטית היא במעלה ואות העלה כדרכך ט זה
שאמרנו שהם נקודות יתירות ואין מושגות מעצמם ולא מצד נקודת הצרוף
כי שלשתם דרך אחד להם ואינו כן אותם רע לך באמת ט הן נקודות מצד
אחר הם כלליות וקבוצות ומצד שם פרטיות ורחוק זה במעלתן בהבדל
הרחוק כי הרע לך באמת כי הקורבה יש בהם והרמז הוא בהיות כל
אחת ואחת נקודה יתירה למה שנערכה והיא יסוד אותו הדבר שהחיל
הנוייתו הרכבה וכה מה ביאר קיומו בהיותו סובב אותה נקודה ט זולתה
לא יתקיים וזהו העניין שאמרנו בהיותן כלליות וקבוצות זו לזו בהיותן
רומזות אלו ביסוד וכמשען ובהיות כל נקודה ונקודה משלשתם סבת
הדבר שתהיה במציאות אותה הנקודה ט בדרך הזה כלליות הם מצד
שכל נקודה ונקודה שושת פעולתה אמנם מה שאמרנו שהם פרטיות ורחוקו'
במעלתן זו מזו הרע לך כי זהו העמוד שכל העולם נשען עליו בהיותו
מעריך כל הערכים כמו שאמרנו שכבר באורנו מעמים רבות ט יש
ערך לשני ויש ערך לשלמות ויש דבר שנקרא מורכב והערך משום
בנגד דבר אחד מורכב ודבר תמונה ויש גבוה ועליון גבוה ויש גבוה ממנו
שכל עכ"ם ואעפ"כ שהוא נקרא גבוה והדרך לו בנקודות בהיות נקודה
חכם גבוה מלמעלה מנקודה תרך ואעפ"כ שנקודה שדת גבוה שמלה
היא נעלה נקרא חכם ט זה רוכב וזה נרכב על כל ויש לך להתבונן
מה יש הפרש בין רוכב לנרכב ועכ"ם הרע לך בדרך זה שאין אלו
הנקודות

הנקודות שוות כי זו מורכבת וזו מורכבת ההבדל הערך העליונה אשר
התחתונה מהן כי הוא אמרו ט' מציאות העולם העליון משוש והעולם
התחתוני שכם חמר וצורה והעולם השפל הרכבה מחומר וצורה
הני העולם העליון נמצא צורה ואין צורה בלתי נפרדת מחמר
אמנם נמצא עוד הם מאחר שהם צורה ט' שכם מיוחד יש לצורה
ונעשה שהם עליון קשולה ולא הם מולה מן שמה העולם
התחתון טען שגם צורה מורכבת עליו הוא מורכב משני דברים מחמר
וצורה יש לט' כאומה הצורה ישין כורעו השגה גדולה יותר מהעג
אמנם לא השגה כהשגת הצורה ט' החמר מעכב אותו ונעשה
שחמר העליון נקי ועוד ט' צורה הנקראת צורה בלבד לפיכך נקרא
כאם זה ט' אין שחרה מצורה מורכב לעולם להשיג יה' ט' אמנה
הצורה מצייר תמיד השגתו יותר מאחר שאין לה מונע משום צד
מעולם ולפיכך אמרו ט' הנשמה קיומה בצורה וכל שכן שאין
צורה גדולה ממנה ונעדרת כרוח סבהמה מאחר שאין לה צורה
להשיג ועדין נבאר זה ונחזור למה שאנחנו בו ונאמר דע ט'
הגלגלים הם בעלי חמר וצורה ומשם דברי האלהים [illegible] וכן
צבאות השמים יש לך להבין הענין בהיות הגוים מחמר
וצורה חמר הוא גשם הגלגל והצורה שמשם עליו על שנו חמר
משמש העולם העליון שהוא צורה בלבד ולפיכך הם חמר ועצמיי כבת
הצורה ומציירים אותו [illegible] גדולה ואמנם העולם התחתון הוא
מעולה [illegible] הוא בעל הרכבה ובעל חמר וצורה בהיותו מורכב
ומקבל [illegible] מתורכב הרי עכם שהרכן ומשונה זו מזו ואמנם יש
לך להבין עכם סוד צורה וסוד חמר וצורה וסוד מורכב מחמר
וצורה ט' צורה עליונה מחמר וצורה כי זו מורכבת וזו מורכבת זו
באחרת [illegible] חמר וצורה ב' דברים הם ונעשה ואין
בהבלה ההרכבה עכם הרכבה הם אמנם לא הרכבה חמרית כי
הרכבה חמרית הרכבה חמר בחמר אמנם הוא הרכבה שהיא החמר
והצורה כי עכב אין חמר בלתי צורה ואחר כך הוא הרי לך ט' בריון
העולם האמצעי חמר עכם סבה מציאותו וקיומו הוא הצורה שהיא
פנה העולם העליון ואמנם ענין הרכבה חמר וצורה יש לך להבין ט' זה

הנה העולם התחתון יש בו שני מיני הרכבה הרכבה חמר בחמר
והרכבה חמר בצורה הרי לך כי עולם ההרכבה מקבל שפע משני
עולמות שהן למעלה ממנו מזה מקבל צורה משפע העולם העליון
ומקבל חמר משפע העולם האמצעי והוא כמו שאמרנו ונוסף כי דבר
שלשי בהיותו מעלה שלישית והוא סוד הרכבת חומר זה בזה ולפיכך
אין בעולם התחתון הרכבת החמר מורכבת יתר אחר והחמר כמו שאמרו
מורכב יתר שם הרי לך ערות בהיות העליון כולו שכל וחי לעולם
ומתקיים לעולמי עד ובהיות האמצעי רכב בתנועה ומתקיים מכח
השכל שהוא הצורה ובהיות העולם התחתון רכב בתנועה ובהרכבה
ובשכל אמנם יש לך להתבונן כי אין התנועה נזכרת בשכלם כדי
להיות אותה התנועה סבת קיומם וזה מהיותם רחוקים מהחמר
אמנם הם צורה בלבד וכמו כן בהיות העולם האמצעי צריך לתנועה
בהיותו חמר אמנם לא חמר מורכב בהרכבה התחתונה ולפיכך
לעולם הנה קיום בתנועה כי התנועה הוא סוד בצורה והמתנועע
הוא החמר הרי השנין מבוררים בהיות המתנועע והמניע קיומים
כמו הוא לעולם אמנם העולם התחתון שהוא מורכב חמר על חמר
ואולם הרכבת הרכבה על כל פנים תבור חמר בחמר בבת התנועה
והמבררו מכח התנועה אמנם כל חמר שב לתקונו בהיות התנועה
התמידית הרי לך הסוד בהיות הגלגלים תמידיים בהיותם חמר וצורה
ובהיות השפלים הוים ונפסדים בהיותם הרכבה וחמר וצורה כי
הרכבת החמר היא סבת מורא ואמנם הרכבת הצורה בעולם
תמידית כי אין חמר בלתי צורה כי עקר שהרכבת החמר נפסדת
הרכבת החמר איננה נפסדת ולפיכך יש לך להתבונן ההפרש בין
הרכבה חמר לצורה ובין הרכבת חמר בחמר כי הרכבה צורה בחמר
היא סבת קיומו שאם אין צורה אין חמר והרכבת חמר בחמר היא סבת
הפסדו כי החמרים המורכבים מפסידים זה את זה ועל כן אין שני חלקים
משתמשים כבתר אחד [illegible] ואם בזמן אחד משתמשים אי אפשר
מבלתי [illegible] הזמן ולפיכך יש לך לדעת כי הרכבת החמר בצורה
והעולם האמצעי הוא סבת קיומו לעולם מציאות בלתי צורה והרי
לך כי העולם האמצעי ראשית מציאותו העולם העליון שהוא הצורה
שבה

ככה יתקיים חומר העולם האמצעי ומחמת הרכבה שעולם התחתון
שהוא חומר בחומר אינה מתקיימת ואעפ"כ שההרכבה אין בחומר
נמסר שכל חומר שכל יסודו ולא מקום אלא רק קיום העולם האמצעי
מאחר שכל חומר מתקיים בצורה כצורת כ"ש חומר העולם האמצעי
כי ההפסד שיש בעולם התחתון הוא סבת החבור והפירוד כפי אותם
צורת כל חומר וחומר קיימת היא וכל חומר שב ליסודו וזה יש לך
להתבונן בחומר בכל מקום שתמצאנו שאם קורא יש לך לדעת ש
הצורות נמסרות הן וחומר ש יש צורה שכלית וצורה גשמית וכמו
שצורת החומר היא קיומו כן צורת השכל היא צורת קיום החומר.
ויש לך להתבונן שהאדם הגלם שתי צורות צורת השכל וצורת החומר
וצורת השכל הוא צורת קיום החומר והרכבה שעתים תמצא כלשון
הפילוסופים שאין צורת השכל מגעת לנפש הרי נפש זוהה כמעלת
בהמה מאחר שאין לה צורה שכלית וכביאור אני אומר לך ש הצורות הם
קיום כל הדברים צורת האדם הוא השכל וכן הוא מתקיים צורת הבהמה היא
הנפש וכן מתקיים צורת שאר בעלי חיים וצורת כל דומם היא הצורה
הנראה להם והאדם מתקיים בצורת השכלים ובצורה הנפשית ובצורת
הגשמית וכל הדוממים מתקיימים בצורה גשמית הרי לך כל הדברים
מתקיימים בצורה שהיא סוד העולם העליון והתבונן שקיום הצורה מן
יה' וזולתו אין לה קיום וקיום החומר בצורה וזולתה אין לה קיום וקיום
ההרכבה בחומר וצורה וזולתה אין לה קיום הרי לך העולם העליון תחילת
קיומו מן יה' והעולם האמצעי בעולם העליון מתקיים והעולם התחתון
מתקיים באמצעי ובעליון ומכל אלו הדברים אשר כתבתי יש לך להתבונן
בסוד חלם שהוא המעלה העליונה והוא יסוד העולם העליון וכמו כן
שרק שהוא במעלה השנית הוא יסוד בעולם האמצעי וכמו כן בסוד חרק
שהוא במעלה השלישית והוא יסוד העולם השפל הרי לך מזה הדרך ש זה
חלם הוא צורה שכלית נ[illegible]שה ונפרדת מחומר ושורק הוא סוד חומר
וצורה והרי החומר קיומו בצורה והשרק קיומו בחלם וחרק הוא הרכבה
חומר וצורה והרי ההרכבה קיומה בחומר והרי החומר קיומו בצורה הרי לך
העולם השפל שהוא מורכב והוא סוד חרק קיומו בחומר שהוא העולם האמצעי
והוא השרק ובצורה שהוא סוד בעולם העליון והוא החלם והעולם באמצעי שהוא

החמר קיומו בעליון שהוא הצורה והעולם העליון תלוי בי״ה הרי לך מבואר כי
חלם שרק חרק מבוארים הם כנגד ג׳ עולמות העולם העליון והתיכון והתחתון
וזהו דרך שנאמר נמליך הם הג׳ נקודות הן העליונה בבחינת הפשיטות
והתחתונה בבחינת ההרכבה אמנם האמצעית מורכבת מן ציור מן צורה
ומחשבה לבד חסר חומר. ולפי זה הדרך הנקרא יש לך להבין כי החולם הוא
הצורה והשרק הוא הנקרא חומר והחרק הוא הנקרא הרכבה ויש לך להבין במה
יש בין צורה לבד להרכבה חומר וצורה ולפיכך יש לך להתבונן ולראות סוד ג׳ נקודות
כי כל העולם כולו תלוי בהם ולו הם הג׳ דרכים שכל העולם כולו מתקיים בהם
ומתקיים בהם וסדורים ותחלה ההרכבה והפשוטים צורה לבד והאמצעית חמר
וצורה והתחתון בהרכבה חמר וצורה הרי לך כי הג׳ נקודות הם כלל כל המציאות
העולם עליון והתיכון והתחתון ובזה קיום כל המציאות שבעולם הוא הצורה וכן
קיום כל החמר שבעולם הוא הצורה וקיום כל הרכבה שבעולם הוא החמר והצורה
הרי לך שאין העולם יוצא חוץ לג׳ אלו הג׳ מציאות. תחלת העולם שבנבראים
הוא צורה לבד ואחריה חמר ואין לה קיום בלתי צורה ואחריהם הרכבה שאין
לה קיום בלתי חמר וצורה הרי לך כי העולם תלוי בסוד חלם שרק חרק שהם צורה
חמר הרכבה וזה סוד כל הדברים שבעולם הרי כל העולם תלוי באלו הג׳ נקודות
ואמנם כי סוד חרק שהוא התחתון הוא כנגד אלקים והתבונן בהיותו רכב אלקים
שהוא סוד המרכבה כי המרכבה למטה כמו שבארנו בסוד צורה וחמר והרכבה
כי העליון סודו צורה והתיכון סודו חומר והתחתון סודו הרכבה ואמנם יש לך להתבונן
כי בהיות כל אחת ואחת מאלו הג׳ נקודות נקודה יחידה בפני עצמה והאחת כן
הוא כי קיום העולם העליון האמצעי והתחתון הוא הצורה ולפיכך תמצאם
נקודות מיוחדות בהיות המחשבה מחשבת צורה שהיא בחלם והחלם היא צורה
כל הדברים שבעולם והיא סבת קיומם והתבונן כי בהיות זה וזה יהיה יסוד
כל העולם כולו וצורתו ותכליתו ויש לך לשאול למה נתנו המתפלספים עליון
י״ה וקראוהו פועל וצורה ותכלית כי הוא פועל החמר והוא צורה קיומו ותכליתו
והתבונן בהיות חלם שהוא י״ה והו״ה ניכ״ה שהוא סוד הצורה קיום החמר שהוא סוד
כל הגלגלים וצבאותיהם ותכלית חקירת העולם השפל שהוא המתחבר
לעולם תוך ההרכבות וסדורם והתבונן ברוח בענין הזה הנזכר
כי זהו הענין בהיותו י״ה פועל העולם וצורתו ותכליתו ומכל אלו
הדברים שרמזנו יש לך להתבונן בסוד הג׳ נקודות ודע מה שהם מורין
ומשם

ועתה הודעתיך לך כמה שעשה ויותר לך כמה ספקות בסוד חלם שורק
חירק שהם סוד תורה חמר והרכבה והם יסוד כל העולם כולו ואחר
שביארתי זה יש לך לדעת ולהתבונן מדרך בנדרך שאמרנו סוד העבט
כולם ואעפ״י שהם דברים נקראים משוטים לפי הענין הם נעדרי
וכבר הרחבתי בביאור על המאמרים במקומות רבים ומבוררים
ויותר ירחיב וירבה בהרחב לדעתו ולכה כאורחותיו כי מציון
תצא תורה ודבר ה׳ מירושלם :

נקודת צרי

יסוד צרי היה מזון וחקר : ואז תעלה למעלה
הכרובים : ואז תבין יסודותיו וסודין :
אז תגלה לך רוח אלקים :

דע לך

אחי ישמרך הא׳ כי נקוד זה שאמרתי לך רמז לנתיב
הפנין וכבר בארתי בסוד הג׳ נקודות יחידות כי
הם יסוד והאמת כן הוא כי נקודה אחת היא אמנם שרשם בענין הם
נפרדו שהג׳ נקודות יסודות הם כך יש בענין ג׳ מיני נקוד אחרים
שהם כמו והם צרי סגול שבא והם כנגד חלם שרק חירק ומה שיש
לך להתבונן כי יסוד העולם העליון הוא החלם שהוא המשע אות
הראשון שבאותיות השם המיוחד יו״ד ושתי הנקודות המעוררות
מהגלגלות כן כמו שנבאר בסוד שם המיוחד בעזה כך סוד צרי לפי
העולם הוא המנה״ג השנה שבשם המיוחד ה״א ושאר מיני הנקוד
מהגלגלות כן כמו שנבאר בסוד השם המיוחד ויש לך לדעת כי צרי
מזון כן כנגד החלם להיות החלם יסוד והצרי כמו כמו שהיו״ד
ראשונה בשם ואחריה הה״א ועכשיו יש לך להתבונן כמון הצרי כי ענין
כנגד הבנין העליון והוא בשתי נקודות זו כנגד זו מכוונות ואם
יקשה עלי מאמרי בענין בעולם העליון מאחר שאינו אלא צורה לבדה
לא ידעו פנימיות כי אעפ״י שהוא צורה יש דברים יש כן מיעוט וצורה
כי כל דבר חומר ונותנו אעפ״י חדוש ויצירת ב׳ עניינים הם ולפיכך
אנו אומרים כי כל דבר בלא צורה הוא מחויב דבר שהוא מורכב
ולפיכך אמרו ענין מרכבה בעליונים תעלה כי אעפ״י שהם צורות
נפרדות עכ״פ הם אצלו מקיימות הם צורות ונולדות אין להם קיום
והתבונן מאמרו רכב אלקים רבותים לפי שאין עכ״פ מרכבה הם

ובביאור מה רז״ל במסכת חגיגה ערבות לרס נגשא שוכן עליון ולא שוכן
בו והטעם מסתבר מדיקרא רוכב שמים בעזרך ועכ״ם הוא רוכב והסוס
שעליו לו ומאמרם כי הרכב של סוסיך מרכבותיך ישועה והתבונן עד
מאד זה הענין הנכבד כי הוא ית׳ אינו שוכן בו אם שוכן עליו כי אמרי׳
ערבות שהוא העליון שבכל הרקיעים הוא ית׳ אינו שוכן בו אמנם שוכן
עליו · ונחזור למה שאמרנו בו · דע כי כל הנמצאים זולתו ית׳ כולם
מחוברים ואחר שהם מחוברים אין דבר בעולם שאין מורכב משני דברי׳
האחד חומר וצורה והשני חומר וצורה והשלישי חומר חומר וצורה ועכ״ם
העולם העליון הוא צורה בלבד הוא ואמנם מחובר וכיון שהוא מחובר
הרי הוא בכלל בנין ולפיכך אנו אומרי׳ כי הנקודה הנקראת צרי שהוא
בשתי נקודות מכוונות הוא סוד בנין העולם העליון ואמנם כי צרי רמז
הוא צורה והוא החולם היתירה והתבונן עד מאד כי על כל אחד יסוד
נקודים בנין ואמנם יש לך להתבונן כי צרי רומז בנין העולם העליון
אמנם בנין זה נעשה למטישות ולבנין קיום בהיותו שתי נקודות מכוונות
זו כנגד זו ובלי הם יסודות עמ״ש שעכ״ם בנין הם והתבונן עד מאד
כי הצורות הנפרדות עמ״ש שהם בהכרח הפשיטות מרכבה נחשבת
מעלות׳ בהיותה מחוברת כי חומר וצורה שני דברים הם וכל מחובר
יש לו מחבר שחברו ועכ״ם קיום העולם העליון בו הוא ואחר—ין
מתלבשים אחר כל העולמות והדבר הזה מבואר לכל משכיל ויש
לך לדעת כי עמ״ש שנקוד צרי הוא רמז לבנין העולם העליון עכ״ם
רות אלקים הוא כפיכך אינו זולתו חומר וצורה כי כל צורה בלתו ית׳ מחוברת
היא ועכ״ם יסוד הצורה הוא החומר ועכ״ם יש מחבר שחברו וכל
זה להודיעך כי כל הנמצאים זולתו ית׳ צריכין הם לו ובנין הס—
נחשבים והוא יסוד כל היסודות וסבת קיומם כי הוא ית׳ סבת החומר
שהוא ראשית כל התחלה כאמרו מקצה השמים עד קצה השמי׳ ועכ״ם
הוא ית׳ יסוד החומר והחומר יסוד הצורה והצורה יסוד החבור והחבור
יסוד המרכבה הרי לך הוא ית׳ יסוד כל היסודות והוא צורת כל הדברים
והוא תכליתם ואמנם יש לך מכל אלו הדברים כי כל הנמצאים זולתו ית׳
בנין הם וצריכים לו ואפי׳ העולם העליון שהוא צורה בלבד עכ״ם הצורה
יסודה לה והוא החומר ולחומר יש יסוד והוא לבדו ית׳ יסוד כל חומר
וצורה

ונעורה נחמד והרכבה הרי לך תרי שהוא רמז לבנין העולם העליון אמנם
בנין זה משונה הוא מכל בנינים שבעולם נקרא הוא להיותו יסוד מאחר
שהם שש נקודות מכוונות ג' כנגד ג' ומתוך נקוד סגול ושבא נכנס
לנקוד תרי ותראה מה הוא אומרו ולזה צריך שתדעהו כי כבר התרי
שהוא כל ההויות ונצייר כל התורות בסוד דות אלקים ופלוגתה
כי תרי לכל משפט סגול קבלה במגשרינו בסוד שם המיוחד תרי עם
מה שיש להתבונן מאמר הכבוד שהם אמין תרי כמו שנבאר כנגד
י"ה אמנם בסוד שם המיוחד יתבאר הכל כפי כונה אמנם דרע
לך כי מנין הכרה ג' יש לה שרי הכרות אמרנו שהם רמז לבנין האמת
נקודה סגול ונמשך שכבר הודענוך כי לו הג' הכרות מכוונים
כנגד יסוד הבנין והתרי לעולם העליון ואמנם נקודה בשקבאת
סגול הוא רמז לבנין העולם האמצעי וסוד המצאתו ועכשיו להכרה
ג' אין דרך לשוה ימין ושמאל כי כוראי סגול הוא רמז להנהגה
כי הוא מלשון סגול מלון [illegible] כי הגלגל סגלגל כי מדינת
[illegible] סגלגל כמו גלגלים ועכשיו סגול הוא רמז לבנין העולם
האמצעי כי עכשיו סגול הוא והגלגלים כרוכים הם ואמנם
יש לך להבין כי צורת סגול הוא צורת סגולה ה' והן ג' נקודות
מכוונים כן כסגול שהוא סוד הבנוי הגלגלים ואמנם הרבנים
והמצא כן גל גל גל מכוונים כנגד הג' נקודות שהם כנגד גלגל
ועכשיו בין שמות סגול בין מהבנות הנקודות שהם שגלגל גלגל
בין בסוד חשבון שהוא ס"ג ל' ס"ו חשבון כלל גל גל גל ומפורש כן
ובפרטי חשבון הכלל לגלגל ס"ג ומשבון הפרטי לשש הגלגל מפורש
כן בין משמות ובין מהבנות ובין מחשבונו הכל הוא שורה לגלגל
שבו העולם האמצעי סגול שגלגל הוא ג' נקודות כרורינה גלגל
האמצעית גל גל גל ויש לך להתבונן עד מאד בזה הענין הנזכר
כי כבר אמרנו שהגלגלים אמצעיים הם בין המושכל ובין המורגש
ועכשיו מקבלים הם שפעם מן העולם העליון ומשפיעים לעולם
ואמנם המצא צורת סגול שהוא סוד בנין העולם האמצעי שהוא
האני בין תרי ובין שבא והמצא כן צורת תרי וצורת שבא כגון זה
:· צורת תרי משונה כי למעלה היא עכשיו וכן ראוי צורת שבא

הבינה היא מלמעלה למטה וכן קרני   ואחר כך יש לך להבין
אשר הם ה׳ ה׳ ה׳   הבינו והבא סגול אחרוני לעולם שהוא נבלל בין
צרי ובין שבא וכמו שנהם מכוון כי מקבל שפע מצרי ומשפיע לשבא .
ואחר כך יש לך להבין כי שלשתם מכוונים בחכמה והבינה ואחר כך יש
לך עינים לראות ואזנים לשמוע כי עצם האחרונה המקשר ומתאחד
בין המתים ובין החיים ועצם הבינה מקשרת מלמטה למעלה ובאורך
עליון והתחתון הסגול סובב הכיר כי צורת סגול היא כוללת לצרי
ולשבא אמנם הבינה הכוון נבלל בסוד ה׳ והרי לך מבואר כי צרי
שבשם המיוחד רמז לסוד והשבא שבשם המיוחד רמז לכוון ואחר כך יש
לך לדעת אחרים כחיות הבעלה הנפש ישרה וזהו סוד צרי ואחר כך
האופנים מסובבים אצל החיות והאופנים אל צדדים הם בין החיים
ובין הארץ באחרון ונראה והנה אופן אחד בארץ הרי חיות שבן סוד
החיות והצורה והרי אופן שרש הגלגלים האחרונים והרי ארץ
שהיא התחתונה והאופן באמצע והשכל אחרון ונראה החיות מלמעלה
והנה אופן אחד באמצע הארץ מלמטה הרי לך שבין זה מבואר
כבאור מופלא והשכל כי החיות מנהיגות והאופנים [illegible]
באמרו כי רוח החיה באופנים. וזהו סוד הצורה המנהגת החמר כמו
שבארנו למעלה ׃ וזהו מאמרם ז״ל במסכת חגיגה אין למעלה
לא ישיבה ולא עמידה לא עליה ולא ירידה לא שחוק ולא עפוי וזהו
כי הוא כי כל דבר שאינו גשמי נמנעו מכל אלו הדברים כי אין אלו
הענינים נופלים כ״א בבעל חמר ועצם העולם העליון צורה בלבד
הוא ואינו חמר וכבר אמר כי לשון הרכבה הנאמר שלו אינו [illegible]
הרכבה חמר ואלא הרכבה לשון כי וכן מלת הרכבת החרוש ומלת
הצורה כי חרוש וצורה שם דברים וכל מי שנופלים בו שני ענינים
ענים מורכב הוא ולא נחשב אצלו יה   ונחזור למה שאמרנו
כן רעו כי הכרת סגול עצם הוא הצורה כחיות הגלגל הסובב ואיר
והוא סוד שני הסיעות הזאת תהא תקומה למעלה כי כאחת כך
הוא אריות שן אריה ולטנה שן לביאה וזהו סוד שבא שאין לו תקומה
ואינו יכול להשען בפני עצמו שאין לו להשען ולסמוך אחרון כדי שלא
תהא תקומה למעלה על רשעים ודי לכל מבין ואלו הדברים יש
לך

לך להתבונן מהות שכל כי עכשיו הוא צורה זכה כמו המן ואמנם הרגע
לך כי קיום השכל הוא בהיותו נאחז בגלגלים והכחות הוא בגופים
ובגלגלים אין קיום כי נעלם נקודה שכל כל צורה שכל כן ילך והנשמה
מכל פנים ומכל צד דבקה היא בנשמה עליונה היינה ולכן תמצא
קשר זה כסוד הנשמה סגולה שהוא מתנשמת ומשם מכל פנים הרגע לך
כי צורת שכל רזין ההרכבה וכל הרכבה מתחברת למי הנשמה ונעדרת
למי הנשמה ולכן שכל שהוא מורכב בשהנשמה מלמעלה כסוד תרי
אני שכל כהפסד ובשהיא בשכל אני היא כהניה ונשען זה כך ונשמתך
ורוחך וכל אלו הרכבים אשר הזכרנו יש לך להתבונן סוד אלו הן נשמות
ונגזר הם סוד הכתן כי נעלם תרי מבנין כנגד תלם שרק כנגד סגולה
הרק זכוין כנגד שכל ואולי תקשה על באמרי כי הוא תכלית ההרכבה
והוא כמרי נקודה על מעלה ואז והעמק כל נקודות עליונות ממעלה רזין
והוא רזין העולם אמצעי לי יקשה כמשך כי שכל הוא עד המעיד על
הכתן והוא כלבד מעיד עליו ולא עוד אמנם שרק המתאחן שטות
הראשון נקודה אחת היא ואמנם אם הוא כל נקודות אינה להורות
על עצמה ולא עוד אמנם האחד שהוא אמצעי הוא נושא רגל נקודה
עליונה ונקודה התחתונה כי אין אלו הנקודות לבטין ואלו נקודה
אחת על דרך התבונה אמנם בהיותו מורה על הקשרים שהוא אמצעי
כי כשהם הוא כל נקודות ומחברות להיותן זו עם זו כי עשם הוא
מורה סוד שלנו והכתן והתחתון ועל כל פנים מחברות הם נקודות
שרק להיותו בצורה זו אמנם נקודת שכל זאת יסוד לא כבין והוא
מעיד עלין כלבד עכשיו עדותו עדות ברורה בהיות העולם התחתון
הרכבה ברורה מתחברת למי הנשמה ומה שיש לך להתבונן בסוד
אלו הן הברות כלומ' הנשמה תרי והנשמה סגולה והנשמה שכל ואמנם
המתמצא תרי כי הנשמתו היא ערות יראה כל זכרך ולכן כל הרומים לן
אמנם הנשמה סגולה היא מהירה יותר ממנה והנשמה שכל כתכלית
המהירות כמו שהמלך הנשמה כבחה והסגולים יותר הנשמתם קלה
והעברים רשם למעלה לעולם האמנם הארשם מבהי' העברי/
ומורושיו הדרך ילך בה ואמנם השכרים הם לכבוד הארשם לעברי/
ולנשמות תלאכתן ונורת פרנסת העברים ומנעתהם מוטלים על

האורטס ונעימים לו כלו' כחת התנועות והאירועים שרין יתברך לעולם
כעלה באור היטב ובמרומה לו רי כמה שרמזנו בתנועה ובלו הן הברון
שהם ממין אחר וה' אלקינו ירחם וירע רצון

נקודת פתח

רעה תפלה ובונה כסור פתח הבונה :
ואז תהיה מקנה סתגל על איש :

והגיון תבונות בסדרי תכונתי · והראה חזיונות בצבאי השמים

רעלך

אתי ט בתנועה הנקרא פתח היא על כם פות הנעה
שבה יתקיימו צבא השמים ובכור ירעתאם קרצה

בספרי התבונה טבר התנועות בתלקות לכוכבים ולמזלות ולכל צבא
השמים ומהלך תנועתם יולד למטה ענין גדול ט לפי הערך המזלון
ובקומם כאלך מזל פלוני יולד כך ובשכבו יולד כך והכל לפי רצון
העליון והתנועה שאין משנה לעולם יה שלא יעלה בדעתך שהעולם
המקר הנה לפי התנועות כמו שהאמינו כמה אנשים שחשבו להשיג
המושכלות נשרפו [illegible] ועני' המורגשות לא הועילו נקרא לכם
אלישע אחר ט לא רי לו שלא היה בו מושכלות [illegible] שקצץ בנטיעות
ואפי' כמורגשות לא הועילו ונאמר עליו מה שאמרו [illegible]
במסכת חגיגה ארבעה נכנסו לפרדס [illegible]
[illegible] והסוד תלוי בשם [illegible] ואלו הנכנסי' אנשים
שחכמים וגדולים היו לא כולם היה כדי [illegible] מהם נכנסו
ממקום למקום ומהם נשרפו כהנעם למקום והסוד אשר אעשה
לך · ואם לא נחכה כלו נמצא למטהם ברה ונכתב עליו ונקצו
הם ומה כו וכו' לברנשים לא אמנם הענין שאמרנו כי לפרש הענין
על אותם שיצאו להרכבה רעה · ואמנם רצו לך ט אותם שאמרנו
לשון ברה ונכתב עליו ונקצו הם ומה הנא הענין כענינו שקרם לאו
האספקלריא [illegible] ואמנם ט ר' עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום כן
[illegible] ומה כן [illegible] הענין ונקצץ אלישע אחר קצץ בנטיעות
ושם מבואר ואמנם לא נמלט בשלום כ"א ר' עקיבא לבדו וזה שאמ'
[illegible] בשמחה כן הנא ט ר' עקיבא זכה לכתר ואלישע אחר [illegible]
[illegible] אמרו שם על ענין [illegible] יצאה בת קול ואמ' שובו בנים
שובבים חוץ מאחר ועכשו אין לו חזרה לעולם ועליו נאמר ונכרתה

ומה

ומה שאמ׳ שנקו ונקוד כאמת כן הוא כי ר׳ עקיבא זכה לשמוע מן ומ׳ כנעים
לנקוד נכתאור אחרון שם הדין ופנים בפנימיות האמר ענפה פירוש ואין
בין מים העליונים למים התחתונים וכו׳ וסוף א״ל ר׳ יהושע לתלמידיו
כבר הוא בן זומא מבחוץ ועליו נאמ׳ בן הצביא והקצתי ומה הלשם
ולזה כאמת הוא כי ר׳ עקיבא זכה להם בן עזאי הדין ומת ועליו נאמ׳
יקר בעיני ה׳ המותה לחסידיו הרי לך הן לשומר אלו נעלמים של
עניינים תנועות ואם לכונתו כלן קרה זה פש ולכ׳ לאחרים ועל
ענין זה הוצרכתי לבאר על אותם שנתעסקו בספרי חכמות החיצוניות
כי עקב ספרי הפילוסופים לפי שלא עיין בחכמה הזאת ספרים
חיצוניים הם ונחזור למה שהבאנו לבארם ונחזור למה שאמרנו בביאור
רע כי סוד פתח הוא סוד התחלת התנועה במזרח וסופה במערב
ואמנם כי יש מן הפילוסופים אומרים כי יש גלגלים חוזרים מכאן
ועד כאן ומפנים לאחור ומאחור לפנים אתגם התנועה המיוחדת
והיא נפתח פתוחה לתנועה ובמרומה לי כי די במה שרמזנו בענין
זה נקודת פתח לכל המשכיל בעל קבלה

נקודת קמץ

ועיין והסתכל בסוד קמץ אולי תהיה
זכה היות משקיף לראות בעניינים סוד
הנעלמים כל אות והוא ברוך והוא מקיף

דע אחי

כי סוד תנועת קמץ הוא סוד השלם התנועה בגלגל
וככר ידעת מהו לשון קמץ קמץ הוא וקמץ תמונה
קמץ עקב לשון נשלה הוא כמו שאמרה רואה הפתח שהוא פתח
סגרה ואמנם יש לך להתבונן ולדעת כי קמץ ברוך מקיף את כל
האותיות בסוד רל״א שערים שבגלגל וכמו שהודעתי לך כי במקום
הנעלה התחלת התנועה ומהשם לך להתבונן כי כל ברור כל נשמה
הוא רל״ו ואלו סוד קמץ אמנם בהיות הנקודה מסבבת הברור אני
הוא רל״א וכן הודע לך כי נקודת קמץ מורית היא כל האותיות שבגלגל — קמץ שולה תשבון ברור [illegible]
בסוד רל״א שערים בסוד אלף עם כלם וכלם עם אלף בית עם כלם
וכלם עם בית וכן שאר אותיות יש להם רל״א שערים בגלגל ואמנם
כי בצורה שהיא תנועה הגלגל כמה מרוצתו היא בפני אותו הגלגל
והיא תנועתו [illegible] הגלגל הוא שלם כי תקורם לכן ברוך והוא

מקיף אמנם אינו מקיף כי על סוד אחד והיא האות שלרוחב בגלגל
באותה שנה כי היא יסוד ברור ואז הגלגל יורה על אותו היסוד אמנם
ברור זה סתום הוא מעגל כל עברי אמנם היסוד שהוא נשען עליו
הוא נקודה אמצעי ולפיכך תמצא צורת קמץ קו עומד והתחתון נקודה
בתוך ברור והמן נקודה בצורה זו ואז הרי לך הגלגל סובב כסוד
קמץ שהוא ברור אמנם צריך הוא כי יסוד על מה שישען והוא
סוד נקודה אמצעית שבה הגלגל סובב והתבונן עד מאד זה הענין
הנכבד כי קמץ עכ"ס כבוד מקיף הוא וצריך יסוד כמה שיקיף והיא
הנקודה שתחת הקו ולפיכך גלגל זה קמץ הוא הנקודה המכונת
על הפתח ומי הנקרא יורד וסותם אמנם פתח שהוא קו ישר בלבד
פתוח הוא מכל צדדים ופתוח משלשה כלכור דמי ולפי זה הענין/
יש לך להתבונן כי הנועה קמץ מכוונת כנגד הנועה פתח כמו יש
שהראה מכוון כנגד הנעם ואמנם כי קמץ הוא תכלית הדרגה הגלגל
גלגל ועכ"ס מאד יתחיל להתנועע לעולם וכבר נרמזו זה בסוד
קמץ חשך כי כשה הנועה מגעת לקמץ מיד היא חשומה ולכן תמצא
כי תכלית התנועה הוא הקמץ כמו שהערכנו על דרך המחברת ובזאן
שאנו עתידים לפרש בעזה בסוד אותיות השם המיוחד דבר דבור
על אופניו כי עכ"ס הקמץ עצמו מורה על הענין ואמנם כבר
הודעתיך בהיות כל אות ואות הקונה בגלגל בסוד רל"א שערים ולפי
זה הענין הנכבד יש לנו לפרש ענין נכבד ונפלא כי הודע לך כי לכל
אות ואות יש רל"א שערים ולפיכך יש לך לדעת מהו ישראל ונגלה
מה הנביא באמרו אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא
שמתי והודע לך באמת כי גלגל האותיות הוא סוד חוקות השמים
וארץ כי צורה כנגד צורה ואמר בתקנם הוא אם ימושו החקים
האלה לפני אמר ה' גם זרע ישראל ישבתו מהיות לפני כל הימים ויש
לך להבין כי עכ"ס כן הוא כי בגלגל יש רל"א וסוד כל ישראל הוא וזה
הוא קיומו וכמו שאי אפשר שביטל התקים הקבועים הקבועים
בסוד ישראל כך אי אפשר שביטל ישראל ואמנם המערכת הישרה
כך היא כה אמר ה' נותן שמש לאור יומם וחקות ירח וכוכבים לאור
לילה ואחרי אם ימושו החקים האלה אמר ה' גם את זרע ישראל
ישבתו

ישבתו מהיות לפני והתבונן עד מאד ובמקום אחר אמר במדרש כה
אמר ה' אלקים אם לא בריתי יומם ולילה וגו' ואומר אחריו גם בריתי
הנמצא אל דוד עבדי מקחת מזרעו מושלים אל זרע אברהם יצחק
ויעקב ואלו התבונן בלשון הכתובים בתחלה קורא ישראל אחר וגו' חזה
נקרא ישראל ועכשיו קורא ישראל הוא ולמען כי תדע לך כי חיות
נקוד קמץ הוא בלשון שבירה ומתוך שבירה הוא נקודה אחרונה להבין
והנה רמז לנקודה שתחת הקו שזו היא צורת קמץ ומה שיש לך לדעת
ולהתבונן כי כל הנקודות מקבלות שני חוץ מנקודה שהיא יסוד העולם
בעליון ונקודה צרי שהוא סוד שאינו נקודה חרק כאחד ובאלו נקודה
חרק כאחת [illegible] שהן ממי' ה"א ובשתים נקודה סגול בשלש ובאלו
נקודה שבא נעלה ולכל הרכבה פעם כאחד פעמים באלו נקודה
פתח כאחד ובשתים נקודה קמץ כאחת ובשתים ועכשיו כל הנקודות
חשבתם חוץ מנקודה חולם ונקודה צרי שהוא סוד העולם העליון
והתבונן מאד שזו נה כי הוא עיון נסתר לכל בעל קבלה משכיל ומי
לדי שאינו בעל הקבלה ואמנם יש לך לדעת כי תחלת הנקוד
ורבותו קמץ והתחלה קמץ כי בה רכבה מורה חלם כמו שבארתי
בשטין קמץ תחת הרי תחלת הנקוד מורה על ראשיתו והראש משום
והתחלת מורכב ועכשיו חנוך הוא חולם ומה שיש לך להתבונן בהיות
ברורה 1 אות ואות מהאותיות והנה חקיק כה נכן הוא כי ה' הוא
ראשית ההקמה והבלחה ובו התחלה א' קמוצה בו באחרונה כמו כן
הרי לך ברור חקיק ובהיות כל אות ואות בכלל ההקמה יבא ראל ונסתרות
לה כי עיון זה נכון לכל משכיל ומבואר לכל בעל קבלה ומכל אלו
הדרכים שבארתים לך לדעת להבנה בדרכי הנקוד ומאם יתבארו
לך כמה ענינים עמהם [illegible] אחרי הלשון והגוזר אומר ניקום לך
ועל דרכך נגה אור וזהו דרך הנקוד ומחלקותו ותורותו חלם
שורק חרק אלו הם ג' מיני בנקוד היסודות צרי סגול שבא אלו הם
ג' מיני הנקוד מורים על התבונה ועל הבנין פתח קמץ אלו הם ב'
מיני הנקוד בהנעת בפתיחה ובשוא הרי לך הנקוד סכום כל העולם
מתנהג וכלולה בדרכים התחלק ההנעה בענייני הנקוד באומנות ואין
[illegible] להבנה בביאור המחלוקות שבו כי יש דרכים מיוחדים לענינים

יתירים וכל דרך ודרך מבואר כי עשויים בבנינים מורים לגבי דרכי
המרכבה האלהית. וגם לענין הדרך שאנו אומרים כי אלו הנקודות שהם חלם שרק
חרק יסודותיה הן ועכשיו יש לך לדעת כי אין בכל הנקוד יסוד אלא אחד
והוא העליון הנקרא חלם כי אין יסוד בעולם שיקרא יסוד האמיתי ולכן
יסוד ואותו היסוד לא התחתון מעורב עם אותו הדבר שהוא לו יסוד
לא בתחתון ולא באמצעיתם אמנם התחתון יסוד וחוצה לו מה
שהוא מכוון והוא יסוד והוא למעלה ולמה שהוא יסוד הוא למטה
הימנו כי אין יותר שכל מעורב עם דבר אמנם הוא למעלה והוא
למטה וכן התחתון היסוד הראשון שבכל היסודות שהוא למעלה מן הכל
והוא החלם ואינו מעורב לא עם האותיות ולא עם התנועה והוא
כנגד העולם העליון שהוא למעלה ואינו למטה ולא באמצע והרי לך
יסוד העליון למעלה הוא לעולם ודוגמתו סגולה שנאמרה בשפעת
והיא תלויה למעלה וכשתדבק הטבעת העליונה שהיא היסוד הרי כל
השלשלת עולה למטה והרי לך יסודו לא למטה ולא באמצע כי אם
למעלה ולו תסיר כל הטבעות שהם למטה ותדבק אותה אין העליונה
מספרת כלום ואמנם לעולם היא בקיומה שתדבק אותן והרי לך כל
הטבעות שבשלשלת תלויות למעלה והיא יסוד להם ולו עברה
העליונה התפסר כאלו לכלום והרי לך השלם בעליון שהוא למעלה
מן הכל ויסודו למעלה הימנו לכל דבר שהוא רוחני עליון יסודו
למעלה וכן העולם העליון יסודו למעלה ואמנם העולם באמצעי יסודו
לא התחתון לא למעלה ולא למטה אלא באמצעיתו כמו שהוא אמצעי
כן יסודו באמצעיתו כי הרי לך בארתי כי העולם האמצעי הם
הגלגלים וכל גלגל יסודו התחתון באמצעיתו ולא התחתון הבחלק בגלגל
בעולם ולא אמצעיתו ולכן התחתון נקודה שרק שהוא יסוד העולם
האמצעי באמצע רמז להיות יסוד העולם האמצעי באמצעיתו
ולא עוד כי אין גלגל בעולם ברורים שתוכל לספר אותו כי אם באמצעיתו
היותך מתחיל וכל דבר שהוא עליון יסודו ותנועתו בעליונות וכל
דבר שהוא אמצעי יסודו באמצעיתו ולכן התחתון נקודת חלם למעלה
וחוצה מן הכל והתחתון נקודת שרק באמצע כלומר באמצע הברורה
ובמנוע הדבור יסודו באמצעיתו וכן השרק שהוא אמצעי מכוון באמצעיתן
האות.

הצורה ואמנם העולם התחתון יסודו לא התחלתו לא למעלה ולא
באמצעות כי אם למטה ונראה שהוא למטה כן יסודו אינו אלא למטה
כי הרי לך באמת כי העולם התחתון אינו כי אם עולם המורכב ועולם
המורכב כל יסודותיו למטה ויסוד כל בניינו יתחיל מתחת החומר
ומטה מהתחתון ועולם מעשה והבאה ואין מעשה הבנין אמנם
היסוד הראשון למטה הוא כי כל יסוד התחתון לא יתחיל לבנות בנין
מאחר שטבעו לרדת למטה על כן יסודו למטה הוא ועל יסוד התחתון
נעשה בנין שהוא יסוד תחת היסוד עולם התחתון שהחומר יסודותיו
התחתונים שכל הבנין והמביאין העולם התחתון הזה בהויה כי היסודות
חלוקים ומסובכים ובהיות העולם העליון יסודו למעלה מן הכל והאמצעי
יסודו באמצעי והתחתון יסודו בתחתונות הרי לך כי יש יסוד
למעלה וכל בניינו למטה הימנו ובניינו תלוי בו והיסוד העולם למעלה
ויש יסוד וכל בניינו סביבו כי העולם בניינו מקיף אותו סביבו ויסודו
באמצעיתו ולא עוד אלא ויש יסוד שהוא למטה ובניינו בעולם
למעלה הימנו והיסוד השכל והבנין גבוה למעלה עוכה והוא רחוק מ
עולמות עליון הבנין התחתון והעולם העליון בעולם יסודו למעלה
הימנו ואפשר שאין שם בנין הרכבה ולכך משום כל בניינו בעולם
כי הבנין אשר טהור ובנין העולם העליון הוא בנין חיים ותורה ומצות
ותורותיו כולם מונחים ביסוד העליון ומשתוקקים להשגה עליונה הרי
לך כי יסוד שכלם נבררים למעלה הוא וכמו שהעולם העליון למעלה מן
הכל הרי לך כי העליונים היסוד למעלה והבנין למטה ועולם התחתון
שהוא עולם הגשמי והוא עולם חומר וצורה באמצעיותו כי הצורה
לעולם שכינה לעלות למעלה והחומר טבעו לרדת למטה וצורה
העולם האמצעי לעולם היא מסובבת לעולם העליון והחומר שלו נמשך
לעולם התחתון והצורה משתוקקת לעליונים והחומר לתחתונים
ולכך הם תלוים תלוי לעולם כתלוי והצורה מושכת החומר
והם תלוים בהוויתם במרוצתם על הנקודה האמצעית שהוא יסודו
ולכך הגלגל חוזר לעולם וזו היא סבה סבובו בתנועה כי היות הצורה
והחומר נמשכים זה כנגד זה למעלה וזה למטה ולכך חוזרים הם כחלילה
לעולם על היסוד האמצעי כי זה העולם הוא שבעולם יסוד זולתי באמצעיתו

כי כלהו יסוד אמ״ש לא יוכל להיות בלא ברוכו לעולם הרי לך כי
העולמים היסוד באמ״ש והבנין סביבו והעולם התחתון שהוא עולם
המרכבה יסודו באמ״ש שהוא למטה הוא כי כל עליון יסודו למעלה
הימנו וכן המוצא השרש אמ״ש רמז ליסוד העולם האמ״ש שהוא
באמ״ש כי כל אל״ף יסודו באמ״ש וכן המוצא השרש למטה
רמז ליסוד עולם התחתון שהוא למטה כי כל התחתון יסודו
בתחתוניו הרי לך מכל השלשים הללו עדות ברורה כי הוא ית׳
סבת כל העולם כלו וסבת קיומו והוא מנהיג העולם ואינו נכלל
בעולם כי הוא שליט בכל ואינו גוף ולא כח בגוף כי כל מי
שאינו גשם אינו נכלל בכלל סוף כמו שהראה יסוד העולם
העליון שהוא למעלה ואינו נכלל בו ועכ״ם יסודו ומנהיגו והוא
תחת לו והוא ית׳ מנהיג כל העולם כלו ואינו נכלל בו בשום
ענין ולא בשום ענין כי כל מי שאינו גוף אינו נכלל בגבול משויים
ולא בשום מקום מוגבל ומכאן [illegible] מלים יש לך להבחין לחקירתו
ית׳ שהוא אינו גוף ולא כח בגוף כי מאחר שאינו גוף עכ״ם
אין לו ענין להיות כח בגוף כי כבר אמרנו שהוא מנהיג העולמים
שהוא יסודם למעלה מהם הוא שאינם עשוים לגבר נשמות הרי
יסודם למעלה מן הכל הוא · ונבוני אמרו ז״ל במס׳ חגיגה
ערבות שבו אופנים ושרפים וחשמלים ומלאכים וכסא שוכן עליהם
ולא שוכן בהם כי עכ״ם למעלה הוא מן הכל לעולם והוא עוזר
הכל וקיומו ומכל אלו השלשים יש לך להבין סוד יחודו ית׳
בהיותו נבדל מכל מה שזולתו והיותו קיום הכל והוא למעלה
מן הכל לעולם ואדם יכול להבין לחקירתו ית׳ מתוך סוד העקור
ודי ואמנם מה שיש לך להשגיח עליו עתה הוא שאמרנו עליו
שהוא אחד ואמנם אחד זה אינו כשאר אחדים לא ראשון לו
ולא חבר ולא אחר לשום [illegible] לאחד מכל מעורב באחרים
שבעולם שבהם משקל ונתון בגדר ונבדל כי יש אחד ויש לו
גבול כמו [illegible] אחד המסויים בגדר ויש אחד שגבול אחרי הרבה
כמו האדם בדרך משל כי יש אדם אחד ונכללים בו אחרי׳ עוד
ובשר [illegible] נכרים [illegible] ושני יש אחד ואין ואמנם שהוא

אחד

אחד ונקרא יסוד אעפ״י שנלקח בהיותו כל השאר אצלו שאם לא היו שם
כל השאר לא יקרא יסוד כבנין על דרך משל כי האבן הראשונה הוא
הנקרא יסוד ואעפ״י שהיא יסוד היא לבית שכלה מכלם והאורך
המין שהוא להם הוא יסוד כי אבן הפינה היא יסוד לכל אבני העולם.
ואמנם אין כאותו אינו חושש ויסוד המין הוא וכמין נחשב כי עוד
משל הקרא אדם אחד ואעפ״י שהוא אחרים ברכה יש כן כמו שאמרנו
וכמו שהראה האדם שהוא אב יסוד לבן הנולד ממנו ואעפ״י כיסוד
עשה בהבנות הבנין והאב ממין הבן הוא כי כמין כמין נחשב הוא
ואין הפרש שאין בין היסוד ובין הבנין כמו שהראה באבן הראשונה
שהיא יסוד לשאר כל האבנים שעליה אמנם כלם היסוד והבנין
ממין אחד הוא וזהו האחד שנקרא באחרים התחתונים בזה
הדרך שבארנו וכמו כן יש לך להבין כי כל מה שנגלה לי אינו נמלט
מאחד מב׳ דרכים מחדש מצורה מגדר ומבנין כי יש דברים
מסויימים בגדר התחום והם העצמים שבכל הנקרא׳ שכל להם
והם נקראים בבנין תחום ותנועה ויש אחריהם מעלה אחרת מסויימת
בגבר או ברושם ואחריהם מעלה אחרת מורכבת מכל אותם
המורכבות ואין דבר מכל הנבראים נמלט מאחד מאלו ד׳ דברים
וכבר הטעו הפילוסופים מוטעים מתלמידים של אלו הענינים
ואמנם כי הם כעצמם האות והמנורה כי אף כל עמר העולם
הוא מהנראה לאדם לספר אותם כוון שיש לו גבול יש לו תכלית
כי כן גבול מסויים העפר כולו עומד וכן כל הדומים לזה וזהו כל
מה שבכלל למעלה בהבחנה המסויימת בסוס תרך ויש אחד
למעלה מזה שבוא מוגבל מכל סביבו והוא יסוד ואעפ״י שנקרא
יסוד מוגבל הוא וכשיוצא מקיף אותו סביבו והוא הנקרא אחד
וזהו סוד נקודה בגבול כי הנקודה יסוד לגלגל ואותה נקודה
מכל צד מוקפת תוכה מדות כן ענין דבור/סוד סרך ואין באופן
רואה וכבבנין כי חמשים מכאן וחמשים מכאן ודרך חמשים
בחמשים והנקודה באמצע והם עשרה עשרונות כי נ׳ והקווה
והבנין אמרנו כן קומה והרי האחד הזה שבכל בגדר מסויים וזהו
בסוס שרך ויש אחד למעלה מכל אלו והוא נקרא אחד והוא יסוד

אמנם אחר היסוד אינו נופל על שום והוא היסוד העליון שהוא יסוד שכלם
נבראים אמנם יסוד זה ואחרונה זה אינו בכללם. ויתבאר כי יסוד זה
מורכב משני דברים חמר וצורה שאין דבר מכל הנבראים נמלט מזה
ואמנם כי יסוד זה הוא בתכלית היחוד שכל האחדים הנמצאים הם שהוא
שכל משנו לבדו ואמנם מאחר שהוא מחובר משני דברים מסוימים
כן נהיה חמר וצורה ואעפ שאינו לא צורה לבדו כיון שהוא מחובר
משני דברים מסוימים כן הרי שאין בכל העולם נברא אחד שיקרא אחד
בתכלית האחדות. ולאמר שהוא לבדו קדמון והוא צורת העולם
אתה צריך לקחת אחדות יחודו מתוך היסוד העליון שבכל הנמצאים
והנקודה המרכזית של היסוד העליון היא נקודת העולם הרי לך שאין כל
האחדים שוים כי יש אחד שנקרא אחד לאותו המין ואמנם יש הרבה
ברואים לו ויש אחד שיש הרבה אחרים בכללם ויש אחד שהוא
אחד בסוגים בכלל אחד ירגש ואותו מקום ויש אחד שאעפ שאינו
לא אחד בתכלית הפשיטות משני דברים הוא מחובר וצורה הרי לך
כל האחדים ולהבינם אין באחדות אחרות שלם כאחדותו שהוא
אינו מחובר שהאמת שלנו שכולל משני דברים אמנם הוא ית' נסתר
ביחוד מכל מה שזולתו ואין מי שיגיע לאחדותו חוצה לו ית' כבל
השאר האחדים הם ולפי זה העניין יש לך להבין כי הנבראים נקרא
אחד הכולל בכלל היחוד האמתי שנשר עלית בכלים כל אחד ואין
פוא [illegible] שהוא אחד [illegible] שדרכנו לכל [illegible] קבלה.
והנה ראוי להשיגך בסוד אמרת חולם באשר [illegible] כתר כל [illegible]
הם יסוד כל העולם ויסודו הנה [illegible] הרי לך כי [illegible] נחלק לשש
דרכים שלש חלם [illegible] :

צרוף ראשון חלם

נקראו [illegible] העולם העליון
שכלם להיותם חיים לעולם הרי לך
כי החלם יסוד החיים מכל [illegible] והחיים [illegible] בהיות ארם
במעלת חלם הוא במעלת העולם העליון שהוא עולם החיים הרי לך
כי ראשית היסודות כולם מאור השכל [illegible] והנה נאמר החיים ויש
להבין מעלת חיי העולם הבא מה הם [illegible] הרי לך כמה
שמחשבון בסוד חלם בהיותו יסוד החיים [illegible] והחיים [illegible] כי החלם
יסוד החיים :

צרוף

צרוף שני חמל

ודע לך כי הוא מלשון חמלה ואהבה ודע כי חמלה הוא קיום כל הנמצאים כמו שאמה
רואה העולם קיום כל מה שאחריו והתבונן מאד באמרו כלומר ה' ולא חמל כשלא חמל אין כלום ונהרסו הכשיים כולם ונחרבה ירושלם שלא חמל עליהם והתבונן כי חמלה לעולם עושה לחיים ויחמל שאול והעם ולא עשו התכימם והחמול עליו ובאמרו ולא יחמול כוס נקם:
והתבונן כי צריך אהבה להבין כי חמלה יסוד החיים הוא וזרי כמה שפרשתי כסוד חמל להיותו סוד קיום והחיים לעולם:

צרוף שלישי לחם

ודע כי לחם ומזון לכל שכל החיים המורכבים מהרכבה חמר גשמי
כי נחייהם הגופי ויסוד מזון החיים לחם כאמרו לרה נשות לנקדך כי אין לחם ואומר כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם אמנם עכ"פ לחם יסוד כל העולם כולו וכלהו כלחם יהרס כשין החיים ולא יתקיימו אנשי המין והתבונן כי דבר זה מסודרס לכל משכיל בהיות לחם יסוד החיים ממן שהלחם יסוד העולם העליון שהוא עצם החיים האמתיים:

צרוף רביעי למח

ודע לך כי למח נמשך שכל האדם המוח והמוח הוא יסוד קיום האדם
ואמנם למח הבהמה נמשכת כשהמוח הוא המונח וראוי להבנים לשכל וכמה שתראה מוח הבעלים כך תראה חלק חיי השכל כי כח יונק שכל האדם ובהיות שכל האדם נמשך למח אז יוכל האדם להשיג קצת השגות חלום והתבונן כי מפעיני השכל למח הם נמשכים וזרי כמה שרמזנו:

צרוף חמישי מחל

ודע לך כי לשון מחל הוא מלשון מחול וסולח ואהבה ודע כי המחילה היא
יסוד החיים שאם אין לך מחילה אין לך חיים וכבר אמרו אם עונות תשמור יה ה' מי יעמוד ועכ"פ המחילה היא יסוד החיים הרי לך כי עכ"פ מלה מחל רמז למחילה הוא מחל לו על אורך עון ועכ"פ המחילה היא מלמעלה ויסוד עליון היא:

צרוף ששי מלח

ודע לך כי המלח הוא חיי הבשר והקיום
בהיות הבשר כשהוא קיומו במלח

וזה יורנו מהו לשון כשרתי כשהבשר הוא מלוח אין צריך מסריח ואם אינו
מלוח מיד מסריח ועולה כמאוס וכאלו כבמסר ואין לו קיום כמו דבר
שבעולם בלתי המלח כי מיד הוא נפסד ונעדרת משתנה וריחו רע
ומכל ענין היאכל שמכל מכל מלח והרבנן אמרו ק"ל לא הסריח בשר
קדש מעולם וכל זה להיות כח התמורה להיותם מקיימים ברית מלח
באמרו וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלקיך
מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח והרבנן כמה הגביר עלינו כי
תקון הקרבנות מלח לקיום הבשר בהיותו כן שלא יסריח כן כי אסור
יסריח אין זה מדרך הקדוש ברוך הוא שיהיה בו דבר שתקון הנפש כי אינו
יודע בהיות הבשר נסרח כמה אדם מתרחק ממנו ולפיכך הוצרכו זה
לאמור זה הנס באומר אין הנסים בהיות כח התמורה וריחן כן בעולם
ולא נכשל בה אחד מהם ולא נהפך למלות בשר קדש ולפיכך אמרו
לא הסריח בשר קדש מעולם ומזה הדרך יש לך להבין כי המלח
יסוד כל טעם ותקון היאכל שמכל מלח כי שבכח המלח שהוא
תקון כל דבר יסוד והשאר שמכל הוא לו כי תקון כל טעם הוא מלח
ובמה דברים מתקיימים בהנשאה רואה ודי לך במה שפרשנו
לך בענין מלח שהוא מיסוד חלב ובזה שהחלב קיום כל הדברים.
ויסודם כן המלח יסוד כל הדברים וקיומם הרי לך מכל הדברים אשר
הזכרנו כי חלב לעולם יסוד לכמה ענינים ואתה רואה מיני תרופות
הספוגים והוא המחשיך כולם הרי לך מכל הדברים אשר הזכרנו
בענין חלב כי הוא יה"ה היה והוה ויהיה הוא יסוד עולם וקיומו ודי
במה שפרשנו בסוד חלב לכל משכיל בעל קבלה בסוד חלב חלב
למה לחם חלב מלח:

תם ונשלם תהלה לאל עולם

סוד כ"ת של רמון לפיה שאמר ירמיה הנביא ע"ה כרוב לך את שם בינה
הא"ה את עשר הימים בזה רומז שלא יבא י' כעבה טוב ז' מפני שאין ראוי
להתנהג למחרת יום א' כמו י"ו כהנים נט' באמה ויום ברכם ולא
להקריבו ביום אשר אסור שמקריבים אבל י' כעבה אין מאחרים
אותו נאין

אותו ואין לקריאין אותו שכתוב שם הויה ועצם הויה ועל כן הותרכב
תגל לקבוע חסר וכסרכן נשלם במרחשון וכסלו והסוד הנזכר כנה
בגימטריא הוא כו כנגד חטאו אבותינו בשם שאמ׳ לא הוא כמו שאמ׳ כחשו
בה׳ ואמ׳ לא הוא ולא תבא עלינו רעה וחרב ורעה לא נראה וכתו׳
שהטעו וכחשו ביהוה ואמרו לא הוא נגזר עליהם שיהיו ביהוה
ואמרו הוא הוא ׃ ואהה המתמאיכן כו ר׳ יהודה הלוי הם סוד יהוה בחשבון
[illegible] עצם הכפוני [illegible] ועצם השטיבי [illegible] יהוה
לטהר יהודה ועל חשבונו כ״ו סימן יהו״ה וכן השם עולה כ״ו ונשברו ט
הויה של שם היא עיקר השם עיקר כל הגבורה היא בחרש השמיני כי׳
בחרש עכ לא נרתה לעולם ולא נראתה כבת שאמ׳ עצם הויה ועכ
הטעה הנוה שלם בסימן על שלם ועל חסר בחדשים שהאנשים והכן
וכמו כן [illegible] ט היותם שארעו הל׳ [illegible] אורים על שם יהוה
[illegible] ׃ [illegible] ט באל [illegible] ארבעים יהוה
אחד בחשבון [illegible] ׃ ט׳ ב׳ כולם עולין [illegible] וכן יהוה אחד עולה [illegible] והימים
של החדשים שהם כ״ו שהם יהו״ה והימים שארעו המארעות שם
י״ג ט׳ ב׳ כולם עולין לחשבון ׃ השם הנכבד אדנ״י שחשבונו ס״ה
ובכן ׃ במנין הוא יהוה והוא חסר תשע כ״ו בחשבון הקטן
וכן יהוה הוא כ״ו ויהוה הוא חסר [illegible] וכן יהוה הוא חסר הוא ׃
עב הוא חסר [illegible] הוא דין אותיות ה׳ וחשבונו ר״י ועם המלה
הרי רי״ו והוא גבורה ׃ עשרה יה [illegible] הרי כ״ה [illegible] הרי [illegible] יהוה
כ״ו הרי עב והוא חסר ונהן שמות השם [illegible] רחמים
וחשבונו [illegible] והוא כלל עב ורי״ו והוא רחמים ועם [illegible] כמנין
[illegible] בפסוק זה [illegible] חלשה [illegible] והכל
רמוז [illegible] שהוא עב [illegible] שם של עב [illegible] מקומים
[illegible] בכל פסוק עב אותיות וסודו הוא עב שמות [illegible]
אותיות כל שם [illegible] והשמות [illegible] לכל אחד ואחד
מהם והם חשבון חסד והוא שמו של אברהם שמדתו חסד [illegible] חסד
לאברהם ואותיות השם כולן [illegible] אותיות [illegible] עב ובם רי״ו הוא גבורה
והוא ליצחק [illegible] עב [illegible] ועב ורי״ו הוא רחמים שחשבונו [illegible]
והוא סוד [illegible] השם על [illegible] והוא [illegible] והוא [illegible] פסוק [illegible]

ה' חלוקה נגד מדות תנין רמז לחסד כדמי ועריך רמז לגבורה חשבון
האותיות כ' והאותיות ה' והחלה א' הם כנגד מדות וכלל הכל שהוא
כ"ז וגם מ"ב יוצא מבראשית ועד ובהו ומהחלפי האותיות בלשנות
טהורות שם לו מ"ב עד כם אלו כח אין כבר אתם פטע ובלגור
מדתלק כלו לשמא טהורה לא כמו הם מסיסור תשכונם המיוגים
וזהו שם יצחק וגם כ"ב יוצא מפסוק יברכך ה' וישמרך עד יאר
והם כ"ב אותיות ודחלפים בלשון טהורה הנזכר למעלה והוא
רמז של יעקב שם אגלא כתרו שכותו עולם ואין מפסוק מלא
כמו האומרים שלא מבראשית פסוק הכתוב כמו יהודה אתה יודוך
עד אריה יהודה לא יסור שבט אסרי לגפן וסורו רמז בפסוק עד
אריה יהודה והוא שם של גבורה כי כן המתנא כסוף הגבורה פסוקים
הנן אתה גור לא אסרי שם אריה ועם כמו רב מאד ולזה הטעם
תמצא והגו בחה אתה גבור לעולם אדני הרי אגלא אריה רמז
לגבורה יוצא מן שמא כרא אתה מכב שמא טהורה

ודע טעם כ"ב וגם מ"ב וגם ע"ב כלם הוא קול והוא רמז
לקול גומר מה שירעתה שאין בעולם שלא יהיה כלול
מג' ענינים לו הם מים אש רוח וכקול יש בו מים שיוצא לתלותיה
מפי המקוע והרי לך מים ויוצא חמימות הרי אש ורוח אין צריך
לומר כי עיקר התקיעה ברוח א"כ אין קול שבעולם שלא יהיה כלול
מג' ענינים לו והם ג' אמות הראשונים במלת אמ"ש והם כנגד ג'
מדות של הקב"ה שהם חסד דין רחמים או אמור חסד משפט רחמים
והוא רמז לאדם ראשון שכלול מן ג' ענינים לו אמ"ש ועל כן אנו צריכים
כ"ד לתקוע שבו נברא העולם כמו שאמרו זה היום תחלת
מעשיך זכרון ליום ראשון וכן נתן הקב"ה לאדם ע"ל ויאמר אלקים
יהי אור וכנגד אמר אש מים כנת ועל כן אנו תוקעים תקיעה תרועה תקיעה
רמז לחסד משפט רחמים שהם ג' אבות עולם אברהם יצחק ויעקב
והתרועה באמצע רמז ליצחק שהוא ויעקב בין אברהם ויעקב
כלו' כי החסד והרחמים מן יחדיו העולם בשלהבת יה של
אש הגבורה והעקרה היתה כ"ה אלול כי יום שנברא העולם
והתקיעה אנו בעין לתורה לשם יהוה הגבורה שהוא יהו כי ה' כפולה
הא

הא שהאותיות שם הם כנגד אהו"ה וכנגד אה"י וכנגד ג' אבות וכנגד
[illegible] להק' וכנגד [illegible] אס כנה וכשאנו רוקעין כשומר אנו מורין
בשם השם וכשאנו מורים בשם יהוה אנו מורים בחדוש העולם
וכשאנו מורים בחדוש העולם אנו מורים במלכותו של הקב"ה שהם
חסד דין ורחמים וכשאנו מורים במלכותו אנו מורים בגדולתו ושמו
וכשאנו מורים בגדולתו ושמו אנו נכנסים בדרך אהבה ויראה כי
האהבה היא יסוד להתקרב אל הש' וללכת בדרכיו ולעבדו מאהבה
והיראה היא סוד להתרחק מכל דבר רע ומכל עבירה שבעולם :
עון גדול מאד . ה' צבאות עמנו משגב לנו אלקי יעקב
סלה . ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך . ה' הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו . [illegible] יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן בשם
שדי [illegible] איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן ה' אלקיכם
על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם סודו ע"ב לבד
ואלו הם אותיות ו' והם בחורש בשמות השם ויוצא בחשבון
הנקרא היוצאים האחת שבה ושלשים והאחרת שבה ושלשים הרי
ע"ב שמות של הקב"ה ויוצאים מג' פסוקי' וי"ו וכולם שמות
באותיות וזה תלוי של הקב"ה הבורא והוא המפורש שהוא יה"ו יוד
הא וו והם בחשבון ל"ב ושל זה אנו משלשין קקק זה אל זה ט ע"ב
שמות הם משולשים כל פסוק ופסוק כמנין ע"ב והם עיקר יהוה
ד' אותיות והוא עיקר להשגחתו של הקב"ה וזה העיקר הגדול בזה
השם בקש משה היה בשם ע"ב ויבקעו המים הוצא בקע שהוא ע"
השרש שאמר נהן : ורמזו מה אין תפלת ישראל מקובלת כגון עד יהו
הוה לפי שאין יודעין שמו של הקב"ה של אשובהן [illegible] יקראו
ואשבהן : כל השמות כלם מפורשים [illegible] אורים
בשמות אלו הם בצאצאיהם חוץ משם של ניסים שהוא שם ע"ב :
אב ג'ר הדעת [illegible] [illegible] קרעשטן
השדק [illegible] [illegible] [illegible]
אין כבר גלש [illegible] [illegible]
אה [illegible] [illegible]
אר [illegible] [illegible]

אז בק גש דס הן וס זל חי טי קת כס
אע כס לן רס הל יק וי חט סב צע קה
אן כס גל רך הי נט זת סה עש פר צק
אך בי גט דת הו לב מג נר סק שן וק
או בט גח דן הן כב לג מר נן סן שק
אח בן גו דה טת יס כר לן מך נק סע
אנ כה גד זה חש טר יק כן לך מע נס
אר בק הת וש זר חק טן יק בם לם מן
אב גב רש הר וק זן חק טש יס כן לם

אב גר הו זת טי כך למס נן סע פק צן קר ות
אתס כשע גק כבן הלק ומר זב שת
אל כס לן רס הש יק זן חק טר יש כת
אש בר דק יק הק וש וס חן טס יל כת
אק כן דק רש הס ון זס חל טק יש לת
אך כש נס רן הס ול זת חי טר קש צת
אס כן נס רל הק וי זס חש פת צר קס
אס כל גר די הט ות זה סת עש פר צק
אל כן גי דט הת וג מת נש סר עק פן
אט כת גו רן הן יק כק לש מס קת רס
או כן גה חת טס יר כן לק מק שמ רס
אה כר וה וס תר טק יך כק לש מס ה
אג כת הש נר וק חן טק יש כם לן כם
אל כת גש דר הק נץ זק חש טס ין כם
זהו השם של קריאה אשרי היודעו ומשמרו בטהרה הלמורו המקיים
כיכו ואם הולך במישור לילה ומתלה אין נזק ונזהו
אנקתם פסתם פספסים דיונסים
והם נב׳ אותיות שהחילק מברך ובשבעים שמות אל הקבלה שבמדרש ה׳
עקיבא הנאמרים על סדר אותיות ש׳ בהסד השלמי סוגו סמך וזה
השם

השם של ד' אותיות ומועיל לפתח ולאהבה ויוצא מפסוק ישראל בלשון
בינה והוא זה כוזו במוכסז כוזו וכנגד ה' אלהינו ה' אחד:
שם ע"ב יוצא מויסע ויבא ויט ועי' שמות של הקב"ה במדרש ר' עקיבא
בלשון בינה ונכתוב את השם ה' צבאות קקק ונגד אהיה יה יה
הגדול: שם מ"ב מסורה בכ הא' באין ג' שמות ואלו הם
אבגיתץ קרעשטן נגדיכש בטרצתג חקבטנע וכל אות ואות שם
גדול בפני עצמו כמו שהראה במ"ב ואין מוסרין אותו אלא למי
שהוא צנוע ועומד בחצי ימיו ואין משתכר ואין כועס ומעביר
על מדותיו והזהיר בו ונשמר בטהרה אוהבו ונשמר על הבריות
ונוחל ב' עולמות. ובמאמר חנן נגיד שם מ"ב יוצא מבראשית
עשב ובאיזה ובי' כמה ורהת ואיש ובך סימני קריאתו:

אבגיתץ קרעשטן נגדיכש בטרצתג חקבטנע

יגלפזק שקוצית — יו"ד שבכתבה אין תחתיו סימן ותובה / שלשה יו"ד שבה אין תחתיה סימן

וי"ו שבכתבה שבשיטה שהיא אות חלוקה שם התחתון סימן כל
אלפין והגין שהוא הם הוא כי חשבון משם יה"ו עולה מ"ב ויו"ד
ויה עולה כ"ה ויהו עולה כ"א הרי מ"ב כסר משם ד' לשם המיוחד
נשאר מ"ב והן ג' שמות של מ"ב אותיות והוא השם המשמש בכל
מעשה בראשית והוא ג' תבות כנגד ג' תבות של פסוק בראשית
בו' קצוות ונאמר ביצירה רוחות בחלב נחי מ"ב וזה תרומו
לכל אות שם אחד גדול בפני עצמו ויש נוסחאו רבו' אמן בה' ואחת

אדירירון בהדרירון נהדרירון יבביה תלמיה

יתביה קדמיה רבביה עדיריה שמיה טהטיה

עבריה נסמריה נצריה דנהריה יגליה קנסיה

שגיניה פעליה עורכיה כמיה תבניתיה הבביה

גלגליה חנניה קטקיה כהייה עטטביה עגגיה

עזריאליה יהויה גבריאליה למיכאליה פנקורקוליה ווהבזהריה
קוליה שמשוריה קדושיה והאליאליה יצעריה
יהדיאה המתמליה : בשמלו

אין כבר גלוי רמה הבין וסם גשן חפך עתך

אור השכל

בריות מחשבת האנושית

קצרה מאד מהשיג
הענינים האלהיים

הנעלמים מעיני בשר והספק הזהו מכריח ודוחק אותנו כוחק גדול
מאד לגלות ענין כחותו ההתבוסס של זה כל איש ואיש מאין
האדם שלכך וההרגבם מבתן להמשיך אותו רצון וכפי מחשבתו
הספק ההוא הנזכר רחקתו מחשבתו להספק משלחותן לגולתו
וכפי מה שיהיה שלו יהיה קוצר שמעו כשיעורו וכפי מה
שרחב וההפסק שלו יהיה כשיעורו כלומר כרצונו להספק
על גולתו שנפשו כפי הנמצא אתו מרכוי מגולתו ומיהרון תכלית
אם מעט נמצא אתו לא יהבן שיספק רב ואם רב לא יהבן
שיספק מעט ואם לא נמצא אתו דבר מהספק לא יהבן שיספק
דבר כי איך יהבן שיתן אדם מאשר לא נמצא אתו וכבר ידוע
תכרוי העולם ענין ספק הנזכר העליון לענין ספק התחתון כלומר
כי מי שהרבה לו השם ממונו להעשיר גולתו כי לא חלקו זאת
החלוקה הנזכרת כלל כי אם לפי היכולת לא לפי הרצון כי יש מי שיכול
להעשיר אנשים רבים ואולם לא יעשהו רצונו ואם להעשיר עצמו
עושר אחד איך יקצר כחו להטיב לעצמו ממנו כמו שלא יטיב לזולתו
ועליו אמר שלמה בחכמתו לא ישליטנו האלקים לאכול ממנו כי איש
נכרי יאכלנו ר״ל שיעשירנו השם על ככה בעבור היות עינו צרה
כשונה אלקים ואולם הספק הנזכר בהיותו רוחק להוצא רח הרחבה
לפועל אם ימשנו המקבל מוונעים פנימיים או חיצוניים גם יכחש
מי שקבל להם מאשר קבל ולפעמים שהספק מטא שנויים רבים ימנע
מי שקבל מן השנויים ההם כפי מחשבותיו הקודמות לקבל הספק
ההוא

נ״ל זה הספר נקרא אור
השכל חיברו ר׳ אברהם
אבולעפיא ספרדי
מחבר ספר השקול
בשם ... ש...
שמתי ... רק
פ׳ ...

ההוא וגם יתכן שיתרשם אצלו השפע העליון המשכנה שלא קרוב לו
ויבריתהן להוציא עניינים לפועל מהם הנהגות מנשיות כוללות
ומהם פרטיות מועילות או מוכחות להקריבה לפני המועילות
[illegible] המעלה שנכנה כמשכן תוך חריך הכתוב ההכרחיות
עם הכתוב המועילות כמו שיתחנך הנער במעשים שהם הקרובות
לחכמה המושכלת ומפני שהמעשים ההם הם משכנות השכל ונמצא
שמי אין מעשים המעשה אין שכל שאמר שלא ימצא השכל משכן
לשכון עליו לא ישכון כלל אעפ שאין לעצם השכל צורך ולא הכרח
לשכון במקום שהשכל אינו גוף ולא כח בגוף וגם אין לו יתרון כשיתמן
כשכון על מקום רק הדבר שהוא משכן לו יתרשם בצורו אחר שישכון
עליו ואחר שהיה כלה תרגם כדמיון אנכי השמש עם הבית האפל
שהבית לפני הגיע ליו אור השמש הוא נקרא אפל וכשהגיע ליו אור
השמש יקרא מאיר והבית ליו יראה מה שבבית מפני שישכון באור
והאור אינו גוף ואעפ"כ אעפ שהוא דבק בגוף השמש אינו כח דבק
בגוף הבית ונפל כן כהעבר אור השמש מהבית ישוב הבית אפל וחשוך
כבתחילה ואעפ"כ כבר קבל בגלל הבית המעלה ההכרחי' מהעניני'
אשר בבית מפני ששכן עליו האור והוא השיגו בראות עיניו מה שהיה
בבית והקן כל הבית בעוד שהאור שם וכשון המנו אחר הקונו לו
ואם היה בגלל הבית ריק והגלגל שהאור יסור כליל מהבית עד שגם
כל מה שראוי לבנין ועלה מה שראוי להיות ועוד שעבר [illegible]
שלא יזיקוהו גשמים כסור אורה גם דבק האדם בראות הבית וחשב
הבית פרחות המעשים אשר לא יתכן לעשותם בלי האמצעים ובגלל
הבית הוא הכנת הנפש המתקן שיני הגוף וכהשפעו אור השכל
על הרוח ועל הלב ועל הכליות ועל שאר המקומות אשר אור השכל
שוכן עליהם כהיות הרוח זך ומתוקן נתן אור בשכל ומשיגים בתי
כח מישאותו והעקרון הנה ישתדל לתקן כל העניינים הראוי לתקן
כשות חיצונות אור השכל ט כבר ישיג עניין אור מישאותו עם הגוף
לעצים חברו והעקרון לעצים חזר חנניון והמעשים הטובים הם
המוררים הפרטות אם לא יגררו המקומות הפרוצים בכח השכל
יתכן שיבאו מזיקין שיזיקו כל צורכם ולא ימצאו מונע מהזיק שהנה

שאורה הספירה כלה ברך וספירה קוראה לגבה ומפני שאור השכל הוא
הסבה הראשונה שעוררה כל הספירות חברתי זה החבור לברורי כל
ספירה נקראתו שמו בשם הסבה הראשונה. אור השכל ובגי' אור
השכל מאיר בחבור זה שש המשכלות ומפני שאור השכל
בשם המשירי אתלקון לעשרה חלקים ראשונים וכל חלק וחלק מסתעף
באותיות אלפא ביתא וכל אות ואות הבלול אות עד שירכב מכולם
שם אחד או רבה אתה [illegible] חלקים ידועים לפי הרכוב ואכוין
בזה הספר להתחיל בענין השם המפורש ואורה לך דרך ידיעתו
מה שיהיה ערך זה החבור אל ידיעת השם ידוע ע"ד הקבלה הנביאית
בדרך הבינה מעשה בראשית אל מעשה מרכבה והנה העירני זה לעשות
כן אהבת שני חכמים מאוהבי התכלה מכלל מבחר בני מסיבי אשר
באי שקליא אשר הקריבוני אליהם מאד והם סרים אל משמעתי
ר' אברהם המשכיל ור' נתן הנבון ז"ל וזה כי בהיותם עמדי ימים מעטים
בקשו ממני לבאר להם בקצרה ההקדמות הכוללות מענין ידיעת
השם הנכבד והנורא ומרוב אהבתי אותם אהבת אמת הכרחתי
נפשי לתת את שאלתם ברצון אך כי הזמן והמקום והחסרון היו כמו
מונעים למונעם אבל [illegible] לתורה האמת עליהם נתתי המונעים
והשתדלתי להשלים [illegible] [illegible] ואם ידע שזה החבור [illegible]
מאד ולדומים להם בהיותם [illegible] זה הספר עד שיבין
מה שאכתוב בו אל השגת השכל הפועל אשר השגתו נסמך מבינה
[illegible] קבלת הרבור [illegible] [illegible] ההמולה העליונה
הנה [illegible] בזה החבור כ"ב הגולות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הכלל והנה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] חבור [illegible]
[illegible] שיקבלו מספרי זה דרך שיתקן להרכב בסבה הראשונה
[illegible] [illegible] הפועל [illegible] עד שיתקן להיותם [illegible]
[illegible] אחד [illegible] האלהים ואם יתקן [illegible] האלהים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שכלי ואם [illegible] [illegible] אל [illegible] אברהם נתן
[illegible] [illegible] ואחר שהקדמתי לך זאת ההקדמה המודיעה סבת החבור
[illegible]

אתחיל להודיע לך כוונתי · ומהשי"ת אבקש עזרה לעזבש בהורותה אמן
לגולתי לתקן ספר שהוכבל הארץ
יסדרן שמו נורת מענה · אבל נבואים יעלו שמים
גורת מאור שבל ובן התבואה · אישים כבא יום אחרי יומים
רנת פקים תגלה מעלה וגם · השוב הרחה על פני מים

החלק הראשון

כולל חמש אותיות והם אבגד"ה ואותם אותיות כוללים חמש אותיות מסומנים
באותיות אבגד"ה וכהם אכלול חמשה ענינים · הא' אשר סימנו א' א'
יכלול ענין גדר כל מדעה · והב' אשר סימנו ב' יכלול מהות המעלה ב'
הגדר · והג' אשר סימנו ג' יכלול הכרת מציאות המעלה · והד' ג' ד'
אשר סימנו ד' יכלול הכרת טעם התועלת · והה' אשר סימנו ה' ה'
יכלול ענין הספר העשר הגדר · ונמצא שראוי לקרות שם זה החלק
הראשון כללות גדר מדעות

החלק השני

כולל חמשה אותיות והם ו'ז'ח'ט'י' ואותם
כוללים ה' חלקים מסומנים באותיות
ספר"י · וכהם אכלול חמשה ענינים · הא' אשר סימנו ס' יכלול ענין א'
כל המצות · והב' אשר סימנו פ' יכלול מהות המעלה המצות · והג' ב'
אשר סימנו ר' יכלול הכרת מציאות המעלות · והד' אשר סימנו ד' ג' ד'
יכלול טעם ההכרח בכללם · והה' אשר סימנו י' יכלול ענין הספר ה'
העשר המצוה ונמצא שראוי לקרות שם זה החלק השני כללות כולל המצות

החלק השלישי

כולל ב' אותיות והם כ"ל ואותם כוללים
שני חלקים מסומנים באותיות כ"ן
וכהם אכלול שני ענינים · הא' אשר סימנו כ' יכלול סדרי הלשונות · והב' א'
אשר סימנו נ' יכלול סדר הלשון המורכבת שבהם ועל כן ראוי לקרות ב'
שם זה החלק השלישי כללות סוד לשון הקדש

החלק הרביעי

כולל חמש אותיות והם מנסע"ף ואותם
כוללים חמשה חלקים מסומנים באותיות
שמנ"ל וכהם אכלול ענינים חמשה · הא' אשר סימנו ש' יכלול ענין א'
יצירת הארץ · והב' אשר סימנו מ' יכלול כ"ב אותיות שבם נברא · והג' ב' ג'
אשר סימנו נ' יכלול החלקים לשלשה חלקים ראשונים · והד' אשר ד'

ה׳ סימנו א׳ יכלול המספר הכולל את כלם נקראת ספירות · והב׳ אשר סימנו
ב׳ יכלול התחלקם לחלק זה תשיה לשרשים ותשיה לשמשים
והנה ראוי שנקרא שם זה החלק הרביעי סוד אותות היצירה

החלק החמישי

כולל ג׳ אותיות והם אמ״ש ואנחנו כוללים ג׳ חלקים מסומנים באותיות אמ״ש ·

א׳ ב׳ והם אכלול ג׳ ענינים · הא׳ אשר סימנו א׳ יכלול סוד השמות · והב׳ אשר
ג׳ סימנו מ׳ יכלול ענין המשולשות · והג׳ אשר סימנו ש׳ יכלול דרך החבור ועל
זה ראוי שנקרא שם זה החלק החמישי אמ״ש הרכוב

החלק הששי

כולל ב׳ אותיות והם ב״ג ואנחנו כוללים ב׳ חלקים מסומנים באותיות ב״ג והם אכלול
א׳ ב׳ שני ענינים · הא׳ אשר סימנו א׳ יכלול אותיות השם המיוחד · והב׳ אשר
סימנו ב׳ יכלול ענין הנראים ולפיכך נקרא שם זה החלק הששי יחוד השם

החלק השביעי

כולל ד׳ אותיות והם דהו״ז ואנחנו כוללים ד׳ חלקים מסומנים באותיות דהו״ז

א׳ והם אכלול ד׳ ענינים · הא׳ אשר סימנו ד׳ יכלול ערוך האותיות ·
ב׳ ג׳ והב׳ אשר סימנו ה׳ יכלול התמורת האותיות · והג׳ אשר סימנו ו׳ יכלול משקל
ד׳ האותיות · והד׳ אשר סימנו ז׳ יכלול גמטרי ונוטריקון וראשי תיבות וסופי
תיבות · ולזה נקרא שם זה החלק השביעי כללו הפוך האותיות

החלק השמיני

כולל ג׳ אותיות והם חט״י ואנחנו כוללים ג׳ חלקים מסומנים באותיות חט״י והם

א׳ אכלול ג׳ ענינים · הא׳ אשר סימנו ח׳ יכלול סוד הזכירה השם בנקודו ·
ב׳ ג׳ והב׳ אשר סימנו ט׳ יכלול סדרי הנקוד · והג׳ אשר סימנו י׳ יכלול ענין
חבור האות עם הנקוד · ועל כן נקרא שם החלק השמיני זה כללו סוד
מבטא השם

החלק התשיעי

כולל ארבע אותיות והם כלמ״ן ואנחנו כוללים ד׳ חלקים מסומנים באותיות כלמ״ן

א׳ והם אכלול ד׳ ענינים · הא׳ אשר סימנו כ׳ יכלול קשר כחות העליונות
ב׳ וההתנועות בשם · והב׳ אשר סימנו ל׳ יכלול כחות השמות שהם קושרים
ג׳ ומתירים · והג׳ אשר סימנו מ׳ יכלול אכות האיסור וההיתר · והד׳ אשר סימנו
נ׳ יכלול תועלת הקשרה וההתרה ונקרא שם זה החלק התשיעי כללו
סוד איסור והיתר

החלק

החלק העשירי

כולל ה' אותיות בשם י"ה"ו"ה ואותם כוללים
חמש חלקים המחולקים באותיות לברכה וכבוד

אכלול ה' ענינים · הא' אשר סימנו י' יכלול הבנת השכל · והב' אשר סימנו ה' יכלול א' ב'
צורת השמות · והג' אשר סימנו ו' יכלול גמר דבורו עם הנביאים כבוד · והד' אשר ג' ד'
סימנו ה' יכלול ההכרח מן המשיגים והמתנבאים · והה' אשר סימנו ה' יכלול ה'
צורת הבית השמע המביא לדבר ולחבר · וראוי שנקרא שם זה החלק העשירי
שהוא התכלית האחרון צורת הנבואה ⁄

ואחר שהשלמנו העשרה חלקים לפי סדריהם נכלול שמוניהם
בספר שנה יותר · ואלו הן הא' גדר המציאות ·
הב' כולל האותות · הג' סוד לשון הקדש · הד' סוד אותות היצירה ·
הה' שלוש הדבור · הו' יתור השם · הז' המנוף האותיות · הח' סוד מכתב
השם · הט' סוד אסור והתר · הי' צורת הנבואה ⁄

ואחר שזכרנו כלל נשוב לפרש המראי כל חלק וחלק כפי
מה שנוכל מהמושג כפי מה שהשיג ידיעתנו שכלינו
אחר היותם כלולים בכח העליון המעורר רעיונו לזאת ואם לא
היינו ראויין לכך ⁄

החלק הא'

סימנו אותיותיו אבגד"ה ונחלקו חמשה והשם חלקין חמשה

אבגד"ה · חלק א' ענין א' סימן א'

כולל גדר כל מציאות המציאות כל חלקי השם המלה

לכוונו הוא שלא יפרק גדר מן ישכנו כחש הרגיל לבא כמבינו לבשון
שעל זה רמז שלמה ע"ה באומרו חופר גומץ בה יפול ופורץ גדר ישכנו
נחש · ואמנם שזה התבור כולל ענינים רבים מאד לאומתינו היינו
כרוכים ההתלות כל שנין גדר המציאות אשר כימי הקדמונים יבשלו
כמו כסים מן המשכלים כמו שהעיר רש"י באמרו יקחו להעמיד חזון
ונכשלו ואחר המשכלים ישכלו וכן שעם כבר באמרו לכבר וכן
וכל המשך לזה עד שאמר באחרית הימים ישוטטו רבים ותרבה הדעת
ואמנם שאמר יבמים בגמר הדע ישוטטו לבקש דבר ולא ימצאו וירנו
מסרכו הסרים ונשנו הכהנים מלברך בשם ככתבו אבל בפסוקו
שיברכו בשם במקדש ככתב' וכמדינה במבטא והנה המציא ברעהם
סוד השם הין שנכרתי גדר התורה ומצותו והין מפסי האמונה בשהין

מגיעים לדעת שהאמונה האמיתית היתה המך המקרים
והכרינשת הדעת וזה האדם המאמין דבר אחר ואין בידו מאמי
שכל האמונה ההיא אשר קבלה בקטנותו אשר לא היה
אפשר להיות מאמין מעט שכל שאם לא היה מקבל שום
אמונה היה נשאר תמיד כבהמה ראני עם כל זה אמר הגדול
שכל שיתקור לאיש דעת באמונתו לאור עד שיתאמנה
לאמונה מושכל שכל זה נאמר פתי יאמין לכל דבר ואם
באמונה מקובלת בלתי מוכרח לפי הכאני להבין בה עם המושכל האלהי
הנה עדיין בפתיותו וכבטנו אמונתו אשר קבל בקטנותו
הנה נשאר מתוך המקיצות וכ מטין כך וכך עולה ממדרגה
למדרגה מעט מעט שכלו תגדל כפי ימים וימים עניינים
מושכלים אשר קבלם מרומים נמשכים אחר המורגשים ואין ראני
סית כי אנו רבותינו ממש שלא נגלו סתרי האמונה בקטנותו
כי לא נשאר כאדם שה שכלו כמו שאין ראני שיאכים
מנקתו אשר הנקתו מחלב שדיה כמבואר
ויאמר המדרש
הגפים תיר שהרי אם היתה עושה כך היה יוהב קל עליה מאד
שימרכסה נתון ממה שיפרנסהו מכמעם מרחה אבל עונה למיגע
במחכמה ולא לפתיתו כמו שאין ראני לו שידוע כי הלחם והבשר
והיין אותם שהם סם חיים לגדולים שבתם גדול ונוטל סם המות
לקטנים שאין בהם סובל כך קבלת האמונה המושכלת עם המקובלת
שאנום שהמושכלת סם חיים למשכילים אשר דעתם סובל היא סם
המות לפתאים אשר אין דעתם סובלת ונעל כן משילה אדם באמונה
המושכלת למשכיל ישיג דעתו אם סובל אם לאו וזה לך המורה אשר
ישרת בה ולא יכהל בפתאו סורה ולא יסירון דבריה אשר הם לב
כתורתו למעינו שבשהם יאמר הגן מלכם כי חיוה מיד
שזה מקבל באמונה המושכלת הוא חכם ומבין ורעתו והן לחכם
ויחכם עוד הנרע לתרין וינסף לקח ולא המנוע עוסר כהיות לא
ירך לעשות ואתם אם הגלה לנסור אחר ניכהל ויבהלם ויחשוב
שסר מעלי אמונתו וישאר סכל או מין או אפיקורוס ולא
האמונה חיים מן הריה שבכר הגהירך
שלמה

שלמה האומן כסיל של הדבר כי יכוין לשכל הלין ולהסב גבול עולמי אשר
גבלו ראשונים וכפי הענין הזה הבחן כרך כל מקבל דבר חושבל או
מקובל ומריעהו כתי מה שכוח והסור הראשון אשר תלה לו יהיה
דין הקנים שבתוך לא תלה שתלבך אשר לבא למורא לא כי וכשוך
מן הדרך לכל אדם חקון והמתוק אחד דרכי השי' אשר עדן לנפש לכל
בשר ומשכונו לכל חי רצון כלומר משכונו לכל חי תדיתנו כאשר ירצה
כפי מה שהטבע בו והשכל כענין זה להר לאיש כרצונו וכמו הצלה
ואם יצאו מתוך דברים חורים אשר פרצה גדר אותו דרך אחר וגדור
לה שפרצה עד שהתוך כוונת של שהיה בה בתחילה ועשה כנחכולה
עד שלא ירגיש בה ולא ישיג כוונתך כמו שנים וזה הקרא גודר פרצות

החלק ב' ענין ב' סימן ב'

כלל מקום הגולה הגדר
כל דבר שאדם מכוין אליו

צריך שיבא אל הגולה קטנה או גדולה שאם לא יכוין לזה תהיה משולחן
כלומר השכחה מענין השמחה תורה על כלוה ורצון ובחירה ומי
שפועל פעולה כלעריהם יקרא פעולתו מקריית עד שאדם בו לפעול
פעולה הכרתית אתה הטבע שאין לפעולה שום פנה וירבן שאם היה
עושר אתה כלוה היה שחת בכך ולא היה פועל בה לגמולם כרצון
לגמול השכל שהוא ... קשה מפני שהוא יותר היותו כגמל חיים ולא
יותר היותו כגמל שכל או היטעה בהתחלתו מה שהוכך מהמזון שהוא
לו הכרחי לקיים חיים זמן אחר זמן גם לזה כפועל צריך שיכוין אליו
קצת כוונתך תשובה עם הכרח טבעי והוא שיכוין לאכול המזון
המועיל אשר אין הטבע מכריחו לאכול המזון המזיק אכל הכרח
הטבע יותר היותו הנא שהיה מזון לפי שמטני הטבע מקבל
המזון המועיל ומועיל מן ברחוה כוונה ואחם שאינו כמל כוונה
ואינו מקבל כאותה צורה עתה המזיק המזון אכל שב ... מזיק
כנגד כמנהג פעולתו שכוונה המטביע הטבע הייתה לשמור טבעו
המזון תורה וזה כפי מזונו ולשמור מן המזון ההוא מיד כתחלת ההוי
והפסד ואם תהיה כוונתו להווה הרבה כדי יבקש המועיל והפסד
הכרתי מפני ההויה כפי שראוי למי שהתחלתו כולה שלא יכוין להועיל
לנפשו בפעולתו ואם עשה כן או היה פעולתו פעולת כמו שכל

וכל מי שיהיה השכל האנושי יותר שלם באיש המכוין אל התועלת התכליתי
התועלת יותר גדולה לפי נפשיות וכ״ש שתהיה יותר תקוה ושלמה ואם
התאריך קנית התכונה השכלית הלזו: עם כוונתו שאין הגיע אל המכוון
מהות התועלת והנה נודע לכל משכיל אשר שהתועלת המגעת לו
בהיותו בדרך מדרך כמרן היא היא מין הזק האפשריים
ואם הדרך היה קל שינוק רכים כן והוא דרך התועלת יותר
תוך ויותר נכבד ואם דרך הדרך מועיל לרכים ולחיר
כתמון כ״ש שדרך הדרך מועיל לחיר ולרכים כתשועת הנפשות ועל
מנהיג המדינה או חלק מחלקיה אומרינו הרבה בהיותו
מכוין בתועלת רוכן ומהן התקנות ודרך אל דרכות
כדי לברור פרטות הרור ומעלה לתועלה עד שיגיע אל התועלת
היות התקן לעצמו ומשם היות שלמים ושקטים בגופם ומשם
ומשם אל התועלת היותם שלמים חכמה המביאה לידי חיי הנפש
הנה זה האיש כשעתותם הגיע הוא וכל השומעים דבריו
והמתבטים אחרי התכלית בתועלת שאם מהות כל התועלת כללו
הוא טוב בבכרח ואת שהגיעה אל מה שהיתה בעטורה יתירה
האחר בעולם השכל וע״כ מהות התועלת כיתרונה שבכל התועלות
והנבכר שכבר היא השגת החיים אחרונים שבחיים שיעור כלו
והמתעתינות היתה להגיע אל זאת האחרונה הנזכרת ואם
הגיע נשלמה התכונה השלמה כה ואם לא נעדרה הכוונה והיתה
לבטלה נודע שמשים התועלת האחרונה בכלל המציאות משותף
עם מציאות האדם מכוין תמיד להוציאה לפועל ואם הקצר או
החסר מהמציאות שלא הגיע אליה זה האיש הרחוק אין ההוה הנמסר
הנה יתקן שיגיע אליה זה האחר ועל זה נשאר זה המין כדי שיגיע
זה ונשלם חסרונו של זה ונמ״ב מתר המכוון המבאר שמהון הנעלה
האחרונה קיימת לקבת אישי המין

חלק ג׳ ענין ג׳ סימן ד׳

כולל הכרת מציאות התועלת אין ספק שאחר
שהמכוון הראשון כוון אל מציאות התועלת כאשר פעלו התועלת
היא הכרחית ומחוייבת שתמצא ואם מציאות לחלק קטון מחלקי
באדם

האדם מספקת רק בהדבקה היא יותר נכבדת אצל העם המקבל
ממנו שהוא הכרח שימצא אישי האדם ואעפ"י שהוא אפשר שימצאו
אל הנמצאים או נולדים טרם המצאם הנה אחר המצאם יאמר
עליהם שהם מחוייבי המציאות בבחינת סיבתם ואפשרי המציאות
בבחינת עצמם ואשר היה סבתם הראשונה להמצאתם הוא
אשר נתן אל הכלתם ותיתו מהות העולם לפי עצמותם ושתהן
אפשר בתכלית במציאותם ומחוייב. והכרחי בסופו בעבור
שהמציאם וזה כלו הוא להורות מציאות היות מציאות כל איש
מחויב המציאות ר"ל שאי אפשר להמציאו ולא להכרח מציאות
העולם ומחויב להמציאו לפניו או עמו או אחריו ר"ל כשההכרח
מן העולם השכל כמו שאנו רואים שאפשר להמציא דברים
והעולם בעולם הזה. וגם להורות מציאות היות כל זה בשכם
כבר הכרתי הרגש ותכירם כולם להורות שזה התקון רוצה
להיקון מכון ואעפ"י שאין שם כוונה עצמית שלו כזה ואין לא
צורך להקשות עליהם במחשבותם כי כוונתם רחוקה מכוונתם
ואמנם אם לא היה בעבור הכרת מציאות העולם לא היה
גם כבר מתקיים כמו שנאמר שהאון הכרחי לטבע כל מין
ואם לא היה כן העולם הכרחי לקיומו לא היה נמצא. ואמנם
חמשה החושים הכללים כפי המרגיש הם לתי להועלתו ויש
מהם הכרחיים בלתי שלא יתקיימו בעדם זמן אחד. ויש מהם
מועילים בלתי הכרחיים וההכרחיים הם המשש והטעם כי
חיין מאד והם שנים והמשות והמועילים הם ג' שהם רוחניים
יותר מהגשמיים והם הראות והשמע והריח וזה שאם לא
יראה אדם אפשר יהיה שיחיה וכן אם לא ישמע או לא יריח
כי הנשימה שבאף אינה הריח אבל הנשימה שם החיים נלויים
אינה כבלל החושים והטעם ההכרח שאעפ"י שאין מריח הוא משש
וגם לא ישום כרגע קטון ימות אבל אם לא יריח כל ימי חייו
לא ימות בעבור זה כי שאין הריח שיריח ריח רע או טוב או בינוני
והנשימה אל דבר אחר ואינה הריח אבל אם לא ישמע כבר
היינו אומרים שיחיה זמן כל טעם אחר שהמאכל אינו הטעם—

אבל מפני שאנו רואין מי שלא יטעם לו האוכל לא יתעורר תאותו לאכול
ולא יוכל להעכיל מזונו כנפש ואם לא יתעוררו יקיצתו ט האפטיטו
לו הפסלון יהיה והסבה חזרת א"כ נדע שהטעם מחובק עם המזון
וכמו שהמזון הכרחי לחיותו כן הטעם הכרחי לחיותו וכמו כן יאמר
בהרגש המשוש לפי שהוא שמי שאינו ממשש כשרון וכמו ממשש הם
שהם משכן החיים מתים הנה כל שאר הגוף שהוא מת ואפילו
בהיות הבשר והדם חיים כי לאחר מותו וא"כ הנה הכרת מיעוט
המעלה בהכרת מציאות החי נצורו חיוכן בקיצור הדברים.

חלק ד' ענין ד' סימן ה'

על טעם הכרת המציאות בעבור שהמעלות

ההכרחיה למי טובות הממציא את כלל המעלות כמו שזכרנו
יראה שההכרת הוא הטעם בעצמו אבל עם טוב עיון יתבאר
שהטעם זולת ההכרת וזה כי ההכרת אם היה אפשר העדרו
היתה מציאותו לבטלה ואם היה הכרת בלתי מושכל לא היה
מתייאש בשכל המושכל בכוונה ורצון אבל טעם ההכרת הוא
שראני לבקש ממנו מה היה הדבר הפלוני הכרתי בהעלם הדבר
הפלוני ונתבאר זה הטעם היא מכלל דרכי ספרי התורה וסודו
המציאות. ואמנם עניין כלל רצ ט הטעם כזה הדקדוק
הנה יקראוה סבה ומי שבשכל שהמתחייב המציאות בבחינת
עצמו ית' שמו הוא סיבה ראשונה לכל המציאות בכך וכשכל
שכל הדברים יש להם סבה הכרחית ט המציאות נמצא מסבה
לסבה עד הגיענו אל הסבה ראשונה כי נמצא אחר שאינו סבה
לדבר והוא תכלית לסבות כולם ויהיה כל רוח שכן הסבה
הראשונה לאשר אין לה סבה וכן הנמצא אשר אינו סיבה סבות
המסובבות כלו' עלות ועלולים בהכרת והסבה הראשונה הוא
השם ית' שמו והסבה האחרון שהוא העלול אשר אינו עלה
לזולתו הוא שכל האדם הנמצא לו כמעלול שלם אשר אין אחריו
דבר זולתו וירדה בזה לסוף הסוגים העליון אשר אין עליו סוג העליון או
והוא העצם או הגשם לפי שהי' הדעה ולמין המינים אשר אין
אחריו מין והוא החי המדבר או אחור האדם שגדרו חי מדבר
מת לפי

מה לפי שהיא התנועה הידועה. והנה כל מה שבין שתי הקשתות הוא סוף
ואין בשרך מעלה ומטה וזה ידוע לכל שיודע מעט הבין מן החבור
הפילוסופים והבן מזה שאין לך דבר בכל במציאות בלא טעם ואף
יתכן עוד זה להיות התורה והמצוה בלא טעם שאחר שלמציאות הטבעיים
והטעם [illegible] יש להם טעם בראותם [illegible] הענינים האלה
כי יש טעם בדברים שהם ברואים של עולם [illegible] להורות ולמצוה
וכבר כתבו אנשי התפלה בספריהם שכל מעשה יש ד' סבות למציאותו
והם החומר והצורה והפועל והתכלית ובאמת התכלית היא
הסבה הנכבדת שבהם ונעדר נמצא [illegible] ואם לא הגיע [illegible]
לא בשלמה בלתי בגלל התכלית. ואם הגיע שלמה בוונתו ואלו
[illegible] הכרת בפועל [illegible] שהוא להגיע אל מה שבין [illegible] בעל
התכלית בתחלה עשה הדבר ונעשה בן המתחיל אל התכלית ואחר
המושג אל התכלית [illegible] התכלית הוא סבת ההכרח וההכרח סבת
הפועל והפועל סבת מציאות הנמצא כלו שלא נמצא דבר
כל הפועל והכרת מציאות [illegible] להמצא הנמצא
והפועל הוא [illegible] הוא הכרחי כדי להגיע אל התכלית כוונתו שהיא
הסבה הראשונה והיא האחרונה במעשה וזה מספיק בזה המקום
לפי כוונתנו בזה החבור ואמנם שביאור כל הטענות העמוקים
צריך להגדיל את הספרים לגודל בפרטיהם ואנחנו מה
כוונתנו לקצר ולא להאריך

חלק ה' ענין הסימן

כולל המספר העבור [illegible]
כבר וכבר שבל [illegible] הוא

מכוון מהגוף וכאשר הוא מכוון אל הפועל והפועל [illegible]
בשמירת הגוף וכהיותו מכוון כראוי כל הגוף [illegible] בהעבר [illegible]
המכוונת וכאשר היה הפועלה הדרך גדולה לפי [illegible] ולהורות
גדולה או קטנה תהיה גם העבודה הפועלה היא כשיעור [illegible]
למטרת המספר [illegible] וההשגה לפי הגדל והקטנות [illegible]
ואחר שהשלמנו חלקי החלק הראשון בפרטיהם [illegible] למה
כוונתינו בהזכירנו אותם בראשית זה החבור אשר במעט יתבאר
חשבון שאינו מעשן כענין זה החבור ואותה כוונתינו בזה היא

ואמ׳ רע׳ ט׳ תכלית תכלות חשאות האדם היא בעולם הזה כדי
שישכיל המושכל הראשון שהוא השכל הראשון העליון המשכיל כל
מושכל אשר תחתיו בהשכלו עצמותו הכוללת כל עצמיות וכל מה
שיוסיף כל משכיל ומשכיל להשכילו יהיה יותר נכבד ומעולה אצלו
ואהוב ונחמד לו מזולתו מהי שלמטה ממשכיל ההוא שיהיה מעלה
לו יותר מזולתו מהמשיגים שטחיות וכל מה שישכיל אותו משיגותו
יהיה תק׳ מאוד ויוסיף רוחק גדול כמת ההבדל דעתו ואם לא ישתדל
להוסיף בהשגתו אותו נ״ל בהבדל דעתו בהיותו מתקרב לזמן
השבה והשימי הזקנה והשבה שאם הוא מזקין בלתי היותו נותן
לזקנתו תוגה שהיא התכלית כמ״ש כי שישים תכלית זה והוא מוסיף
להרבה בהבל העולם הזה בהתקרבו אל ספורות מאד כטבע הנה
הוא יוסיף רוחק מהשם בכל יום ויום וזה האיש וזה האיש אשר
נזקן ונחשב שהתחכם הנה הוא זקן וכסיל ואם יחשוב לומר הנה
שאמר מה שלא קנה בבחרותו בזקנתו צריך שיתעורר משנתו
ואם הוא שנת שבירות טוב הוא שיעוררהו כמו שאמר רבותי
מה שישבכוהו ולשון שנה שולם ולא יקיץ והוא שיעירוהו שאתה
שנזקן אין שבה הזקנה ואין העבירות שיוסר מהם ושמור בזה מאוד
קונו בחושיותשובה שהנה העבירות אצלו בכר מהו כטבע ואין ערך
לו לבוהר קונו והנער שאחר שיעבירנו סבתם יתר הרע והוא באמת
הדמיון הפועל הרבה בזמן הבחרות ומעט בזמן הנערות ואין
לו פועל בזמן הזקנה להוציא דבר לפועל ואם יש לו מצאות כלב
הזקנה בוא לפני הרוב כמו ר״ל במחשבה לא בפועל כי הכרת
חלש להוציא לפועל וזה שהסבה הקרובה להעבירה בטבע היא
רתיחת הדם והזקן דמו קר מאד והוא בלתי חום תוך שבכר כאשר
ונזכר עליו כת המרה שחורה שטבעה קר ויבש והעמדי מכחס
חלקו שהוא זה המזג המורכב ממנו וכל הדברים הקשים שבגוף
כמו העצמות והגידים והשלל והצפרנים והשיער והדומים לזה
שאינם מורגשים בחייהם והם מתי עפר בזמן שהכרם רוח חיים אתב
ובעבורם נעשים המעשים שהתשוקה קרובה בה על כן חלשו טבע
הזקנים עם הזקנה ואחר שהוא כן מהעבירות יעשה הזקן חלוש

ואחר

ואם תאמר יקשה לחשוב כמון ולשונו ולבך אחר שהשמירות נמצאות
בב׳ מקומות ראשונות שהם הפה והלב והמעשה הנה השמע
כוונתינו בזה בחלק השם ואולם המצות אשר יחשוב לקיימם ידוע
שהם נחשבות כולן אחר התורה האחת המיוחד׳ והיא סור ועבור
השם ונכבד אמר ר״ל כל התורה כאלו כנגד כל התורה כולה
וכל הנכבד בה כאלו תורה בכל התורה כולה ׳ הנה אתה רואה
שכל התורה כולה תלויה בב׳ דברים ראשונים ואם לא יכיר אדם
בכלל ובפרט איזה דבר נקרא און לא ידע להזהר בה בלבו ואם
יכשר בה כפיו זה אינו מספיק להשלמה ואעפ״י שהוא טוב דרחמנא
ליבא בעי ואי אפשר להשיג מהות און בתכלית ההשגה כי אם
שהשגה ידיעת השם הנכבד והנורא ומפני שזו ההשגה איננה ראויה
לאלהי׳ שהוא גדול בתכלית ובמעין חמש שיעור בתכליה אלהות
הדברים של בריאה ויש במעין תולדות און ותוקף בשם הפשוט
למוסרה לראוי ולמעלה ממני שאין ראוי לשם שאין לו הרשות שוה
גדרו כגרעון ואחרי שידיעת השם צריכה לכמה ושבים כדי
שלא יחשוב ב׳ היודע השם שכבר מצא מנוחה מכל מה שקדם
בהכרח ידיעת השם בהיות לא ירד לעשות אבל הראוי הוא
לשמור שתי השמירות כי זו מקיימת וזו את זו כבריאת הגוף
והנפש שהם צריכים זה לזה וכדמות האור עם הנקודה כי
המצאות לשתיהם יותר בזמן אחד ואעפ״י שהאור דומה לגוף
והנקודה לנפש שהנקודה מעשה האור והאור מהמעשה והמראה
להטעם שהם דומה לשכל המתהוה בגוף והנפש יתר והנה
בזירתה אדם למסור קבלה אחר בידיעת השם צריך שיוסרנה
לגבורי הסברא שהם אם לא היו מוצאים מצוה כתוב בתורה
שכלם הטבעי החזק גזור שהיו מחרפים אותם מדעתם שהד׳
גדר הסברה דומה לכונת המצוה לינשה בשכל אנשי זה
כאילו שכל לא עם המעשה ואחר שזה כן כי זה המקבל הלום
לא יסרן שום דבר אבל יתחזק בכל כחו לעבור עבירות במקום
התערך לפני הזמן והדור :

החלק הב׳

סימן אהות ואחו״י חלקין חמשה

ומצייר החלה והשם ספרדי
פועל כל הדיעות ובעל כל

מתנה ומתנות מן הבורא מתנה אשר נתנה לנו מרצונו יתברך השם כי התורה
צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב היא כלל חכמת קשורה בסוד
תורה שהיא כליל הפאר ובן קשורה וכן כתוב את ה׳ אלקיך תירא
וכן ויראת מאלקיך והוא סוד יראת שמים וכן כתוב יראת השם
ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו והנה הכונה שנשאר מן הבורא
כי מתנה והוא כי קנות הקנה הראשון הוא בתכלית המעלות
שאין מעלה אחריה והוא סוד ידיעת השם ואם התשוקה להגיע אל
התכלית הצריך להיות שכל נבחר וזה נמנע מכל כמו תורה
אבל צריך שתדע ותבין מה שאינך ראוי להיות שכל כי אתה היודע
כמו צלם אלקים וכמו המות אלקים כל חשיבות המושכלות ומבין
הבחנות הרוחניות והטבעיות והנפשיות שלכך נבראת ואם לא תדין
תורה ברכה אל התחזק טובה ותשתך עטרה כמו להשיג החכמה
ולא תהיה להיות שכל כבהמה בצורת אדם והקנה כשהוא כולל
המדות שאין אחריו מחיצות והוא המוך ידיעת השם מכל יצר
ומכל טובה שהוא ההרחקה ממנו בתכלית הרוחק והוא שאם
תהיה שכל מידיעת השם לגמרי מכל יצר ומכל טובה ואין לך
עתה לא אמונה מקובלת ולא מושכלת הנה נחת כמי שאין לו
אלוה ומי שאין לו אלוה אינו אדם וכמו כן אם יש לך אדם שאין
אמונה מקובלת בלתי מושכלת אתה רחוק מן האמת והשקר שצריך
ידיעה אם קבלת האמת או שקר ואם היא אמת ואתה עובד אלוה
מפי קבלתך כי אתה עובד השם באמת אבל במקרה לא בעצם
וכמו שעבודתך מקרית כן כן גמולך מקרי ואם היא שקרית
ואתה עובד מה שאין לו מציאות השם אלוה נמצא שאתה עובד
עבודה זרה ואתה חושב לעבוד אלוה על כן מושך גדול מגמולך
וכמו שאתה חושב לגמול בשכר ועבודתך כן ראוי שתחשוב שאם
לא תעבוד אותו באמת אתה חייב לענוש על המוך עבודתך אשר
אין לו הסך ואם אין השלמות העליון המבוקש ממה שהגיענו אלין
במנין באמונה כמו שצריך מידיעת השם ויתרון והיותו בלתי גוף
ובלתי

ובלתי כח כלוק באמונה מקובלת ומושכלת ואם האמונה הכאשנה
שלימה עמך בל תעזיק יהיו לאם תמיד ואם היא חסרה מעוך כל ...
פעשיך יהיו לאם המבשם · נסור שם בן ר׳ אורשה הוא שמ״יס לב:
ככך הכמלה תחא הראשון על עצמו והוא כנעתרו נגזר על תיקון
האחרון · והוא כנעתרו נגזר על עצמו ותיקון האחרון · ואמר ם
תיקון על תיקון ותיקון על תיקון כלומר זה על עצמו וזה על עצמו
יהו״ה שמו״ר ובשתשים אותו אלא כמבטאו על שמו ועולה רס״ד
התחא סנר זכר ונקבה ברמם והוא עולה י״ה שמות מיותרים
ו״ה הם סימנים יעקב נח׳ מהם סימנים יצחק והם ב׳ מדות אמן
ונמחר האחר כוללה ידיעת השם שהיא מדת המעלה והשניה
כוללה יכולת השם שהיא מדת המחם והנה אתקשרתי יד שם:
בק תנוה הנזכרת באמונה אשר לא נבלו במעשים בעיר היונה
התורה ואמונה טן שרשם ממש שתלמוד תורה מורינו דרך
המעשים הקטנים שהלך בה ודרך המעשים הגדולים שהכרתם
מהם ומהם שרך כל התורה נמשכת אחר האמונה עלו כן
במספר ידיעת השם ומספר תנה ומורם זה שתי לשלוש ו...
זכרו לכור רב ט כשהתחבר זה שתי התתאם ססה וגם התחבר
זה זכרי התתאם רמ״ט תבר ססה עם כמ״ט ועולה תור״ה ...
התחבר עוד זה שתי התחא ססה והחבר זה זכרי והרי תא כל״ת
תכבם ועלה הר״ך וס׳ מגה רט״ע שים ב׳ מן רבינו עם משה
ויהיה ססה ופרוט רבינו ותסרב׳ מן רבינו נשאר רמ״ת כתוב
משה רבינו ונרמהו ויתמלך יה מכשרנו והנה ססה מעשים
כמנין ידנות התמה ורמ״ח כמנין אברי אדם ומה שהוא כנגד
אבריך תנך השם לעשות כם מצוה כלומר לרמז ט לא נברא
בם אבר אבר כא לעבוד השי׳ ולא לזולת זה שהרי הם כנים מר
מצות עשה ואם תעבוד בם לזולתו שתם העבור לקי׳ אחרי׳
ואם יהיה מקרה הגה לקים אחרים ועל כן ראוי שתעבוד השם
שהוא לשרי ושהוא כנגד לקי׳ אחרים בכל אבריך במצות עשה
ואם תבטל השם הנה שבוררך שלימה שכל אבריך יתגמולו בכל
המעשים אחר כנה השלום הכלה והוא המיוחד בכל עלמין

ואמרו בשעה השאך נמהבך והאלך והשרך בו התשוב ולא ומשנך
הזמן כהפלגו להמשך אחרין כמשיך ט אם במקרה או כה כרת
טבע האנושיה. ועל זה היו מתנות לה כמען יחיה התחלה שסה
לרחב אלא מעשה ישאך על פי הכל הזמן ומפני שהתחיה נכרא
ככל יותר ורוב עניינים אם מהללים ומה המבטם משנה לשנה
והשרשם עם כלל יחוה אחרי האנשים הם נמשם על פי השני השמשים
נראין השען להזהיר האנשים מהענינים המתהפכים ומשתנים
משנה לשנה כראוין ההנאה המרומה והמורגשים אשר הם
סבלם הכל ורצונה רוח עוברי לשערך כשנן בקר וכצל משכים
הולך ואין להם שם השארה כשטיין האיש הפרטי לא בעצמו
ולא במקרה כי רגע קטן מרומה והנה כל המתנות שנתנו לנו
שלהם באין לנו ברכות הקדמות להבנים שאם אין הקדמה אין
השגה מושכלת ואם אין השגה מושכלת אין אמונה נשלמת
ואם אין אמונה נשלמת אין עבודה קיימת ואם אין עבודה
קיימת אין גמול נשכר ואם אין גמול נשכר לא השלים הנכבד'
מזהה בריאתו והמשל בזה כי שלא הלך בשוק לא קנה מזון
ואם קנהו ולא הביאו לביתו לתקנו לא יאכלנו ואם לא שהין
בקערה אחר שבשלו אם הכינו לבך לא יאכלנו ואם לא אכלו
לא יחיה בו ואם אכלו הכינו על הכוונה כוונתו בו כשאכלו כמו
בכוונה שוה וכאיכות המזון וחי בו כן המתנות אם עשה אחת
מהם ועזב האחרת הקודמ' לה כטבע נמצא שהפסיד
הראשונה ואם קיים השנית צריך עוד לקיים הקודמת לה ועל
זה כוונו באמרם מצוה גוררת מצוה וכן העבירה זה הלכו
העבירה גוררת עבירה ועל זה נראה באמרם מענין זה באמרם
שכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה ואם עלה ממתנה
למתנה מן הקטנה לגדולה יהיה שישלם לו ההכלה האחרונה
וירוע שמי שהושלם אצלו יגמור כל המתנות בכל יכלתו שאלו
לא היה להם לתקנות הוא היה נחרם ממציאות כי בהיות
להם תיקונות אם שאי אפשר לחרג טובות והם לעולם ועל
כן אין ראוי להוסיף עליהם ולא לגרוע מהם וזה כרעבך שאחר
מעלה

שעולה א"כ של המעלה העליונה מהם והיא התפלה האחרונה שהיא
ידועה השם ועתה מה יערך מהם הנה הראיתיך שצריך האדם
ליהם כל ימי חייו מפני שהם לא נטעינו לשומרם ולא לעזור
ככתם ... יצר הרע ולהחזיק בתיקון הטוב ואחר שלא יתחבר
מן האדם כל ימי חייו של היצרים הנה אם לא ישמש התפלה
תתהפך בו כונת השם ואולי יש לנו טבעו על שכלו ... הענין
ויפסיד כל מה שהרויח כל ימי חייו ועוד אתה רואה מהש"י
שאמר שברא עולמו לפי משפט התורה בו ימי בראשית והנשלמו
לא עזב כלם השבתה אבל שנתרו הכל עוד בו התורה והתפלה
אעפ"י שאתה מבין של הקבלה אחר מהם צריך לשמור בעין
וכלן בהשגה בתורה הכל והעיר שאם לחרה ולא תלמוד תורה
השכל מה שלמדת כן אם לא תעשה התפלה הכל יחלש כח
יצרך הטוב ואתה לא תרגיש ומה אוסיף להודיעך בענין כל
התפלה שאם יודע שאם אתה בעל שכל תבין כונת השם בכל
התפלה ואחר ההערה הנזכרת כזה החלק השני ואם לא כל
מה שאם תתן באזניך בענין שמירת התפלה כמו שתתן לשני
התלמידים ואחר שהודעתך לך זו אשלם לך ענינו מה שידעתי
להודיעך עוד כזה החלק מענין כונת האיש הזקן יכול לתקנה
בפיו ובלבו והוא בענין הדבור והמחשבה שאחר שהדבור
הוא הבדל שבו נבדל האדם משאר ב"ח גם המחשבה היא
מסגולת האדם והתכונות שבם גדולתו הנה יתבן שתשאם
גדול מתוא הנזכר על המעשים והוא אמת חוץ אחר הנה
אודיעך אני זה כלל בקיצור רוצה שהאדם היה ראוי להיות ...
על ענין שבו יוכל להשלים תמן קנין יותר בעת שלא יוכל ישלים
תמיד ממה שראוי לבן אדם מענין התיקון מחסן קנין והענין
הקרוב של תמן השם אשר הוא במעשה הטוב והראיה על זה שהש"י
אעפ"י שהבורא היה שלם בעצמו ובמחשבתו שלמה אלא עד
שהוציא דבורו ומחשבתו לפועל מלאכתו אשר עשה לעין כל
מי לא נודעה שלמותו ואעפ"י שאין לו צורך בכך הנה אמרו ז"ל
שתקן כזה וכבר עשה עד שהטרו הנבראים מעשיו הנפלאים

ואם לא היה בעולם מעשין לא היה מקום והמחשבים אותו ואומרים
שהמחשבים כל מחשבותם עם המעשים והמחשבים כל עשויים
הנה הודעתיך שאין הסוף הסבה לשום דבר להמציא הטוב במעשין
אשר בם שורשו של משלתו על דרך משל כמעשה כגון [illegible] שסבב
חלש בחלי כפר כוונת מעשים ואם הנעשים כבר עברו אותם ואם
רשעים כבר בם ושורש התשוקה כל אחריהם ואם יאמר כמו כה
שאין רואי אותי ייחס לו השוגג המחשבה הרע ויקראהו אדם רע
ואם יאמר דבר טוב ייחס לו הצדק ויקרא צדיק ואולם מחשבת
אין בה כלום דלית ואם יחשוב כהיותו סכל כבר עבר על הבונה
אבל אינו נדון כלא על המעשה שאם חשב אדם לעבור עבירה
ואינו נכנס בה על מחשבה עד שיוציא לפועל ומעשה הדבר
להסך הגוף זה כמו כל מחשבה טובה הש' מצרפה למעשה ומחשב
רעה אין מצרפה למעשה עד שיעשה מעשה וזה מבואר לרבי
הכתמים ועל כן אין הדבר בהמחשבה והדבר עובר בלתי
המעשה והמעשה הוא המוציא הסבה לפועל במציאות שעבר
ונחשב ולפועל השכל הטוב כבר בלתי לנסור כולו כל כ מתנורה
במעט דברים לפי העניין חלק סימן ז ענין ב

סימן פ' כולל מהות

העילה המיוחדה באמרי שכל מיוחדה קשורה בחבורי
והעולם כלו לשר שכלו נקשר קצתו בקצתו והוא כולו כמו איש אחד
באברים ונתן באומר וגוף האדם לשר אשר כל אבריו נקשרים
קצתם בקצתם ומסוקי התורה לעדים שלשים אלה נקשרים
באלה יודעו הוא סוד מהות העילה כי מיוחדה ומיוחדה כמו שנודע
בספר מהקשרים הנקשרים יחד נוכרים מהות העולם מתאמים
והקשרים זה בזה וזה שהעילה בזה יכונו כל העולמות הם
שימצא בתחילת העניין או בתוכו או בסופו או בשלשתם או
בקצתם כך כשען המיוחד שכל מיוחד ומיוחד נעלם כמו עצמה
ימצא העילה בה כמו מיוחדה בעבור עצמה הגולה ואולם
אמנם הביאו העילה אחר שאינו נמנע בהיות במיוחד העילות
רבות לפי כוונת המיוחד הש' והיה העילה המיוחדה שכל
העולמות

השלמה היא התכונה האחרונה מהש"י וכבר דמו החכמים בעל
התורה וכל ענין זה כשיתנו בהשואה הגלגל כמו שנודע מספרן
הנכבד מורה נבוכים בחלק שלישי ורעהו הנם ואחר שהמצות
נקשרות ונכון בכר הבאר מהן השלמים כלל כעבור הקשר
שביניהם ובין וידיעת הש"י ועל זה הזהירו חכמי' ז"ל על המצות
באמרם הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתן
שכרן של מצות:

חלק סימן ח' ענין ג' סימן ד'

כלל הכרח

משואת השלמה המצוה ידוע שאחר שהשלמה המצוה היא להמשיך
בעבר האדם לעבודת הש"י ולהגיע להשגחתו ית' ואם לא היה
משואתם הכרתי לפי הטבע האנושי לא היה השם מקריבתה
להשגחה ויותר שהשלמה היא תכלית המצוה הנה משואות
השלמות הכרתי יותר ממשואות המצוה והשלמה נחלק
לחלקי ידועים קצתם בעולם הזה וקצתם לעה"ב וכו' הנה
התבאר לך שזה הקשר כמו כ"ל קשר הכרת משואות המצוה
וקשר משואות השלמה וזה מבואר אין צריך להאריך בו

חלק סימן ט' ענין ד' סימן ד'

כלל טבע

הכרת המצוה

והשלמה כללו מבואר הוא שהאדם הוא מחשיב את קנין ונזהר
מצותו ויראה ממנו הוא אשר ראוי לומר עליו שבעבורו נברא
העולם מה עתר ורוי שראוי לומר עליו שהעולם נברא בעבורו
יתבאר שיש טעם גדול מאד שבגינו להמשיך לבני מצות הכרתיו
והשלמה וזה שאם לא היה המצות מכריחות באדם ומושכות
רשעה אין לך בכל כלל מיס תי יכול ויוכל להרגיש כמו באדם
ולפיכך לא היה אשר מכלולי מצוה משלימות התסרי' ומחסרון
המינרבי' עד שיסורר כל חסר כספר שלם והמוסיף ידבק עד
שיבחנו שמע והדבק יוסיף עד שימונו דרכו וזה כלו הוא
התכונה אלה' כי שיעלם ענין הטבעי הכולל יצירת האדם ברוב
הנהגה יסרה הבריאה ויהיה כל איש הכל דומה לפעל של עד
שיעלם המכוון באנשים הינצאים מהם לפועל ואחר שהוא כן

הנה התבאר טעם כל מצוה בכלל וטעם הגעולה וטעם הכרת
מצוותיהם כל מצוה והגעולה הנגזר ממנה

חלק סימן י׳ ענין ה׳ סימן י׳

בכלל המספר העשרה
המצוה אחר שנודע

שתכלית הגעולה כל מצוה היא להטמאת בגלה לכי תיי ענ״ב אך
הנה במספר בעשרה כנגד הני׳ מצוותיהם ועל זה רמזו כאמרם
הני מחשב המספר מצוה כנגד סברה ושכר עבירה כנגד המספרה
כלומר הרבע שכרו שהגעולה גדולה מן המספרה גדול ומה גדול
המספרה בהיותה סבת חיותה עשרה וזה המספר אשר הוא עד עשר
מצוותיה אמרתי לעולם כמו שאי אפשר להמצי׳ מה שהרנית בה
לעולם ואחר שהקדמנו שש הפרקים הראשונים הנזכרים על ענין
הכתי וגם מועיל מאד לבונתינו שוב לדבר עוד בשמונה החלקי׳
הנשארים בזה׳ :

החלק הב׳

סימנו אותיותיו כל
חלקיו ב׳ ונשיונו
ב׳ והתשובה בן חלק סימן
ב׳ שענין א׳ סימן ב׳ בכלל שהרי הלשונות כל לשון ולשון הנמצא מנהגם
בכל אומה ואומה צריך להבין שאין הכונה במצוות לפי שפעו האנשי׳
לא כדי להעתיק הענין הנחשב בנפש מנפש זה האיש לנפש זה האיש
האחר והיה הלשון עם חמשה מקומות הפה כלי תוכן למעלה
ההעתקה הנחשבת ההיא וכל כלשון לשון האומה המנוסבים
והנה נודע ונתפרסם לכל שהלשונות אינם מסו׳ רוב׳ לפי
שהאומות הנבדלות מחקיהם זה מזה הם ג״כ אינם מסו׳ מנו׳
ואם הם יותר אשר נמצא וגם אינו רחוק עד שאם היה הדבר כן
כל שהיו האומות יותר יתחייב להיות ג״כ הלשונות יותר ואם
היינו מפרשים המקובל בהיותם ע׳ אומות הם כנגד ט׳ ענין
שבעה אנשים ונודע בשבעונות סוכל למרשו של רבניים
כלשונו והכרל אומה ואומה חייב שני חוקיה ונכתבה וקצרת
שנשמה וכלל לשונם וכלל כתבם אמנם הנשיטים בנמצאים
בנפש כל אומה ובנפש זולה בכלל ומרע הכל ונמצאים מ מקור
אחד ואפשר לומר עליהם בכלל שהם של כונה אחת בלשון ראשונה
אמנם הנמצאים בם יצר הטבע לאיזהו כם רבר מתמן בא
במקרה

במקרה וכבר נודע שהמקרה רוצה מסופק בין הרצון והטבע והענין
הטבעי אי אפשר שישתנה מצד הטבע ואם ישתנה בו דבר לעתים
רחוקים ונעלה בזה המלא הרצון האלהי יהיה ע״י נביא להעריך נבואת
בחלק מחלקי המציאות הטבע ולא יהיה כבר לעולם שזה כמשם
ולמתנגד טבע קיים אי אפשר השתנותו גם יהיה למעלה׳ השני
להכרת שאין מבלעדי הבורא נבואה כלשה ואולם לא יהיה זה
כאם כתר השנה מהשנאת הפסד הנגבר וכבר הכרת הכבוד
החשוב מן האדם נתן האלהים והוא להודיע לרואי השני כי
שנמשים באבן כי רוב השני יקרא באדם שיקרה ולא יהיה בו עוור
השני ההוא משונה מאשר הנטבע עליו בהתחלתו המירי אבל
אבל עבר יהיה שני בענין של טבעו ולא חוקו הראשון וכתוב ינאמן
ויתקיים המלא שהיה מלא בבאמה ובבר יקרא גם כן בשתים
ברנועה החלקית הפרטית לא בכללות ולא בחלק מהחלקים הנמצאים
כל שישתנה טבב אחד ממציאות הטבעי כי החלק הנמצא העליון
קיים בקיום הדבר הנקרא כל בהתהנשר ולא עוד לזה שקיום הדבר
שהוא כל אלא שסיבת הקרובה היא מציאות החלק העליון והחלק
העליון מקיים את הכל התחתון ואעפ״י שמציאות החלק מציאות
והכל בחלקים שאין בעולם דבר משתנה לעולם בעתירתו ולא
בכל מקרין כ״א בחלקי התנועה התקוניה ססנטיות המושכלות
בגלגלים שכל התנועה שני ואין כל שני תנועה והנה דבר ל
מציאות האומות היה התחלה משנוי המקומות העליונות והתחתונות
שכל העולם הוא במקום במקרה והחלקים צריכים של מקום
זמן ומן האדם הוא כל וחלקיו רבים והפשטים ומשה הפוס
ממה שהוא כל בחלק ויקרא שם הכל הראשון והחלק האחרון
שבכל בשנה והוא שם האדם הפרטי ושם האדם הכלל שהוא
שם המין ויהיה זה הנקרא בשם כל כל הכל שאין אחרין כל בראשון
סוף הסוגים שאין עליון סוג ע״ד משל ויהיה זה נקרא בשם חלק
בחלק החלקים אשר אין התחתון חלק בראשית מין המינים שאין
התחתון מין ע״ד ראיון ואם מין המינים מורכב מרבים גם איש
האישים מורכב מאברים רבים שלא שהכל פשוט הוא בהיות

הרכבה מין המינים מופרדת מחלקיה והרכבת איש האישים מרובקת
בחלקיה ולזה נופים רבים כלם מרובקים ולזה נמצאים מרובקים.
ובכר יותרן מאד היות כי לכל איש ואיש מהיין כמעט עצמי ונראו איש
לזה כמות מיוחדים ובלים כן לזה כחות מיוחדים וגללים. ובכר
ראו כל חלקי העולם לארץ אחד כבלו ובחלקיו ויתרו אדם מרכב
כלו משכל לכחות העולם לפי ולא אחר מאשר בתח מפני היותו
בעל שכל מורכב מגופים רבים ונחלק ראשון אל חומר וזה הרכב
האלהי לכל זה הסוד המופלא ועיין כי נחטבו חמש והרע כי כל
איש ואיש מהשלמים בגופם ובנפשם ובשכלם הנה נמצא לקים
עצמם והוא אחד מסבוב לכולם וגמבא אחד לכל לפני שיפרדו
פעולות ומפני היות השמש האלהי רב מכל חקר כמו הנמצא
מאד המקבלים אהם כל חקר כהתחבות הכוכבים והגוים
והכוכבים ממין האדם היה ראוי להיות זה השמש הוא הקרוב אליו
יותר יותר מה שמש השפע על השמים כמעטיהם שהם גופים
מקבלים שמש והם בעלי חקר ואינו דומה מי שהוא בעל חקר
למי שאין לו חקר כמו שאל כי הנמצאים משכל כמו אלם אין להם
חקר והנמצאים משכלי השמים יש להם חקר ועל כן היותה ראויה
זו הפעולה הפעולה הנכבדת המיוחדת מכל הפעולות המיוחדות
להיותם מיוחסות אליו יתב' שמו ועל כן בחר השי' במין האדם
להיות חלקו כפעולתו יותר ממה שבחר בזולתו מן העליונים
והתחתונים וזה מאד שכל ועל זה אנו יורדים כי השכל הפועל
כמו שכל פועל כמבואר הוא ערוך כל הנמצאים ולא זולתו מן השכל
הנבדלים כולם ואם זה השכל אשר לנו הוא כמשיי הוא לכל והוא
המיוחד אשר אצל הסבה הראשונה לכל כפעולה וכוא שמו היותר
לשר שמו כמו שיתבאר והנה מפני היות פעל אחרון בהיותם
שמו ל המספר האחרון ומפני היותו ראשון כמעלה היותם שמו
ל המספר הראשון ומפני היות פעולות ברמזן הגלגל הגלגל
כמבות עגול שהוא מגלגל כאשר היה והוה ויהיה כלו חלקי מן האדם
שהם אישיהם המוגדים המיוחדים היותם שמו ל המספר האמצעי
העגול והמספר הראשון הוא הקרב הראשון פעולות אדם הראשון
והקיצה

55

והקצה האחרון ירד עליו המספר האחרון אשר הוא כדמות האפס
האחרון והאמצעי שכשהם שירד המספר האמצעי המיוחד שהוא
חמשה מספר אחד וחמשה ושש מספר אחד ושש מספר אחד הוא
כדמות מין האפס אשר בין הפרטי הראשון והפרטי האחרון ונמצא
יהיה ראשון גם האחרון אחד אחד והאמצעי שניהם כדמות
שהם שנים כן אחד אחד מרובקים ואם הגלגל הגלגל יתהפך
הדבר הרחוק ויהיה השנים והאמצעי ראש וסוף ויהיה מה שהיה
ראש אמצעי וכל מה שהיה סוף אמצעי וזה סוד השם הנכבד
ודע שזה המציאות הקודם לאותיות ולתשובות התחייב היות
האותיות מה גלגלות במחשבה תוך לגו ומגו לגו ויתחייב היות
ההשגה מה ההפכה גם כדמות הכרובים וכדמות להט החרב
המתהפכת השוכנים מקדם לגן כדי לשמור דרך עץ החיים
ומה המבוא שם השם התחייב היה התנועה הרצוה והעליון ושני
האותות וחילוף תנקודותם ולא עוד אלא שכל התנועה סבובות אין
ישרה היא מה המבוא כדמות השם התנועות השם המיוחד ואחרי
המציאות הקדמון לא תוכר שם השם והוא האותיות שהם תוכר
הדבור ונכון שתוכר המציאות נמצא כחמשה מקומות והם ה'
יסודות והשתים כן נמצא הדבור כה' מקומות הפה ואמנם
אשר שהציורות מהם פרטיות ומהם כלליות התחייב להיות
התנועות במציאות כלליות ופרטיות וזה כלו התחייב מהם'
שהתנועותיו הין כללות ופרטיות וכן התנועות הלשונות כולם
מה גלגלות בצורה זה התחזה התנועות ראשונות הלא שאיליות
סבוביות וכן ממזרח למערב וממערב למזרח ושיווייהם
כמו פאות ימין ושמאל ואעפ"כ שהתנועה הסבובית כוללת שלשתם
והיא אחת כשתים והשתים יסודיות ישרות והם ממעלה למטה
וממטה למעלה ואעפ"כ שהתנועה הישרה כוללת את שתיהם והיא
אחת כשתים [illegible] שהתנועות כולם נכללות בסוף הסימנים כשם
התנועה ותקיה שתים ראשונות והם הסבוביות והישרה והם מיישם
התנועה ותחת הסבובי ל' והם מזרחי ומערבי ומטה והחן הישרה
שתים והם מעלה וירד כן המציאות כדבור שהוא כדמותו בלבון

פי הנראות ככל לשון ההתחייב הנמצאות בעולם ומפני שהתנועות
עצמיים מקריים צריכים אל מניע להניעם כבעל המוכר והמניע
צריך שיהיה נחלק לשני חלקים אחד מניע ומתנועע עם המתנועע
ומניע בלתי מתנועע עם המתנועע התחייב מאותו' הנעקרות
שהניע ורבים בצורות התנועות ענין שלישי והם הדבר הנקרא טבעי'
ויגיעים והם האותיות ונקודו בנשמות שגם הם מתנועעים עמהם
כעת שמשנים אותם לא שתנועתם מקריית ותנועת האותיות
עצמיית והתחייב להיות לכל זה מניע בלתי מתנועע שהוא מניע
הכל ממנו ר"ל שהוא נבדל והם בעצם ומשמש עליהם כהשגחה
והוא השכל האנושי המניע כל הלשונות והוא בלתי מתנועע לא
בעצם ולא במקרה ור"ל השכל האנושי המגעל במין האדם כפועל
מצרן ובכח מצרם והוא אשר שנה הלשונות אחר היותם דבר
אחד מוכן לכל מדבר שגם היום הוא דבר אחד לא שהוא בלתי
מוכן לכל מדבר והיה זה סבת מגור האומות כמו שנרמז בסוף
הפלגה · וכן ניתן זמן מלך ט בשהתחיל ו' אותיה כהורן ווו כבוס
והיא כתפלת הרותק מתכרכה והלשון של ו' מוסכמת לסטוכוניה
ושל ו' לסטבוחשה ואין ו' רואה ו' ואין טשהם משא ומתן יהיה זה
הרותק שכן שהם במקום סבה להיות בלתי מבינה לשון חברתה
ט כבר התבאר כי הלשונות הם הסכמיות והדבור טבעי ואינו
הסכמיי ואין טבעו מכריתו לאדם להוציא לפועל מה שהוא לו
בכח אפשרי בדבור והמלאכות כולם כלפי שאם לא ילמדום
האדם לא ידעם לעולם והם הנמצאים באדם בכח אפשרי ואינם
לו כדמות הבחירות והזקנה שהם אצלו בכח תמיד שיוצאו לפועל
ואין לו מזה מונע ט אם העדר יגרהו לבר ונעל כן העניינים ההם
לא יגיעו לאדם מצד למוד והרגל לא מצד טבע וידיעת המלאכות
והבנת הדבור הם כחות נפשיות צריכות אל מוציא מכח לפועל ואם
לא ימצאו מי שיוציאם לא יצאו לעולם ומפני שהאדם בעל שכל
בכח לפי טבעו אם ילמדוהו יקבל ואם לאו לאו ומפני שהוא מדבר ·
שמע לשון ואמו' אם לא ידבר אחר שראה מי שלמד ושיר עניינו
אפשר שיפעל מעט מדבריה לפועלו במקרה בלתי למוד והרגל
מנעל

מונח אחר על מונח אחר ויולד מהם מונח שלישי כי הכל נמשך אחר
הענין הטבעי והנה על זה המשל שבתי קבוצת שתי אומות שהם
קרובות זו לזו הרבה זו לשונה של זו וזו לשונה של זו ואולי יתמשך זה
הרבה באומה האחת ומעט באומה השנית או הרבה בשתיהם או
שיתבטל השונות שזו היא וזו (?) מעט בשתיהם עד שיהיה גבר המספר
בבניהם ואמנם הרחוקים הקצות לא יבוא זה אליהם והנה קרה
ללשונות מה שקרה ליסודות ואמנם שללשונות קרה בהסכמה והיתה
סבת הרוחק שביניהם וליסודות קרה בטבע אבל הסבה היא אחת
לשניהם והיא הרוחק וזה כי היסוד שחלקיו קרובים לחמרו ושובו הם
והמהפכים בחלקיו גם כן ואם כן יהיה קל ההסכמה האש לאויר והאויר
למים בחלקיהם הקרובים וכן המים לעפר וכן העפר למים
בחלקיהם הקרובים אבל העפר והאש המתנגדים קשה במקורם
מפני שביניהם הבדלת הרוחק וקל בהתדבקם בקרוב וזה מתחייב
מן היות התולד מן ד׳ יסודות חומר אחר ראשון לארבעתם כבלל
וכן קרה ללשונות בהיותם כרוחה לזה מפני היותם גם כן נולדים
כבלל החומר אחד והוא הדבור כבלל שחלקיו כ״ב אותיות וכבר
נרם המונר (?) שקרה לאומה מיוחדת שנתפרסה על פני כל הארץ
לשכח לשונה ולדבר לשון אחר בלשון שהיא קרובה לה בארצות רבי
עד שהיה לה סבה להיות כדי שתשוב באחרונה תעלת הרבות
לשנה בשתדבקו האומה המיוחדת במקום מיוחד שכבר יהיה
הקבוץ ההוא כולל כל הלשונות אשר בארץ ויהיה סבה שכולם
ידברו בלשון מורכבת משתיהם והיינו כל הלשונות מורכבות
בהרכבה אחת שהלשון הבלתי הכונה בה להשרוש הענות (?)
מנהגם לשונם עד שכשיתארך הזמן לא ירגישו בלשון המורכב
איזה דבור היה מלשון פלוני או איזה מלשון פלוני שלא יחלק בלשון
ההוא לשנים וזה הדבר קרוב להמשל ראשון שכבר יקרא הינם
למי שמדבר לכל כתות הקבוצים בשתי לשונות ויתגלו כבר שהם
יחשבו שכל מה שמדברים אינו כי אם מלשון אחד ואמנם שהיה צריך
להאריך יותר בסתרי הלשונות והיינו יכולים לגלות בעניניהם
נפלאות לא שהיינו צריכים אריכות דברים ולא הקדמות רבות כדי

לאמת סתריהם באומתשם ברורים הנה מספיק כאן כמה שאמרנו
בם בכלל לפי כוונת קצור זה החבור

חלק סימן ל׳ ענין ב׳ סימן נ׳

כולל סוד הלשון
המובחר שבכל

הלשונות הנה כבר הודענו עניני כללים בלשונות וביארנו שהשפע
האלהי מניע כולם והוא סיבת מציאותם והוא המוציא אותם מן
הכח לפועל ואחר שהוא כן צריך להודיע אם כולם אצלו שוים
או בלתי שוים אחר שכולם הם פעולותיו ונאמר שידוע ששוים הם
אצלו מצדו ואם שונים אצלנו מצד מציאותם אחר שחמרם הוא
הדבור הכללי אשר הוא היותן בין תורות וטבעיות והם ההשגות
המושכלות מהדבור וגם אחר שבהשגה שוה הכל שוה לא שההבדל
בין הלשונות יהיה כרחוק הבדל אשר בין האומות וכרחוק ההבדל
אשר בין מכתבם ונודע שכל אומה שהיא בעלת תורה ומצוה
וחקים ומשפטים צדיקים יותר מעולה היא ונבחרת יותר אצל הי׳
משפטים של הכל וכל מה שהתרחק האומה מן הכת הכללי הנרמז
היתה יותר רחוקה מזה שהוא סבה ראשונה להשפיע הדת שהוא
השפע האלהי המניע הדבור הכללי ונכבר התפרסם באומות
שאומתנו היא האומה הראשונה שקבלה תורה מפי הגבורה ואין
שום אומה מכחשת זה ומה שהכל מודים בו והתפרסם כבר אין
צריך עוד להביא עליו ראיה ואם כן כשנניח היה אצל המשפיע
מעולה משאר חבירין לשון זה מעולה אצלו משאר לשונות
והעד שבלשונה של אומה הזאת המיוחדת דבר אותה כל מה
שדבר ומכתבה צוה לכתוב כל מה שיכתוב ולא עוד לא שמה
שנכתב נכתב על ידו על שלוחות אבנים כן יהיה הדבור
בלשונו לבד כן יסבול הנגלה והנסתר שהקבלה קיימת ומסורה
עד היום ואם יאמר אומר אמת היה אבל ראה האומה בלתי
ראויה לאותה מעלה והתלבש באומה אחרת והחליף חוקיה
ומשפטיה וכל ומעשה והחיר מכתבם הנה האומר זה הוא
בעיקרן מורה על מעלתה ועל מעלת לשונה ועל מעלת מכתבה
כנגד ואחר שהודה על העיקר בא והקשה עליו מפני ראותו חסרון
שלשה

37

שלשה המעלות הנזכרות הינם ממנו וגם אין לנו קושיא בענין החסרון
המורגש כי אם היינו מכחישים המורגש לא היינו יכולים לאמת
המושכל שהמורגש קודם לו בטבע ואעפ״י שהמושכל קודם
למורגש במעלה כמו שהתבאר בדברי חמש הקדמות אבל אנו
נודה על האמת שהינם ג׳ המעלות חסרון ממנו אבל לא על דרך
חלוק אחת מהם באחרת דרך משל דומה למי שהיה אצלו מרגלית
נחמדת והיה רוצה להנחילה לבנו ובתוך הזמן שהיה מורה לבנו
דרכי העושר בכי שיסתר מעלת המרגלית והיה נחמדת בעיניו
כמו שהיא נחמדת בעיני אביו כי הבן והבנים האב מה עשה
האב לא רצה לתת המרגלית עד אשר ברי שלא ישיבה בגן ידושנו
אם ישוב וירצה עמו וכל עוד שלא
ישוב היה גנוזה בבור ובשישוב אז יעלנה מן הבור ויתננה לו
וכל עוד שלא שב היו כאילו שברי עמו והיו מכעיסין הבן בכל יום
ויום וכל אחד מהם היה מתפאר שארנו נתן לו המרגלית והבן
לא היה חושש לא מרעת אחר זמן כב הכעיסוהו עד ששב
ומחל לו אביו והעלה המרגלית מן הבור ונתנה לו כאשר עשו ובדי
אביו כך היו מתלוננים מפניהם ובושו משקריהם לפני הבן והיה
להם לשמוח הרבה עד שיתחלו להם בכעס שהכעיסוהו ברוב
מנסים כן קרא לנו גם האומרים שהשם החליפנו כמו שאין לנו
כח להשיב כל זמן שאנו בלתי מרצים השם כאשר תמצא לו ואולם
בשובנו והשיב גם הוא שבותנו יתב׳ מפי׳ ממנו כראוי
כי שב השם שבותנו ואשר שבנו וקבלנו שכר כמין היה ואנו
לקיים במעשה ובדבקות במצותיו ומפני שאין עוד הינם באומה
המדרגה שאנו מרגישים לעלות אליה בכל יום בענין התלוקות
במקומה שנהיה לחי התמי׳ והאמת הלא אם נשיג עד בא
המכוון הגלה המרגלית מן הבור ויתנה לאשר יחפוץ לתתו להם
ואז יתברר כוונת הגלות הכונה והשוב התמרה לגשלה הראי׳
לדרך אוהב הקדמאים כמו להשם ובשוב הקנאה והקטטה
והמחלוקת והשנאה ותבלנה המחשבות המחרונות מה לכבוד
ויראה כל איש ואיש כל אחד ואחד מאנשי המין באילו הוא מדבר

וחבירו הוא הוא כענין כמו שאדם רואה כל אבר מאבריו שהאחד
הוא אלהו וכל חלק מהם הוא אצלו הוא הכל ואין שנוי ר"ל השם
והרבה הרעה. ולא ילמדו עוד איש את רעהו לאמר דעו השם
כי כולם ידעו השם למקטנם ועד גדולם כתיב כי מלאה
מלאה הארץ דעה השם כמים לים מכסים ואחר שהדבר הוא
כן הכל מודים שמבחר כל הלשונות מאז היא לשון הקדש ונשא
כן מדוע מה שנודע בה לנביאים בסוד השם המפורש מה שלא
נודע לזולתם מאנשי הארץ והנה גם הטבע מורה עוד שיהיה
השם בוחר בדבר אחד מיוחד מכל פרטי הענינים כאשר בחר
יתברך מכל העולמים בעולם ז' רקיעים ברא הקב"ה בעולמו
ובכולם לא בחר לכסא כבודו אלא ערבות. והוא השביעי לא שאם
ערבות מאורך. והנה הנראה מכל כבדי השמים שהשם בחר
בשמש מכולם והנראה מהיסודות שהאש מובחר מכולם ולמעלה
מכולם והנראה מתוך המתכות שהזהב מעולה ומהאילנות
האתרוג מעולה מכולם ומכל חיים השחי שלויהן מעולה
מכולם ומהעופות שהנשר מעולה מכולם ומההולכים השור
בנקראים בהמות והאריה בברים הנקראים חיות ומכולם
האדם ומהאדם ישראל וישראל שבטי לוי ומשבט לוי הכהן הגדול
הנה כבר התבאר הכונה במה שרצינו להודיענו בזה החלק השלישי
שמבחר הלשונות הוא לשון הקדש:

החלק הד'

סימנו אותיותיו מנסנקף חלקין חמשה
ועניניו חמשה והשם שמונה:

חלק סימן מ' ענין א' סימן ש

כולו ענין יצירת האדם:

ספר יצירה העיד כן הוא היצירה הנז' שג' דברים נבראו עם כ"ב
אותיות. האחד עולם והשני שנה והשלישי נפש והעולם הוא אש ומים
ורוח ונבראו באמ"ש וז' כוכבי לכת ונבראו בבג"ד כפר"ת וי"ב מ
מזלות בהו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק הרי זה כלל העולם ופרטם [illegible]
והשנה נבראת מן העולם שהוא חום וקור ורויה שנבראו מן אש
ומים ורוח באמ"ש גם כן ז' ימי בראשית שנבראו מן ז' כוכבי לכת
בבג"ד

בכ״ז כסו״ה נס כן ו״ס חד״י בזה שנברא ח״ס אלף בתו״ת ז״ול
סו״ף נס כן והרי זה כולל השנה ותקופתיה ספס והנפש נבראת מן
העולם בשנה הכללית ובחלקיה והוא ראש ובטן וגויה שנבראו מאש
ומים ורוח באומ״ש כמו כן וז׳ שערים כן כוכבים בכ״ז כסו״ה נס
כן ו״ס מנהיגים כ״ס אלף בתו״ת ז״ל ס״ם סו״ף נס כן והעולם
נכלמה שנבראו בם עתידי השנה וכל חלקיה הם מקריים והנפש
וחלקיה הם גופים ואמנם עוד נבראו מן האותיות הנקראות אמות
שרשים ויסודות ג׳ דברים והם שמים וארץ ואויר וגם שלשתם
גופים לא שהשמים משונים ונעשו כדמות האש והארץ מורכבת
ונעשה כדמות המים והאויר כמעט מסופק בדמות הרוח והנה תלי
בעולם כמלך על כסאו וגלגל בשנה כמלך במדינה ולב בנפש
כמלך במלחמה והנה התלי בדמות בריח כשמושו כבריח אחד ושכן
כשכשושו חלק כחלק מן קוף לקוף מעלות מג״ס מעלה שהגלגל נחלק
ראש ושוב ושב חובה לפי מכריע בנתים והנה הגלגל בדמות
עגול כלול ב׳ קצוות והאמצעי מכריע בינתים והנפש הוא כח
אחד נוסף על מהו הגוף ומשנה הגוף במעשיו ומהגשמו עמו במקרה
והכח ההוא מושכנו בלב והוא צורת הלב ועל כן יקרא לב והנפש
גם כן שהכם והלב הוא שנאמר בכח הדם והדם הוא הדבר הראשון
שנהיה כאדם על כן האדם והדם הם קרובים בשגן גם דמיון
מכלם גם אדמה גם דמות ודמתה וכל אחר ילה נכרל כשבור
ענין מיוחד וגם התיחד שמם כשבור דמיונים והנה ראשין מתאים
באדם הוא מקרה והוא קרי שהוא שם שלכלהם והוא זרעו לבן
ובהיותו זרע להסתבך בשם עם כל שנן והלובן בו מקרה והוא סוד
השלג הלבן והרמז בתוצאה לבנת הספיר וכלשונם במראה
אבן ספיר דמות כסא לא שזה מיוחס בשם אבן וזה בשם לבנה
ומי שנבחר לקל דבורו היה להם הלבנה לאבן וייחס הלבנה יחס חלב
שהוא חומר קל להתפשט ולהוו׳ ולהשתנות ולהפסד והוא דבר
מחובר כמשולב מלאכותיה והיא הנשגל ביר אדם והוא יחס החומר
הראשון הנתחון וייחס האבן יחס תוך כי הוא חומר קשה להתפשט
ולהבנות וקשה להשתנות ולהפסד והוא דבר מחובר כמשולה

שבשיר נפעולתו כלם מתרגשת וכלם מורגשות מכל מושכלות והוא יחס
התומר הראשון העליון · וכבר רמזו שם במקום שקורא עליו חומר
תכונת ההשגות האלוהיות באומרו ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים
אחדים שבא להורות שההשגה נמצא כאדם בכח בנכבדי שבו ושהבנונה
שזה בכל בתנועתו שהם שמעשים מתוך ההשגה אחת שזה והדבריות
אלמנות בלתי חלוק רעה וזהו סוד שפה אחת ודברים אחדים ועוד
רמז שאלה הכחות יש להם תנועה במקום האור ומשם יש להם ירידה
וזהו ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה ורמזו חז"ל באמרם
בנסעם מקדמונו של עולם והוא אור השכל המיוחד לבריאת שאמר
יהי האור לעולם והיה שם בבריאה קדם ואחרי וימצאו בקעה
בארץ שנער רמשוכה בארץ שנשערו בה כבוד המקבל מן וישבר הש׳
את מצרים · ואם קבלת בן שהוא רמז לשוב הכחות המושכלות
של השערות במקום ששם השערות ועל כן אמר וישבו שם שלא זזו
מדרך הילדות והשחרות והוא רמז בבלבול הכח הדבורי על כן קרא
שמה בבל כי שם בלל ה׳ שפת כל הארץ ונפסדה הכונה הראשונה
מההשגה ועל כן אמר שירדו מחשבה הקטן והקטן סבבו הסדר
השכלי ונשתנה הכחות זה לזה והחשך זה אחר סדרן של זה אך
בתחלה הוא בהרהבת הכונה והרעות ואחר שהורחקה מהם
השגה האמת ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר ·
איך יהיו לבנות מקום הקטן שהוא העיר שהיא מקום כלל כל הכחות
והמגדל שהוא מקום המושל עליה והוא מקום כח הדבור אשר
התשמש של הראש כמו שרמזו באמרם ומגדל וראשו בשמים והורה
שאם נפל בבלבול כן בכונים לא יהיו לעולם להשלים החפץ ונמשך
שהמשיך כאני שיחשוב כהשגתו לעשות לו שם ולא להקש ההשגה בדי
לקבל ממנה גדול שזו היא שגגה שלא לשמה מיתר השכל לבלתי
הפיג׳ והשפש הכחות על זה לבלתי שהוא זה לזה ולבלתי התקבץ
יחד ועל כן אמר כשנשה הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא
ישמעו איש שפת רעהו ונזר השפטם באמרו ויפץ ה׳ אותם על פני
כל הארץ וזה כלו אושם שרמז שחוזר על שהבין אין המקראות
ונתאים מפשוטן שהנה אחר שאין דבר מבריח אותנו להאמין שיהיה
משל

משל ואיננו כמשוטן כמוס משם שאין החלק המשט כאשר הוא
כשאין המושג שכל מכחישו ואחר שכרנו שלא מה שסוכל של הנסתר
שכל מה שכרנו לפי הנסתר מורה על החכמה יותר עמוקה ויותר
מעולה לפי שהמיוחד להוראות בעולם שבעולם שהכל לו ועל לכל
הענין שאין להם שקול הדעת להבדיל בין האמת ובין השקר וזה ענין
מועיל לבטל שכל המדקדק הם שלמות המיוחדת ככל החכמי אמר
מה לך כי אדם אחד שנולדו וחי כל אחד לך שמש וקרה לכל דבר
לך מקרים כאשר להם על דרך משל נאמר שם הענין ומהם
כלל משל שאין מקרים מורים ומהם כלל ענין זה ולא עלה
ולהיכרון מה העולה כלו זה הסמוך הפסוק לזה המיוחד כי זה שם
כבר הנהגה המשוות ולפיכך מוסק לאברים ההם דרך העולה
לגופם ושונה של מה שהוא כל פי ידוע שהמחבר כונן להאלהים שהם
סקיחות כרכרו כמקום שאפשר לעשות בו הגוף הנחמה שהנה יש לו
שרות מורק מהמסור של האומות יש לעשורות ומשל שהענין היה
כמשוטן וכמעלה הכל מה הוא לדעת דרך הענין והגבול הפאים
מהם כהסעקה של הכל לפי המשגיהם ולפי דבריהם ולפי מחשבותם
שעלהם בכלו מה ואמנם המעלה הפרטי המיוחדת לזה הוא
להבין הנסתר הנמון לפי כהשגות אשר אם משל ושונאו ושאר
המשל והענין אלו מתורים כגבר לו שלו נמשיים ולו נמשים
ולא כללו זה כדרך דברים לא נעדר העניין המשכלים של אמתת
דברים שזה החבור לא חובר כי אם לבטל הספק מקבל התחלות
כלליות בקבלה התוריית המיוחסת של הש׳ כמשל ומשם שדברינו
היה השם יצירת האדם והכת הדברי שבו המון לקבל המושכלות
ולראות למושג עם שמנה השכל המושגים שלו כשנדרו כשל חומר
והתרכבו להוריש סוד תולד היצירה של כן כללו כדרך שעשינו
סוד דור הכללה כללו על דרך בשיר ובראות המון קטן ונאמר
לומר שהיצירה המעשי׳ גזרה להיות האדם סוף כל עצר ושכללו
בו כל הכחות מקובצות מהם טבעיים מהם רוחניים מהם
לקריים ומהם שכליים ולם נחלקו להיות כל לו קצתם רוחנים
וקצתם גשמיים ולם היותן וכן מהם כבת ומהם כמושל ומה שהם

אשר בכח נחלקו לחלקים שנים באמצעם ויהיו כח קרוב וכח רחוק
ואמנם המציאות האמצעיים יורו על מציאות פועל קרוב או רחוק
דק או כח כבד או כבד דק או כח כבד כי זו חלוקה בכחיית וכן כל
דבר נמצא מורגש או מושכל הוא מעיד על מציאות מחייבו ומפעלו
ומורה על מהותו על שני פנים ואחר שהזכרנו שכל המציאות
נכלל בצורה זו הציג סבות העולם בהשגתנו כל ענייניו ידוע
שתמצא נראה במציאות ועל כן נחקור על ענייניו לבד מכללין ופרטין
ויספיק כלו תקרינו בכל אחד אשר הנה כלל הכל ונאמר כי מחבר הענין
זה הארס נקרא אחרון והוא הכל על דרך התכלית כל ההרכבות דומה
לקוניית שהוא הנמצא הראשון והוא הכל על דרך התכלית הראשון
ההרכבות והעצם שרשים שהוא בתכלית הפשיטות והייחוד נגר שאי
אפשר לבוא פשוטות ואחרות אחרון אשר אין בשניהם שום הרכבה
בעולם ולא שנייה ולא מקריה ולא על דרך המיוחסות של דבר
אלהו ולא על דרך ההיותם דבר אחר של עצמותו וכל הנמצאים
נמצאו מאמתת מציאות הנמצאו ובולם אפשרי המציאות בבחינת
עצמם ונתחייבו המציאות בבחינת סבתם והוא מחויב המציאות
בבחינת עצמו לבדו ומפנו זה ראוי שהוא יקשית מארסה בשני
דרכים בכבדות ויהיה הוא המכבית בין דרכין השנים ביתר האחד
מיתר הדבר הפשוט אשר בארס והוא הבת הדברי הנקרא נפש והיתר
השני מתר הדבר המורכב אשר בארס והוא החומר הנקרא גוף
והמכריע אשר ביניהם הוא המשפיע עליהם והוא נבדל מהם ואמנם
שהדבור מחוברת בשניהם בגוף והגוף בנפש בנפש וכן המחשבה
נחלקת בשתיהם אחת מחשבה שכלית ואחת נפשית דמיונית
וכן המעשה נחלק לשנים טוב ורע והנה הדבור הנמצא בבה נחלק
לשני חלקים שהם שתי הקצוות והם אמת שקר טוב ורע ברכה וקללה
וכבר אמרו קדמונינו שגם לא יחלקו לחלקים ושמו אמצע בין האמת
והשקר וקראו אותו המעורב ושוה חלקו המעורב לחלקים סירוע
שאין אמת יותר מאמת ואין שקר יותר משקר אבל יש דברים שאינם
אמת וגם אינם שקר ויש קרובים מן האמת ורחוקים מן השקר ויש
קרובים אל השקר ורחוקים מן האמת לפי שהאמת והשקר שני
הקצוות

הקצוה אשר אין אחריהם קצה מיניהם והם שתי הקצוות ואמנם שבאמצע
דבר נמצא והשקר דבר בלתי נמצא ועל כן המעורב ביה הנמצא
לקצוה ונחלק אם הוא ברוחק ובקרוב אל אחת מהם ונקרא בקצוה
באחר כולו אמת והקצה השני כולו שקר והאמצעי חציו אמת וחציו
שקר ונחלקו רבו אמת ורבו שקר ואמנם השני שאינו לא אמת ולא
שקר אינו נכנס בחלוקה הזאת ויראה שהדבור הוא המורה על דבר
הנמצא ואם הוא נמצא במחשבה כמו שנזכר בדבורו יותם לדבור
שם אמת מצד הנמצא שהורה עליו לכן יתכן שהדבור יבא להורות
על דבר שהוא נמצא ואין לדבר ההוא שום מציאות כמו הספור
ואז יותם לדבור ההוא שקר מפני שלא הורה עליו הנמצא כמו שנזכר
בדבור ומה שיהיה הדבור נחלק להורות על שני נמצאים ויהיה
האחד נמצא והשני נעדר ויותם הדבור ההוא לחלקים ויהיה חציו
אמת מצד הנמצא וחציו שקר מצד הנעדר וכן ברוב ובמיעוט
יהיה הכל לפי הנמצא והנעדר וכן הטוב והרע והברכה והקללה
יובנו והענין ברבוי במיעוט האמת והשקר וחלקיהם וכן המחשבה
בשניה אבל המעשה כולו טוב ורע אבל אין אמת ושקר נופלים
עליו כמו שהם באמת המחקרה באומרם שהוא טוב כמה שלא יאמר
בזה אמת או שקר במחקרה באומרו שהוא בענין אל הפועל ואל הפעולה
אם היה הפועל הרצון המתנועע על ידי הפועל הנפעל או לא
אבל אם האומר שלא עשה מעשה שלא אינו נופל על זה השם אמת
עשה ואם אם עשהו אבל האומר טוב עשה או רע עשה וחוזר
אל המעשה שהוא טוב או רע וזה אל הפועל שעשה טוב או רע.
ואמנם על הנמצא אם נמצא נופל עליו האמת שנמצא ואמת
הוא בצורה כך או להפך ולא אין אריה נופל כי על אחד הנמצא
ועל האחרים הנמצאים כי אין שקר נופל כי בנמצא ואמנם על המציאות
הכל כי עליו ענין מורה על היות טוב מפני המעולה וכי ענין
הוראה המציאות ההכרחי שהוא האמת ... היותם המעולה אל
טובה מכוון באמרו וירא אלקים כי טוב ועל כן כשהגיע המדבר אל
הוראה דבר שהוא נמצא בלתי טובה ... לא זכר כי טוב וסור מרע
זה תוכן מיניהם השני ואל ישעך אמרו יהי רקיע בתוך המים וכו' ואחרון

ויהי כן שהרי זה יורה על כונת הבנין מהשרש מאמר ט׳ שם טוב לא יקרא
אלא בדבר שנמצא מהדין שני מיני מים והוא דבר שהמים מלמעלה
הרקיע אחר שהבדילה מתחתונות והיה מעלה כן מים עליונים וכן מים
תחתונים והדבר ההוא הוא רמז כי יום השני שהוא יום מחלוקת לפי
שני שבגבורה מעלת המים ובתחתי׳ הנבדלת המים ובכך עלה
נעשה ונתראה בתחתונים השם והחסד תשבח כתי׳ ותהלתו בבריאת
מי שבאלים לעשות להיות טוב ושם ניוב השבתך הרע והרמז עץ
הדעת טוב ורע והרמז שני שנן שלפי רא אמשה נברא שטן עמה ויבא
גם השטן בהבכם כלבי מכוין בבואתו ובא על חוה אחר היותה עמה
שלימה והטיל בה בת טלמי שק וכלב שהוא הוא מקרה הוא והוא מקרה ולה
קרי שמו והרמז הוא שמה פרוחה הוא ט׳ הגדלה שמה האלהיות וזה הסוד
יגלה לך בה תמונה ואשך ובשרי ט׳ טמא פרוחה הוא אחר באותיות
סובה חרטה והרמז ויתר אותו בחרט והרמז הוא שופן ראש ואנה נשומע
שקר. ואור בשרים ירוע ולפי מה שרמזתי עם הדרך להבין השמות
אמתיות. הסרכל בנבראים ובאורות שבהם נבראו הנבראים ובמקור׳
ובעצמים ובהנועצם ובשמותיהם ובמספריהם ובחלקיהם
ובחלקי חלקיהם ובהרכבתם הראשונה ובמבוקלת מגמתי רבות
ואין הבין יראת השם ורבנה אלקים המצא ואי אפשר להאריך ביצירת
הארם שאין קץ למבוכה אצל הרבנים המסתפקים והוא שראשון בבחינת
הגלגלים ומה שלמעלה מהם ומכון ולמטה כוא בבחינות עולם התחתון
אשר ממנו נברא וכן אמר בספרי [illegible] ובספר [illegible] ובלשון ברכת
המועל והרכבה שהוא משל ובמשל המשל המשל במשל בא סוד ברית
מילה שבולל שניהם [illegible] ואין היא הברית שברת השם אתנו שנתן
ורע אברהם וזרע ישראל עוברו לבדו מהם [illegible] העטרה התחתונה שבמורה
שבאו לנו בעת בריתנו מתשאות עולם התחתון אשר אין לשר חפץ בו כמו שאין
לאדם חפץ כמה שמוציא מה שאכל לפי שהטבע מכריחו ובא הברית לבבה
שצריך אדם לעבור על אחת מאלו העטרות שיזכר מברית מילה שאתן
שבבר ישעל [illegible] ימים שבנה עליונים ראשונים ובהם ו׳ ימי בראשית ומאחריהם
כל הנבראים בם ועל כן היה יום זמן הברית אחר שלמות ו׳ ימים והוא השמיני
שהוא היום שבו נברא ובו עלר והוא יום בריתו ויום בריתו וכן היה לפני זה
לא היה

לא היה בריאה ולא היה יום בריאה אעפ״כ שלא היה יכול לסבול מאין הנבראים
עדיין עליו והיה ראוי שלא היה נברא טוב מן הימים והיה נבטל כמקו׳
המקומות המשאות והיה לו עדיין למצא כהם והיה נבטל מהם
מעונש ולא היה אחר ח׳ ימים כי היה צריך להיות עד טוב של
ללידה והמשאות ללמלן מז׳ לג׳ כסוד ג׳ ספירות המה ללן לנו כמבון
השם שכספרו עולמו והיו הי׳ והן בחלק׳ למטן ולפה לכולה וגם
כן היה בשמים ושמעתי הרב במילה ירושים מסוף החלק השלישי
של המנורה נרמ׳ משם כי הוא על צורה אחרת וגם היא מעולה
ונבחרת ואמנם על זה אמר הש׳ ואעידה בם את השמי׳ ואת הארץ
וכל הנמשך לזה והנה אלו ג׳ עטרות כאן למנורה על ג׳ ספירות הירושון
בקבלה שהם המחשבה והחכמה והבינה והם כם החכמה והבינה והדעת
ושלשתן מורות על מה שראוי להאמין כהש׳ כי החכמה מורה לכלול
עבור ע״ג והבינה מורה לכלול שסוף רמים מה שנברא בעולם
אלקים והדעת מורה לכלול מורה להתלק בה כבת עברי
והוד שהוא כלום מינו שטבע האנשי מור שהארם ואשנו ברמות
המין כלו וכל איש כמין ואם מתלק דומה למין שממין מינו וזהו זר
אצל הטבע כי אצל המנת שהוא אחר הטבע וזה בוא ברמות
עתה ובשכו וזולתו זר אצלו והש׳ כרת ברית לכלו׳ הקרב אצל
הור ולברות מן הערל ועלכן רמז בפסח הבא להכריז טן הרמ׳
וכל זר לא יאכל בו וכל ערל לא יאכל בו והקרבן והוד הקרב
יומת והערל זר אצל השם והסר ערל לב אשר קבל הוא זר
אצלו ועלכן צוה מבואר ומלתם ערלת לבבכם וכה כנגן
התשובה שהיא סבת הגאולה והסר הקבון ומל הש׳ לבבך ואת
לבב זרעך לאהבה את הש׳ אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך למען
חייך ואמרו למען חייך יורה על היות המילה הגלה סבת מילת
הלב ומילת הלב סבת חיי עולם הבא ולב ולנפש האוהבו׳ את השם

כולו כב אותיות כתוב בספר

חלק סימן נ׳ ענף סימן מ׳

יתברך כ״ב אותיות יסוד ג׳ אמות אמ״ש תמש ו׳ כפולות בג״ד כפר״ת
וי״ב פשוטות הו״ז חט״י לנ״ס עצ״ק ושם כתוב שלה הן הן שבהם

נברא הכל באמרו כב אותיות חקקן חצבן שקלן המירן צרפן וצר
בהם נפש כל יצור וכל העתיד לצור ועוד אמר שם כב אותיות חקוקות
בקול חצובות ברוח קבועות בפה בה' מקומות וזכר מקום מבטא
וזכר מוצא כל אחד מהם לפי תולדותם ואמר שהם קבועות בגלגל
ברלא שערים וכל מה שנמשך מזה ומשם הבין השואל הנה כי זה
המחבר ספר יצירה יהיה מי שיהיה ז"ל להודיע לבני השם שתנועת
שהן שכב אותיות הם יסוד הדבור והוא גלגל שאמרו ז"ל גלגל האופן
והוא גלגל ראשון במעלה וקרוב לכל גלגל במחשבות והוא גלגל
התורה והמצוה וכל העולמות וההתהפכות מהבהמות על פיו ועליו
אמר בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם וכבר קראנו
בגלגל הספר ספירה אחת ראשונה ואמר אחת רוח אלקים חיים
ואמר קול ורוח ודבור זהו רוח הקדש וגם קראנו ספירה שנייה
באמרו שתים רוח מרוח שחקק בה רוח לשון ענינים ממש שהדבור
הראשון המעשי הוא רוח הקדש והדבור השני התיכון הוא הברית
הרכבי וסוד ויהי האדם לנפש חיה מבואר והנה האדם לרוח ממולא
ומזה הבין תיבות פעם פעמים תשובה ופעמים ממלאות חשמל חש
ממהר המעשה מל מוסק מהבנוע וכן חש שותק וכן חש סוגר
סימן חשבון ומחשבה על הדבר סימן מלאות חכם ספיהם המתאים
בגונה רמז שהם אבותם בגונות של כהנים וכן כלם כלו ושם נאמר
אשר בכונת השני הנברא מהראשון חקק וחצב בה כב אותיות.
והנה הנו כבכרין כלם שהספירות העשר הם העיקר הראשון והקרוב
אליהם במחשבות הם כב אותיות ושם השלשים הין שקראם בראש
ספרו לב נתיבות פלאות חכמה ואמר שבהם חקק יה יהוה צבאות
שמו ואני מעורר על זה בסוד דע כי שם יה הוא שם המעולה
והנכבד שכל השמות גם המלא הוא שאמן לא שזה בן כב
אותיות וזה בן ד אותיות וכמו שהכתוב ראשון תחת השם בן ד אני
שהבריך תחת האחרון ויהיה הראשון יה וזה תחת ויהיה האמצעי
יהוה וזה כלו ויהיה האחרון זה וזה תחת השואר מן התחת הראשון
ואז כל שם שמונה אלהים שזהו תולה מחטבם ומאורם סוד
סוד הענין המורה על השרש הנקרא בזה השם וכבכהו בשורה זו
שני

שני פתאים הנבררים והאמצעי הלא מחובר כזה יה יהוה וכ׳ שנה
חלקם לח׳ אותיות כחלוק שנה ד״ר והמצא סוד השם המפורש יהיה
והנה חבר עוד חיש אחרון של חיש הראשון ושים האחרון ראשון ו
והראשון אחרון ותמצא שהיה בתחלה כך יה וה והרצון הנהפך
מראש לסוף ומסוף לראש וה יה תמצא והמצא והיה חבר השני
ראשונים עם זה השלישי ועשה מהם שלש תבות כזו ד׳ ד׳ אותיות ותמצא
סודם היה והנה והיה קח עוד ב׳ אותיות אחרונים ושימם בראש
התיבה הראשונה ותמצא הסוד מפורש מן ה׳ אותיות ה׳ מפה ה׳ מ
מפה ודי לך כזה הרמז המופלא כזה המקומות ט למשם ינשלם זה
הסוד יותר רחב כזה ומתנים הייתה ההערה פה להוריע ט ראשי
מעלות השמות שאין נמחקי׳ היה זה השם הנכבד וסוף המעלות
הוא שם צבאות ובעל הספר חבר הראש עם הסוף ואולם מה
שביהם הם ד׳ מעלות לבד והם אדני אלהים שדי וכבר של וה אלוה
הם מעין אלהים והנה חבור נתקרש של עם זה נתקרש והוא הפך
אהיה של עם יה נתקרש כתיבת כמעין אלהים והוא כמו אהיה וחבור
של עם יה נתקרש כתיבה הפוך הענין אלהים גם של ויה נתקרש וכו׳
וסורו נשלם כמס אליהו והרצון ואלהי יעקב והוא כמו יהוה ויש
לחכמים נפלאות וכן לחלקים וכן לכללים ולחבורים ולפרורים
ט מרכבה ירע סוד שם המפורש על אהרן וכבר עלה השם לתחת
אותיות כשתי מעלות והם אלהים צבאות והיותשר ועל כן עשרה
וכל שם מיוחס לשם לא ימחה מהיות בן אות לאותיות אדני שהם ד׳ אותיות
האות נקראו אותיות העליה ולכם חובר שם הקודש העצמי וערב
כמו (אלהים) אותיות הנזכרות חמש למעלה וחמש למטה והפרש
ביניהם (צבאות) הפרש מעט כלה א ל ה י ם ואם תמצא רנה
שכל בקבלה הטן סודותיהם המפורש׳ צ ב א ו ת ומסור ובר׳ ונקבע
הבעורר על ענינם ומה נרמזים בם ומה שרמזנו לך מלהי
שהשמע אתה הרע שהכל תלוי ט׳ ספירו׳ וכב׳ אותיות הקדש ו

חלק סימן פ׳ ענין צ׳ סימן ו׳

בגלל עבר חלקי הנה
ענין חלוק האותיות

הרמז כבי׳ היה משולש משולש מן ג׳ ראשונים והם אהיה ומן ג׳ שניים

והם בג״ב צג״ה ומן י״ב מלשים והם הנ״ן חו״י לנ״ס עת״ק וזה החלוק הוא
לפי הישרה ונלקחה אות ראשונה מהם לפי סדר שהוא בהתא ישרה והנשמה
ליסוד ראשון והיא ראשית כל והמתר שאין לפני מספר כי לפני אחד מה
אתה סופר והג׳ משלות שהם כמשאות יסודות כנגדם ומעלות שאהם
נברא הכל היה כרחיון האותיות נחלקים כי מהם שלה הג׳ מספרים יוצאו
בגלגול שנה זה לזה כשהרכבו ג׳ ב מספרים הלה על ג׳ המתא כאשר התחלקו
כיצד ג׳ פעמי ג׳ הם ט׳ וג׳ פעמי ג׳ הם כ״ז חבר כ״ז עם ט׳ הרי ל״ו ועוד ג׳ פעמים
י״ב הרי ל״ו וחבר ל״ו עם ל״ו הרי ע״ב חלק ו׳ לע״ב הרי י״ב וסודו היה והו״ה נהיה
כסוד יו״ד אותיות שהם ו׳ ספירות א׳ וסימנך ואין זה מקום טובה וכן העושה לג׳
ניגלה קו״ר חבר קו״ר עם ס״ן וגולה ר״כ והם כ׳ פעמי י״א ועוד עשה כן ע״ב ויגולה
כס״ר חברם עם ר״כ והמתא רנ״ה וסודו כמהבך ס״ר ומתק וזהו המספר
המגלגל על כב אותיות שהם מרוכבים על עצמם שהוא עורגם כב פעמי
כ״ב ויצאו מן אה״י כ״ב פעמי אה״י והם תפ״ד וסימן נשמות פרות בין שמי
ושן שמיך ט הוא חסר ו׳ כתוב והם נ״ב כסודו בסדר הזמן בגלגל או אמור
סדר הזמן בגלגלים והנה עלה מנה מספרים שהיא חלק מחלקי הזמן והנה
הסוד כב״ר ובנמ״ס והנו גלגל פרמך מגבר לקין והנה י״א פעמים ר״ם והסוד
א״ס ר׳ ושנינו שאחר שנמתא עם הנמתא כי בתשואות חבר ליה כרכר
הכלו והוא אות א׳ שכל כלל הספי הצתה הראשונה הנקרא רוח לקים
וסורה מנופן שיוצא יהוה בתשובה א״ה כ״ש והוא רמז לג׳ משלות אחרים
שנכונה תמונות שהנה ג׳ מרוכבות ט׳ ועוד ג׳ מרוכבות עם ל׳ הוא א׳ על דרך שהוא
ינר ועל דרך שתמו הוא ז׳ הרי ע״ן ועוד מרוכבות עם ס׳ על שרשו הוא ת׳ הרי
ע״ק והנה הוא יוצא מן כ״ג סוד א״ל ורמזו שלו שתחת כסא הכבוד שממנו
נבראה הנפש הנקרא ארץ כי לשון אמר הני ארץ וסוד ע״ק שבבה ורגע שבבה
ורגע והנו כבר שבוע וכ״ש יתר ועל זה היה מבהבשר הלום גם שמה כוב חלב
והסוד שהוא עם מרגלה כירת ירת מרגלה כאש והנה נרגלו לך מן האותיות
סודות משמיני וזה רמז הכל החדש הולה כתרה צורה הרגלה בתהר ורגע
זה ולזה הרגע מטטרון שר הפנים אשר שר צבאות כתשעות הגלגל כסא
השמים והוא אשר תרם חו״ר כצורה ועל זה הבנה כשן גדול מהרומים להם שר
שיהגלגל סדרי הבנה ונסמה התשאות ומה שיבאר לך וזה היא חלק המניין
כולל כל מספרים רע׳ שהמספר

חלק סימן ע׳ ענין ד׳ סימן א׳

שהמספר הכולל הוא המנועל יותר בכל מה שהראה להשיגו והמשל כי שאם אדם
רוצה לחתנות להורה הנשטנה אדם צריך לחלק מספר המולד בכלל המוכרת באמרך
שמספר הנשטנה בכלל ג״ן ואחר שעלה בידך בכל שמרבה המיר ואם הוא רבר
מיכן אנו כלהם מוכן אל השכמתו אבל חקקתו ונרבהו של למה לכך ט הוא יכיר לך
שמלמתו חכמה של כל מנשם והטעם שכל הדברים המתאים כלשון שהם
המספר באוני ...ליכן כל ... והם הם יהיו ... שהאמר ... צריך
זכר ונקבה ורצה למנות כלל מספרה נעלו נ״ב ג״ן והנטר מיר של איזה בכר
היה למטין ג״ן על כך וכך רואה אם עושים זה לזה ולזר הרבע מההוא המלכות
ולכבר שהאחור רעבך מהרמין שלא המיר הבוונה האלהית כשיגיע השעלתי
כיתר הנה רצה למנות אנדרוגינוס ויצא מספר ג״ן ואמרה כלבך מה מספר
יש לו על ג״ן הנה היה לו זכר ונקבה ואנדרוגינוס כלשון יון זכר ונקבה הנה
נ״ב הכוונה שזה ואמנם שהוא כשהם לשונות : ... כן אמר משה ורצה לבן
ועשיה ממנו גוף רע או נוטר שפה והוא חוש אחד והתאי כבלתו שטן שהוא
שש לפי ההכרת ונקשה למנות כלשון אחר מהלשונות שמן והוצאה שנקרא
כלשון יון דיאבולוס ומעשה כלל מספרו ותצאהו שטן והנו בוא כעניתו והריות
נאה היות גדול שאם לא היה מטר להורות השטן הכתוב כאויב או כאשר
מקומות יהגלה לך סודו ונספרו מכח השמות : ורצה ט מי דיאבולוס באמת
כלשון לשון אם לא הוא בתולם יהיה שטנו שטן אחד ואם הוא כמורק לא
יהיה שטנו רבים והנה היחיד מספרו זוה אל הרבים טן כלשונם טן כלשונם
ועוד נתגלה לך חוה אם ירצה לשונם זה השם נופל על שרים שלשתן
ט השדים כלשונם דימון והעתה כולם : ועוד לו סוד שם גדול והוא שקורין
שם כולם בשם כרוביים ואם כן הם כרובים עה״סור אלהן כלשונם השני
בקראם שם השדים סטיכיאה ושם היסודות כשקראם נבחלקי כאש חלקי
אש ורוח חלק אחד שנקראים ומים ונעפר חלק אחד ינדרים קראם בשם אחר
עם השרים והוא סטיכיאה ולפי זה הדרך כלשונה נעלמה וכשיקר לשונו
יותר מכולם ואמנם המספר הכולל כל האותיות כלומר מתחלף שהם כמולן
עולה מן א׳ עד ה׳ אלף ומרבע מאות והשנים וחמשה שהם אלף וחמש מאות
שמונה חמשה ומספרם כמניינם אלף והנה ונעלם הנה נסורים מלכות ואם
תוסיף מתחלף קדוים שהם מ״ב ועלו כולם תרתוה וסודם אלהות ואם נוסיף
ארנטם שהם במיותם כראש והמחברם עם הג״ן המתיא סודם ש״ר צבאות

שהוא ראש במלכות. והנה עולה מנתפך בהספר הארוך ב׳ אלפים
וחמש מאות. ונעלו כב אותיות. אלף וד׳ מאות ועשים וחמשה
ויעלו ב׳ אלפים וד׳ אל מאות והעשים וחמשה שהם ה׳ אלפי׳ מחו
ה׳ וכל אלף אלף חוזר לאחד הרי חמשה מתוך חמשה [illegible]
שהגלגל כולם והיו בתחומו כי אין כאשר להמספר אין
שיסתן המספר עלמו אבל יצאו כולה בגלגל הכרחי וידוע שלמי
מיתאות שהיו האלפים כתרות האמת בה כב והאחת בה כן כון
שנה מט ט׳ מאות וארבעים כסוד היובל והיה חיצונות ז׳ מעות׳
ז׳ ויהיה המספר הגלגל בשרשם ז׳ אלפי׳ והן והנם [illegible]
בראשיים נסורם [illegible] אלהים והנה הוא מגלגל האיש הוא
כמו למה שאמ׳ רז״ל גלגל מלכות שמים ט גלגל שמים שנים
עם מלכות והוא כלל כ׳ אלפים כיתות והכן גלגל מלכן השנינה
והנה הכל אחד והוא מלאך השכלים ט האותיות הם ספורי
המלאכים כמו שהם מלאכי הספורי והם הם מלאכי השמי׳ ודעם

חלק סימן פ׳ עניין ה סימן ל׳

כלל חלק
שזה החלק

הנה של האותיות למי מיתאותם נחלק על דרך הרקבון של
הדבור לשנו חלקין שנים והם יא אותיות שמשים ושרשים וי״א
אותיות שרשים שאינם שמשים והשרשים נחלקים הם כסדר ידוע
למי האלפא ביתא והם [illegible] עם [illegible] והשמשים הם
נחלקים [illegible] למי הסדר והם [illegible] וסימן השרשים
[illegible] ספר [illegible] וסימן המשרתים [illegible] וסימנך
כלל המספרים של השרשים [illegible] נסורם המספרים [illegible]
[illegible] וסימן כלל מספר השמשים [illegible] נסורם [illegible]
[illegible] וכתוב [illegible] והנה היה החילוק כך
[illegible] לשמשים [illegible] לשרשים [illegible] לשמשים [illegible] לשרשים
ט׳ לשרש י׳ לשמש והנה בין חמשה מהם מן האחרי שרשי׳ וחמשה
מהם שמשים והיו השלמה מהם מהתפנים בהמשנה שהנה
את הם [illegible] כן הם ט׳ ובן [illegible] ובן [illegible] נסורם ישר [illegible] לה
יתחבר כן החבור האמיתי שמש עם שרש שמש עם שרש והמבם
[illegible]

עוד שרש עם שרש שרש עם שרש וראשיהם א״ב ג״ד וסימניה׳ הפנים׳
הן ג״ת וזהו יוסד עליון כל אותיות ומפני שהין ט׳ עוד תכלל
האחרים והם הכלהם כשט עדרים היה ט׳ שרש ג׳ שרש באמת
ורש ט השרשים הם כתרנו והשרשים הם כתר ועל כן הין
האותיות השם והם משוש׳ ונעלה מספר הכל אחד והאחד אחר
ונורם גוף אחר אחר אחר ואם הטוב זה הסוד הטוב שכבר כגו
ליהן והשיב לב אב על כן ולב כן על אב על כן הולך רוח ה
והתחר הלב האחר בסוד האחרים שהם י׳ ספירות והנה שארו
עוד בספירות שמנה נסורס ת׳ ובמאז ד׳ חברם באחר ב׳ המעלו
והלצאים יחד וסימנך ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו
טיה אותיות תורה על כל המורכבות ועתה תקח עוד ר׳
מן העשרות הראשונים והם כל ה׳ והנה הין שמשים [illegible]ת עוד
ר׳ מן העשרות השארים והם סגולין והנה הין ארבעים ותלוק
מספר האחרים הוא כר לו׳ והם כללם כל א״ד העולה מן הארח
והסוד א׳ר׳ים שכללם א׳ [illegible] ל״ד כמו שרמזנו למעלה לשין ב׳
מזה התלוק נמזה הבין ט העשרה כלל הכל והם הכל ואחוס
המעשרות תלוקם ש׳ קס נסורס מנשיים ואחוס הם שמנה
עשר הם השמים חברם ונמצא סוד כללם כל הנמצא הם שמנה
כלים הם שמנה ימים ועל כן בריה מלת כת׳ ימים והבן זה
הסוד מן השלום עד מן שם ארש וכבעבך סורות על כורין ונמצא
בשתנך כח שהוכל להביא מעל המבשמים והטוב ב׳ מיטם
הנמצאים שיו להם רמות אכם והם א׳רם ונלוך ונשון אשר
הם המבשמים בשתמש והנה שארו ד׳ אותיות מן התלוק ונלקחו
השמש מהם לשרשים והם קר׳ וכללם ושמש מהם הין שג׳
והין לשמשים חברם ועלו שג״ת חברם ונמצא ששה שמנה
השם יה׳ כשברא העולם עם האותיות והנה הבין מרכבין ט
הימים הם הכלם והם ששת המשיחים וכשתקבל כזה הכלל
המומלא הבלא מנסתרין והשרח הרכה כהשגת עם הסורן
העמתיים וכשתבין שורש השמשים עם שורש השרשים התחיה
והביה שר המשרתים והבור לי הוא משרת השרים אשר סורם

חמר ויצירה ולהם השין סוד שש מלאכים המשרתים את המלך ה׳
תכונות אשר רמזן ישעיה הנביא ע״ה כאומרו שרפים עומדים וגו׳
ואין הנזכר בתעורר ל׳ מוצאות האותיות המכונא שנחלקו לה׳
חלקים כה׳ מקומות הפה והם אחה״ע מגרון בומ״ף משפתים
גיכ״ק מחך דט״לנת בלשון החכה על מקום שרש השנים שמערכה
העליונה זס״שרץ בלשון החכה במקום הנזכר בשנים לא שההבדל
שביניהם הוא קטן מאד והוא מצד היות המתרגשים עברי׳ בקצה
שריקה והראשונים בלא שריקה והשריקה יוצא מבין שני המערכות
השנים בהכות הלשון על המערכה העליונה הנקרא בשם החך והוא
סוף החך וגם גיכ״ק הנזכרת שרש הלשון המשוי על ראש החך
המשוי והוא אחר שהאותיות נמצאות בכלל כה׳ מקומות הנזכר׳
נחלקו הכלים ונמצרו בעורו הנזכרה לכ״ב חלק׳ והי׳ בגרון ד׳
חלקים זה למטה זה ט הנא בראש הגרון שהוא סוף הצואר למעלה
והוא משוי יותר שירד מעט בגרון וה׳ יורד יותר וע׳ יורד יותר
והנה ע׳ אב ראשית מוצאות הדיבור ועל כן נרמז שהלשונות
כולם ע׳ וכן מספר האותיות ע׳ ומספר הכב״ע ומספר השמן
ע׳ ומספר הזקני׳ ע׳ והנה שם האות הזה עין ונקרא עין מקור
מים חיים וגם הוא מלשון עיון והשגחה וענין מספרו שבעים
וכל שבעים הם שבעה והוא רמז לז׳ ספירות וסוד עין הנגלה
שמשם מתחיל ההשגחה והוא סל״ה וס״ט והוא כולל י׳ משמים
אמר שהם השמות הקדש ומרוחם רבים והאותיות הנמצאות
בשמותם נחלקים לכ״ב לז׳ חלקים. והנה מ״ה יש לה כ׳ הכרת רגש
ירמי ונרגש לא נזכר הו׳ רל׳ בצ׳ כרמי והכרמי אשר ככל הוא עשר
הכרלן מחבירה במכונא שהכת מרומה לכ׳ ומרגישה למ׳ הרמי ולו׳
משט ט הנין הוא עובר כנוע השפה המחרגשה המה מערכה
השניה העליונה נכשיה אכם סוגד את הפ׳ ומוציא הכרת וין
והנה לא כסגור הנחרים יהיו נבדים כמכשאם מה שאין כן בשאר
אותיות והכל נפלאות המאורכרוב שין למי שיתקרם בשכל
אלם ואין צריך שהוין כבלם ואמנם סרנכם כמא שפנינוי ואיננו
כנוכבים שהם כפרור הסכמיי שאם הלשון הסכמיי הרבגר הנא
טבעיי

טבעי וזה סדורן הטבעי א׳ מן הגרון ב׳ מן השפה הרי לשתהם ב׳ [illegible]
הדבור ג׳ מן החך ד׳ מן הלשון הרי [illegible] ה׳ מקומות [illegible]
ושנה מורה תחלה הדבור להעדר הה׳ מן הגרון ו׳ מן השפה ז׳ מן
הלשון ממקומות השני ח׳ מהגרון ט׳ מהלשון ממקומות הראשון י׳
מהחך והנה היו בגרון שלשה והוא אה״ת ושתים בשפה והם ב״ו
ושתים בחיך והם ג״י ושתים בלשון והם ד״ט ואחת בלשון ממקומות
השני ופירוש׳ ואם הנה בלשון שלש שהם ד״ט ל׳ כנגד השלש שהם
אה״ת ושנה הנשארים כ׳ בחיך ל׳ בלשון מ׳ בשפה נ׳ בלשון עוד
ס׳ בלשון במקומות השני ע׳ בגרון פ׳ בשפה צ׳ בלשון במקום השני
הנה היו שתים בלשון והם ל״נ ושתים בשניים והם ס״צ הרי ד׳ ושנים
ו׳ בשפה והם מ״פ הרי ו׳ ואחת בחך והוא כ׳ ואחת בגרון והוא
ע׳ הרי י״ב עם ה׳ הראשונים ושנה הנשארים הם ל׳ והם ק״ר ש״ת
והיה ק׳ בחך ר׳ בלשון השני נ״ב ה׳ בלשון הראשון הרי הכל יחד
הרי כ״ב ודע שאנחנו שאמרתי לך שלה טבעיים בחותם לפי סדורן
לא אמרתי זה בעבור האותיות לבדן ולא בעבור תשאר אותיות
שבשאר בתבי האומות אבל ידוע שכל הלשונות אלה הם מקומות
מבטאם והמוצא שלהם טבעיי וכל אות שבמבטא משפה אונה
בשבט ודע שכל מה שאתה מוצא בזה האיש מן האורה ואנה
מוצאין שבכל איש מכל אומה ואינו משתנה בשגעון ט הכל אחד
הוא הנקרא טבעי ומה שמשתנה הוא הנקרא מקרה וזה כי הדבור
באדם טבעי הוא ושיהיה מורכב בתוך האותיות נ״כ טבעי ודבור
כולל ג׳ דברים והם אש ומלה ומשמעה ואמנם שיקרא זה האיש
זה הדבר בשם הידוע אצלו ואצל אומתו וזה המשמעה בשוה
הידועה וזה הדבור בשגור ליותר וכל זה משונה בעבור הקריאה
באותיות אצל אומה ואומה הנה זה הרשם ט זה מנוסם בכל
אומה ואומה ואינו טבעי אבל מוצא הקול מהגרון ודרות מהשפתי׳
והדבור מה׳ מקומות הנזכרים והיה א״כ כלל הדבור משותף בשניך
זה בלי בקול ורות ואיחוד ונקוד והכרת קול משותפת עם רוח
בהכרת הנה כל זה טבעי באדם שלא ישתנה באחד מהיות כמו במקר׳
כלם ונולדת מהכנתים לו ועל זה התבאר בתוספת בי הלשונות

הסבריות ובהיות זה טבעם כמו שנפל לנושא להורות כוונת הדבור והשלמות
וכן עשה כל תפסים לשון [illegible]ורים שכל תפסים לשון שכתב קדם
לשון הנסכם ללשון השני והשני שאם לא קדם ללשונו לא היה יכול
להסכים לו ולכן לקרא דבר בשני תאשר נקרא בפר כי איך יכון זה
השם אם לא יכון לשונו הראשון ויסכים שאו לחרש לשון וכן כתב שלא
איש הפרש בין הסבריות הם ואין זה מקומם כאורם אבל מה
שזכרתי הכל להבין מה שלא דברתי בכוונתי הייתה לה וכי עם כזה
החלק קצת על ענין יתירת המורם ונכר רווחו לך מה תאמשר
לבאר בקיצור לפי כוונתי זה החבור כזה חלק הרכושי גם נרמז
קצת מעניינו בקצת חלקים האחרים שכשאר יעורר זה על זה הבין
כל הכוונה בשורת השם ~

החלק החמישי

סימני אותיות תקד״ר חלקין ו׳ ומעניינו ו׳ והרבה אמן :

חלק סימן צ׳ ענין א׳ סימן א׳

כולל סוד השמות דבר התכנסם

לכל כולל הלשונות שהשמות הם דבורים נכבדים כפה להורות
בם על עצמי הדברים הנמצאים ועל מקריהם ואין כבל המציאות
לא מה שהוא עצם או מקרה והעצם יחלק לחלקים והם עצם
מורכב ועצם מנוסבך וכן המורה על המקרה ועל כן ראו חכמי
הלשונות שכל השמות עצמיים בין מקריים נחלקים לג׳ חלקים
כללים עליונים חלוקה מוכרחת והם נבדלים ונפרדים ומשותפים
וזה פי׳ בקיצור הנבדלים הם שמות נבדלים שנבדל כל נמצא מזולתו
בשמותיו ובשמו כמו אש מרות רוח מאש ורוח מחים ומים מבמבר
ונבדר ראש וכן כהכתוב זה מזה שאין כל אחד אחר הוא חבירו
במשמל ואשם שהוא נתברו עצם אחד כבת כל שעצמם מחולק אחד
והנה נבדלו מעצמם מצד צורתם במושגו ועל כן נבדלו בשמם ואמנם
כמוב האש רוח ושהנה שתו ניקרא רוח לא ממנו שני תארו כי תמרי
פעם הוא הוא בשנתם חמר הרוח אבל ממנו שני צורתו והנה יראה
זה הרכב מצד השני להיות משואה השם והעצם יתר דבר נמשך לא
שהאש כבר הנסכם שמו כבללו ולא ישתנה כי בהשתנות החלק ממנו
והחלק

והחלק אשר השתנה מצורה לצורה ומשם לשם ועם כל זה לא ישתנה
כל עצמו ולא שום חלק ממנו ואם יקרה הוא מקרה לעצם ולעצמו נשאר
וכן לשאר הדברים כולם והמשתנים הם שההבדל בשם והענין
הכולל כולם הוא אחד כמו דרך משל ואיכות והמדקדקים קראו
שמות המתדמים ונחלקים במבטא והמשותפים הם המין הנבדלים
והם שהשם עליהם הוא אחד והענינים רבים משתנים ומהם
שהוא הנערך והמשותף השמות היה הנבדל אמנם מבדיל כמו שהם
והמדקדקים קראו המשותפים שוים במבטא ונחלקים בענין
וזה כולל ואמנם המשותפים נחלקו לג' חלקים יש מהם מסכימים
שנקראו באמרים השתוף [illegible] מן רחי ורוח הקדם שנשתתפו
בשם רגל לבד ונבדלו בהבדל גמור מפני ששניהם עצמיים שאין בין
עצמות שתוף שיורה שבעצמותם והקורא שניהם בזה השם
המיוחד ויש מהם מוסכמים והוא שיהיה שם שתוף מעמיד שני
העצמיים שהשם על שניהם אחד או שניהם רבים והשם ההוא
המיוחד לנקראים בו תורה בהסכמה על כל אחד מהם מצד שהם
משותפים בענין כי הוא ואשר קיים לזה העצם הנקרא בשם
זה הוא כמשתמש המקיים בו ולכן לכל הנקראים בשם ההוא המשותף
להם בהסכמה הלשון בשם חי שהוא נאמר בהסכמה על אדם
על שור על חמור ועל כל אחד ואחד מכת מפני שענין החיות הוא
ענין נמצא בכל אחד מהם והוא עצם כל איש ואיש מהם כי החי
הוא גוף מין מרגיש וזה הגדר משותף לכל חי ויובן זה
לומר ג"כ לכל מה שהוא סוג או מין או איש בשם ההבדל שלהם
שוה בה בהסכמה בשם הסוג כמו גוף או מעמיד כל כמו גוף וכן
המין שהוא האדם וכן המדבר שהוא הבדל והוא מעמיד עצם האדם
שנדבר מי מדבר [illegible] שכל דבר מורכב מסוג משותף ומהבדל
מבדיל מין במין מאשר המשתתף בשם הסוג שכל סוג כולל המינים
שמתוים לפחות ועל כן השם המוסכם כולל סוג או מין או הבדל
המורים על מהות [illegible] הדבר ולא יורה על סגולה ולא על מקרה
מפני שאין הסגולה או המקרה מן הדברים המקיימים העצם וזה
סבבו יובן שיתמצא הנמצא כמו [illegible] מעלין המקרה או הסגולה לפי

המושכל ויש שהם מסופקים והוא השם הנאמר על שני הנמצאים נמצאי
מאוחרים כנגון שהוא כלומר מקיים מהות. כל אחד מהם או על
עצמיים יותר מהם כשם האדם שנאמר על החי ועל המת ועל
המצוייר כצורתו וכבר יאמר על הנראה במראה או בחלום אבל אותו
אין לו מציאות כי אם בדמיון ונתנו דברנו בנמצאים לפי שהמשתתף
טען לפי הנקראים בשם אחד אינו מתאר בבר המקיים עצם כל אחד
מהם אבל מתאר שקר' להם והוא צורה התואר כלומר הבשר והדם
נמצא שאין הבשר מקיים עצם האדם האמיתי כי אם צורתו השכלית
המעשית שהיא החיה הנכבדה המדברת ולא משתתף האדם החי עם המת
ולא עם המצוייר כי אם בשם אריה לבד והנה דומה השם המסופק
מפני שהרים לשני שמות הנזכרים דומה למשתתף הראשון האמור
האמיתי מצד היות זה העצם וזה האחר כאמיתו ודומה למוסכם
מצד היותו נקרא בשם אחד גם וזהו מפני שאין אין העניינים [illegible]
שהם משתתפים נקראו בשם אחד יחד ומפני ההדמות לשני השני
שמות נקראו מסופק ויש שמות נאמרים בכלל ופרט והם כעיקר
מין המינים כשם סוג כשם כוכב האמור על כל כוכב ונקבצו
מכוכבי השמים בדרך כלל והוא ג"כ אמור בשם
לכוכב אחד מיוחד והוא כוכב חמה בנקרא כוכב בשכל
אשר [illegible] הוא השם אשר על [illegible] הירח והוא כדמות ספור לחמה
ועל כן נקרא כוכב חמה ועל התפיר ג"כ והרומיים לא יאמרו שיש לו שם
כלל ופרטי מפני שכל השמשים למיניהם נקראים תמיד ויש אחד
מהם מיוחד נקרא תמיד והוא כדרכו ויש שמות שנקראים מושלים
והם מורים התחלה על עצם קרוב והוכח והמפורסם השם ההוא על
עצם ונמשך הנשל מהעצם ההוא שהיה ישב עליו בה מירות על עצם
אחר לא שלא נתיישב על עצם אחר כמו שהתיישב על הראשון כשם
האדם המיושב על אחד מחיות כ"ח ומפני שהוא [illegible] יקרא הגבור
שבכל אדם לבעמים כשם אריה ונכלה כשם המתרונים והכוונים
אין להם קץ כל שמשלים שמות הדמיונים בלועה [illegible] ויש שמות
שנקראים מועתקים כלומר שיורו על ענין אחר הנמצא והוא
מפורסם אצלם ונמשך הנעתק ואצל התכמים לפי רבים אין הכוונה
בהם

כהם שזה עם הכונו׳ השם שם המלה והוא ונותנו בהן רבות והם
הששה חלקים מכלל השמות המשותפים נז״כ. ושער שמות רבים
אלה הם נגזרים ואלה הם רה״ואמרים כמה שנגזרת ואמרם משם
הנאמר ואמנם המאמרים הם הלבן והמכריז והצחק ורואיהם והכנוין
שבם חלופים יהבן שיהיו בתיבות שלילות כמו אש ואבה והוא
ואמנם ואמנם והם ויהבן שיהיו באותיות מחוברות אל שמות ול
פעולות מבלתי מעשי חכמה הין משיך מעשיו חכמתנו וכן
חכמתם ותנשם גם כמו ראשי כנך ראשך וכיוצא בהם ויש שקרא
לבנויים בשם נשברה הקושם מפני השתתפם לגשרה ואם השיםם
בכלל טן וכו לנקבה ויחיד ורבים כמו שהשמש ועולנו כנוין
בהכבת שכן ראוי להשלים כל הגנשים הנמצאים ברבות נגד וכ
חלקים כמו שאמר בחלק ב׳ מזה החלק שאנשובו כי יש שמות
מורכבות הרכבתם ספר ושני השמות משתמש כשינוין רבים
ונבר חלקום המדקדקים לחלקים רבים מאד ואין לא הגיעו
לתכלית ולא יגיעו לעולם שאין להם קץ ואמנם הבאנו פה שנין
השמות כדי לגלות בם למנים מה שהשמות פנה של

חלק סימן ק׳ ענין ב׳ סימן ב׳

כולל ענין הפועל
מפני שהשם

יורה על תנועה מקריי או עצמיי והפעולה אינה לא עצם ולא מקרה
אבל ענין מיוחס אל ענין אחר כמו שבארנו והוא זה כי שהפעולה
יש מהנה נמצאה בכח ויש מהנה נמצאה בפועל ויש מהנה עבורה
ויש מהנה מלאכותיה ויש מהנה מקרית ואמנם זה שבבה יחלק לשני
חלקים קרוב ורחוק הקרוב הוא שקרוב אל הפועל מאד והרחוק הוא
שרחוק מהפועל ולפיכך יכנסו עניינים בקרוב ורחוק שנזכר מן
הקרוב והרחוק כאמרנו חלר האדם הרחוק הם ד׳ יסודות והקרוב הוא
ש״ן הנקרא קרי והמשני הם מה שבניהם ואמנם הפועל הוא כאמרך
באדם כותב כעשה כהוכה שאין הוא הפועל כפועל והפועל מה שהוא
כפועל מאיר ואמרנו שאין הפעולה לא עצם ולא מקרה כ״א יחס מה ביחס
אל הפועל שפועל אותה ואל הנפעל הנושא אותה והנה אינה עצם
שאינה נושא ואינה כח כמו שאם היא כח כמו אינה פועל ואת

היא בה פועל ונאמר אם היה עתה כך יובן לקראנה שם היחס נאמר
שכן יתואר הפועל והתואר שכן יתואר הפועל והואר שכן יתואר הפועל
הנמצא כשהם הנשואו או המקרה ואמנם הפעולה הטבעית היא
העצמיית או הנמצא כאשר נבאר הפועל לטבעי כמשל אין הנמצא כמשל
כאשר בענין הגופים המורכבים כרוב הכוכבים מאש ורוח ותחתון
האש ולחות המים ועליית זה למעלה וירידת זה למטה ושיתנו בהם
ואלה השינויים הנמצאים בפעולה הטבעית יקראו מקריות כמו
שיקראו עצמיות ט אינם עצמיים אבל קראום עצמיים מפני
היותם מהמורים עם העצמיים הנשואים אותם ולא ימצאו
כלעדם כפועל כלומר האלה והשתנות בזה נקראום למקרה
המקרה לשתי הפעולה עם מהשתנים ועוד נשאר ממנו בתנם
למים ובלחות לרוב ושימצא בהם מקריים עתים ואלה והנולד לבד
הם הפעולות הנמצאות כטבע ונקראו טבעיים ונמצאו מתוך
הטבעיים כאלה המקריים הנזכרים הקודים לשניים כההפכות
שתים ויקראו מקריים ואולם המעשים המלאכותיים הם המעשים
שי' אדם לבד וכל כאשר עולם לא יקראו חומר אחר לא קטן ולא גדול
לא רב ולא מעט וגם לא יעבירוהו מהבריאות המוטבעת אבל
המלאכה היא דומה בקצת ענינים לטבע שהיא נחשבת התנועה
בתולדת כמו דיוק והנה על זה יוחסו המעשים אל פועליהם
והמפעולים אל פועליהם ויחס הפעולה הוא המשותף לשניהם
ההתייחס אליה וההתייחס אליהם ומפני שאין פועל בלתי זמן ובלתי
מקום יותפס וב' הפועל והפעול אל זמן ואל מקום ומפני שאין פועל
בכל בלתי ל' סבות והם החומר והצורה והפועל והתכלית ייחס
כל פועל לארבעתם שהיא סבה צורתו וכל אלה השנים מבואר
בספרי החכמה ואולם אנחנו נעיר פה ענין יחס הפועל אל זמן
לבד עם הפועל והפעול והשאר יבוקש במקומו ונמצא נוכן
מאשר בענין המשל ונעיר על שהפועל הנה יהיה יחיד או
רבים והיחיד יתחלק לשני חלקים זכר או נקבה והרבים נחלקו
גם לשני חלקים זכרים או נקבות והמורכבים המורים אל הפועל
יתחלקו לג' חלקים והם הנמצא המדבר עם הנמצא הנוכח
על

על שלשה כלים נמצא לפניהם והמדבר על עצמו והמדבר על
חבירו מפני שהם על שלשתו של חבירו ויחלק זה לג' חלקים
ג' נמצאים כללים והם אנחנו אתם והם וג' כללים נמצאים
פרטיים והם אני אתה והוא ונקראים זה בענין חלקים שנה
לזכרים ולנקבות ויעלו לי"ב חלקים ואם חסר מהם דבר רע
שבנו מחסרון הלשון והנה בלשוננו כשורשה לחם מגזל שכבר
עבר כאשר מן הפעלים של פועלים יחסרו מהלשון ג' שמות ב
מי"ב ונשארו הג' ולא נתייחדו למה שראוי ליחדם להם ונשארו
אך ט' ואלה הם מגזל ראובן אכל מגזל מלך מגזלה אשת מלך
מגזלו ראובן ושמעון אכל מגזלה מלך מגזלו רחל ולאה מגזלנו
אברהם ויצחק מגזלנו אנחנו שרה ורבקה מגזלתי אני יעקב
מגזלתי אני לאה מגזלת את מגזלת את לאה מגזלתם אתם
עמרם ונחה מגזלתם אתם יוכבד וצפורה אכל מגזל מלכה
הנה הזכרים שיהם המגזלות הם י"ב ואמנם היחידים הם ו'
ורבים הם ו' והנה נבדלו כ' מן הרבים והם מגזלו מגזל גם מגזל
מגזלנו ולא נתייחדו בם בלשונות הזכרים מן הנקבות כמו
שנתייחדו בשאר הרבים ואלו הן הנבדלים ג' ונשלמו הכ' מהן
ושנו נבדל אחד מן היחידים והוא מגזלתי שלא נתייחד בו זכר
מנקבה כמו שנתייחד בשאר היחידים ואלו הן הנפרטים ה'
ועלה הכל ט' ונשלמו ג' ויש לשנות שנחסרו יותר יש שחסרו
מעט ויש שחסרו זה בלשוננו כל ט' אבל להוסיף על י"ב לא
יתכן לפי הדבר הטבעי שאין הנמצאים לא כמתן ולא יותר.
ואלה הם הקונים בשבתם הוא היא הם הן אנחנו אני אתה את
אתם וזה לפי זה עלו הלשון עלו אל הכנוי עשרה ט מגזלו מגזל
שהיו [illegible] שנים לשם הוייתר כל אחד ונבדל בין בנייני הם
הן ולא היה אפשר להשלים כולם היה הדבר תשולה נראה מה
שמצאנו אנחנו גם נחנו גם אני גם אנו ולא מצאנו כך
בכמל ולהם שהכוונה בלשון היתה להבדיל בין הנקראים בהם
במקומות כי זה ל"ב נהיה לכון ואין שעה תמני שמצאנו אנכם
במקום אתם ולא מצא שם אתם לנקבות במקומות כי זה

גם יוכלו לפעול בלשונות או לספר מן הסורות מן האחרים והנה
זה אשר זכרנו לפועל שעבר ואחרנו שם שסובל זה לשני חלקי בנתינו
מן הסבור ואחנו מהם שהזמן נחלק עוד לעומד ולעתיד
כי הפעולה מורה על שהם ונחלק העתיד לשני חלקים ולו
רבים הד׳ מהם שנן מורה על העתיד להפעל וד׳ מהם עתיד
על ד׳ מנושאים והשני מהם שמקבלים אותו אינם כי אם ארבעה
והם יחיד נחלק לזכר או לנקבה ורבים נחלקים לזכרי או לנקבות
כאשר כתוב להם מתנה ראובן שומר זה הספר עתה ואמר
אבל על שכר לא יתכן לומר שכל שני עתיד ואינו עובר
זה לקיים ההווה עתה אף התחלותו מעת המתנה ואילך או
העומד או לאו ואינם שם מתנה כי אם מנשם לא מנשם והכוונה שהוא
סור גדול מהגדולים שכבר התורה כי מה שאנו כותבים מה איננו
רקם מהסור שאין בא להעתיק זה החבור כנגד המדקדקים
אבל כאן העניינים כל לשון העברה לא דבר מוכרח או מועיל לא
כוונת החיבור ויוזה עוד שהאחד לנקבה בעני שתי זה הטון
כראש סלו נכן לרבים שהרן לרבות שמרנו והנה הנעשרה
הבנים שהם הבניינים יוסיפו על שרשי השמות או המעולות
עשרה אותיות בסוף להבדיל בין הבנוי בשמו כאמרך לשתי
שמו שמרה שמך שמתו שמם שמך שמכם שמכן ובפעולים כאמרך
פעל פעלה כמו שרמזתי כם בבניינים לא שהפעולים יחסרו אחד
כמו שזכרתי אבל הבניינים הם עשרה כמו השמות ואחר שהנחתי
מן הנא כיא הטון סורם ונם הטון מן התחלת ג׳ הבניינים של שתו
שהם שתי שמו שמה כי סוף לעברה ובן שנה הענין כן מהם זה
אחור שמרן שמרנו העשונה מרכבים לא השם והשין מעלנן החיות
יה׳ נעור הפעול מורה על העומד ובן הפעול עומד ולא יקרא
פועל לא הפועל כפועל רעת הפעל ואם פעולתו הוירין כלי
העבר גם הוא כלתי העבר וזה מושכל ראשון ואם יעבר הפועל
והנה הפועל הפעול נומר כמו הספר אתר שכתב ואעפ
שהפועל חי עודה לא יקרא פועל אבל הפעול יקרא פועל כל
עוד שהפועל נמצא אתו וכן ואם נעדר פועל במחיקה אנה
מהלכת

מהלות לא יקרא משולש אבל יאמר עליו שכבר היה משולש אבל עתה
שהוא מוסף כמשולש כ״א כמת קרוב או רחוק והנה הין הדברי׳ הנאמרי׳
במשולש ד׳ והם כאומרך ראובן כותב לאה כותבת אברהם ויצחק
כותבי׳ שרה ורבקה כותבות והם כותבות. כאלה המין ה׳ של כותבת
והכל שוה בלשון וכן עוד ענין המשולש כאומרך הספר ב׳ הספרים
כתובים האגרות כתובות והם אלה ה׳ בכבוד ולא יתכן להוסיף
עליהם ולא לגרוע מהם כלו׳ שאם ימצא אחד מהם בלשון ואנחנו
שלא ימצאו השאר מן מכלל כל המין מן האמת משם משלותיו
הכלל לכבודו בכל זה שהרחבה והנה יש שני ענינים שהם שרש
לכל דבר שאמר עליו שהוא משולש והם שמות ראשונים למשל כאומרך
שמן כמו כנעמס שעליהם מכנה כל משולותיו עפר ושעור ועשור
ובמשולש לא יתגלגל על שם השנים שאינו מקבל רבוי ולא סמיכה
אבל יתגלגל על שם היחיד והרבוי שהם מקבלים רבוי וסמיכה
והכלל של כל שם מתחבר לו כנוי מורה אבל לשם השנים לבד
לא יתחבר לו מורה כנוי אך יתחבר לו הלשון וזה נ״ב סוד גדול
ונעלם ובבר יתגלגלו שם השנים נגזר והנה שם המשולש נחלק
לשלשה חלקים אחד מהם הוא שם יחיד ורבוים והשני שם יחידה
ורבות כאומרך קדש קדשים או קדושה קדושות כרבשות הש״ין ט
הרבניין מורין על הנאמר במהנואר כלם ושולתא בהם ומקור המשולש
הוא כולל ג׳ חלקי הזמן והם היה והוה ויהיה והוא לבדו בתן שמור
נזכר או זכור ויש לו רבים רבים בכל הבנינים ואין אדם יכול
לפרש שענין כבוד ט תמש היותו מקור היה שיעור עולם ובבר
יתחברו לשמש ד׳ אותיות בכל״ם לבד ולא יתחבר אליו עוד אות
אחרת לשמוש אבל כבר יתחבר אליו ו׳ השמוש כמו ונעשה אותו
ויש משרה ושרתה וכן יתבאר אליו ה׳ ההודעה כגון האומר למלך
בליעל ולא יתחבר אליו אות אחרת. וגם יתחבר אליו כל עשרה
נ״ר הטעמים והיותם ד׳ תוספת עם בכל״ם והיותו מקור כולל כל
בכל״ם זמן יורה על היותו חומר אחר לד׳ יסודות והוא משורש בכלם
והוא מקור להם וזה ענין שאמר ג׳ין קמץ הוא מקור ושין שבא
הוא תנאי ומן המקור הראשון ומן התנאי המוצא ... כלרבה ולא

ולא רצה גם אור משתנה עם תנועה כמו׳ והוא נוסף כגון יצא
ועשה וראה ונעשה והשתנוסף ככלל האמר בשמור בשמור לשמור
משמור והנה שב להיות שין מעקר בשבא בעבור הנוספת של ה׳
אותיות אלהם כהיותם נ׳ השימוש לא ישתנה מקומותם וכל
המורמה לא ישתנה המקור אלא יבא אחרין אותה להורון מהנמצא
אתו׳ והנה השרש כולל ה׳ שמשים על ד׳ נדרשים והסימן שיורה
עליהם הוא ד׳ אותיות איתן וזה שמשים ראובן מדבר על עצמו
ואומר אשמח ומדבר על חברו הנסתר אומר עלון לוי ישמח וכשהוא
אומר לו השרות וכהיותו כולל אחרים עם עצמו יאמר נשמח ואלעם
שיהיו עובר אשמחה הוא שנה ללשון ראשון וכן ישמחו הנא
לרבים וכן נשמחה וכן השמחו וכן השמחי וכן השמחנה כל אלה
נכללו באיתן׳ והנה גם זה יהיה הדבור ראוי להיות נדבר על פי
התנועה שזכרנו כן יחיד לרבים וכן זכרים וכן נקבות עד תומם
בזה הדרך אלא שתחסרו להם מה שהראה והמשל בזה את ראובן
אלך את הדבר אלך אותו שמעון ולוי נלך אותו רחל ולאה נלך
יהודה ילך יוסף ושלמה ילכו שרה ורבקה תלכנה יהודה ויוסף ילכו
שמואל תלך שרה תלך ינכר ותמורה תלכנה הנה אלה ש׳ דרכים
ג׳ ליחיד ג׳ לרבים הנה ו׳ דרכים ג׳ ליחידים ג׳ לרבים והחסרון
שבלשון כי הם ב׳ יחידים ב׳ ורבים ב׳ ואלה שארו תשלא נכפלו
ד׳ ביחידים וד׳ ברבים ונבוא זה הדרך אתה צריך לחקור בשאר
הבניינים הכבדים כמו שראית מזה הבנין הקל אשר העירותיך אלין
כי לא כתבתי לך זה הענין בזה החבור אלא להעיר אל סוד הלשון
לפי הבנת שאני מבקשו להשיג מה שיבא לפנים כמו בהקדמות האלה
מוכרחות להקדים כדי להגיע אחריהם אל הבנינה בחבור והוא
ידיעת שם השם באמת והשכל מודיע שאם לא הקדים ידיעת
סרכי הדבור להשגה לא יתכן להיות ההשגה המושכלת המקובלת
מהשם שלמה׳ ואמנם אם ידיעת ההקדמות הנרמזות ההשגה
קלה להגורה אם לא יתעכב מזה מונע חיצוני או פנימי או רצון אל ה׳:

חלק סימנד ענין ג׳ סימן ו׳

נשלם דרכי המלון
כל לשון כוללה
שלם

שלש דברים אלה שמות ופעולות ומלות נכבר בארנו השמות מהם
בקצרה לפי ענין כוונת החיבור ונשארנו לבאר המלות שהוא הדבר
השלשי מהן ונאמר כאן שהמלות הם הדבורים הנקראים קשר
לענינים המכוונים והם מקרים ואעפ שהם הכרחיים בדבור וזה
כי כאמרך שם כשן יעקב לא תבין מזה כוונה לעולם ואעפ ששם
השם הוא שגדר שהוא מורה על מהות הנמצא ועל עצמותו ואעפ
שהרכבה כמה שמות העתים יחד לא תבין מהם כוונת הענין עד
שתצרף אל השם מלה מן הדברים הרבים צריכים לקשרם במלות
נפרדות או באותיות קשורות בשמות או בפעלים כאמרך ראובן
שבק או פעל אחר כשן יצא ואמר ראובן יצא והנה מן השם לבדו
לא תבין דבר מכוון ולא מן שהוסף אל פעל עד שתוסיף להם דבר:
אחר או רכוס כשן מן השער היום ואז השלם כוונת החיבור בהרחב
הכל יתר כאמרך ראובן יצא מן השער היום ואם השם מורה על דבר
נמצא לא השלם הדבור לבדו כי המלה שהוא מן או כי מן העיר כיון
מהעיר שאינו מורה על שום נמצא ומכאן התעורר על רבות
סברת המלות הם רבות מאד והם משונות מאד ו מון ונם ונעורת
מכל זה שאמרתי להבין מהנגל מה שאומר מכאן ואילך בחלקי'
הבאים הנה בארתי לך מה שראני לבאר בה' חלקי הדבור אשר
כל לשון בנויה עליהם לפי ענינו ונשארו אלה החמשה פרקים
הנחלקים לה' חלקים כאשונים כדרות הקדמות כוללות בקצרה
למה שיבא בחמשה פרקי' הבאים אחריהם הנחלקים עוד לה'
אחרים והנה כלל אלה החמשה החלקים הגדולים שעברו בחלקי'
קטנים פרטיים להם וסימן כולם כת"י חבר אליהם י' חלקים
גדולים ויבא הכלל חייך וסימנך כי היא חייך וארך ימיך והשמר
לך פן תשכח הדברים האלה ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך כי הם
דברי אור השכל הראשון ועל כן יאיר בלבבך כוכב מחדש ונזהר
שם מתשכון שם והחייה בו חיי עד

החלק הששי

סימני אותיות ל"ה חלקין גדולים ושניין ששם והתיבה צ"ל:

חלק סימן ש' ענין א' סימן א'

כולל אותיות

השם המיוחד כל מי שיש בידו שום קבלה מידיעת השם ורוצה להשלים
שכלו עמה ולהוציא קבלתו מכח מקובל אל כח מושכל צריך שלא ינהל
נפשו על מה שיראה בספר ואם תהפוך דעתו בקבלתו יקרא לו
יוסף מוסר תלמודו אל רשע אשר הנה ממינו ויסור לו תלמודו
ולא תהיה נפשו עליו עגומה בראותו דברים עמוקים בתחילת
המחשבה ואם לא ימצא מוסר תלמודו ומהר קשרים יגיע עד
שיכון בנפשו שאין יודע שאם הוא בעל שכל ועתה מונח בך ואין
והסתכל בענין ככה מן הדברים האמתיים ושים בעיניך ושמרת
מאד ואם לא ושים דעתך לא ידיעה בפי דעתו ולא בפי דעתו
המקובלת אלא בפי האמת אז יגבל ולא ישא פנים לקבלתו אם
היא בלתי מושכלת כי שיקשה על קבלתו המושכלת המקובלת
מהשם ומן משה אבל יתחול על כבוד קבלתו המורגלת ויבחנה
ממנו קבלתו המושכלת ויחשוב שקבלתו היא היתה אמונה נקלה
כי טרם בא לו בלבו שיש השכל והוא הזמן אשר לא ראיתו אור ואם
הוא בהיר בשחקים החשכה בשם וגו' ואולם בראותו אור במאור השכל דלוני
כי בענין השכל לו ענין נכבד והוא לו שני הדעות והחושים ונבחרו לו
הנבחר וגם שערי הראשונה וכל המהדרים לו וכל הדינין לו כזה
הענין ברגלו מענין לענין והדמיון רגל הענין הנזכר למעלה יורה
כאן ויתעלה רגלו מאת השם נקודותיו עליו ורגלו עליו אהבה לו
הקרי רגלו אלא רצונו ואחר שהודיעך כהבראה קטנה והזהרתיך
על מה שראוי להזהר עליו בדברים מעשים שבאו במקום הטעם
אחל לספר אותיות השם הנכבד והנורא ואודיעך אותיות השם הנגזר
הם יתברך

דע כי הנה הם ד' אותיות

השם הם ארבע ונקראו כולם אותיות העלמה על דרך זה שמי
לעולם וזה זכרי לדר דר ונאמר בקבלה לעולם כתיב כלו שהן ראוי
להעלימן ועל כן היו אותיות ההעלמה זהו המובן לנו אבל העולם
אינו זה כי לעולם הוא הפוך ועניינו באחד הוא ענין העולם והשם
הוא ענין המעלה והוא שאותיות השם הם ראוי לעולם כלו לעולם
מעלה אותם והוא כמו לעולם למעלה הראויה והעד על זה אמרו
מיד וזה זכרי שהורה על זה שהאדם חייב להזכיר ונסור לדר דר מורה
שכל

של דור ודור מהללו כאשר לפי הזכרה שזכו והנה הזכרה שכתה וכבר
הזהיר ואמר כן תשכח וגו' והרמז המחה את זכר עמלק מתחת השמים
לא תשכח שכבר נאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר
דר והנה דר מלשון דירה ועניינו כל הזמן שהדור דר בעולם ולא
נשכח וכבר שכן כתוב ט' אין זכרון לראשונים וגו' וכתו' דור הולך
וגו' אבל השם כבר נאמר ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור ונאמר
עוד כנגדי השם מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור
ועל זה יובן באומרו ואתה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור הורה
במלכות כשם וכמהות שם לעולם באמרו מלכותך ושמך ואתה ט'
הם ב' מעלות שתוך הוא נשמו ומלכותו וכבר נודע כי שם סימן מורה
על מציאות עצם על מקרה וסוד השם הוא שמו מלכות ועוד הוא
שם מלכות סופי תבות וראשי תבות ותוך תבות השם אחד וכלן
והאמת מושכל והיום מושכלת והשם כלו אמת והאמת כולו שם
והמושכל אחד והסוד הוא זה והכינה שם מלכות הוא מלכותו
שם הוא וכשם יה' שמו והוא מלכותו ואין זה דבר שירומה אבל הוא
מושכל ט' כמו שנראה יפול שיעור הרכבה ואין בשם שיעור הרכבה שייך
כאן מיוחד מכל שבעין ואעפ"כ שכלם שבעין וכמושכל מיוחד
כברכה מיוחדת ואם היא משלשת כמו שסמו אחד ומשולש וכמו
שמו אחד ומשולש כהשם לוים ישראלים וכולם ישראל אבל אין כולם
כהנים ולוים וכל כהן לוי ואין לוי כהן ואחר שהודעתיך זה אודיעך
שאין שני שם שמות מכ' אותיות כשנים משם והנה הם הראשונים
הנבחרים מכל האותיות שם יה ועוד נבחר נ' לשתופו על השם ועוד
נבחר אלף והנה אלה הם ד' אותיות הכות והם אשר מציאותם בכל
וכל [illegible] מתגלות על שם המיוחד אין כן שום שהוא מאור אחר
כלל כי אלה הד' והם הם לבדם אותיות השם המיוחד ואחר
שהודעתיך זה שמע מה אומר בסתריהם לפי הקבלה בחלק זה

חלק סימות' עניין כ' סימן ל'

כולל עניין
כהנראות

נראה אותיות השם בעבור שהשם נמצא מיוחד המציאות ויורו על
האותיות אשר מכולם במספרם התחייב מציאות כולם בהכרת והם

כולם יחד · ומה שהוא ממשיך כל מה שנבראו אחרון והבחינה מרובע
הוא האלוה ית' ועל כן צריך שיורה עליו אות שיורה שכן עשאוה עם הבאים
אחריו וזהו אות א' כי א' הוא אות שהיא ראשון לכל האותיות במערכה ולא
יתכן להורות יותר מהם במכתב בלא הורה לך וכל נקוד שהוא
אות שתחת הנקודה א' משותפת זה דבר כל האותיות מורכבות מכל הרכבה
אחת אחת כל מא' עד ה' עם כל אחד ואחד מהנקודים והאריך בכל
אות אריכות מעט והביא שהנקודה התחלה משתתף א' עם אות ועם
נקודה ואחר עשה הברה אות מהמה ונשארה הנקודה במשתתף עם א'
מהגלגלת כמו כן בהערכה בנקודה מהמדרגה על דרך משל על הלך לברה
כי המסוק שבים לא מתשימה לנשימה וזהו הבנתי למה משוא חי באדם
שאם הפסוק מהם שלהם נשארה בא סבה קדמה לחיותם קצת שעה ומות מיד
ועל שנשמתם ונשימתם הם סבת חיותם הקרובה הורה אות הנשימה שעליה
נתלו כל הנשימות על משואות האלוה שהוא חי כל חי והוא הסיבה הראשונה
לכל חיי החיים כולם ועליו נתלו כל הנשמות מראש עד סוף וידוע שכל
ההברות הם ה' מינים במשואות בדיבור אחת למעלה ושמה חולם וצורה
נקודה אחת על סוף האות · ואחת למטה ושמה חירק וצורה נקודה אחת
באמצע האות · ואחת השלישית בין למעלה בין למטה באמצע האות ושמה
שורק ואחת למטה משבבת ישרה ושמה קמץ וצורה קו ישרה מסוף האות
עד ראשו ונקודה אחת תחת הקו באמצעיתו ואחת למטה ושמה צרי
וצורה שני נקודים אחד בסוף האות ואחת בראש למטה נמצא שכל חמש
ההברות למטה ולמעלה ובאמצע לא שהאחד היתר להיותו עליון לכל והאמצעי
היתר להיותו באמצע וצירי למטה נקוד אחר נקרא פתח הנזכר בהברה
והב' הראשונים הין למטה ושאר הנקודים מלבד הנרכבת וזה הענין יושלם
בתקונו כחלק השמיש כסוד מכתב השם · ודע שהנשימות אשר לאין הם
א' ורמז זה לך לשון ישמעאל והוא כינוי לך נשימות העם והנה סוד ויפח
באפיו נשמת חיים שרמז בו על מרוח שלמעלה והוא על שני דרכים וכן הם
שעשה חי מה והוא כי נה חי משכיל מה. וכמו שאמר העבריי הורה לך מהאון
לא יהיה משיאות לאות הנחשב להורות כן אם העדר הנשימה מהאיש לא יהיה
משענת לחיין ודע זה ונרמז מה שאמרתי בענין הנשימה שגם היא שמה
שמה בסוף תהלים כל הנשמה תהלל יה שפירושו סוד כל נשימה ונשימה ·
ונעור

ועוד נבאר זה יותר מבואר בסוד מבטא השם כענין הנשימות והדבורים
והכתבים והמחשבות עם צורותם כענין הל' ועל היות א' ראשונה בכל ענייני
הל' בהערכה לפי שהיא ראשונה לכל האותיות ובהערכת המספר
האחרים שהיא ראשית לכל המספרים לפי היותה סימן למספר הראשון שהמספר
אחד הוא מספר והמספר אחר אינו מספר לפיכך היתה אות א' ראויה להיותה שם לשם
כלו להורות עליו ועם היות הנכבד שבכל הנמצאים המשמש והסובב
ועוד נודע שה' שהיא ראשית לארבע מעלות המספר שהם אחדי' שראשם
א' בסימן ראשון ועשרות שראשם י' בסימן ראשון ומאות שראשם ק'
בסימן ראשון ואלפים שראשם א' עוד בסימן ראשון והיא חוזרת חלילה
ועל כן נקרא שם הא' אחד והנה בא להורות בזה שמו שהוא ראשית
הוא כשתתו הבליה והוא אמר הנביא שרמז על זה שאמר השם
אני הש' אני ראשון ואני אחרון ואשר בא לגלות הוא שא' היא תמונת
השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם אהיה והיא גם תמונת
השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם יהוה והיא אחרונה במעלות האחרי'
והיא ראשונה במדרגת העשרות כל זה הוראה על היותו ית' ראשון ואחרון
בלא ראשית שאין לו ראשית ותכלית שאין לו תכלית הוא ראשית לכל המציאות
[illegible] אתו והוא תכלית לכלם שכלם נבראו בעבור התגלות מעלתו לברואיו
ולפי זה הזמן [illegible] השם נחר שמו כל נבור שהוא חורה על מציאות כח האמתי
כמו ראובן בכורי אתה [illegible] ונתנה עוד לחר שמו העשירי להורות על תכלית מה
שאפשר להגיע [illegible] המציאות לברות שהוא הכל ומפני שמו א' עד יו"ד
עשרה אותיות וכלם מיוחסי' לה הראשון שנקראו בשמ' הכלל אחרי' של ד' שם
הראשון ששמו אחד הוצרך להודיע בראש האחרים ובסוף האחרים שאין
למעלה ראש ואין אחריהם סוף אחרות ששניהם צריכין להעיד על אחדו' השם
על פי י' ספירות בלי מה שהם אחדות באחרונה ולא היה אפשר אלא שיהיה שמו
כלו שתי אותיות לו כנגד [illegible] והנה היא שהם כמספרם כוללים [illegible]
האותיות ועל הין אותיות נקראים עליהם בסימן [illegible] והנה כחלק שם
האותיות לשני חלקים. אות יו"ד לשני חלקים אות א"ה והיו"ד א' לבדה ואח"כ ו"ה
ועוד יו"ד לבדה ואח"כ ו"ה והסוף ו"ה לה ה"נ בשניהם הנה המצא בזה סודם
ה"נ א' ה"נ בלא סימן ראשון וסימן אחרון שענין ה"נ הוא ענין רחוז כמו והתורה
והדין שם ה"נ תחיה יורה עליון ה"נ של [illegible] ה"נ התורה יורה על ה"נ של [illegible] והסוד

אותם שאמרנו קודם הורה עליהם כל של רם ישתבח כמש הורה עליהם כל
של ריו והנה זה מאמר וסוד ריו הוא סוד יוד וסוד רם הוא סוד יוד הא ויו הא ומראה
גם הוא יוד הוא לא שזה המיוחד בלבם וכסוהו שם כשהלב אשר לא יחלו הלב
עד שנתגלה העטרה הסובבת בו ונעורו ערל ונעכבו על מילה ומלכם אחר
שגלה לבבם והסירו השאור הטוב שהוא עורלו ונשכבם לא הקשו שוב כסור
הקשה שהוא הסבה הקרובה הפועלת למציאות האדם והוא לצד השם הרחוק
לצד החמור לשוכך בה חייהו מיהוה אשר הם כיהם בקרבם מי שהיה סבת מציאותם
ואילו החיוהו בנפשם מפני שהסירו מלבם ערלתו ועלו ערותו בבת
מילתו ומלוהו ושפכו דמו עד שיטהרו מהנהו ומציאותו מן כשבטו
והתינוקה שטבעדו והחליפו מה בתי ומלבם המירו תי כלתו ומפני
היות כל רם ראשית חומר האדם היה שם כולל השם המפורש
מורכב כמכוא ו' פעמי' ה' והנה זה והוא כוונתו מה שהורה עליו
השם כשט ררכים האחד י' פעמי' ה"א .

ואין כשם כרכבה והנה נוכרו עוד ב' מעלות להורות כם על סוד
הדרגות והרוב מיוחס לררים מעולם והעולם מיוחס לזמן והזמן
מיוחד לעולם והמעלות הן זכרו וממשלתו וכסאו וזכרו נמשך
לשמו וממשלתו נמשכת למלכותו וכסאו נמשך לעצמו והדרגות
נמשכות לעולם . ואלה כהמשכות המוכרים ידועות לכל משכיל
מקובל והנני נותן סימן לבעלי השכל אין ספק שהנמשך אחר
המושך הנמשך סתוה ממנו בהיות כשט מינים אבל בהיות ממין
אחר יהיה להיותם שנים במעלה ואעפ"י שאינם שנים במציאותם
ומפני היות הנמשך או המושך אחד משלשה חלקים והם נבדל
או כח בלתי נבדל או גוף נצרך להברית בשכל מי נמשך
אחר מי מאלו הג' וכרעהינו שהשכל הנבדל מושך ואינו נמשך ס"א
ורעו כי הכח אלה הגוף נמשך אחריו והוא בלתי נמשך אחר פרע'
אדם וכרעתינו שהשם הוא סבה ראשונה לכל המציאות הוא
מחויב המציאות בבחינת עצמו והוא שכל בעליונה שבכל
מדרגת הנבואה ירענו ע"כ מזה שהכל נמשך אחר עצמו וכל
מה שירומה מה הבארים המיוחסים אל עצמו כולם נמשכו' אחר
עצמו אחר שאין בעצמו שום הרכבה שאם היה מורכב לא
היה

53

היה מחוייב המציאות בבחינת עצמו אבל בבחינת שם חלקי
הרכבתו וכל הרכבה היא לקרה שקרה למרכב וכל מורכב יש
לו מרכיב וכל זה כבר התבאר בלא ספק בספרי החכמה׃
וא״כ כל שם שיורה עליו יהיה שם מורה על מציאותו או על הבדל
שבו נבדל מזולתו והוא מנהג הנראה על עצמיים בהבדלים
או יורה על תואר מיוחס אליו או על היותו פועל או על מה שיורה
שום שלמות בבחינת מחשבה אצל ההמון שאין להם השגה במציאותו
כ״א בקבלה וא״כ הנה יהיה כל שמותיו נחשבים ג״כ אחר שם
המיוחד לו כמו שכל נמצא נמשך אחר מציאותו ויהיה השם
הנכבד והנורא הנקרא שם המפורש לבן ראשית כל שמותיו
כמו שהוא בעצמו ראשון לכל הנמצאים והוא כלם כפועל והם
כלם עומדים בכחו ומפני שהשם עיקר לדבר והדבר אינו כ״א
השם ימשך הדבר אחר השם ומפני שהמלכות עיקר לממשלה
שכל מלך או מושל וכל מושל אינו מלך תמשך הממשלה אחר
המלכות ומפני שהעצם הראשון עיקר לכל עצם ימשך כסא
העצם אחר העצם היושב עליו ואם היה היושב על כסא גוף
היה צריך לכסא שהוא גוף לשבת עליו אבל הש״י שאינו גוף ולא
כח בגוף אינו צריך לכסא שישב עליו אבל אם ייחס לו שם
כסא יהיה הכסא ענינו בלי גוף ולזה תבין שהכסא הוא ענין
מעולה ונעלם כן השם עליו כמהו והנה השם נשגב עליו על
הסולם עד מאד ואחר שהדבר כן איך יתכן למצא שם שיורה
על אמתת מציאותו ומהות עצמו ית׳ שהוא ענין בלתי מושג
בשכל ואיך יושג בשאר השמות שהם למטה מהשגת השכל ואמנם
יורה שמו המפורש על מציאותו ויורה על הבדלו מזולתו והבדל
ההוא אינו הבדל עצמו עצם מזולתו לבד אבל הבדל ההוא הוא
הבדל עצמו הבלתי ההבדל מעצם זולתו וגם ההבדל ענינו
עצמו מעושה וזולתו עצם הבלתי הבדלים אשר אין הבדלם בדל ממש
כמו שנאמר בחלק הקטן הבא אח״כ ואמנם כזה אמרים איזה אנשים
שנתייחדו להיותו לו שם י״ה והוא סגא׳ שהאותיות כלם כ״כ וכתר
השם מהם כשהגריע זה לבעלי הלשון זה ד׳ אותיות וכא להורגן כם

מציאותו וראה שלא אפשר להורות על מציאות המיוחד כי אם בשם המיוחד
וזאת מסגולתו כי בהשם לבדו העצם המיוחד המובדל מכל הצורות כמו
שנבדל שמו משאר שמות שכולם הם צורותיו במושכל והצורות הם
בריותיו וכאשר הנה מיוחד ושמו מיוחד רצה להביא הברכה באמצעות
שמו השם המפורש מורכב במכתב ואמר עוד כי הוא א' גם הוא י'
מספר הוא עולה אחד וכלן הם כ' עדים על השם שאומר לו אחד
א' אחד י' עשרה כלומר אחד ראשון ואחד אחרון והנה אחד כלשון [illegible]
הוא ושניהם שנים י"ב במספר ואחר שלמו שם הצורות מורה על השם
והם ראש וסוף לחוד הנבראות עוד להשתדק ליהם שמם אחרים
אמצעיים ממנו שהם ו"ה [illegible] אי אפשר להמצא אות אחר לבד
אמצעי כי אם בא ששם ע"כ הן האמצעיים ראויים להיותם שם
לשם והם הוא ונקרא השכינה השכן עולם ונקרא השכן א' השכן
שרש ראשון לכל השכן והשכן י' השכן שלם נירצה שהשלש אחר
שהרכב כן ממנו לא היה שם אחד [illegible] שהוא שם מיוחד רק שכן
היה ראוי אבל ממנו שהשם רצה להעלים שמו כדי להבחין בו לפני
המשכלים ולצרף ולברר וללבן כונת שכלם היה הכרת להבינתו
ולהשכילו ולהסתכל והורכב על זה מציאות העולם ולא היה
עולם הבלא העולם אם המשכילים כמשיגים ליו לא היו יכולים
להשיג [illegible] שום דבר והיה השם נמצא אצלם [illegible] מקובל ולא [illegible]
מושכל אבל היה הכרת שיהיה משותף בין שום קצת כדי להשלים כן
שם מינו כמו אדם [illegible] עליהם אדם [illegible] ה' והם [illegible]
[illegible] כפי שינוים בשם [illegible] עליהם [illegible]
והכסילים נאסרה עליהם הכרתו והם לא [illegible] עוד [illegible]
והמשכילים הותר להם הכרתו [illegible] מאד [illegible] כמו
שאמר הנביא הודיעו באמת לשמך [illegible]
הנביאים על [illegible] החזיר אחד [illegible] ויסים את
ירושלם תהלה בארץ) [illegible] ולגלה לא יחשו [illegible] לא ישתקו
[illegible] ואחר שהרכב כן הנה היתה שם סבה להעלמו וסבה לגלותו
ואילו שם אחד שם קבוע והיה צריך להוריע [illegible] ר' צורות המשמש
עם כל נקוד היו הכסילים תמהים ואומרים שזה לא יתכן לומר שהשם
יהיה

יהיה מורה על אותיותיו שהם שמשים לגלגלים אלא היו מסורים מעלה זה
הענין האמור בעליון ועל כן הוצרך לגלות זה בספירות אחרונות כלומר
מיוחסות למלאכים ומיוחסות לתחתונים ונמצא שנים מעלה מן הראשון
והוא שהשם האמור לא יובן סוד כלומר גלגל שהוא יורה שכל גלגל
מאמר משמעות התחייבות וגם לא יורה כלומר נקודות הראוי לו
שבנקודות יותר האדם כנגד כל התנועות והוא סבת כל התנועות
סבות אויירה וצריך שתמצא בו תנועה סבובית כהכרת להורות
על התחייבות התנועה הסבובית מתמיד וגם צריך שתמצא לו תנועה
הישרה כמו כן להורות על שתמצא התחייבה גם הוא והנה לא
תהיה הזכרת שלימה כלומר נגוש הנשימות הידועות לנו שהם
יורו על התחתון ועל הרחוק ומונע כל כח כלל או מרוץ שבמשמעון התחייב סא׳
טו וזה הסוד כבלה היא נקראת על פי הקבלה האלהית המושכלת
וידיעת השם באמת. ואם כן אם לא היה מורה בשם בשלמות זה
כלו איך היה מורה עליון בשלמות האחרונה ונשלם כאן השם
הנקרא שם השם כבל התורה כולה בענין מורה על הגלגל
חוזר חלילה תמיד וזה סוד ה״ה והמשתלשלין וכאשר נגול
במקום אחד מיותר בתורה שהם מגולגלת וזה היא א׳ ה״ה
והתכם יותר שהנה זה התורה השם לא כמו כלא ב׳ פעמים
בתורה בשם ראוי להיותו נמתק גם לא בנביאים גם לא
בכתובים . בגו׳ שם השם אמרו פעם אחת ואמנם המקום
שבא בן בתורה בן בתורה לא בא אלא להורות על היותו סבת
הגאולה הכללית והרמז ה׳ אלפים ו׳ מאות ה׳ והבן זה והוא
כשתמנה מה שהנכה עליון השם הראשון כב׳ כרכי האחר ו׳ מאות
ה׳ וה׳ אלפים שהם ה׳ לבד שהאלפים אחרים והשם יוצא מן ה׳
וכיוצא ב׳ ו׳ בגמן ה׳ מאות׳ וכן השם השם כשתמנה בהפוך דרך מה
השם בהפוך כוה ה׳מאות ה׳ אחר שבור ה׳מאות א׳ ולמו זה הדרך יביה שם
השם אשר ראשונו הוא הכל וכמו הזה לקיימהכלל והראשון
אשר ראשון יותר הוא הכל מפר חסר כל האחרים עדין והוא כלו מספר
ה׳ מאות ו׳ שהם ו׳ ומספר ה׳ מאות ו׳ שהם כל יושר והספק יעלה סורם
כלא לכל והוא סוד שנן החיים אשר העולם מכשאו רייין וסורו זה כאן

כי ודעת נקוד משתהו ט׳ זה הוא וכל עין יש בעינין וכה יעלה מירוהין
וכשההלאהן ויעלה לשם שין י״ב אורות יהיה סוכו כלל לכל כלל וכן הש׳
שהן ווכבו לעוד וראז התסמר ר״ס ה״ס וסודו רוח יהוה והנה הוא זה
עין מיים כמנל ר״ס והתמא כנחמדות והעוצם האדם הכולל כל
נמש והנה סודו ה״ו בההתבסם כשם שהם גלגל וההסף פנים ואחור
והראן אחור נקרא צרתם נאמנם הנה כאן כשם הראשון פנים
ואחור והיה נ׳ פנימים מכריע הגלגל של י׳ ספירות ה׳ כנגד ה׳ ונעין
שהוא כנגדם יורה על קיום דבר המירי נצחיי שומר כשון שמור
שעלין הכיה נשען והיה כרמות סולם מוצב ארצה וראשו מגיע
השמימה ויהיו מלאכי אלקים עולים ויורדים מהשעשע סכבו העגנה
ישרה כצורה זו שעומדת ישרה שומדה בקומה זקופה ואם יורה
זה השם שהשם מעמיד העולם אשר התנועות בו ישרות עולות
ויורדות כשור זה השם שסודו י׳ ספירות שהם נחלקות לשני חלקים
שנים שהם ה״ה ויורה השינוי שהוא א׳ היה אשר המכריע כנגדם הוא
י׳ ועדת עגולה שחוזרת על העגנה סכוסה שהוא עולם הגלגלים
כבח זה השם שהוא כלל ספירה ראשונה אחת ושמה רוח אלקי׳ חיים
והיא רוח הקדש ועלם נאמר ט׳ רוח החיה באופנים וכבר נאמר
במרכבה אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן ונסוד
יהיה עם סוד שמה הרוח יעלה לך סוד רוח שם הנזכר והנה היה השם
ב״ב טן-שש אותיות והוא זה והו זה יהין וכשההסכהו און וכמלהן
המתא סודו שהוא י״ה י״ה שהם חבר כל שלשה גלגלי׳ שמות השלשה
והמתא הראשון הו״ה והשני הי״ה והשלישי יה״יה חבר מספרם ונתצאהן
גלגל והין הרוחנים א׳ עם יו״ר שיש א׳ עם ו״ו כללו ויעלה כ״ו ושים
יו״ד עם ו״ו עוד ויעלה מ״ן ותחבר שהם והמתא מגדל והרמז
מגדל עוז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב והנה עוז שוה במספר
עם מגדל חברם יחד והמתא קנ״ר סודו קרוש והרמז יבא קרים רוח
ה׳ והנה יהוה אלהינו יהוה אחד ז׳ השמות עולים מחלוקן שהם
קנ״ב והסוד נקד ושם סוד הנזכר למעלה כי שמות הנזכרי׳ מיוחדי׳
שהם עקר ס״ב אותיות ועלו אותיות השם יו״ד ונשם א׳ עלו י״ב
ועל י״ר אבל יורו על גלגל השם השלם פנים ואחור והשם והשם

שהוא

שהוא הנאצר והוא שקוע מכריע כנגדם והכל אחד כדמות אהיה אשר
אהיה שהיה אשר אלה מכריעה כנגדם וכן השמות הם דבר אחד
הנאצר והמהנאצר והמכריע כי שם לאי שמטר סודו ואם הסיר ב׳
אלפין מהם והבלול כל אחד יעלה כ״ב ג״ר וסימנך שברך הרבה מאד
וסוד אשר נ״ר מאיר והסוד כמו כאורך נראה אור והכל כם נ״ר מאיר
והמספר רכן יהוה כאור והנו נ״ר כאור והרמז נר יהוה נשמת אדם
שמספרם השבתה נשמה שהיא כשמה השבתה השמים והסוד כמו
שנמצאת השבתה הגם כבוכב כם נמצאת השבת הגם כרות .
ויתגלה לך סודו מסוד יוכל שהוא י׳ן מגולה אורה על מ״ם ס׳ אין עין
מגולה והוא מה שגילהו לך כסוד המים המגולגלים שהם ו׳ פנים
ה׳ שהוא ד׳ ועוד המכרועים הס״ן הנה הבטנם זה והמתאי שהוא רי״ב
כל חבר שיהם המתאחת כלל וסודו מלך ורמזו ה׳ מלך וירוש
שהמשוה הא נזכר הנא כענין הנה כמו הא לכם זרע ויהיה סוד
אהיה הא יה אלה יה הא יה כענין הנה ה׳ כלומר הנה הוא נמצא
כמי שאומר הנה הוא המלך מתרו מזונו ט עבה יבקש מכם מה
שעבם חייכם לו והוא הלב והנפש והמאור ומה שנמשך אחריהם
והנה הא הסוף הנה חיו אהבה והיא שקר כל אוהב וכל אהוב
ונלבהם כללם כת אחד שהוא כת אהבה והסוד כ״ה או והכל
יה יה יה שם על אהבה עולם והמתא העולם הבא שהוא עולם
אחד קטן והוא עולם אהבה בלא ספק ועל זה רמז ועל יה אשר סעו
הוא מלא אלהים והוא כמתמן יוד הא שהוא יהוה והוא רמז כך וו כה כך סוד
כי יהוה הוא האלהים והוא הכולל מלאך האלהים והוא אדני יהוה
שהוא אדני האלהים חשוב אלהי האלהים והמתאם לך ויור כלות
ראשון ואחרון נחשוב אדני האדונים והמתאם התיין הכולל מרה
כנגד מרה חבורים והמתאים טוב . ודע שהוא לרמז גשב יחי בראשי
ויתנו מכל שם כן יה מתברך שלם שסוד חיו אינו ... והסוד
הנשאר ולא כח בגוף והכלל אחי גויה בראשיה והסוד שמי
נסכב כרא נסתר שמי שש יתרים כרא שש יתרים שמי המיותר
והמספרה כרא המיותר והמספרה ואם הכל להבין וו ברכך
המופלאה בירועה השם הרעאה השם חבר גויה עם ג׳ין ונמצא

אחד
הגלגל הגדול אורך ורוחב כי אם להיותו נאמר השם הנזכר שמי שהוא
סובב הכל עם כתר שסובב אותו והוא רבוע והמלואו כבל ראש
והוא ראש כבל ואם המלואו בתורה במלואו בחומר ובמלואו
בחמר המלואו בתורה כסוד נר במים וכלל כסוד שני יתרים
בחומר שני יתרים בתורה והרי הגלגל סוד שבעת ימי בראשית
והוא סובב בשמים בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים
יעופף שהם הפנים שהם בראש והרגלים שהם למטה והכנפים
אשר ידי אדם תחת שהם באמצע ופני שנים ולהם ד' שערים ידים
שתים ולהם ד' ספירות כנגד ד' אצבעות ידים ורגלים שתים ולהם ב'
ספירות כנגד ד' אצבעות הרגלים ולהם נתחייבו כל מיני אדם ובן אונין
והנה דין השערי דין שבעת ימי בראשית וכו' יום ראש השנה הוא יום
הדין והגלגלין כך וכו' וכך תוכה בסובב ע"ה קן והיה שדי
מכריע ביניהם ונוטר הסוד מטטרון שדי שתו ט יהיה סוד פרושו שדי
שמונ"י והמרכבת התק"ע גם שם מטטרון נו"ב והכל כבר שדי
ל' ועל זה הרגע שגלגל' מעגר על יום הדין ה' פעמי' ה' כה ה'
פעמי' כה ק"כה וסובב יום דין והלוים כהנים א' אלף אחר
תורה נגס ניתור והסור שם יתור תורה לישאה סופי תיבות אורה
כנגד משאות הלוים ונעם ורע כי תוכב ל' אות הראשון של השם
ו"ר ממש שם שלישם ראשונים אחד ממש היותם נ"ב שנה' במספר
במלואו נגס ממש הוראה ממשלת יו"ר על כל המלואות אשר
ו"ר יורה עליו שהוא ו' קצות ו"ר יסודות ואמנם אחר יש לו אחר אלה
השם כרכם רכם ואלה מהם כתוב יו"ר מלאה והמלוא סובב המלאך
ואמנם הוא האלהים הוא בגמטריא ט' סובב הוי"ה מלא והוא סוד הו"א
יו"ר הא שהוא כבוד יחיד לב ויהו"ה הוא האלהים והוא אדני יהוה
כמו שאמרנו והכון עליו אמן ל' מלך נאמן שהוא עליו מעשה ידי
הבורא ורחו ונהורא עמיה שריה והנה אהיה בלשון שריה ומתנו
הכון תורה רוך אהיה אשר אהיה ונוכ בהוב יו"ד ורגע כמה המחובר
עולה מן יו"ר והנה הוא הכל גם ה"ס והמאיעור כמה עולה המחובר
מן והמלוא כאן והמחובר מן הל' שעולה: הרי מספר שבסם אל
חברם עם המחובר מן' שעולה הי"ם והנה אלהים יוצאין המחובר
יו"ר

יו"ד והוא"ו הכל גם כן ועוד חבר מן מחוברי ב' במורכבים ונמצא
יהו"ה והנה כבר נמצא שיצא מן יה אלא יהוה אלהים והוא הנראה
הפנים המאירות כי יהוה מדת רחמים אבל אלהים מדת הדין כי אלהי'
הוא דין והנה הין אלהים גם הנה יו"ד ה"א והסוד ה"א יו"דין שהם ב'
והם יו"ד הא"ין שהם יו"ן הרי הכל סימן נסים ועכ"ז היה השם מיוחד
ולכן נרמזים בקרוב ועשיתם חסד ואמת יקרין עליך והנה דרך
ימים הדין יצא מן רמזין יה יו"ד פעמים יו"ד הרי מן וה' פעמים ה'
הרי היו"ד והנה הכל מן יו"ד ה"א והוא הסוד הנקרא כח הרמיזות
יצא ממנו גם השכל מן יו"ד ה"א שלמים שמי וגם הוא שם היו"ד
כמו שזה מן היו"ד חבר שהם נמצא סוכם אדם שם המין דוק
על צורה צורה על בדוק ושהם מהם אך מהשתרך אליהם שם
המיוחד שהוא שם בתיים נמצא השם מחיה המתים והכל יתר
הטוב יתר הרע שהוא שם מחיה המתים הרשע חשוב עוד
עשן ה"א וו ה"א ונמצא חבור כולם על דרך הנזכר שעולה עד
שהוא כשבעתים דיין ועל כן אמרו שהוא עד ודיין שסודם ה"א וו
ה"א עד ודיין ונמצא הסוד המכונה לה"ך ה"וא ה"וא ועל זה
נאמר זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור ימא וזה יוכר וזה כדרך
שני יתרים שהם השגת האלהות שהם מסותרים בעולמו' עם
תמר ונערה כרמון צריך ונשגב המשרי על החומר והצורה
בספוק מבדל עון הכמון למעלה ועם התרותם כשלמם זה
דרכם אותם לעולמים חיים והרגעו' מתים ונשתרך
כח החיים עם המתים שטים הרוחים חיים ומכאן תבין מהו ענין
תחית המתים ומהו ענין העולם הבא ודע שדרך השם אין להם
חקר כי ספרים כל קץ אבל אם הרית להתעלות למען כל
ימים ואלו תהיה דומה לתמר הרקים שהוא סובב סובב ואין לו
מחקות ואעפ"כ סגולת מעלת השכינה בספרה והוא כל
לעולם היה תמר נתמר הוא ואין לו תכל מעולמו שום מעלה
נוספת על שתחנ הצריך להדרות למסתכלים בחכמה שנמשך
כל ימי מהעולם למען שבראם מתוך ידיעה שמונה' ולמען
אחריהם בזה החלק בסוד שם בן ל"ב ובהודאתו ומה הענין

לדעת שם בן מ״ב ולסוד בן ע״ב כי בכל ענינא מקום אחד והכל הולך
למקום אחד ודע שזה שם בן מ״ב היה הכהן מזכיר פעמים כנגד
הכפורים כנגד י׳ ימי תשובה וכנגד י׳ ספירות וכנגד י׳ דברות
וי׳ מאמרות שהכל עולה לענין אחד מתפשט מראשון לאחרון
וגם ממעלה למעלה ומעשין לו שען ומסכה לסכה עד הגיע הכל
לדרי עליון כי השוהא הוא יו״ד כלומר עשירי הוא והעשירי יהיה קדש
לה׳ והנה שם בן ע״ב עולה למספר זה כשתכתוב חלקי השנים
שתכתב ו׳ ושלשית ד׳ ורביעי ג׳ וששי ב׳ נחלקין לה׳ עם חלק
המיוחד שהוא א׳ בגלגלה סודם הי״א וסוד ו״ב הי״א הוא הרי הסוד
הי״א הוא או אמר הוא הי״א והכל כח י״ה אחד וזה דרכם

יהוה יוהה יהוה וזה אחד מפרשין יהיה והוה והיה
ואמנם יש לנו כמה סודות אחרים ולא מספיקין לך כאן וכסוד
המבוא גלה לך עוד סודם נקודם כזה הנה שלמה כוונתינו
במה שרצינו לבאר להורות עלינו בענין האותיות המיוחד לשם השם
לא שהיה מה שנזכרנו עליו הכרתי להיותו ברמזות ראשי פרקים
למה שצריך שידע מתוך כרוב הענין השכל כדי להגיע בו אל צורת
תנועת הדבור

החלק הז׳

סימן אותיותיו הש״רק וחלקיו ארבעה וענינו
ארבעה והמכה עמ״א :

חלק סימנת׳ ענין א׳ סימן ע׳

כולל צרוף האותיות
זה הכלל הוא קל

להפוך אותם שאין לו סוף מונח לנו אבל יש לנו בהכרת בחושים לכל
בה סוף ולכל לשון סוף כפשוט אבל בכח אין להם סוף והנה ממנו
שהדרך הזה היא הראשונה מן התכמה המקובלת שבא ברמזות
כללי ועל כן כל חלקיה נכללו בשמה הכלל והוא שם צרוף האותיות
שהוא כמו שכתוב לשונות או נקראה הפוך האותיות שבכל אחד
נירגש שאין בלשונו׳ כמו התחברות האותיות ויקרא זה מזג ממנו
שברמותו כמזג היסודות וכמו שכל דבר מורכב באותיות כן
כל מזג למזג מורכב מד׳ יסודות וזהו סוד השם שהוא יו״ד הא מורה
על כב אותיות וד׳ מורה על ד׳ יסודות ומ״ב נמצא כל הדבור וכל
היצור

היתר יותר בשם אחד והוא כ״ב ספורו עשרים ושנים ומורה על היותו
כתב תורה וממנו הקשר מפורש על כן הורה על היות השם המפורש
מאברים והוא כשתתן דבר יה״ה אשר ממנו כל הרכבה וממנו כמה
הברכה גם לו משפט הכבוד כברור והם הם האותיות הברכה
והקללה ועל כן הגלגל האותיות בשם ואחר מאשכרתו כס׳ כ׳
אבשם כוונת כ׳ בשם ב׳ מגה ו׳ בשם וכן כלם זה יתורהם
א״ב ב״א א״ג ג״א [illegible] וכן כלם מה שיכבה
מהם יצים ל׳ הכלה כו והנה מורש זה השען הוא כמו שחוזק
יין בהיס את תוס בין שהתהפך הראשון באחרון ואחרון בראשון
הסוף לראש והראש לסוף ואם הוכהן כם אמצעי וזה את נעזר
יגלגל עם כל אחד ואחד עד סוף והנה במשולש ממש היותו
כנגה ו׳ בשם והוא המספר המיוחד שמורה עלין הפשט הקדום
שקבה לו כחשבון אותיותיו וכ׳ הבות היה ההפך בכל אות בראש
התבה א״א ב״ב ג״ג והנשאר בכל ב׳ תבות הוא הנלחם כלומר
התהפך כן כנגד [illegible] וכן [illegible] כנגד [illegible] וכן א״ב כנגד ב״א ולא
ינגלס [illegible] הצירוף באותיות כלו רומנה עד שיהיה הרבור
האחרון הפך הראשון לגמרי כמו אב״ג שהוא ראש הצירוף שיהיה
כנגדו הפוך סוף הצירוף שהוא גב״א וכן בכל צירוף וצירוף שנשרף
שהוא מד׳ אותיות יותר א״ב כמו אבג״ד או אבגד״ה או אבגדה״ו
או אבגדהו״ז לעולם הכלל לצרף ב׳ אותיות אחרונות אבל
נשמור לעי המספר הוא להשים האות הראשון תמיד עד שינשלם
הגלגל בגלגל ג׳ אותיות כמו א׳ מן אבג״ד וכן אם הם רבים כמו
א״ב מן אבגד״ה או מן אב״ג מן אבגדה״ו או אבג״ד מן אבגדהו״ז
וכשינשלם גלגול השלש השני בצירוף הראשון שהוא המספרת
ינגלס והתחיל בצירוף השני והשים הראש לסוף והוציא כל הדרך
ישרה בלא טעות כהגלגל הסובב תחלה והוציא ר׳ ראשי צירופים
לאבג״ד לפי זה הדרך ואלה הם אבג״ד מהגלגל ו׳ פעמים ג׳
בראש התבה ואב״ג מהגלגל ו׳ פעמי׳ כ׳ בראש התבה וכמו הדרך
הוא העשה לכל הצרופים וכבר הורעתיך דרך הפוך האותיות
כמו מה שמספיק לכוונתינו ׃

חלק סימן ש׳ ענין ב׳ סימן פ׳

כולל המנורה האנונין
המנורה יש לה דרכי׳

רטט יש מהם מה שיהיה התמונה על צד התלוק אות כאות בלמא
שהוא אתה כמון יהוה שהתלוק במה בם ל׳ חיבק ונלנש ועל כן
ג׳ אלף רמשים תקוקה בפתלון ונגבנו ששם ר׳ אותיות ירון עוד
על מיטאות כשם של מרכבה ורמז להם ר׳ ספירות אשר כרמוש
כנגד ר׳ שערים ונגד ג׳ אמות תורה זו ש׳ ונגד ר׳ אמות תורה זו
ש׳ והרי סוד שטם שית הוא רמז מיוחד ומסודר בתמור שכל
עם עתר והנה התמורות והתלמוד יתבן להיותם בכל לפי כונה.
שקבלנו על שם יהוה להיות יהוה שהתלוק במאמר בוון במו וכמן
בוון ומן בדברי הנביאים שאך במקום בכל בשרים למקמ׳ ומן
רטם אין תקר בתרוך מאד התר אמר ומן רטם והנה ערוך גלגל
סובב בסובב קבוע הכרתי שאין לנטות מהימין ושמאל כשיבתוב
בתורה בשלמה לבלתי מדים דבר אבל כי כלו סובב מכל צדדין
בסבוטם רטם מומלאים במאן ל׳ הרמורה אין לה הכרת קבוע
מהתפך ומתגלגל בתורה אבל לפי הרצון והנה התורה האותיות
קרובה מן ג׳ט ט היא דומה להתר התמורה שאו נון התורה
ועם אות אומרי׳ כי ג׳ט תמורה ולא כל התורה ג׳ט והנה נבדל
התמונה מן ג׳ט מתר שהתמורה היא מתר כבר קבוע מתר אחר
ובלתי קבוע מתר אחר והקבוע הוא שיתהפך בלמא כיתא אחת
תחלה הכרתי ובלתי קבוע שיתהפך אתם כמה שרצה המהפך
להפכו בלסוא כיתא עטה אנשים או יותר בדבר אחר והנה
דומה בג׳ט לתמורה מתר שלא יגון ג׳ט מהמספר השוה לו מכל
צד ניכרל מהתמורה שמספר ג׳ט רבים על אחר והמנורה אינו
רבים על מספר׳ לא׳ רבים במספרם · ודע שכל זה שהתקרב רבר ל׳ התרוך שבוא
השורש הוא היותר מעולה וכל מה שתתרחק ממנו הוא יותר פחות
ואעפ׳ שדרכו יותר רחבה ובבר הספיק המעט שראיתם בתמורה
לפי החבור זה ולפי הרעה מי שחבר בעבורו

חלק סימן ד׳ ענין ג׳ סימן י׳

כולל משקל האנונין
המשקל הוא שיהיה
מספר

מספר האותיות שוה בשם שעשיתם האמר בחשבון לשני מתיאורן כמו
אברהם שהם ה' אותיות כנגד ה' אחרים והמספר של שני השמות
בהיותם שוה בשם התיבות יקרא שמשון עשה כנגד השני הנמצא בין
אברהם ובין ראשי' זה כינוי כן יקרא משקל והנה זה הדרך שוה
לקמוץ מתר אחר והוא מתר שחירת המספר השוה בחשבון לבד
ואינו דומה לו מתר שזה שוהר מספר חשבון האותיות בשוויון ואין צרי'
שומר זה על כן כהתלבש ש' בקו יקרא זה צרי' וכהתלבש הם כשה
יקרא זה משקל וכן כל הדומה לזה הוא ההכרח הנמצא בין צרי' ובין מ
משקל הנה התבאר זה

חלק סימן כ' ענין ד' סימן א'

כולל צרי' וחבורו רעט כספר

ישרה לא מצאנו בה דרך אחת מבוארת והיא הצירוף לבד אמנם שנמצא
שם חקקן חצבן שקלן המירן שקלן כרס' ואמנם אמר' חקקן מורה
על התחלה הכת' בתקיק' כי שם הספר בלשוננו מחוקק והוא ענין
הקון תנינר לקבל צורה ואמנם אמרו חצבן מורה על ענין נחשבת
צורה בהם אבל שקלן ותרבן הוא מה שספרנו ואולם צרפן הוא אשר
טמר שם עשינו לבד וזה אמנם שהוא ראשית כולם וכל מי שקבל
הצורה הראשונה הזאת שהיא צורת הצרוף קל עליו לקבל כולם
השאר ומי שלא יקבל זאת ולאשר לבו גם זאת לא יקבל דבר
מהאחרות כי כולם תלויות בזו ונסב סמך על הראשונה ולא זכר
ככה פרטי חקירה כי אם בשם הכלל לבד והוא אמרו שקלן והמירן
ובצורת צרף רק כאמרו כתר שקלן והמירן א' עם כולן וכולם
עם אלף טוב עם כלם וכולם עם טוב חוזרת חלילה ויודע שזו
הדרך שזכר הוא הדרך בתכונה ולא דרך שקל ולא דרך התמורה והנה
צרי' הוא ענין חשבון שוה במספר שעלין נקבה באמרך ארבעה כנגד
כנגד נקהבה דבות כולם בזה הדרך רק ליעור כצרי' שית וכולם
כן ואין לכם חקר ואמנם נוטריקון יותם לא צרי' ולא ראשי התיבות
כגון יבא המלך והמן היום שמנם יקרא זה נוטריקון ומשום ראשי
התבות ומשום יקרא צרי' ממנו שישארוך בינהם כשוים והנה
דבות בהבן דבורים רשם מלו ועניינו שם יורא רי כהב אשר כה

כענין רגיל לאיכותן כהבע למקרי ואחר שלא אמר בגירו' איה בתג להו
תנוע מנא הקל ומרסין שהוא קמץ וכן יהבן לחשוב שלשהם וכמו כי כנה
הנקודות בחמר והתנועה בצורה ועל כן יתחלקו התנועות על האותיות
והאותיות שנזכרו בתקונן ולא שנו כלל סדר השמעם כי החמר
התנועות כשתם נותנים הצורה בתקבה גם הצורה תנוע החומר כשנים
והתנועות בחומר בתקבה ודרך הבות משתמשי' כם תשם תמוג
חסרון תקבה אבל סופי הבות וראשי הבות כגון אלף חלף ואתן אתן
הוא ראשים לכן בנוא סופי' אלא הוא הנוסד ובהתאסף כל מה שנמצא
מזה המין ואין לו צריך לכתוב מהם יותר מזה כי לראייה כב' לרמז
בכמות ראשי פרקי' ואלה לפי המסקנא מספיקים

החלק השמיני

סימנו אותיותיו הנה חלקיו ג' ועניניו ג' והתבה זכ"ב ;

חלק סימן ה' ענין א' סימן ז'

בגלל הזכר בשם בנקודיו אחר השלמת ענין המין

האותיות הבלל תנועה יהבן לנו מה שאמר בגלות מסור הזכרות
השם ודע כי אותיות השם היה בצרוף הראשון הנמצא בתבה ואין בו
שני כא בנקודת לבר וסורו: שמות שלמים נכרים כשתי יצורות
ובכולם האות הראשון נעזר נמה גלגל בנקוד וחשוב שהנקודות הוא
בדמות אותיות והוא כבללם ה' נקודות והתבה בה ג' אותיות נזכרין
פעמי' לשון זכר ופעמים לשון נקבה ואמנם חלם שלה ראשונה אינו
נו תתקונות כלל כל שלא שיתנה בה כלל בכל ההזכרה גם
הנקודה פעם א' בקמץ פעם א' בשגל והראו הנה על הנה ואחרה
הנה שלשהם לחלק ויהיו לפי הראשונות שמות ה' בגבורה זכר
ונקבה והנה חמש אותיות נחלקו בצרוף קן פעמי' גם ה'
בנקודו' משונים זה מזה וזה לחשבון נ' מאות ואם הגללם ה' נקודות
עם ה' אותיות בכל מה שיוכלו לקבל מן הגלגל יעלה לחשבון גדול
ואמנם ההזכרה של השם אין גלגולה הראשון בנקרא גלגל השם
כא הזכרה א' עם כל אות ואות מהשם פעם כפי הצורה הזאת
שציירתיה בעבור תועלת שתן

או או או או או	אה אה אה אה אה	אי אי אי אי אי
וא וא וא וא וא	הא הא הא הא הא	יא יא יא יא יא
וא וא וא וא וא	הא הא הא הא הא	יא יא יא יא יא
או או או או או	אה אה אה אה אה	אי אי אי אי אי
וא וא וא וא וא	הא הא הא הא הא	יא יא יא יא יא
וא וא וא וא וא	הא הא הא הא הא	יא יא יא יא יא
או או או או או	אה אה אה אה אה	אי אי אי אי אי
או או או או או	אה אה אה אה אה	אי אי אי אי אי
וא וא וא וא וא	הא הא הא הא הא	יא יא יא יא יא
צורה לבד עם וו פנים ואחור	צורה הרכבה לבד עם הא פנים ואחור	צורה הזכרה לבד עם יוד פנים ואחור

אי אי אי אי

אה אה אה אה אה
או או או או או

נקודה

צורת הרכבת הזכרה לבד עם הא פנים ואחור
כבר כתבתי פנים אחד צורה הזכרה לבד הא

זה המרכבה הזכרה הכוללת הם השתלשלות והשתלשלות השם המיוחד עם אות
היחוד אשר לא נזכרה תחלה שהיא מכלל השם ולא כתבו השם כי שלא היה הסוד
נגלה לשר עד חתו השם נראין כשם הללו סודו הלל הן שהוא כסודו גלגל
הנה וכל גלגל הנה היה יהיה בסוד הללויה שסודו הללויה שהוא כסודו גלגל
היה נגלה ויהיה כוללת שנים וכל הני תורה על מיצואות נתתי כל המסר כי היא
לכבה קיימת פשוטה מכלעדי צורכה לזולתה תוך המנה לקיימה ואם היא
נתתי׳ ניש לב כח סבה מיצואות שתמורה אין ספק שסבבה נאמיר ואם סבן
נעלמה והיא נגלה נאחורה משרה על נתחות סבבה ועל כן ירבן לקרא שמה
בשם סבות והנזכר שם סבבה כשמה לעננה הוראה ועל מיצואות סבבה ועל
מעלתה ומפני שים כהוכבה יש ענינים גדולים ואם לא יזהר בה אדם מאד
יסתבן בה סם כוהן הראשונים ואמנם עתה כזמן הזה כבר נגלה הנסתר
מפני שהגיעה השכחה לתכלית אחרונה וסוף השכחה הוא ראש הזכרה ועוד
נוסע הנא סוף ואם הנא ראש והסוד שהוא סוף המלאכה ועם כל זה הוא ראש

והוא לכן נקרא מלאך בשם אלהים וסוד אל קנא וכולל י' ספירות השם
ועל כן תגרה יעקב חקוקה בכסא הכבוד הכולל י' ספירות וזהו
סוד גבול ומקום הכון והוא סוף שדי והדבר כי נ"ב הסבה ועל כן סוד
יעקב סודו עקבו וסוד ישראל לראשי וכנגד כן בגשם מין מנשה ו
מין קללות הראשי כסוד ראש עם עקב והתחלת השם הגדול נוסף על
כן סוף הפסוק הראשון מאחריהם וה' אותיותיו לראשונים מהירה והוא
סוד מעשר והחבור הד' ורע זה מאור והשם ויבא טוב והוא מורה על
האמיתי וסוד כל הגלה והנה הוא כן ישר טוב המלך שזה והשלשי ויש
משה מורה על עשייה וסודו החיים והם סגול הירח על כן סוד תסר
עם לבנה וכו' ואם יהיו מתאימים בשמש כשלג ולבנון ונשאר ב' ספירות
יורו על ישות על שם שהוא ישות משולש המחשבה ותכונה וכונה
לה השם סוד היחוד והראשון כולל שבעה שמות יורה כולל השלשה
שמות ואמנם סוד י' הספירות כולל י' שמות יחד שהם רגים והם
הם דרכי יהוה והנה סוד ההזכרה בכלל האותיות מספרן עולה
בשמות אש ולא ג' לשון הרי ראש והוא סוד אהיה אשר אהיה
והראשון כסוד בכל מקום אשר אזכיר שמי והנה ראש דרך אמת
לראשון מופלא וכן רמוז עוד וסוד התורה הראשונה ראשית והוא ראש
הארץ אשר כולל כל ראש והוא מקיף על עולם השכל שהוא קיום השם
ונקרא אור לבושו שמתוך האור וחשך והעולם הזה שסודו שלך
מתוך החשך שמשיגין שכחה וסוד זכרי ההזכרה וסוד שמי הנה
השכחה זה שמי לעולם זה הוא השכחה לעולם יורה וזכרי לדור דור
והן ההזכרה לחשך והסוד זה זכרי לדור דור ואלף הנוסף סודו אלף
כמבטר אלף שרים אשר למשמרת וסוד התורה השנית לא ממנה
ושהם יתר הראשון והן האחרון הסבם האחרון והן ראשון כלום
האחרון והראשון אחד וסודו שר שמות שר הרתון שכל והכל שמע
שמי משם ואחור השר שתן שמי ראשי משמשי וסוד התורה הרכינין
כשסת שהיה ש' שר הרתון הנה הכל ראש אחד על כן אלף שהוא
שר האלף וזה דרך פרטיהם יד כל יתר יתרים כתמרים כלן רבל
תמרי וסוד התורה השלישית שמי שכל והכל שמע שמי משם
ואחור השר שתן ראשי משמשים ואחר שהנרעתיך קצת מזה הכלל
אוריעך

אודיעך סוד התנועות והאותיות עם הנקוד אחר הודיעי אותך
סתרי הנקוד הרמוז למעלה בשם כל התנועות לו כנקודן

חלק סימן ה׳ ענין ב׳ סימן ב׳

כולל סתרי הנקוד

ידוע שסתרי האותיות הם ענינים עמוקים מאד וכבר נכתבו עליהם הרבה סודות מפורשים בפרט האותיות דר׳ עקיבא ובפרקי היכלות דר׳ ישמעאל ובספר הבהיר וכו׳ ובספרים אחרים רבים וגם קצת מדרכי הנקוד נרמז בספר הבהיר אומה שנרמז בספר תקו׳ ובתיקונים ובספר השם לבן עזרא שכתב כי שמיני הנקוד לפי דקדוק גם רמז קצת מן הסודות אין לנו ערך מה וגם לא לבוא אליה שאמרו אחרים וכבר תורשו בפרטם על ענין זה מזמן קרוב מאד על פי אנשי חכמים מתנבאים בספר קבלת ידיעת השם ובסודות על מה שנאמר באלה הספרים הנזכרים נרמזין להם על ענין הנקוד לא אאריך בו אבל אגלה לך סתרי הנקוד הנרמז בשם הנכתב בתוך שלפנו זה לבד ואודיעך איך נגלות בכח השם הנורא שלא ידע כל אדם לקרותו שאין קריאתו כמו שכתובה בתורה שורה אבל קריאה בצורה ישרה ועל כן יסתיק לך כדין שאערוך על הקריאה בשורה והיא שסדרה בצורת נטריקון כזה אֹ אָ אֵ אִ אֻ וזו היא הקריאה בשורה הישרה והסדר ההפכה והיא ההתחלה כסלף לפי שורה וגם כדור כצורתה לפי שורה כן ההפכה כמוה וזו היא תנועה דרכה כהתנועה כגון ׳ ׳ ׳ ׳ ׳ והנה א׳ כולל התחלה על פי התנועה הישרה א׳ ואחר שהשלים כל התנועות לך כהיון בראש התיבה אחר כך תשוב ותתחיל מן י״א והולך בראש כל תיבה יו״ד עד שהשלים שורה ונבדך היוד כן דרך שורה ושורה וכו׳ עד סופם ודע תמיד שהתחלת כולו כמספר התפארה וסודו כולו י׳ ספירות שהם ג׳ שמות מיוחדים כאלו וסודו שלש אמות שהם שלש תנועות שהוא ג׳ ועוד נשלם חשמל וזכור מי שהתחיל כבודו כבודו מתגל והנה חשמל כולו לחמש נקודות כאחד ט׳ למטה רומז ד׳ חיות נקראות בשם אדם לפי צורת פניהם שג׳ ורמוז פניהם דמות אדם וגם חשמל הנה גם הוא י׳ לעשן כולו כדבר שג׳ ועל

רמוז הפסוק דמות כמראה אדם עליו מלמעלה והנה חמשה והנקוד
עולה כ"ה חשבון ה' פעמים ה' הרי כ"ה חמשה חברים עם שבת והם
חשמ"ל וכל ש' היא כנגד אלהים והוא חולם ועוד חיה למ"ד ת"ס הרי
מ"ד ת"ס חלם והנוסף תש"ר · והכל חכמה יכנגה ראשונה ובעבור
היות חלם מלת מלא הוא הראשון והוא סוד התחלה אשר היא
ראשונה לכל הנה להיות הוא ראשון בכל נקוד של השם ונמס השם
הנאמר בפסוק כמו שהקבלה מעידה בסוד השלשים המורים היות
הם השלשה כעינים ומהם התחייב המשמות היה הנפש בתחלה
עם רין בוא להיות מה שכולל בשלשה שמות הראשונה הוא המניע
התנועה הראשונה אשר היא למעלה מן הכל ווהו כל
ומפני שתחת השם מנוקד ונזכר בכל תקון באות הראשונה בקמץ
רין הוא להיות הגש בקמץ בספר יצירה שברי בלקמץ ברור הוא
ומורכב הוא מן פתח ומיריק ותורת קמץ היא קו ונקודה מפני
שבל ברור התנועות סטב נקודתו בצורה) ⊙ וזה מה שיורה עליו
שור קמץ ומכאן אתה למד ט הסבת בנא ראוי להורות על עגול
מפני היותו קו ישר כשור כך — ומפני שלא יקבל הצורה ושורה
אות בנקודתו והנה הדבר המקיף בכל סודו קמץ והוא ברור המפיק
מקיף מפיק רבון כל ועל זה היה מפיק כה של יה לנגדר על מה
שאמרתי על פי שנים עדים ועל זה היה ראוי לבא קמץ אחר חולם
כלומר שיתנועע הברור אחר התחלה ועל זה תמצא שהחלם מיוחס
אל הקמץ מכל הנקוד וישנה הקמץ כשהוא שורק מרמה אל החלם ·
והנה כהשתתף אל הקמץ שבא באות אחת ונקרא בשם חטף קמץ
אז שבא חטף פלוני שהתנועה [illegible] ההבלת המהירות
ואין בכל ברור [illegible] מן כ"ר אל כ"ר ולון וקמון
והוא מנוקד שהוא בעצמו רך והוא קדמון בבת והוא רכון בברוב
וכל ברוב עין תיים והרמז עליו קנה חכמה מה טוב מחרוץ קנה
חכמה קנה בינה ודע כי התנועה המהירה הסבובית היא העצמית
והיא הקודמת שבתנועות כשהם והנכבד שבכל התנועות היא נועון
ברור ערבות וסימנך סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו
ורמז ההשתתפות חלם עם קמץ הנה יד יהוה הויה שזה בא להורות
על כח

שורה אות
בנקודתו

על כח עליון המחויב הכל והמחייבת הכל והוא הוא כח השם שמצרנו לא
עשב חטין הראשון ישר וחטין האחרון ראשון הפוך והנה סוד השם בנקודא
מפורש [illegible] שהוא [illegible]
נלה הם ישר ההפוך ורעהו הפוך הישר ורעהו · והצורה השנית
לכל קמץ מרובה שנשוב יהרהר של החולם כנגד בא סגא גם כן אתר
בקמץ בסוד חכמה ואם אין המשפט מהרה אבל חד אחרת אין
שם ברמזות חולם אבל שנמצר במה שהוא נרמז שמן כל חלם מנעל
וסימנך ובתוך חולם וכל מנעל הוא שנמצר המילות חולם אבל כל
מנעל שהוא [illegible] קיים החולם קמץ והנה בא אחר חלם
צרי להשלים סוד חסותו הנרמז ונם בא אחר קמץ כלומר בא
[illegible] אחד ואחד מהם בסוד של חלם וכסוד מ' של קמץ
ט לבדו יורה על כולם וכן ק' לבדו יורה על כולם והנה בא עם מנעל
צרי עם חלם וכן שם סודו צרי נרמז חולם עם קמץ משותפים
עלם והרמז קרבות צרי של קמץ כשיתחו כן סודו נעדר הרי
עולם ונער כלומר עיקר ההשגות הוא כן חולם למטה קמץ וקמץ
למטה צרי כלומר החכמה קרויה לסכור והסדור ליצר אשר הוא
החמר באמת והוא משותף בכל חמר וכל יצר מורכב משניהם
שנים התהוותם כלומר שהתהוות הקדמונים שקראו לו והם
כנגד ונקודה עליונה אחת והתחתונה שתי ועל זה היה שבא כנגד
ב' נקודות והמשתתף עם הפתח ועם הסגול ועם הקמץ אבל
לא עם שורק ולא עם חולם ולא עם צרי וידוע שהפתח משרת
לקמץ וצורת הפתח קו ישר בלא נקודה עם המשרת ישרתו
כהגנות צורת הפתח שהיא הדלת והרמז והדלת הסוב של [illegible]
כי [illegible] הוא הצרי ונ"ב היא סוד הפתח פתח גדול מפני שהוא
משרת לקמץ גדול והסגול הוא משרת קטן שהוא פתח קטן לצרי
שהוא קמץ קטן וכן כל חמר קטן מכל צורה שכל צורה היא כנגד
כנגד בחמר שהוא כנגד קטן וכן המנורה אורה הארבע סבות
ההנעה שהוא השכל הנבדל במטע השכל החושך המניע הנפש
המשכלת המטע הצורה הכבודית הדבקה לחמר והמורכב השבא
מב' נקודות אחת למעלה כדמות חלם ואחת למטה כדמות חירק

ונשתמשין כה' נקודות. והם קמץ גדול ופתח גדול קמץ קטן ופתח קטן
והשורק מישמותם כסימן ונסמך כתב אינו ריט שהנה סגול בחטף
כלל ארכובתם המתאר שני קמצים ושני פתחים ואם והפכם נמצא
שהם שני פתחים ושני סגולים וזה כלל הוא חסום שהחבל בין שני
גדולים הנסמך נקר' לגדול על משרתו הגדול והנסמך נקרא
אחת ... היא החבל שהוא בין שני הקטנים והיא הנסמך לקטן
שכנגדם וזה הסך מה שקרא לגדלם ונסור ארכובתם כאותה כ'
בכורי' שהם מורים על כ' מיני צורות וכ' ברורים מורי' על כ' מיני
יתרים שהם החמכים ומפני השתמשותם ירמה זה לזה כדבר
ונבדל זה מזה בדבר וכל בדור קטן מונקף הוא כחזר לגדר
הגדול אשר מקיף בה מכל צד ועל כן הנקודה היא כרמון תיור
לסובב העליון המקיף ויהיה העליון כרמות סוף הסוף' והתחתון
כרמנה מין המינים ואשר כישהם אמצעי לשהם ברמון סוף'
כמבוך ומינים בערך בהערכם לעליון ולתחתון והנה יתקרבו
ויתרחקו יתקרבו אל הנקודה ויהיו בדמותה ויתרחקו לסובב
ויתקרבו לסובב ויתרחקו מהנקודה והנה הין הנזכרים ו' נקודות
וכ' עגולים וסימן ט רוח עכבה והשרים כ"ו והנה כל שמונה
יורה על דוק שלם כל הגעה היא דלון נקודו' מנקודה לנקודה
עד שיהיו כ' נקודות אויהר מוכבכים ונקראו הרכבתם קו ונחלקו
הקוים למיני כוים ולסוגים והנה הקו והשטח והגוף כמעט כמות
כמו המאמר המאחי' כמספר שאינו כעל כמות והקו יורה על
אורך וכן הין ... עד יוד ברמות אורך והשטח יורה על רחב והגוף
יורה על עומק וכן מן א' עד י' במעוקבם שהיו עגולים יורו
על רמות עומק וזה יתרת שלשתם: אב גד הו זח טי
וכלל חבור הארוך הוא הא הכל אר טיו כה לו מט סר פא ק'
וכל חבור הרחב שכינה וכלל חבור א תס קבה רין שמנ..קיב נגש א' 70
העומק כסימן כא כה שהם ג' אלף וכה הנה סימן של הראשונים לכה
והאחרים של לכה והשלשים נ' כה וסימן כולם המשית ל כהן וכהן ט
לעלין יאמר הני אכן והוא סוד כתכלה כלו' הסובב כתכלה כאמרן
ה' כחכמה יסד ארץ וסוד כתכלה הסובב כחללה והכלל כלל שלשים
יתר'

יתר נחה וסימן לדר דר ועל סימן דר שהוא כחולם ונקרא צדיק ודתון
ותדיק יסוד עולם הערכה כבאן כאותיות להורות כי כל צדיק דר
דור שלם ועמו התכמה והוא סוד הנקודה וסוד נקודת שו ורמזו שבע
ה׳ כנגדן ורמז דור שלם הנזכר על ג׳ הנקודים הנזכרי׳ ונשאר
עוד שתם לעולה סודם והם חרק עם שרק והנה הם ב׳ נקודות
אחת מן העליונה והתחתונה כלו אחת מכרעת כמו חולם שהוא
למעלה וכמו חירק שהוא למטה ועל כן צירי השורק ג׳ נקודות
למטה להורות על קשר המציאות ואת אין לה קשר והן שקר והן
קשר הוא שם מאות שכולו שקר והאמת והסוד אות שהם שתים
מלאה ושר הוא שמוש שבע ס ואחר והוא שתים רוח ואומנים שתים
רוחניות מהפכים וכל העולם עומד על הכל שהם של הינוקות של
בית רבן והסוד הגדול תורה השם שתים התורה והנה ראש
השכל הפועל על כן הביא אשר השכל הפועל הראש שהוא עדם
התורה ועל כן נברא מהראשי והתחיל להיות כמו קשר שהוא
ענינם התורה שקר ואמת ואם הנה כל קשר אמת ועל כן היתה
התורה לאות והיות התורה לאות גם הקשרה לאות כי גלגלי היתרים
התורה היתרים גם גלגלי היתרים התורה ואין היתרים כי אם
מחשבה וכל מחשבה ספירה בסוד חשבון ומספר והכל תלוי במספר
וחשבון והעיר השכל הכולל ואם הם שתם יתר יתר הרי שבק ואת
הרי שתם קרואים הרי זה שקר שאינם באים קשר ושתם הרעהן
מן סבר נראה הכוללים באמת יו״ד אותות והם ג׳ והנה ח׳ אחרין
דק והוא צרי בעצמו וכן שורק אחרין רק נשם הוא צרי בעצמו
והנה כל הנקוד השרשיי הוא ח׳ ך צ ח ש וכם כוללם ה׳ נקודי׳ בכור
שהם דוק שלם וכבור והוא אחד וכא ר׳ להורות על הרכבת ד׳
גלגלי כנגדות ד׳ יסודות גם ד׳ מהנקודים אין להם קו ויש לחמשי
שהוא קו נקודה ועלה מספרם כסודם חט תמשים שהם כ״ה
נקודים שהם מגלגלי שתים כאשר שהם מגלגלי ספרים וגם
מגלגלי זכר ונקבה ומהם הבין אשר כל גלגל זכר ונקבה וכולם
הראש אשר בנא מהגלגלת והנה גלגל חה גם הוא גלגל הכל אשר
הנא מכשף גם כוסף שם ומתן הכר מעשה אלהים אשר הוא

משכן החלאך והכן כל זה שנאמר שבבר רחקתי הענין מאד כדי לעוררך
על פסוק בראשי פרקים וסימנהון של בנקודות של התמש הוא
סוד יה שם היא הנא בסימן נוטריקון ואחר שהודעתיך כלו נקודה
אודיעך עוד הצריך כוח הענין האות והנקוד ואמנם בקבלה
שהודעתיך לה כהבהו ואני הנא אולך באריכות הנא שכתבתי
להעירך מכח הרכבתך התנועה ולהודיעך סוד שאמרתי אינו בשמה
מן הידי אין הראוני לנתר כן אני בקיטור ונאמר רמזתי בסימן
החמש נקודות הבין כי שם הסוד הנא היא וכמו שהמצא שם הסוד
כהוויה כן המצא שם הויה טפורה וגם המצא בה שם מה בחכמה
שם והכל מהנעגע מכח שטנה ומכח הרקיע ומכח המספר וזה
כלו סודו תיו השם ואמנם תיו השם כבר בשם והוא סוד השם
תבין כל זה מסוד מעשה כמשכן

חלק סימן ה' ענין ג' סימן ד'

כולל שתוף האות עם הנקוד כבר

באורתי לך שהאות כחמר והנקוד כצורת המניע החמר וההשגה
כבוונה המתנועע והתנועה היא בשכל והוא המניע כרוח וכחומר
והענין שמקבל כל התנועה כמה שהכין הוא ההבלה ...הם
מרכבותם סבות נמצאות לכל מניע נמצא במניע והנה החומר
הוא הסבה הסמוכה מארכבותם וההבלה הוא התנועה מכח והמניע
קרוב על ההבלה והצורה קרובה וזו הדרך כבר התבאר במופתים
מושכלים בספרי החכמות הפילוסופיות אבל נבאר מה כוונתינו
באותיות ובנקודים כלל למי קיטור זה החבור ונאמר כי האות כאמין
מתנועות הוא מניע אחר והוא תנועת הקרוב הוא הדין וכהין הדין
הקדמה הנא מוכן בכל חלק וחלק מוכן לקבל צורה האותיות שהבנין
וכו לקבל צורות רבות אחרות או צורות אותיות אחרות כלהו לפי
שלא לבד שאנחנו לא נשנית עתה לדבר כם כי כוונתנו לאנין
שלא לבד מיקורם ולמשונת ואין לדין חלק כאחר לומר שלין
מזה החלק יתגייר א' ומזה האחר יו"ד ויתגא כ"ם אבל החלק שהוא
מוכן לקבל הצורה אחת מאותיות הוא חלק המוכן כשתמן המוכן לקבל
כל האותיות או הצורה אחת אחת לא אחר שקבל זה החלק או הצורה
שלם

נמצאים בחלק ההוא להקרא צורה מורכבת מחומר ומצורה ועל כן הדין לא
יקרא צורה אלא יקרא חומר הצורה אבל הצורה מצד שאין לה מציאות בלי
חומר אין לה שלם צורתו והנה שם כל זה הצורה זה המין לא שם האיש
לבד וכן אין כולל אישים פרטים ועל כן כתב המנעל צורת אנו בחלק
מחלקי התואר הרים יקראו לו מין שם פרטי נוסף על שם הכלל ואין
הצורה פועל שם אחת שתן האחר הכלל צורת מתעייר כמשל ושמן
שם הפרטי אלף עד ככך משל ונאמ׳ שתן הפרטי ההוא אשר הכרל
מהכלל והוא אצל הכלל בתורה לחמר בעקרה משם שהכלל קיים ובפרט
הוה ונפסד והקיים הוא העצם והוה ונפסד הוא כמקרה ר״ל שקרה
לו מקרה ההויה ומקרה ההפסד והפועל צורה אחת כרין הוא אשר
הניע מה שהיה בכח אל הפועל והוא הסופר הכותב בקולמוס והיה
השם כתן כל אמצעי טעהם שכן הקנין הסופר צורת האות כפי כחו
ורצונו והתכלית הוא שיהיו הורא׳ה הקורא כוונת הכותב על עשיית
על יד זה הפועל מה שהיה בלבו וכוונת השין המשין רבר זה נשלם
כוונת הפועל ונכר הגיע אל התכלית ואחר שהרבר כן אם לא נשלם
כוונת הפועל לא נשלמה כוונתו ולא הגיע אל התכלית האחרונה
אשר היא התכונה האמת ומשם שהגיע התכלית היא הורה השכל
לסופר המשכיל להוסיף צורה על צורה כדי להשלים כוונתו ולהת כח
קרוב ותקון למשין להבין מהרה כוונתו והנאמן התנועה המקרי׳
הנספח על האות או צורת התנועה הרשמית וזה כדי להשתמש
מן מה שהוא תקון על הספר מהספרי׳ מחקומו ולתקן עוד כלב
המשין כי ידוע שהאותיות אין להם תנועה כעצמם ונאמ׳ כהן
הטבע על כי השכל כלל הספר להמשיך האותיות במבטא כראוי
ושאותם הנושא בספר והנשען לאותיות מקורות תנועה ונעשה
במבטא בהעתקם מן הספר אל הפה ונאמ׳ המתנועעים כעצם
הם אותיות הפה וכמקרה הם אותיות הספר והשתרף אל זה הכרת
מקום התנועות התלקיות כי לא יתנועע שום התנועה כלתי מקום
וכלתי זמן וחלקי המקום הם ברתוקים וחלקי הזמן הם הספרים הנחשב׳
המקורים כשמש וכחדשים וכשנים וכרוני׳ להם ומשם הרתוקים
צריך אדם לדעת כמה צריך להאריך במבטא כל אות ואות ונא׳

סוד ההזכרה · ומפני שלפי כלל הדברים שנין ארוך אקצרם כאפשר
קבלה לבד ואומר שיכולתי לבאר שנים לכל אות נקודה מפני מה
האריך ונתן וזו ינקדהו או זו פתוח מזו אבל צורת הקבלה מספקת
להזכרה כי מי שהוא חכם יבין מדעתו · ואחר זה שים מאד כשין צורת
הכתוני כמעט שהרבה לבודד הגוף הנכבד הזה התקון לחולה בנקודו
קשט שיתמך והתבודד במקום אחד מיותר שלא ישמע קולך לזולתך
וטהר לבך ונפשך מכל מחשבות העולם הזה ותשוב כאלו היה
שעה תפרד נפשך מגופך ותמות מן העולם הזה ותחיה לעולם הבא
אשר היא מקור החיים הנמצאים המפוזרים בכל חי והיא השכל
שהוא מקור כל חכמה ובינה ודעת והוא כבוד מלך מלכים אשר
הכל יראים ממנו יראה גדולה מאד והנה יראת המשיג היא כפולה
שהיא יראת מעלה ויראת אהבה וכאשר ראוי לך להדבק בדעתו
הנכונה כך דעת תהיה דעתך להסיר מעליה על כל הרצון הזה
זולת רצונו המחשבה בזה ונשען על פי שמו הנכבד והנורא וכל
כן מה שצריך לדעת כמות המבטא שהן צורת כשתתחיל אות א׳
כאשר נקוד שתזכרהו מפני שהוא תורה על סוד היחוד לכן האריך
כמו לפי שיעור נשימה אחת ולא תפסיק בנשימה ההיא שום הפסק
כלל עד שתשלים כונין והאריך בנשימה כפי כח יכולתך כמו
שיעור בת אריכות נשימתך האחת בכל מה שתוכל להאריך בה
ונגן כא׳ גם בכל אות שתדבר כאשר נבראה ובמהר עם שתנך
שמחת נפש בהשגחה שהיא גדולה ותורת הנגון בכל אות ואות
תהיה כדמות הנקוד והוא שתהיה כחלם למעלה ובהתחיל בהזכרך
תבין פניך לפני המזרח ולא למטה ולא למעלה · ואחר ישב
מעוטף בבגדים לבנים מכובסים טהורים או חדשים על כל בגדיך או
טליתך וראשך מוכתר בתפלין לפני המזרח שמשם יוצא האור לעולם
ולך חמש קצוות להניע בם ראשך ובחולם תתחיל מאמצע כמזרח
ובך רצונך והעלה ראשך עם הנשימה מעט מעט עד שתשלים
וראשך למעלה ואחר שתשלים השתחוה על הארץ פעם אחת ולא
תבדיל בין הנשימה הא׳ לנשימת האות הדבק בו כי בנשימה אחת
קצרה או ארוכה אך בין האות אל השם נתן כשיעור או בין הא׳ הא׳
לאות

לאור בשם כה פנטסיא לך יכולת להשיג כ׳ שימות כלה׳ מטעא ולא
יוהר וכהשלם כל טור וטור יש לך להשיג ה׳ שימות לבד ולא יותר אבל
פתוח מן ה׳ הרשות פירך ואם שנית אנטשית פטור מזה הסדר שוב אל
ראש הטור ההוא עד שתאמר הן בראני ובראו החלם הנמשך למעלה
עד פתחך הנמשך למטה ומושך כח העליון להרטיקן כך וכשורך לא
למעלה ולא למטה לא משיכה עתינשית פטור המשם האמצעיים
ונכתרי המשיך רמשך מהשמאל אל הימין ובקתן מהימין אל השמאל אלא
הנכל בסבלו ואמר׳ ההזכרה תשמע הדבר כאל אותו להזכיר עוד
פעם אחרת ברחמה רתא נשוב שעל דבר זה נכרת ברית ומה
אוסיף להודיעך שכבר ידעת שאם אתה חכם מן הראוי הבין הסדר
כולו ואם הבנת כך שכלך תלוש בחכמה או בקבלה או רשונך
חוקים מהבלי הזמן אל הוטר השם מן תוסיף לחטא ורע שבון רק
של יוד לרק של הא כה נשימות הוכל להשיג לא יותר ובלבד שלא
תפסיק בנתים לא בדבור ולא במחשבה וכן טן ה׳ לו וכן ו׳ לה׳ רק
פתוח לכה כן כך לרק הוכל להשיג ואחר שהודיעתיך עלינו לך
זה אודיעך עוד סוד השם העליון המעשר שאם הרצה להתחיל
בלמוד התורות הנזכרות הרשות פירך והם עשרה שמות הקדש
שלמים וזו היא צורת אותיותיו ונקודם

וזו היא צורת אותיותיו ונקודם

מתחלף במקורים אשר הנה ענינים ונבראים אתה הגבר יורין מן המקרים
והמציאות שוות לראשונות מאור יור לרבות הנה וכל השם שנה לשור והכן
זה מה שנכתב כבר למעלה הנה כבר קצרה לך סוד מכוון השם
וסדרתיו כרבלה לפי הצריך :

החלק הט'

סימנו אותו והנה והיה חלקו ארבע ושמונו ארבע
והשם יתברך :

חלק סימן ו' ענין א' סימן צ'

כולל קשר כל הכחות בשם
כבר תשבו חכמי רבים

ממה שהלשונות הסכימו והכרי' נ"כ מוסכם והנקור שלא יתכן ממני זה
שיוכל אדם לשנות חלק הטבע הכלל כאשר עם מהמונים לא בשם ולא
בתלתשם ואמנם מה שבא מזה כבתו או בקבלה כמו בתורה משל על דרך
שיטעו מתוך התכמים מה שראוי להטות והוא הנמשל ויחשבוהו הפתאים
כאשנון ממנו שאין כח יכול להשיג כל דבר על דרך כי ממנו שכמו אדם
והם חכמים נסכלים וכוונים ולא יתכן לפי שכוונה להודיע לאנשי דרך
כולל וגם לבאים אחריו שיכתבו מה שיכתבו על דרך שהשוה דעת החכם
והסכל כן הוכרח בעלי השכל הכותב לכתוב דבר מספיק לכל איש כרוב לבו:
מה שהוא על זה היה בהסכמה להרקיים לפעמים השגה על פי רבים ואין
הטענה כענתה כבר האמנתי אני ונשענתי לגלותי לך: רעתו סוד השם כל
שבן ר' אנחיות והמורכבים ממנו ואמנם אחרי שקבלתי מהשם מה שקבלתי ראוני
שהטענה הנזכרת הוא למעלה לשעון אותה תולה בשגת השכל והיוני
חושב שזה שגודר השכל האנושי כאשר הוא יכול להשיג קצת המושכלות דין
שישיג כל אשר הרצון גוזר מטבעו. ואם יחשוב חושב שזה מושג בשכל
שדרהו ונודיע לו שהשכל האנושי יש לו גבול ושיעור אשלו ולא יעבורנו
ואם יחשוב שעברו יתבלבל והשוב השגתו רחוקות בהכרח ונעלם אין
ראוי להכחיש החק וכל התורה עד שיבא מופת מושכל שיכחישנו בהכרח
וזה שכבר ידע כל משכיל שלא יתכן להטות מופת מושכל להכחיש מושג
מושכל אחר כי כהמשפטים המושכלים הם אמת וכבריהם אמת והם אשר
יצדקו תמיד בזה בחקי האמיתיות כמו הקדמות שהרקוה לשתות ושהגלגה
אמיתות באומרך על דרך משל כל אדם חי וכל חי מרגיש ואם כל אדם מרגיש
וזה מופת מושכל לא יכחישנו שום משכל וכן אם יאמר לך שום אדם כל
לשון

לשון מוסכם וכל מוסכם לא ישתנה הטבעי וא"כ כל לשון לא ישתנה הטבע
וזה תוספת אחר שהתבאר בתוספת שכל לשון מוסכם אבל בינת כל מוסכם
כי ישנה הטבע זה מושכל ראשון ולא יצטרך למופת הנה זה כולו אמת
אבל מה שהתאמת אצלנו אשר אמרנו עליו שלא נולד כיר מים זו וולד
הנכסא ולא כל נביא לא הידוע שנדבר עליו זה הכח המופלא הוא שאמרנו
ט בהדבק שכלו המתפעל עם השכל הפועל כן יוליד בו מדע מחודש
אצל הנבואה שלא היה נמצא בו בפועל כ"א בכח ובשנה הדבקות יצא מה
שהיה בכח אל הפועל וכמו שהיה הפועל בו מדע וחדש בו חלק וכמו זה
מצד אחר לשני הטבע ממנו שהטבע הוא ברוב או בכל או במה שהוא רוצה
לכל או לרוב. ונספקנו זה ממנו שרוב שכלו שכל פועל בפועל רוצה לחלק הכולל הכל :
ובהיות שכל אדם משכיל כל המושכלות שתחתיו כולל את כולם ואין יהבן
לכל שמע מכח השמע הבא אבל זה הוא לבה תורה חלקית בחומר חלקי ברצון
פועל הטבע המתפעל בהויה ובהפסד בצורה חלקית קנה אין וממנו שהטבע
הכלל קיים ואריכת שניש פעולות החלקיות ואין יובד אבל מה שהוא רוצה פועל
שכל הנבואה שהוא לא ישתנה שבלו הכליר ועל כן ראוי ניחס המופת ההוא המשונה
על פי שכל הנביא של מה שהיה סבה ראשונה לשני ההם שהוא השם ולמנו
שהנביא לא ישיג השם שלא מהלך ידיעת השם כמו שהאפלטון אמר השלם לא ישיג
השם שלא מהלך מעשיו ויחסם אליו וכל מי שקדם לנו בהסכמה
שנה שזה הפועל בעיני המסתכל מדרכי הטבע של שם השם :
ואמרנו שסבת השם שהם הנביא מה שעשה והשם הוא אחד
נעלם אמר וזה דבר שלא ישג בהרגש ולא בדמיון ולא במושכל
ראשון אבל ישכל אחר הנמצאות בכונת מושכלים ויש לנו
שעניה בכוה מקובלות ומושכלות שהיינו יכולים לבאר
במה שאמרנוהו על דרך ספור אבל לא נבאר זה החבור
על כוונה כן שלא שכוונתינו בו לברור השקן המושכל והאחרון
בקבלה ואעפ שסבר השכלנוהו ג"כ שהוא כן ואי אפשר להיות
וולתו אחר שקובל וגם הנשכל ונשב נבהוב ממנו המקובל
ואם יוכן ג"כ החכמים המשכילים יבינו ולא יכונכל רשעים
והרגה לבחון יתקנו וימצא ואחר זה הרוח כי הבחון הכללית
אשר בכל מציאות השם : סמורות כל מה נסדרם : שמות בספר

יה והם הגבורות אשר בהבנים נודעו כי חתי יוד הוא ה״א ובחבור
מה שקדם אל ה׳ התיבא יה ובחלוקה הוא יוד ה״א ויהיה הכל צא
המתחבר הוד אור והסוד הוא דור והנה החושק הנותן התחזק בלב
החושק והשער אהוב הוא וכן אוהב הוא ומפני שכן שני אוהבים
שני חלקי אהבה שהיא שבא כבר אחד בתאות לפועל הורכב
השם השני שני חלקי אהבה אלהית שכלית עם האהבה האנושית
שכלית והיא אחת כמו שנתן כולל אותר אחר מפני תבור
התיאות האנושית עם המתיאות האלהי כמות ההשגה השנה
עם במתיאות עד היות היא והוא דבר אחד וזהו כמו של אדם
שיכול לקשור החלק התחתון בכלל העליון ויעלה התחתון וידבק
בעליון וינשק הדבר העולה בדמות בתרן החושק כלהג מרוב
חשק ויותר להתענג שהם מכח השם :

חלק סימן ח׳ ענין ב׳ סימן ד׳

כולל האנן השם שבו קושרים

ולתחרים הקשר הוא כשתתן הה״ר נסורם שש״ה ואו״ב סמן הקשר
הם שש״ה גם שמות ההה״ר שש״ה ועל כן היה אותו בכל מקום
ושתו וו שהוא שש״ה שש״ה והיסודות אשר הם כל קשר וכל הה״ר
הם שלש אש מים רוח הרי סודם שש״ה והשמות המתמשות
מהתורה והצורה הם שש״ה והם הנקודות והתנועות אשר כולן
וו קטנות גם וו אל והם שש פעמים יהו ויתברך ונחסרן מהם
ו׳ ההין שהם לזכר הרי שלשה וכן לג האחרים הרי שלשה וכלם
הנה שש״ה כי כל שש״ים הם שש״ה והכלל כי הששים הם הקשרים
והם הה״רים וינסקנגל הא׳ רבה אלש יסודות הנכרות ועל כן
היא היסודות ד׳ והם ד׳ ד׳ בריות המגלות אשר כס ההקשר
והה״ר כמו וכמו והנה עד טוב בתו אצל היורש את השמ׳
מצד סדן בתוספת ה׳ על החותם ובהתגלגלן י״ב י״ב פעמים שהוא
שם בן י״ב וסודו ארבעה והכן אני והו אני והו אני והו
והאלפין עמסו לסוד ש״די וכן אנא יהוה אנא יהוה אנא יהוה
אנא יהוה הושיעה נא הצליחה נא הושיעה נא הצליחה נא וזה כלו ראיה
על זמן הדבור שהוא זמן הבנה וזמן הקרוב לקדש בו השם

ובבר

וכבר נראה סוד השם באמרו אתה זה ברוך הבא בשם יהוה וכו' ועוד אל השם ונאמר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח והכוונה כי זה אסור למרבה מן יתחיו בגו גורמיו בכל מלחמותיו שהוא סוד השם כי אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד וכן לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה ומבואו אחר דוד רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים וכו' וזה סוד הקשר העליון וההתחבר שקושר את השם בשם

חלק סימן י' ענין ג' סימן י'

כולל איכות הקשר וההתר רע...

שהיודע השם צריך שידע שם השם העצם שבו נקראו הימים בכינוי ויקשרנו עם השם המפורש אשר הוא ל"ב שם העצם ויש מהם חלקים ויש מהם בלשם ויש בראש ויש בתוך ויש בסוף בראש כמשון ויקרא משה להושע בן נון יהושע שקשר לו קשר השם בראשו ובתוך כמשון אברהם שהוסיף לו השם ה' שהיא סוף הכתר והיה מהשם תוך נסוך ולאברהם תוך קרוב לסוף ובסוף אליה שהוא שלם אליהו וסופו הוא קשר ב' אל השם עמו וכן נמצאים רבים וכפי הצורה הזאת צריך להזכיר ולהמיר שם בשם ולחרש עמו ולקשור ההתר ולהתיר הקשר בשמות ידועים בהתקבלם עם יב מזלות וז' כוכבי וד' יסודות עם שיתפשט הקושר המתיר מחתי האסור והמותר ולבוש צורה מחרשות בין אסור והיתר :

חלק סימן ה' ענין ד' סימן ג'

כולל תכלית ההקשר

וההתר והיא התכלית התכלית לפי המושכל והמורגש כמון האדם שהיה בבית הסוהר עד אשר כינסך הצריך עד ויצאנו מן באסורי המלך ונבר והלך עד שאמר לעתרו אני אקים ואתן למרעה שהוא ארון ארונו ויכול לאסור אוסרין אשר אסרוהו ולהתיר שקבלנו שאין ספק שכבר כיון לזה התכלית אשר חשק בה האסור אל מה שבקש מהשם והנה תכלית התכלית היא התכלית האחרונה והתכלית האחרונה אינה השגה במבוקש האחרון בכל דבר ודבר כפי ענינו

החלק העשירי יהיה קודש ליהוה

סימני אותיותיו יהיה חלקין חמשה ועניינין חמשה והשם לברכה

חלק סימן ו׳ עניין א׳ סימן ל׳

כולל השגת השכל
השכל הוא שם לדבר

המנהיג הכל הוא סבה ראשונה והוא שם לדבר הנבדר מכל חמר
והוא שמנו נשמט מהסבה ראשונה אשר כאריסטו השמנו ההוא
מנהיג הדבר הראשון את השמים המתנועעים והשמים הם כגלגל
חמר בלתי משיג וכגלגל צורה מושכלת בלתי משכלת וכגלגל נפש
משכלת ומושכלת והשכל מושכל בלתי משכל ומקבל הוא
שמנו מה נבדר ויקרא שכל רחק כהיותו כגלגל הצורה והנפש והוא
אשר השכל נפש השמים עצמה וכל מה שלמטה היתנה והשכל
שלה כעצמה שהוא הנותן לה צורת ההשגה והשכל מתה שלמעלה
מתנה מתאור ושהוא סבת מתנועת וקיומה והמשל בהשגתה
עתן מונפל עצינו דומה למתרם בעולם המשך והצורה ומצירן
משגת שסבתה נבדר מחמר והיא כגלגל חומר ואי אפשר לה
קיום השגה בלתי משך להיות מהרמה על הנבדר אשר הוא בכל
מקום ויש לומר שהוא כח פנימי ויקרון אחת בתר אחד ואחד
בתר שני בשיעור שוה מתבליה הרותק אשר טן שהם והיא
תושקה לקיים עצמה ותנועתה והשגתה כגלגל דומה סביב
שהשגתה מורת לקיים בה כל תנועה וכל עניינה בתכבורה
ולהבדיל מן המנוחה ואינה יגיעה לא היא ולא דומה
בתהירות התשובה שהרי היא אין לה תנועה בעצמה אבל דומה
היא המת נושא בעצם ועם כל זה אינו מתלוף מקומו ויש לדבר
פרפה בזה אבל אין זה מקום הדברים. ההם כי נתלמו הדברי
המקומות ואולם השכל כי שר הנאשם לסבה ראשונה הקרובה
הפועלת הכל מה שלמטה מן השמים כלומר מכלל הארץ המורכבת
מהיסודות בעצמם ולכל מורכב מהם ונקראה שמה אצלנו
שכינה גם רוח הקדש ונקראת אלקים חיים ונקראה לפה השמים
ופעם יקראו מלאך ופעם יקרא אלקים גם יהוה או ארנש או
שדי גם צבאות וכן מלאך האלקים ומלאך יהוה ונכרי נודע
כמופת שהוא השכל הפועל בנפש האדם שכלו את שלא מדרגנו
ושלשים

ונמשכים עצמות אחת והם הש׳ ושמנה הנבדל נשמים שנמצאו הרכב
בגשם והנפש דבוקה בו דבוק אמיץ עד היות כ״כ שהם עצמות
אחת והנה האדם העליון מרכב והם נפש ושכל ושמנו ושכל
נבדל ונפרד וסבה ראשונה לכל והסבה הראשונה כוללת הכל
והיא אחת לכל והשכלים רבים הנבדלים והנשמשים והנפשות
כמו כן השכל המושל שהוא אחת ומגולגלין דבור ...
המקבל שהם רבים ונפש שהאדם כמו חומר מקבל צורות
המרכיבות הרוחני׳ המבדר נמשך מגופו פרי שהרכב בשכלו
הנשפע לה אשר כן השיגה עצמה וכל העצמי׳ שלמטה הימנה
והשיגה כ״כ מציאות מה שלמעלה הימנה אבל לא עצמותם
ממש שכל המשיג שהן מושג ההשגה משתמשת את שהם כאילו
במושל להיותם דבר אחד והנה השגת השכל האנושי הנשפע
מהשכל הפועל הנבדל היא מרכבת הנפש כלהיה והרכוב ההוא
הוא סבת חיי הנפש הנצחיים בחיי אלהיה כמ״ש ואתם הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום ונאמר את יהוה אלהיך תירא ואותו
תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע זו היא השגת השכל /

חלק סימן ׳עין ב׳ סימן ב׳

כולל צורת השגת השכל

היא צורה מושכלת רקה מן הרקה זכה מן הזכה פנימי מן הפנימי
ונפש רוב אורה ונהרה הבהיר המאיר עולם כלו שעלמו צורן
ונפסק בהעלמה צור ימנו אור השמש מגוש העולם ומי שעיניו
כואבות ואעפ״י שאור השמש הוא העקר בו ראות לראות כל מה
שיראה אין אורם הכהה שטני יותר ממנו חולשת עצמם ואין
החושים מהר באור כמו חרר ... ונורה החלשי׳ כ״כ הנפש
התכונה האנושית כרעות לשיין כדי שנוכל כח אור השכל
יחלש כחה מהשיגו לא מפני שהוא מעלים אורו ממנה או מפני
היותו כמו חמר ואם לחכמה כן כ״ש לגוולה וכאשר יקר׳ לשמש
עם אור השמש ולנפש עם אור השכל ע״ד משל יקרא לכל שכל
נפרד בהשגתו כשכל העליון אשר הוא הסבה הראשונה לכל
והוא אלוה לכל והוא המציאות אשר המציא כל יתעלה ויתברך

שהוא לנצח נצחים וזה משם היותו את מתנחמת בתפלות הכה ירוד ואי
אפשר להשכיל בו מרוב ומפני אשר אין לו תכלית ולסוף יש לו עצמו ולא
ולא ירע מהו כי אם הוא וכל מה שאין לו אחל שלא תכלית ישלו תכלית
ידועה ומקיף לו וכלבד וממנו היות כל מקיף כרמות תורה למנקף
והוא מקיף הכל ואינו מנקף מדבר שבבר אמר נאמין לו תכלית יקרא
תורה לכל נמצא וממנו היות הכל כירותו והוא כלל נברא וכלהם
נמצאו מגזלתו כי הוא לבדו סבה לכל והדבר מחויב המציאות סבת
הערך סבתו אשר הוא הדבר אשר הכל שאו המציאות יקרא על זה
ממנו או פועל או בורא וביוצא כלו השמות אשר יורו על המציאה
נפעשי יתבאר שהכל פועלו נאמר עליו שהכל אילו כחמר ביד היוצר
וזו היא התורה הנקראת תורת השכל אשר שכל כל בארם יכול לצירה
עם שאר הצורות המושכלות המושגות מתוך המשיגין והמושגין
והמושגין והשמות כי דרכי השלמות הידועות ואשר השכל כמורה
אנכניס אשר היתה כתבונה הוא יסיר מבוכתה ממנה כי הוא רומז
י פעולת החולות ושאר אפרויות הבריאות אשר תוכר עם ה׳ כי
משה והוא רומז תולחה רומז תנם ושו׳ משה זה תורה משה על פי
השם שהוא תורת השכל

חלק סימן ה׳ עניין ד׳ סימן ד׳

כלל הואר דבורו
עם כלתי שדבר

אותו הדבור הנמצא בו׳ עניינים ובו׳ מקומות מעמים בכלל ובפרט
שבעשאי הדבור זה רחוק מזה כענין בן הדבור הנשוי בבחינה
אחרת וזה רחוק מזה מאד בכל ענינו וג׳ עצמים הדבור הם הלב
והפה והם ברוך וג׳ עניניהם הם האותיות הנכתבות והאותיות
הנפשיות והאותיות המחשבות ואשר משרף כרבור לשלשתם
הנאמר אותיות ואשר יבדיל בניהם הם ג׳ הכתב המיוחס לספר
העשוי והלשון המיוחס לפה הנושא המיוחס ללב הנושא וסימן
שלשתם ג׳ ראשי תבות והם ל׳ של כבוד והפוך כל סידן ויהיה כרך
את אברהם בכל וסימן הנושאים שלם ויעשה רלוך וגמר סימן
הנושאים בשת של הם כבל לבך ולא טהרך של רשע והנה כבר נודע
הכבל הגדול שבניהם והמוכח נכל שיקראו שלשתם דבור מאנ
יתח

יחס זה אחר שכלל אותם מין הדבור האלהי הנה לכל אשר דבר אותו
אל הדבר עוד או ידבר לעתיד הוא ממין דבור לנביאים והשתדך
עמהם בשם דבור מפני שהדבור מורה על הנהגה כי הדבור מנהיג
ודבר נבדל מהם תכלית ההבדל עמהם ומעמן וזולת שם דבור הנה
ומה שיורה לה הנושאים זה שישיגו לפי הענין השכלי המשותף
עם פה שכבר נתבאר. והנה תכלית ההבדל מין הדבור האלהי ומין
האנושי ואמר מתן ומין הקרוב לו יותר שהוא המין והמדרגה שלפני
המין הזה מקבל וזה עולה עד שזה קרוב דרגה בחשבון האותיות
וזה כי אותיות עולה שמספר ל׳ כלה שיחשוב כאותיות לה שעולה
ט מחשבות במספרות כלה מושכלות במה שהוא כלה בכלל נפש
לא שהלכבות בקלף שלבו שהוא תומר נושא צורות האותיות
המצויירות בדין שהוא תמריהם הקרוב ומן השי׳ הלכבות אשר
והנמצאות בדין והדבור הבא להם מאתו שבוא ההשגה בצורות
האותיות הנכתבות בלוחות הברית אשר הם כתובים משני עבריהם
מזה ומזה הם כתובים ומכל זה נקראו׳ כבודות ההשגה המציירות
פעם ואמר והדמון על זה אמור נקדם דברים וכו׳ ואמנם שאמר השם
אינו דבר מה מושם הנזכרים אל הלב המקבל דבור הוא זה עד
על זה שהוא מנפה אחרי מושל ומורה ומקבל היות הדבור
המחשבי שולח לה הפה לא מדבר במציאות החמרים והכלים
והוא הכן צורות אותיות לחמר שהוא הדין על פי היד והנה ושאר
האמצעיים ועם כל זה ידענו רוב ההבדל שביניהם כן בהבין צורה
לכל חמר ירחה כזה לסופר עיר משל כתב מן התברים ואם הדבור הבא
מאתו לנפש שהלב חמרה אם יקרא דבור בשם המשותף אינה דרך רק
ההשגה שכלית על דרך האמת

חלק סימן י׳ ענין ד׳ סימן ב׳

כולל ההבדל שבין
המין נבאים ובין

המשיגים אין צריך להאריך בבואור דבר זה מפני ההקדמות שקדמו
לו בענינים ההשגות וזה שאחר שהודע שכל השגה האנושית בכלל בין
קרוב לשכל במושכלות בין רחוק ממנו במורגשות מן האמצעיים
שביניהם במדרגות בלי ספק מהם אין מסופק אלא יהרחק משכל

ענין ההבדל אשר בין כל מבין ומשיג ומשכל. שנודרך על שטען ידוע שכל
מי שדרכו אחר דבר להשיגו והשיגו יקרא משיג. וכל השגה נחלקת לג' חלקי
והוא המורגש והמושכל והמדומה. כי שה חמש חושים הידועים
העין והאוזן והאף והחך והיד עם כלל הגוף והכחות שהם נמצאים
אותם הם הראות והשמע והריח והטעם והמשוש וההשגה שמשיגים
הכלים הנזכרים הם ה' עם הכחות הנזכרות הם היא ככלל נחלקת לג'
השגות כלליות והם השגה הנראה בהשגת עד משל והשמע קולו
ושיטעם כבת חוק והריח מהוה והמשוש כמהו והמוחש כלוהו
והנה אלה הם ה' השגות בדבר אחד והוא ההשגות גם תהיינה הרכבים
הכח ברכבים ככוס משותם ומתחלפים זה מזה ופהשגה שמשיג הרעיון
הוא מקום לו הה' כחות היא תוקה כמה כעולם כדרכו אחריהם לפי כחו
והיא תלמשה משה שכוס כמה שהגוף יצן ואיננו תולה וכמה שהגוף עד
כדרכו אחר השגה וכל השגות אלה שאין אדם יכול לצייר כלא שיורי:
ירגיש לפי טבע האנושי כדרך הרעיון להשיג השגה שאינה ממין השגות
יחלוש מהשיג השגות הטבעיות שככבת כמי שהוא רודף אחר סוף שאין יכול
להשיגו ותרגם כסיעות נסותכרי להשיגו ונפל ונשבר רגלו ואינו יכול לשוב
למקומו שכבר תפסיד גם כחו כראשון ולא השיג הנרדף וההשגה שמשיג השכל
האנושי גם היא כוללת כחות ירושים אין כה כח והכנה טבעית להשיג ולהש
גם הם פעולה גבול לפי טבע המושכל הנעלה והנעלם והמדומה אבל הרעיון
המדמה הוא פועל הרעיון בעצמו וגם ממנו מתפעל כח הרעיון שהוא
המדמה וכן המורגש אצל ההרגש המרגיש הוא פועל ההרגש בעצמו וגם
ממנו מתפעל כח ההרגש שהוא המרגיש וכן המושכל אצל השכל המושכל
הוא פועל השכל בעצמו וגם ממנו מתפעל השכל שהוא המשכיל ואחר זה
תדע שתדרכו בהרגש תכיר דרכו ברעיון ותדרכו כחישוהם תכיר דרכי השכל
ותמצא שההרגש חיצון מעולים קלה להשיג שגם מעלו תמצא למטה שהרעיון
פנימי ומעולה כי פנימי הנה הוא קל להשיג [illegible]
וכבר [illegible] אלא ישיג הרגש ... המושכל שנם לבדם וכל מה שהוא ... עקר
המציאות האמת כולו ... שכל מה שהשיג הוא לבדו אמת ואין
אמת זולתו וגם ההשגה המדומה השלישית היא תשעה ומשכבת כל השגה
אמיתית ... ומכחישה תמיד והיא מרה ... ההשגה המדומה
הנזכרת

הנקברת השקרי ונהמחות ונרה מלא תורה ... שטלעי יבולנו הרוח
לבחת ונחה ה׳ אלהים ראשנה מעל כל משה ותרעה עתו יסיר כי שם ה׳ דבר כל׳
סר השכל נגלה אחר העלמו ומבין ואילך לא נחשב והראה בשלך כי מעלת
המשיגים ויתבוננו וזה על זה הרבה ותוך מאד כפי כח כל איש ואיש. וכבר
חוק רוכבנו אחר השכל לפי דרכו שאחר שהוסר המונע השיג כל אחד נשמה
יתירה וחיה וחי הגדול והקטן שניהם כבתחו נבדלים במעלה כי מעלת
הרוכבים הנבואה גדולה ממעלת הרוכבים התכלה ומעלת הנביאי במרכבי
והמחברים גדולה ממעלת הנביאים המתעצמים בנבואה והנעלמי ממעלה
מהם והמשתמשים טכום כפי מעלתם שהם שלמים מעולים מכולם

חלק סימן ה׳ עיינת סימנה

עלה יורה ... ת הזמנים לדבר
ולחבר שם שמע סוד שם

מוסכם כלשון לאמרו על שין נכבר ואמ׳ על רכוי שמין יסוד מהיסודות
כאמרו כי שמנה ימים יוקן ועשיית כשמן מ״ש לו הוספת מעלה בעצמו
או בעשייתו כולם או מקצתם והוא שם כולה לגרידות כי ממש שהנריכ
כביות למחין נוסף על ערכו יכבית אחרים להשמנו כירם והבר יותאו
כשמע קנות ראשונות שהוא אחת בתכלית ראשונה ואחת כבבלו אחרונה
טבורה ולהם אמצעיים רבים שהם נמרחקי׳ מזה היתר ומתקרבים
אל שבורה וכן מתקרבים לזה ומתרחקים ממה שהוא בנגדו והמשל בזה
המלך והעם שכבל מלכותו שהמלך הוא בתבלית העושר והעבר שהוא
העם האחרון הוא בתבלית העשות. והמלך כשמים עושר להעשיר והאיש
לאיש והאיש לאיש עד הגיעו השמים הטוב לידי אדון העבר ומארנין
יגיע לעבר שיפרנסהו ומן העבר לא ישבנר שום שמים וזהו שאין לו
לא תורתו ההכרתי לחיות. כן ולפי זה כמשנה המצייר כמשל העושר
קרה לכל הנמצא מהשם עד הארץ והשפע המושכל שלם כשמע הארץ
כל נשלם אשר קבל הבאי מן הנברר שהוא סוף הנבררים והשפע המוקף
התחיל מן הגלגל המקיף בכל כשמימיים בגלגל הירח ובארציי כארץ
ועל זה היה העולם נחלק לג׳ חלקים למושכל כולו נברר ולמושכל כלו
נברר לעולם ולמושכל אמצעי כיושבים קצתו נברר וקצתו כלו׳ נברר
ממש שכל מי שנמצא השפע אתו טבעו לזור סיבסיעהו על המוטבע
לקבלו כשאין מונע כין המשפיע ובין המקבל כרמות האש כנגנון איברי׳ חהו

בהדבקו ולקבל כחו עד שישוב אש כמוהו וזו גם טבע השכל
הלא הי' שישפיע שפעו על כח הנביא שהוא הכח הדברי בהדבקו
בו והדברי ישפיע על הדמיוני והדמיוני ישפיעהו על הדברי החיצוני
ועל כל מקומותיו והשפע ההוא בהדבקותו יכריח מקבלו בשלא
ימנעהו מונעים עד הגיע עד תכלית עד סופו כשפע המלך הנז'
כשמעלו שרוצה להשפיע מתנות על כל באי מדינתו עד הגיעו תוך
החלק הקטן ההוא אשר העבד שבו הוא חי משפעו מזון המלך
אלא שהמונעים יחסר וימנעו פרידת המעלה והמעלה כעליה
ומפני היות האדם מורכב מכחות הרבה יתחייב שיראה השפע
בשכלו והראות ההוא יקרא בשם השגה שכלית נחשבת ויורד לו
השפע עוד לדמיון ויתחייב הדמיון ישיג מה שכבר השיג
ויראה לו שיראה בראות נשמע מדומה כאלו מבחוץ ויקרא הנה
ההוא איש או מלאך או כיוצא בהם ומפני שנראה להמון שהמושג
בחוש יותר ראוי להסמך עליו מהמושג במראה המדומה עם
המושכל הוצרך הכתוב להעיר שהנבואה כולם מורגשות והנה
יראה הדבר המושכל באמת מעולה מכל מוחש אבל אי אפשר
לאמת דבר כלל שהוא לפי טבע כל אדם כי זה ההשגה כוללת
כשישים לשון החמר והצורה כי הרגש חומר לדמיון והדמיון
חומר לשכל וכבר יעמוד הדבר השפע למורגש בקצת ענינים
ולפי רבוי השפע יכריח השכל את המדבר סומך לדבר ולחבר
לפי הזמן ולפי המקום ולפי הדור ולפי הנביא המתנבא בהם

נגמרה הנבואה

הנה כבר סיימתי לחבר

לך מה שהכרחני
השפע הנז' הנבחר

לדבר בו ולהבהב בחבור כפי כחי וכפי מיעוט שכלי וברוב המונעי'
מהשיג השכל ובלולות כל הענינים כ"ו שערים גדולים ונעלה
מספר החלקים הקטנים ל"ו וסימן כלו שלחתי מרע ועם
היות חלקים גדולים עלו לסימן עדים ומספרו מעיד על חדשו
שהוא חדשי . וזה סימן הנז' ברטס יחד .

אמן

אבגרה ונתעי כל חנס עמ תקר שה
השרק הוה והיה ויהיה :
אבגרה אבגרה כל אבגרה אבג אב
אבגר אבג אבגר אבגר :
אברהם ספרדי ——— בן שמואל אבן אל
עתיא זכר צדיק לברכה :

אור השכל חלקו עינה
לשומרי תורה יה מהם
אם שאלה פרותך יתן כל
גם נמסך רנס ואמור לוה אש
עד הבא לה הן השלם
אך אם ערו תורה בולם
לבן שכל כפי חכמ' ותבונה
פרי רעה לאכול באמונה
הא לך כבר ויהיה תוך
כה אברהם הנה כי נבן

מי חכמה שם באמונה
נבן אברהם מהגוה
רחינן מראות מחשבון — נבל
מושק להרבק באור ה — אבל
פן הריגא כל אבקה — רופל
תורה ערו אור השכל
קראם יה בשם כלה — נתהן
שמונה לאברהם ו — נבן
באנמה לו נגה ה — כיהן
אהבה נור ויהונבן — סלנק

בריך רחמנא דסייען מריש ועד כען :